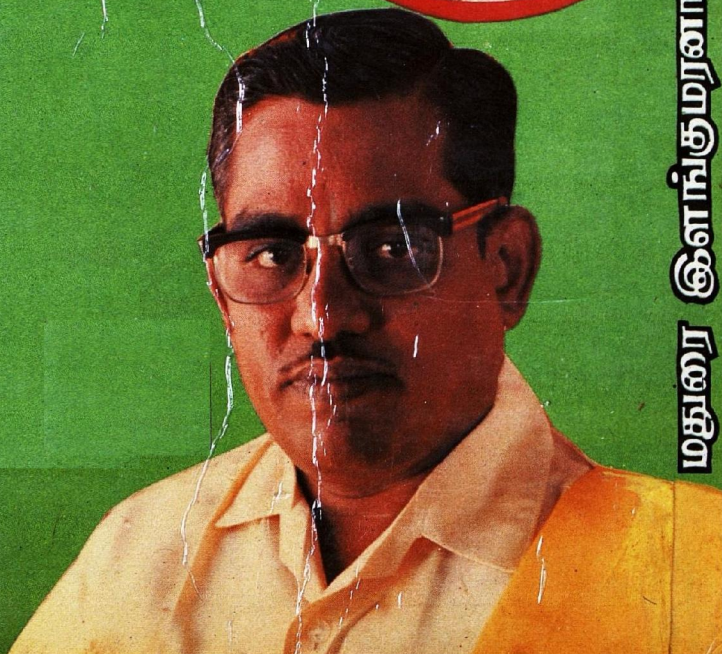

ஈ.ரோக் வேலா

(வரலாறு)

மதுரை இளங்குமரனார்

ஈரோடு வேலா

(வரலாறு)

இரா. இளங்குமரன்

குறளாயம்

3, மண்டபம் வீதி

ஈரோடு-638 001

நூலின் பெயர்	— ஈரோடு வேலா (வரலாறு)
ஆசிரியர்	— இரா. இளங்குமரன்
மொழி	— தமிழ்
தாளி	— 11.6. கி.கி.
வெளியீடு	— சூலை '90
புத்தக அளவு	— 18.5 × 12.5 செ. மீ.
அச்சு	— 12 புள்ளி
அச்சகம்	— மூவேந்தர் அச்சகம் இராயப்பேட்டை சென்னை-600 014.
பக்க அளவு	— க—கூ + 304 = 320
படிகள்	— 1000
விலை	— உருபா 30
வெளியீடு	— குறளாயம், 3, மண்டபம் வீதி, ஈரோடு-638 001

நூலாசிரியன் நுவல்வு

வள்ளுவர், வாழ்வியல் வகுத்துத் தந்த வாழ்வியல் அறவோர். அவர்தம் நூல், வாழ்வார்க்கு 'வாழ்வியல் இன்ன' தெனத் தெளிவாய் வகுத்துத் தந்த நூல். அதன் வழியே வாழ்வும் அரசியலும் பொருளியலும் இயலல் வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தவும் ஈராயிரம் ஆண்டு களுக்குப் பின்னரும் ஒருவர் வேண்டி இருந்தது. அவர் தாம் ஈரோடு வேலா!

'திருக்குறள் நம் மறை—நெறி' என்றவர்—என்பவர்—வேலா! அக்கொள்கையை நடைமுறைப் படுத்திக் காட்டுவதற்கே, தம் பிறவிப்பேறு வாய்த்ததாக உணர்ந்து பூரிப்பவர் வேலா! அதன் பரப்ப முரசு குறளியம்; நடைமுறைப் படுத்தும் இயக்கம் குறளாயம்!

குறளையும் வேலாவையும் பகுத்துக் காண இயலுமா? குறளையும் குறளியத்தையும் குறளாயத்தையும் பகுத்துக் காண முடியாமை போல வேலாவையும் பகுத்துக் காண இயலாது. நடமாடும் வஞ்ஞவமாகத் தம்மை ஆக்கிக் கொள்ள ஒருப்பட்டுள்ள ஒருவரை எப்படிப் பகுத்துக் காண இயலும்!

வேலா தொடர்பு குறளிய இதழால் முதற்கண் எனக்கு உண்டாயது: குறளாயத்தால் பின்னர் அது செறிந்தது:

இரண்டற்ற ஒருமையுள்ளத்தால் மேலும் ஒன்றியது. அவர் தம் உணர்வுக்கும் உரைக்கும் வேறுபாடு இல்லை என்பது உடனாக்கியது! அவர் தம் வரலாறு—தனி மாந்தர் வரலாறு அன்று! திருக்குறளை வாழ்வியலாக்க விழைவார்—எதிர் காலத்து எழுவார்—அனைவர்க்கும் எடுத்துக் காட்டாம் இயக்க வரலாறு. அவ்வரலாறு எளியது; இயல்பினது; 'ஓ ஓ'! 'ஆ ஆ'! என்னும் கோலங்களோ — வாண வேடிக்கைக் காட்சிகளோ அற்றது; இயல்பான குடியில் பிறந்து, இயல்பாக வளர்ந்து, இயல்பான முயற்சியால் தம்மை வரலாற்றில் பதித்துக் கொள்ளத் தக்க தொண்டினை ஊற்றும் கொண்ட ஒருவரைப் பற்றியது!

“சலவைச் சட்டை போடும் வாய்ப்பில் எம் குடியில் முதலாமவராக விளங்கியவர் எம் தந்தையார் வேலாயுதனாரே. தொடக்கப்பள்ளிக் கல்வியில் கருத்துக் கொண்டதும் பாட்டனார் காலத்தேதான்” எனக் கூறும் வேலாவின் திறந்த உள்ளம்—எளிய இனிய உள்ளம்—எவ்வெவர் முயற்சி முன்னேற்றங்களுக்கும் தூண்டுதலாகத் திகழும் என்னும் துணிவும், திருக்குறள் தொண்டரை இனங்காண உதவும் என்னும் வேட்கையும் இவ்வரலாற்றை எழுதத் தூண்டினவாம்!

முற்படவே குறிப்புகளைத் தொகுத்துச் சுருக்க நூலாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட பெருமக்கள் இருவர். ஒருவர், என் இளந்தைக் கால உடன்பயில்வாள உழுவலன்பர் பாவலர் பொதிகைச் செல்வனார்; மற்றொருவர் குறளாயப் பொதுச் செயலாளர் பெரும் புலவர் மீ. தங்கவேலனார்!

ஈரோட்டில் இருந்து சென்னை வரை வேலா அவர்களின் உடன் வந்த இரண்டு செலவுகளில், கேட்டும் உரையாடியும் பெற்றுக் கொண்ட கருத்துகளும் குறளியத்தின் 120 (1990 சூலை வரை) இதழ்களும், யானே பல்காலும் நேர் காணலால் அறிந்து கொண்ட செய்திகளும் ஆகிய

முப்பால் வைப்புகளே இவ்வரலாற்றின் மூலப் பொருள்களாம். வேலாவால் குறள் வளமுறுகிறது; வாழ்வியலாகிறது; குறள்வழி அரசு காணத் தூண்டப்படுகிறது!

குறளால், வேலா வாழ்கிறார்; வளர்கிறார்; வளமும் வளமார் உளமும் பெறுகிறார்; திருக்குறள் மறைவழிக் குடும்பமாகக் கொண்ட தம் குடும்பச் சார்பு உடையாரும், இயக்கச் சார்புடையாரும் திருக்குறளை நம்மறை எனப் போற்றுகின்றனர்; பொருந்தி வாழ்கின்றனர். இவ்வியக்கம் அமைந்த இயக்கம்; பரபரப்பற்ற இயக்கம்; ஆனால் படிப்படியாய்ப் பற்றிப் படர்ந்து பாராளவல்ல இயக்கம். இவ்வியக்கத்தின் வித்து வேலா!

தொண்டர் வரலாற்றுக்குத் 'தொகை' 'வகை' 'விரி' உண்டு! இத்தொண்டர் வரலாற்றுக்கும் 'தொகை'யுண்டு; 'வகை' இது; 'விரி' வரும். தொகை தந்தவர் எவர்? ஒரு மாணிக்கர்! ஒரு மாணிக்கத்தை மற்றொரு மாணிக்கம் மதிப்பிட்ட மாணிக்க மதிப்பீடே அது!

அம்மாணிக்கம் 'தமிழ்க் காதல்—வள்ளுவ—வ. சுப. மாணிக்கம். என்மறை திருக்குறள்' என்ற எழுச்சி மாணிக்கம்.

மாணிக்கத் தொகை இரண்டே இரண்டு வெண்பாக்கள். அவை ஈரியல்கள் ஆகின்றன; அன்புப் பண்பு, அறப் பயன் என்பன அவை.

“செந்தமிழே, நம்தாய்; திருக்குறளே, நம்மறை; நந்தா ஒழுக்கமே, நம்படை;—உந்து முனை வேலாவே, நம்தலைவன்; வெள்ளைக் குறளியமே, தோலாத நம்முரசுத் தூண்.”

“வேலா அரசன்; வெறிதமிழ் அந்தணன்; முப்
பாலார் குறளின் பரப்பாளி;—மேலார்
குறளாயங் கண்டான்; குறளியமும் கண்டான்;
திறலாக வாழ்க தீளைத்து.”

இத்தொகை, வகையாதல் இந்நூலைக் கற்பார்க்கு
வெளிப்படை விளக்கமாம். குறளியம் சிறக்க! குறளாயம்
வெல்க! வேலா வாழ்க!

பாவாணர் ஆய்வு நூலகம்,
திருநகர், மதுரை-6
625 006.

தமிழ்த் தொண்டன்;

இரா. இளங்குமரன்

18-4-90

வரலாற்றாளர் வரைவு

யான் எளியன்; அது மட்டுமன்று; கல்வி, கேள்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், பொருள் ஆகியவற்றில் முறையாக— முழுமையாக — திட்டமிடப்பட்டுக் குற்றயிராக்கப்பட்டுப் பட்டுப் போன சில பல தலைமுறைகளின் அடிவாழை! தந்தை பெரியாரால் புத்துணர்வு பெற்ற தமிழ்நாட்டினருள் — அவர் தம் கருத்துகளைச் சிக்கெனப் போற்றிக் கொண்டவருள் — நாடளாவியிருந்த எங்களை சுற்றத்தார் முதன்மை உற்றனர்.

எங்களை குடும்பங்களில் வழிவழியாக விளங்கி வந்த வேத மறுப்புக் கொள்கை, கடவுளர் பலர் என்பதன் மறுப்புக் கொள்கை, உழைப்பு, அன்பு, அருள், அறம் என்பனவே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள்கள் என்னும் வாழ்வியல் கொள்கை, சிவம் என்னும் பேரா இயற்கையே கடவுள் நிலை என்னும் இறைமைக் கொள்கை ஆகியவற்றைக் கொண்ட வீரசைவத்தை மீளவும் ஆழ்ந்து நோக்கவும் தன்மானத்தை மீளவும் பெறவும் தந்தை பெரியாரின் சிந்தனைகள் எங்களுக்கு உந்துகோலாய் அமைந்து உயர் வழிகாட்டி ஆயின. இவற்றின் விளைவே, 'திருக்குறள் நம்மறை' என்னும் முடிபும் முழக்கமும் ஆயின.

மறை என்பது பழஞ்சொல். பாதுகாப்பு என்னும் பொருளது. நமக்குப் பாதுகாப்பாம் நூல் தமிழில் இல்லையா? மறை நூல் நமக்கு இல்லையா? திருக்குறள் நம் முறையாகாதா? பொதுமறை, தமிழ்மறை எனப்படும் அது

நம் மறையாகாதா? என்னும் வினாக்கள் அடுக்கடுக்காய் எம் நெஞ்சில் பல்கால் எழுந்தன. திருக்குறள் நமக்கு எத்தகு பாதுகாப்பு அருளும் நூல்! ஏன் நமக்கு மட்டுமா? மன்பதை முழுமைக்குமே பாதுகாப்பு அருளும் நூல் அல்லவோ! என்னும் நயனார்ந்த உண்மை எம் நெஞ்சை வருட வருடப் பிறந்ததனவே—குறளியமும்; குறளாயமும்; திருக்குறள் நம் மறை என்னும் குறிக்கோளுமாம்!

‘திருக்குறள் நம் மறை’ என்பதைப் பலரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை! பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை! அவர்களால் மாறுபார்வை பார்க்கப் பட்டேன்; புறந்தள்ளவும் பட்டேன்; “பொதுமறை எனக் கொண்டால் பலரும் ஏற்பர்; நம் மறை என்பதால் இற்றைச் சூழலில் பெயரும் புகழும் பொருளும் பிறவும் எய்துதல் இயலா” என்று நன்றுரைப்பார் போல் உரைத்து நழுவிக்கொண்டனர்.

காலத்தை ஒட்டிப் பிழைப்பவர்களே மிகப் பலர். காலத்தை வென்று வழிகாட்டுவார் மிக அரியர். அவர்கள் நாளையுலகில் ஈகியராய் எண்ணப்பெறிலும் நடைமுறையில் நவிக் கப்படுவர்; இது வரலாற்றுச் சான்று. இந்நிலை, எளிய எமக்கும் எம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் உள்ளமை அறிகின்றோம். எனினும், சிவச் சிவர் சிந்தனைக்கு இடமாகி வரும் பேறு வாய்க்கும் போதெல்லாம் அஃது உயிர்க்கு ஊதியமாகவே தோன்றுகிறது.

வாழ்வாங்கு வாழும் வணக்கத்திற்குரிய தெய்வம் முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், அமரர் மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மாணிக்கனார் ஆகிய பெருமக்கள், எம்மையும் திருக்குறள் நம்மறை என்னும் கொள்கையினரையும் வரவேற்று, ‘நம் பாதையே செம்பாதை, செந்தமிழ்ப் பாதை’ எனக் கூறி வழிகோலியமை எமக்கு உண்டாகிய எதிர்ப்புகளை எதிரீட்டுச் செல்லும் துணியையும் உறுதியையும் வழங்கின,

சங்ககாலச் செந்தமிழ்ச் சான்றோர் இன்றும் உளர் என்பதற்குச் சான்றாக நாளும் வாழ்ந்து, எம் சிந்தனை கட்டுக்கல்லாம் விருந்தாகும் இலக்கியச் செம்மல் மதுரை இளங்குமரனார்; 'இனி எம் வாழ்நாளெல்லாம் குறளிய—குறளாயத் தொண்டுக்கே' எனப் பெருந்துணையாகிய பெரும்புலவர் பட்டுக்கோட்டை மீ. தங்கவேலனார்; 'செம் பொருள் நுகர்வே இறைவழிபாட்டிற்குரிய இனியவழி' என்பதன் சான்றாகிய—புலவர்குழு உறுப்பினர்—தனித்தமிழ் அரிமா—சித்தோட்டுப் பாவலர் சுவப்பனார்; 'இயற்கையே இறை; திருக்குறளே நம் மறை' என வாழ்ந்து திருக்குறள் வழியிலேயே திருமணம் முதலிய சடங்குகளையும் பணிகளையும் நடத்தி வரும் புரட்சிக்கனல் திருவள்ளுவர் குருகுலம் கு. இரகுபதி; 'திருக்குறள் குமுகாய மலர்ச்சியே எம் குறிக்கோள்' என ஓயாமல் ஒழியாமல் கடனாற்றி வரும் படைமேலநர், திருவண்ணாமலை த. சாமிநாதன் ஆகியோரும், தொண்டுள்ளத்துடன் ஊற்றமாகக் குறளாயப் பணியில் தம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டு நெஞ்சார்ந்த கடனாற்றி வரும் நேயத்தினர் பலப்பலரும் செய்து வரும் திருக்குறள் பணிகள் இந்நூற்றாண்டுப் புகழ் வரலாற்றின் ஒளிமிக்க வரிகளாம்.

என் பேச்சிற்கும் மூச்சிற்கும் உற்ற வாழ்க்கைத் துணை நலமாக யான் பெற்ற சந்திரா அம்மையார், கொடிப் பெயர் மக்கள் மூவர், இனிய மருகர் சக்திவேலர், வளர்மகன் செந்தில் ஆகியோர் எம் பணிவளர்ச்சிக்கு ஊற்றங்கால் களாக அமைந்தவை எம் பேராகுமாய்கும்.

மொழியால், மதத்தால், சாதியால், கட்சியால், உடையால், பழக்கவழக்கங்களால், பண்பாட்டால் சிதைவுற்ற மாறித் தன்னை மறந்து போனது தமிழினம். அது தன் மேம்பட்ட நிலைகளைக் கண்டுணரவும் முடியாத தாழ் நிலைக்கு ஆட்பட்டுள்ளது. திருக்குறள் வழிக் குமுகாயமும், திருக்குறள் வழி அரசும் என்று அமைகின்றனவோ அன்று

தான் தமிழ் கோலோச்சும்; தமிழ்நெறி கோலோச்சும்; நம் மறை உலகு ஆளும்! இவையே நம் முடிபுகள்!

இத்தகு நெடுவழிப் பேருலாவைத் தொடங்கியுள்ள எளிய எமக்கு ஒரு வரலாறு அரும்புவதை எளிய எம் உளம் ஒப்பவில்லை; அஞ்சியது. எனினும் அன்பும், செந்தமிழ் அறிவும், வழிகோலிய தெய்வமும் எம் உறுதியைத் தளர்த்தின. எம் தந்தையார் அ. வேலாயுதனார் மறைந்த பின் அவர் பெட்டிகளைச் சரி பார்த்த போழ்து அழகிய கட்டமைப்புக் கொண்ட அருமைக் குறிப்பேடு ஒன்று காணப்பட்டது. அதில் 'வேலா குடும்ப வரலாறு' எனத் தலைப்பிட்டுச் சில பக்கங்களும் அரிய குறிப்புகளும் பொறித்திருந்தார். தம் குடும்பங்களைப் பற்றிய முன் பின் செய்திகளைச் சேர்க்க அவாவியிருந்தார். அவர் கனவு நன்வாவ தென என்னையும் அறியா இறும்பூது எய்திற்று.

ஆம்!...தமிழ்ச் சான்றோர் இளங்குமரனார் சிந்தனையில் பட்டவை பலப்பல, நமக்கும் வழிவழி மக்களுக்கும் வயிரமணிகளாகி வருகின்றன. இருநூறுக்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் யாத்தவர்: குண்டலகேசி படைத்தவர்; இலக்கண வித்தகர்; சொல்லாய்வறிஞர்; பெரும் பாவலர்; உரை வல்லார். அவர் எம் வரலாற்றையும் வரைந்தார். நான் வியந்தேன். எம்மையும் தம் எழுத்தால் வரலாற்றாளனாகச் செய்துள்ள செந்தமிழ்த் திறங்கண்டு, தமிழனை காலம் காலமாகப் பெற்று வரும் நன்மகப் பேற்றின் அருமை உணர்ந்தேன்; உவந்தேன்.

என் வரலாறு மட்டுமா இது! எங்கள் குடும்ப வரலாற்றின் ஒரு துளி! திருக்குறள் இயக்க வரலாற்றின் ஒரு துளி! நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டிய நெறிகளின் முறைகளின் சிலச்சில துளிகள்! எளிமையில் பிறந்து எளிமையில் வளர்ந்து எளிய தொண்டனாக வாழ்பவனும் வரலாற்று உலகுக்கு வேண்டும் ஒரு சிறு வளத்தை வழங்க முடியும் என்பதற்கொரு சான்று!

'திருக்குறள் நம்மறை' என்னும் கொள்கையில் ஊன்றி நின்று வாழ்வியல் மேற்கொள்ளும் பேறு வாய்த்தது எம் பிறப்பின் பெரும்பேறு!

தமிழ்வழிக் கல்விக் கொள்கையில் யாம் ஈடுபட்டுப் பாடு பட நேர்ந்துள்ளமை மற்றொரு பெரும் பேறு! இவற்றினும் உயர் பேறு உண்டோ? இப்பேற்றைக் கொண்ட பேற்றைக் காட்டவே இவ்வரலாறு எழுந்ததோ? அன்றி எழுதத் தூண்டியதோ! நான் படித்துச் சுவை கண்ட செய்திகளை நீங்களும் படித்துச் சுவைக்க வேண்டும் என்பதற்கே இந்நூல் வெளியீடு! 'எனைத்தாக' இருப்பினும், 'அனைத்தாக' நலந்தானே!

இந்நூலை இவ்வழகிய வழியில் அச்சிட்டுத் தந்த அருமையர் முவேந்தர் முத்து ஆவர். அவர்க்கு நன்றி உடையேம்.

ஈரோடு }
7-7-90 }

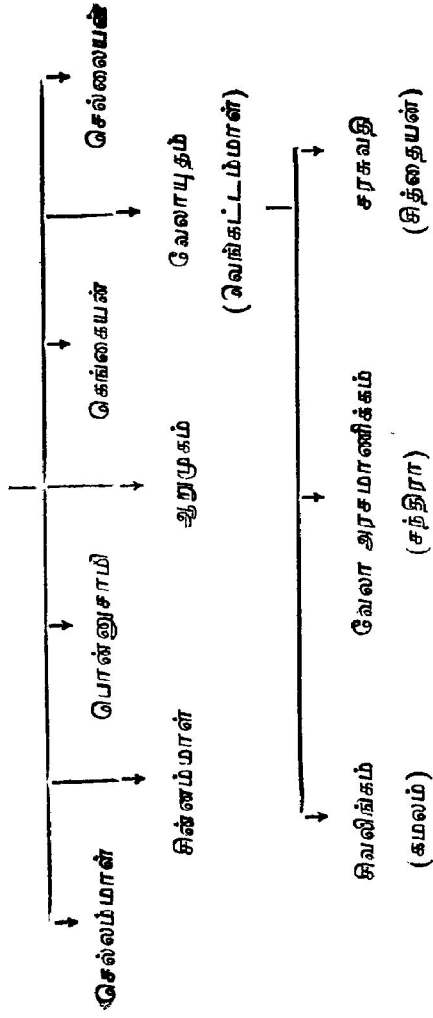
வேலா அரசமாணிக்கம்

உள்ளுறை

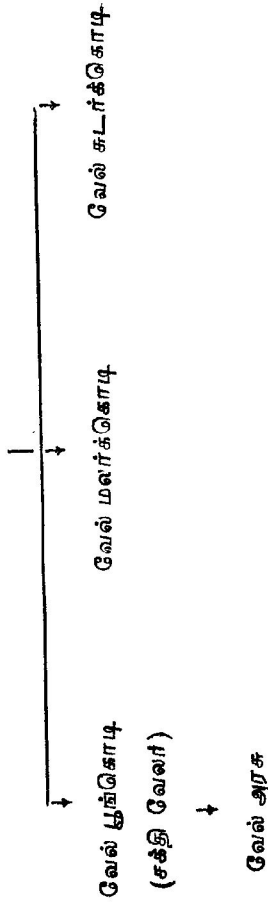
க. அன்புப் பணிவு	...	1
உ. அறப் பயன்	...	116
1. திருக்குறள் பேரவை	...	116
2. குறளியம்	...	148
3. குறளாயம்	...	194
4. தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்கம்	...	237

குடும்ப வழி

அர்த்தநாரியார் — பாப்பாயம்மாள்

வேலா ஆரசமாணிக்கம் — சந்திரா

திருக்குறள் நம் மறை

திருக்குறளுக்குத் தனி நிறமுண்டு; குணமுண்டு; மணமுண்டு.

திருக்குறளே நம் மறை என ஏற்று, நம்பி, நம்மிடம் தொற்றியுள்ள பிற வழிகளை அறுத்துத் திருக்குறளே வாழ்வியல் என்ற உட்பாடு, வெளிப்பாடுகளே சொல்லும் செயலும் ஒன்றென உணர்த்த வல்லவை ஆகும்.

அதை விடுத்துத் தாம் கொண்ட பிற வழிகட்குத் திருக்குறளைத் துணையாகக் கொள்வோரை என்னைப்பது?

உயர்தனிச் செம்மொழியாகிய தமிழ் பிறமொழிக் கலப்பில்தான் வளரும் எனக் கூறும் அறிவிலிகள் கூற்றுப் போன்றதுதான் திருக்குறளை உயர்தனிச் செந்நெறி முழு முதல் நூல் என்று அறியாது கூறுவார் நிலையும்.

திருக்குறள் — குறளாயம் எதன் சார்பிலும் பிறப்ப தன்று. உயர் தனிச் செந்நெறியுடையது. அதனால்தான் பொதுமறை, உலகமறை, வான்மறை, தெய்வமறை, ஐந்தாம்மறை, தமிழ்மறை என்ற பொய்யுரைகளை மறுத்துக் குறளாயம்—“திருக்குறள் நம் மறை” என அறிவிக்கிறது. நாம் அறிவோம் நாளை நமதே என்று.

—வேலா

கனவு நனவாக!

வேலாவும் அவரீதம் நண்பர் நால்வரும் அமெரிக்க நாட்டிற்குத் தனி வான்ஊர்தியில் பயணமாகிறார்கள். அகத்திலும், முகத்திலும் ஏதோ ஒரு விறுவிறுப்பும், பரபரப்பும் கொண்டு ஒருவரை ஒருவர் கட்டிப் பிடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்களின் உறுதி தளர்ந்தோ, குலைந்தோ போய்விடக் கூடாது என்பதால்.

எப்புதுமையையும் விரைந்து வரவேற்பதும், வரவேற்பதைத் துணிந்து மேற்கோளாக்கிக் கொள்வதும், மெய்யெனப்பட்டதை எங்கும் எந்நிலையிலும் பரப்புவதுமாகிய உரிமைச் சிந்தனை மிகுந்தது அமெரிக்க மண். அம்மண்ணிற்குச் சென்று, “திருக்குறள் ஒன்றே ஈடு இணையற்ற தன்மான வாழ்வியல் நூல் என்றும், இதற்கு இணையான தோர் நூல் இதுவரை உலகில் தோன்றவில்லை என்றும் முழக்கமிட வேண்டும், இதுவே எங்கள் நோக்கம்.”

அமெரிக்காவின் நியூயார்க் நகரம். ஆங்காங்கு மக்கள் கூடிக்கூடி நாளிதழ்களில் வந்த சிகப்புக் கட்டமிட்ட செய்திகளைப் படித்துக் கொண்டுள்ளார்கள்.

அமெரிக்க மக்களே! சிந்தியுங்கள்!!

* நீங்கள் இதுகாறும் நம்பி வாழ்ந்த மதங்களும், அம்மத நூல்களும் உங்களை மனிதனாக வாழ வைத்ததா? இல்லை.

* நீங்கள் நம்பித் தொழுத கடவுள்கள், தெய்வங்கள் உங்களை அச்சப்படுத்தி, மதவெறியர்களின் அடிமைகளாகத் தானே வைத்துள்ளது. மறுக்க முடியுமா?

* அறிவுக்கும், மதத்திற்கும் தொடர்பில்லை என்பது தானே இன்றைய நிலை.

மாந்தன் மாந்தனாக வாழும் வழி, அறம் என்பது என்ன? பொருள் என்பது என்ன? இன்பம் என்பது என்ன? இறைமையின் உண்மை நிலை ஆகிய இவைகளை எல்லாம் தெரிந்து கொள்ள ஆவலுடையவர்கள் எங்களைச் சந்தித்து நாங்கள் கொணர்ந்த பெட்டகத்திலுள்ள அறிவுச்செல்வத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு செய்தி வந்த நாளே ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் எங்களைச் சூழ்ந்தனர். தொலைக்காட்சி, வானொலி, இதழ்கள் அனைத்திலும் இதே செய்திகள், திருக்குறள் தந்த அறிவுச் செய்திகளால் அறியாமை நீங்கித் தெளிவுற்றனர். "திருக்குறள் நம் மறை" என முழங்கிப் பின்பற்றி மகிழ்ந்தனர். உலகெலாம் இச்செய்தி பரவுகிறது.

திருக்குறள் குமுகாயம் தோன்றுகிறது; திருக்குறள் பேராட்சி மலர்கிறது. உலக மக்கள் ஒன்றாகின்றனர். மாந்தன் மாந்தனாகிறான். தமிழ்மண் உலக மக்கட் கெல்லாம் புனித மண் ஆகிறது. தமிழ் மொழியும், தமிழ் இனமும் உலக மக்களால் போற்றப்படுகிறது.

நாங்கள் வெற்றிச் சிரிப்பு சிரிக்கிறோம்..... இல்லை இல்லை...நான் மட்டும் சிரிப்பதாகப் படுகிறது. எதிர் நின்று என் ஆருயிர் வாழ்க்கைத் துணைநலம் சிரிக்கிறது; கனவு கலைகிறது.

வேலாவின் பாட்டியார் இலிங்கம்மாள் என்னும்
பூப்பாயம்மாள்

வேலாவின் தந்தையார்
அ. வேலாயுதனார்

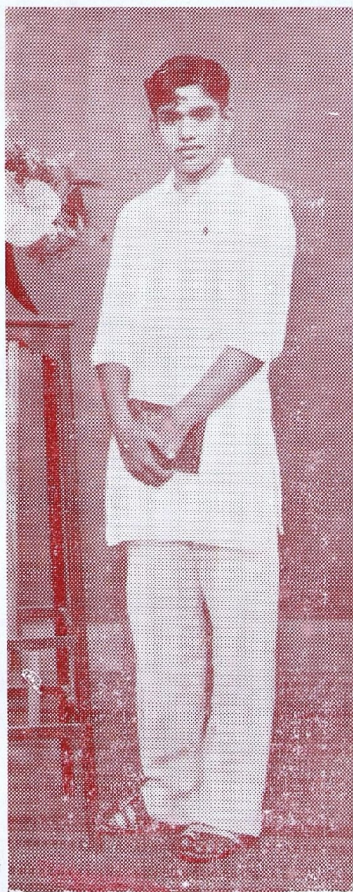

வேலாவின் தந்தையார், தாயார் வெங்கட்டம்மாள்
தங்கை சரசுவதி, தங்கையின் மூத்த மகள்
சித்தேசுவரி (சுகுணா)

வேலா, அன்னையாருடன் குடும்பப் படம்

தளத்தில் : அசோக்குமார், கீதா, வேல்மலர்க்கோடி, வேல்பூங்கோடி, செல்வராணி.
இருக்கையில் : ஆ. சித்தையன், சரசுவதி, வெங்கட்டம்மாள், சிவலிங்கம், வேலா.
நிற்றல் : சம்புலிங்கம், செந்தில்குமார், சித்தேசுவரி, தனக்கோடி, கமலம், சந்திரா.

வேலா-பதினாறாம் அகவையில்,

வேலா-நாற்பதாம் அகவையில்

வேலாவின் திருமண நிகழ்ச்சி
அனியர் பி. எம். இராக, வேலா, சந்திரா, அக்கையார் இரத்தினம்

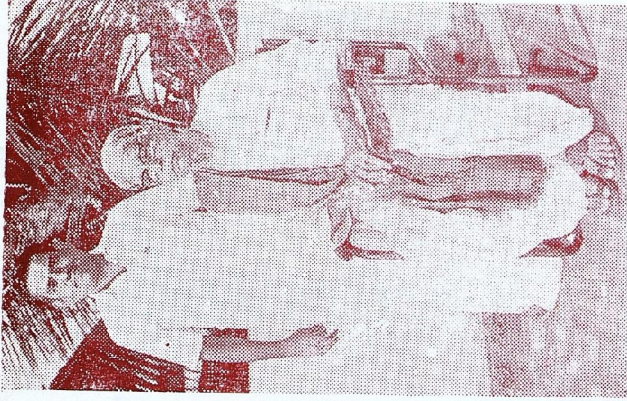

அமரீந்திரகுப்பவர் : மகள் ச. வேலுப்பூங்கொடி, வேலா, சந்திரா அம்மையார், மருகர் சக்தி வேலர், பெயரன் வேலரசு. வேல்மலர்க்கொடி, வேல்சுபர்க்கொடி, செங்கில்.

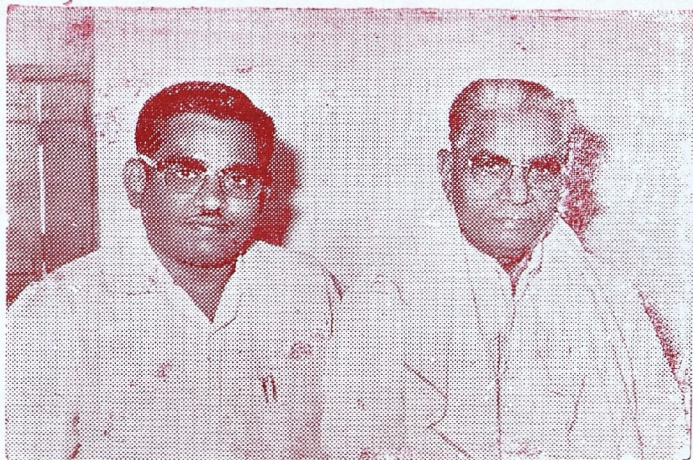

அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம்
அவர்களுடன்
கல்லூரி மாணவர் தலைவர் வேலா

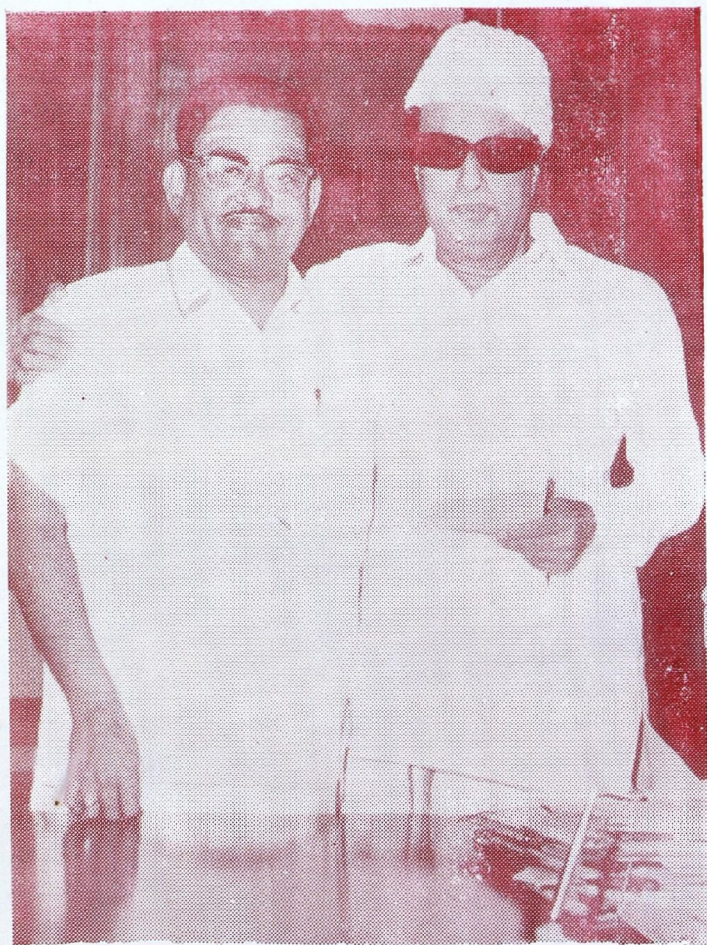
முத்தமிழ்க் காவலர்
அவர்களுடன் வேலா

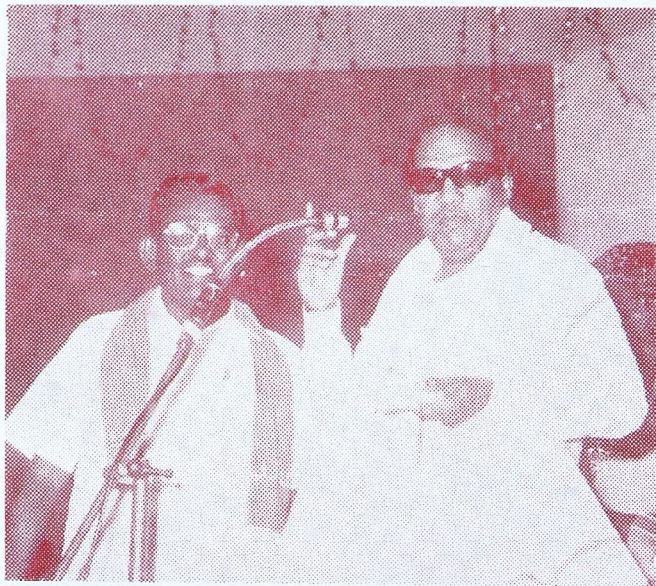
திருக்குறளார் அவர்களுடன் வேலா

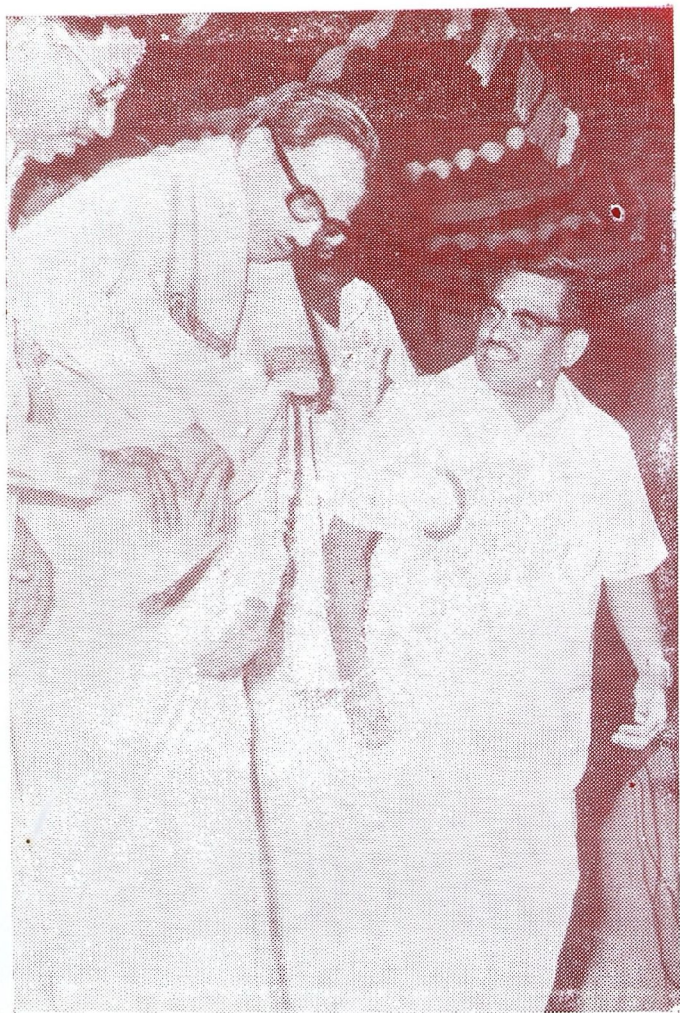
தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளாருடன் வேலா

தமிழக முதல்வர் பொன்மனச் செம்மலுடன் வேலா

தமிழக முதல்வர் முத்தமிழ் அறிஞர்
கலைஞர் அவர்களுடன் வேலா

பேராசிரியர், திரு. க. அன்பழகனாருடன் வேலூர்,

குறளியம் அறிவாண்மைத் திங்களிதழ் வெளியீடு
தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார், வேலூர், திரு. கு. ச. ஆனந்தனார்,
அமைச்சர் திரு. கா. காளிமுத்து

சென்னையில் குறளாயவிழா
பாவலர் ஈவப்பனார், பெருங்கவிக்கோ
வா. மு சே. வேலா, திருக்குறளார்,
பாவலர் சுரதா, முனைவர் அமிர்தலிங்கம்,
பெரும்புலவர் மீ. தங்கவேலனார்.

ஈரோடு கருங்கல் பாளையத்தில் வேலாவுக்குக் 'குறள் நெறிக் காவலர்' என்னும் விருது வழங்கு விழா. மேலே: ஈரோடு பெரியண்ணர், முத்தமிழ்க் காவலர், மாவட்ட ஆட்சியாளர் திரு. குப்புராசு இ.ஆ.ப, கீழே: வேலா மாவட்ட ஆட்சியாளர், பெரியவர் குப்புமுத்து ஐயா, லீ. செ. கந்தசாமி, பொதுகைச் செல்வனார்,

குறளாயத் தலைமைக் குழுவின்
செயலாளர் , பட்டுக்கோட்டை மீ. தங்கவேலனார்
தலைமை அமைப்பாளர் : ஈரோடு வேலா
இணை அமைப்பாளர் : மதுரை இளங்குமரனார்

க. அன்புப் பண்பு

வேலா :

“வணக்கம்; வேலா பேசுகிறேன்.”

“வணக்கம்.”

“மறைமலை நகர்த் தொடர் வண்டி நிலையப் பெயர் மாற்றம் குறித்த தங்கள் அறிக்கை உரை ஆகியவற்றைப் படித்தேன். ஒரு தமிழ்ச் சான்றோர் பெயரை மாற்ற வேண்டும் என்று தாங்கள் கொண்டுள்ள நடவடிக்கையை விடுதல் நன்று. தமிழ், தமிழ் நாட்டினர் அனைவர்க்கும் பொதுச் சொத்து; தமிழ் அறிஞர்களும் அப்படிப் பொதுச் சொத்தானவரே; புகழ் வாய்ந்த தமிழ்ப் பெருமகனார் பெயரை மாற்ற வேண்டும் என்று பழியைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டாம். பேராயக் கட்சி தமிழுக்கு எவ்வளவோ தொண்டு செய்துண்டு. அவற்றையெல்லாம் மறந்து பழிக்கு ஆளாக்கிவிட வேண்டாம்.

“பெருந்தலைவர் பெயரை மாற்றக் கூடாது என்கிறோம். மறைமலையடிகளை நாங்களும் மதிக்கிறோம். அவர் பெயர் நிலையத்திற்கு வைக்கப்படவில்லை. நகர்ப் பெயரை நாங்கள் மாற்றச் சொல்லவில்லையே.”

“நகர்ப்பெயர்த் தொடர்பால்தானே நிலையப் பெயர் அமையும். அதுதானே வழக்கம். ஒருநாள் நடைபெற்ற மேடைப் பெயர் நிலைத்த பெயர் ஆகுமா? பெருந்தலைவர் பெயரால் மாவட்டம் உண்டு; பல்கலைக்கழகம் உண்டு; நகரங்கள் சாலைகள் நினைவகங்கள் உண்டு! ஆனால், மறைமலையடிகள் பெயரால் அமைந்த நகரத் தோடுவிளங்கும் நிலையத்தை மாற்றி அமைக்கப் போராடத் துணிவதும், அந்நிலையத்தில் உள்ள தமிழ் எழுத்தைத் தார் கொண்டு அழித்ததும் மாறாப்பழியும் களங்கமும் ஆகும். பெருந்தலைவர் மேல் நாங்கள் கொண்டுள்ள மதிப்பைக் குறைப்பது போல் எளிய பொருளாக்கிவிட வேண்டாம்.”

“அரசியலில் பெருந்தலைவர்; தமிழக முதல்வராக இருந்தவர்; அனைத்திந்தியத் தலைவராகத் திகழ்ந்தவர்; அவர் பெயரை மாற்றி விட்டதே தவறு; அரசியல் சூழ்ச்சிக்குத் தமிழாசிரியர்களும் தமிழ்ப் பற்றாளர்களும் இரையாகி இப்படிக்கூறுகிறீர்கள். நாங்கள் எங்கள் போராட்டத்தை விடப்போவதில்லை. அது நேர்மையான உறுதியான போராட்டம்.”

“தோற்கப் போகிறீர்கள்; பழிக்கு ஆளாகப் போகிறீர்கள்; அரசியலில் எவ்வளவு பெரிய தலைவராகவும் இருக்கலாம். ஆனால், அவர் ஒரு தமிழ்ச் சான்றோர்க்கு இணையாகார்; காமராசர் எனினும் சரி; அறிஞர் அண்ணா எனினும் சரி; அவர்கள் மறைமலையடிகள் போலும் தமிழ்ச் சான்றோர்களோடு இணைத்துச் சொல்லத் தக்கவர் அல்லர். அவர்கள் பெயரை நிலையத் திற்கு வைக்க முயன்றாலும் எதிர் த்துப் போராடவே செய்வோம். சான்றோரை மதித்துப் போற்றாத நாடு, தன் தகுதியை இழந்து போகும். தாம் வாழுவதற்காகப் பாடித்திரியும் அரசியலாளி போல்பவர் அல்லர் மறைமலையடிகள் போலும் சான்றோர்; தமிழ்நாடு வாழ. தமிழ் வாழ, தமிழினம் வாழப் பாடித் திரிந்த குயில்கள் அவர்கள்! ஏன் உங்களுக்குத் திறம் இருந்தால் வடநாட்டில் ஒரு நிலையத்தின் பெயரைப் பெருந்தலைவர் பெயராக்குவதற்குப் போராடுவதுதானே தமிழ் நாட்டுப் பெருந்தலைவர் பெயர் வடநாட்டிலும் உள்ளது என்று தமிழர்கள் உங்களைப் பாராட்டுவார்களே!

“நாங்கள் எடுத்த முடிவு முடிவேதான்.”

“தமிழனத்தின் வசையை வாங்கிக் கட்டிக் கொள்ள முடிவெடுத்து விட்டீர்கள்! உங்கள் போராட்டத்தைத் தமிழ் உணர்வாளர்கள் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். தீய விளைவு

களை உண்டாக்க வரிந்து கட்டிக்கொண்டு நிற்கும் இது நல்லதன்று; நன்றி.”

“டொக்.”

—இது 12-2-90இல் மாலை 5 மணிக்கு நிகழ்ந்த வேலா தொலைபேசித் தொடர்பு ஒன்று. தமிழ்ச் சான்றோர் பெயரை எதிரிட்டு நிற்பாரை நேருக்கு நேர் அழைத்துக் கூறிய அறை கூவல் செய்தி இது! உடனிருந்து கேட்ட செவிகள் ஆகலின், இப்பொழுதும் அச்செய்திகள் பளிச்சிடுகின்றன! வேலாவின் உணர்வு ‘படக் காட்சி’ காண்பது போல் இப்போதும் அகக்கண்ணில் ஒளிர்கின்றது.

இவ்வீறு எப்பொழுது அரும்பியது?

ஈரோடு மாசன உயர்நிலைப் பள்ளி!

பத்தாம் வகுப்பு!

இடைவேளை நேரம்!

ஒரு மாணவனை மற்றொரு மாணவன் ஓங்கி அறைந்து விட்டான்!

பள்ளிக்குள் நடந்த நிகழ்ச்சி!

உடனே தலைமைக்குச் சென்றது; அடிபட்டவன் கண்கலங்கி நின்றான். அடித் தவன் ‘இவ’னெனக் கூறினான்.

“கொண்டுவா அவனை” என ஆணை
பறந்தது!

அடித்தவன் அழைத்துச் செல்லப்பட்டான்:
அடிப்பட்டவன் சினமாறாது நின்றான்!

“ஏன் அடித்தாய்?”—‘பிரம்பு விளையாடும்’
என்பது அவனுக்குத் தெரியும்! ஆயினும்,
துணிந்து கூறினான் அடித்தவன்: “நான்
அவனை அடித்தேன்; உண்மை! ஆனால், அவன்
என் நெஞ்சில் அறைந்தானே அதைச் சொன்
னானா?”

“நெஞ்சில் அறைந்தானா?”

தலைமையாசிரியர் பார்வை, அடிப்பட்டவன்
பக்கம் திரும்பிற்று! அவன் நடுங்கினான்!
“இல்லை! பொய்” என்றான். அடித்தவன் பக்கம்
திரும்பினார் தலைமையாசிரியர்” என் மார்பில்
கையால் அடித்திருந்தால் பொறுத்திருப்பேன்:
ஆனால் நாவால்—சொல்லால்—என் நெஞ்சில்
அறைந்தான்.

“என்ன சொன்னான்?”

“தமிழைப் பழித்தான்; தடுத்தும் பழித்தான்.”

“பழித்துச் சொன்னாயா?”

தலை தாழ்ந்தான் அடிப்பட்டவன்!

“தமிழைப் பழித்தவனைத் தாய் தடுத்தாலும் விடேல்” என்று நான் எத்தனை முறை வகுப்பில் சொல்லியிருக்கிறேன்!

“குற்றத்திற்குரிய தண்டனையைப் பெற்றுக் கொண்டாய் போகலாம்.”

இத்தலைமையாசிரியர் பெருந்தலைவர் காமராசரின் ஒன்றுவிட்ட தங்கை மகனார் சண்முகனார் என்பார். அவ்விளைய மாணவர் வேலா அரசு மாணிக்கனார்!

1990இல் காணும் வீறு, 1952இல் அரும்பியதன் சான்று இது!

முந்தையோர் :

ஆந்திர நாட்டுத் திருப்பருப்பத்திலுள்ள (ஸ்ரீசைலத்தில்) இருந்து வெளியேறிய வீரசைவக் குடும்பத்தவர் (இலிங்காயதர்) கும்பகோணம், மதுரை, காஞ்சி, திருப்பரங்குன்றம், சென்னை, சேலம், திருச்சி, தஞ்சை, கோவை, புதுவை முதலிய இடங்களுக்கு வந்தனர். அவர்கள் முதற்கண் வந்து அமைந்ததும் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட பழம் பெருமையுடையதும் கும்பகோணம் மடம் என்பர். அது இன்றும் ‘பெரிய மடம்’ என்னும் பெயராலேயே வழங்கும்

படுகிறது. இங்கு வந்த வீரசைவர்கள் சங்கமர் எனப்படுவர். 'சங்கமர்' என்பார் 'சமயப்பரப்புநர்'. சும்பகோணம் மடமும், அதனைச் சார்ந்த வீரபத்திரர் கோயிலும் சோழ மன்னர்களால் கட்டப்பட்டவை என்பர்.

சங்கமர் சென்னை முதல் கன்னி வரை வெவ்வேறு பெருநகர்களிலும் சிற்றூர்களிலும் பரவினர். 50, 100 வீடுகள் சேர்ந்த குடியிருப்பும் உண்டு. 4, 5, குடிகள் தங்கிய ஊர்களும் உண்டு. அவர்களுள் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளைத் தாய்மொழிகளாகக் கொண்டவர்களும் கொண்டு கொடுத்தல் உறவு கொண்டு வாழ்ந்தனர். அவர்கள் சாதி வகையில் ஒருமைப்பட்டமை போலவே, தமிழ் மொழி வகையிலும் பெரும்பாலும் தமிழராகவே ஆகிவிட்டனர். புதிதாக வீரசைவ நெறியை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எனினும் அவர்களைத் தனித்துப் பார்க்கும் பார்வை விடுத்தனர்.

வீரசைவக் குடும்பங்களுள் சில நாமகிரிப் பேட்டை, ஈரோடு—அவினாசி சாலையிலுள்ள பள்ளகவுண்டன் பாளையம், பவானி, சேலம் ஆகிய இடங்களுக்குச் சென்று உப்பு, பருப்பு வாணிகமும், சமுக்காள நெசவும் செய்து வாழ்ந்தனர். வேலாவின் ஓட்டனார் 'பள்ளகவுண்டன் பாளையத்தில் இருந்தவர். வேலாவின் பாட்டனார் காலத்தில் மொடக்குறிச்சி விளக்கேத்தியைச்

சார்ந்த திட்டுக்காட்டுரீல் தங்கினர். தாத்தா (பாட்டனார்) அர்த்தநாரி என்பார். அவர் பிறப்பியம் எழுதுவதிலும், கணியம் கூறுவதிலும் தேர்ச்சி மிக்கவர்.

ஊர்ப் பெரிய கவுண்டர் 'இன்ன நாளில் இறந்து விடுவார்' என்று கணியர் சிலர் உறுதியாகக் கூறினர். அர்த்தநாரியார், "இறப்பு இல்லை; உறுப்புக் குறை உண்டு" என்றார், அதன்படி கால் கை இயக்கக் குறை ஏற்பட்டது. இறப்பு இல்லாது ஒழிந்தது. அதனால் அவர் வாழ்ந்த காலமெல்லாம் வீட்டுக்கு வேண்டும். நெல் வழங்க நிலம் ஒதுக்கினார் பெரிய கவுண்டர்.

அர்த்த நாரியார் கணியத்தில் வல்லார் எனினும் அதனைக் காசாக்கக் கருதினார் அல்லர். உப்பு பருப்பு அரை செலவு (சில்லறைச்செலவு)ப் பொருள் வணிகமே செய்தார். உப்பு, உள்ளூர் விளைவன்று; கடல் விளைவு; பருப்பு, ஆந்திர நாட்டில் இருந்து தமிழகத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது; ஆதலால். உள்ளூர்ப் போட்டியில்லாத வணிகத்திலே சங்கமர் ஈடுபட்டிருந்தனர். ஆகலின் அர்த்த நாரியாரும் அவ்வழியே மேற்கொண்டார். பட்டுச் சமுக்காளம் நெய்யும் நேர்த்தியால் 'சமுக்காள சங்கமர்' என்னும் பெயரும் உண்டு. இத்தொழிலும் அர்த்த நாரியார் சார்ந்த பல குடும்பத்தவர் மேற்கொண்டதேயாம். அர்த்த

நாரியாரின் துணைவியார் இலிங்கம்மாள் என்பார் பவானியில் பிறந்தவர்.

தந்தையார் : அர்த்த நாரியார்-இலிங்கம்மாள், இல்வாழ்வுப் பயனாகமக்கள் எழுவர் தோன்றினர். மகளிர் இருவர்; ஆடவர் ஐவர். இவருள் நான்காம் மகனாகப் பிறந்தவர் வேலாயுதம் எனப்படும் வேலாயுதனார்! வேலா அரச மாணிக்கனாரின் தந்தையார்! இவர் பிறந்த நாள் 6-10-1904

வேலாயுதனார் பள்ளிப் படிப்புப் படித்த அளவில் தந்தையாருடன் வணிகம் செய்ய வேண்டியவரானார். உப்பும் பருப்பும் கொண்டு ஏழுநாள்களுக்கும் ஏழு ஊர்களில் நடைபெறும் சந்தைகளுக்குச் சென்று வாணிகம் செய்வர். ஒருநாள் இவர்கள் கடைக்குப் பக்கத்திலே, கும்மி அம்மாளை ஒப்பாரி தாலாட்டு முதலாய சிறுசிறு நூல்களையும், விக்கிரமாதித்தன் கதை, அல்லியரசாணிமாலை முதலான பெரிய எழுத்து நூல்களையும் பரப்பி வைத்து வணிகம் செய்து வந்த பெரியவர் ஒருவர் அர்த்தநாரியாரிடம் “எனக்கு முடியவில்லை; இந்த நூல்களையெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு ஒரு தொகை தாருங்கள்” என்று அவற்றை வைத்திருந்த, பெட்டியுடன் ஒப்படைத்தார். அர்த்தநாரியார் தம் வணிகத்திற்குத் துணை வேண்டுமென்று பள்ளிப் பருவத்திலேயே தம் மகனை ஈடுபடுத்தியிருக்கும் இக்கட்டான சூழலில், ‘இரட்டை வணிகமா?’ எனத் திகைப்போடு எண்ணினார். ஆனால், பெரியவர்

நிலையும், அவர் சொல்லும்-அர்த்த நாசியாரை இளக்கின. ஒரு தொகையைத் தந்து அப்படியே எடுத்துக் கொண்டார். என்ன செய்வது?

நூல்களைக் கட்டி வைப்பதா? கட்டி வைத்தால் விற்க வகை என்ன? ஒரு நொடியில் முடிவுக்கு வந்தார்!

“வேலாயுதம் நூல்களை நீ பார்த்துக்கொள்; நான் இதனைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன்” என்றார்.

ஒரு கடை இரு கடை :

வேலாயுதம் தனிக்கடை வணிகரானார்; பின்னே தோன்ற இருக்கும் தோற்றங்களுக்கெல்லாம் அந்த நொடிப் பொழுதே அவர்க்கு மூலமும் முதல் வைப்பும் ஆயிற்று! “தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக” என்பதை நூல் வணிகராகப் புகுந்த அப்பொழுதிலேயே புலப்படுத்தி விட்டார்! எப்படி?

வேலாயுதனார்க்கு நல்ல குரல் வளம் உண்டு! எவரும் விரும்பிக் கேட்கப் பாடுவார்! நூல்கள் சூழப்பரவிக் கிடக்க, அதன் சூழலில் மலர்க்குவியல் இடையே புகுந்து இசைமிழற்றும் தும்பியாய்-சூரும்பாய்-தேனீயாய்-மாறினார். தும்பிசேர்

கீரனார்' என்னும் சங்கப் புலவர் பெயரை மெய்ப்பிப்பார் போலாயினார் வேலாயுதனார்!

வகைக்கு ஒரு நூலாக எடுத்துக் கொண்டு, சந்தையர் எல்லாரும் தம்பால் திரும்பிக் கேட்கும் அளவில் இசை எழுப்பிப் பாடினார்! "புல்லாங்குழல்" ஒன்று, குழந்தை வடிவில் நின்று இசைக்கும் இசையென மயக்கிய இசைக்கு மயங்கியவர், தம்மை மறந்து பாடலில் ஊன்றினார். படிக்கத் தெரிந்தவர்கள், கையில் வைத்துப் பாடும் நூலைக் காசு தந்து பெற்றனர்; இளைஞர்கள் கூடி வந்தும், தேடி வந்தும் பாடல் கேட்டனர். மகளிர்கூட்டம் முக்கில் விரல் வைத்து நோக்கியது! அர்த்த நாரியார் எண்ணியும் பாராத விந்தை அன்றைச் சந்தையில் நிகழ்ந்து விட்டது! சந்தை இடந்தோறும், சந்தை நாள் தோறும் தந்தையும் மைந்தரும் 'இரட்டைக் கிளவி' யெனப் பிரிதலின்றி வணிகம் செய்தனர்! பள்ளியில் பயிலாக் கல்வியை அறிஞர் 'சாக்ரடீசர்' போலச் சந்தையிலே பெற்றும் பரப்பியும் வந்தார், இளைஞர் வேலாயுதனார்!

பெரியவரிடம் விலைக்குப் பெற்ற நூல்கள் எவ்வளவு காலத்திற்கு இருக்கும்! புது நூல்கள் விற்பனைக்கு வேண்டுமே! திருச்சிக்கும் மதுரைக்கும் சென்னைக்கும் சென்று நூல்களைச் சிப்பம் சிப்பமாகக் கொணர்ந்தனர். நம்பிக்கையூட்டியது அந்த நல்ல வணிகம்.

நூல் புகுந்த இடத்தில் செம்மை புகும்! எப்படி? மரத்தை நேராக்க—கல்லை நேராக்க—சுவரை ஒழுங்காக்க—நூல் உதவுதலை நேரில் காணலாமே! நூல் வணிகம் போலும் மேல் வணிகம் உண்டா? கல்விக் கண்ணொளி மட்டும் தானா நூல் தருகிறது! உள்ளொளி ஊற்றுக் கண்ணும் நூலேயன்றோ! ஒரு கல்விக் கூடம் திறந்தால் ஒரு சிறைக் கூடம் அடைபடும் என்பர். அக் கல்விக் கூட மூலப் பொருள் உருவாக்கம் ஆகும் நூலின் மதிப்பை அதன் 'மங்கலம்' என்னும் பொருளே விளக்கும்! பொருள் தேடும் வழிகள் பலப்பல கண்கூடாக இருந்தும் உலகுக்கு ஒளியூட்டும் நூல்வணிகத்தில் ஈடுபடுமாறு ஆட்படுத்திய பெரியவர்—நூல்களை விற்றுச் சென்ற பெரியவர்—மெய்யாகப் பெரியவரே! அவர் செயன்மைச் சீர்மை எப்படியெல்லாம் விரிவதாயிற்று!

கூடிவந்த வேலை :

ஒருநாள் சென்னிமலையை அடுத்த சிவகிரியிலே சந்தை! இளைஞர் வேலாயுதம் குயிலெனக் கூவியிசைக்கிறார்! அவரொத்த இளைஞர் ஒருவர் தம் செவியைக் கூர்மையாகத் தீட்டிக் கொண்டு கேட்கிறார். கேட்டுக் கேட்டுக் கிளுகிளுப்பும் கிறுகிறுப்பும் அடைகிறார்! இந்த இளைஞரின் குரல் மட்டும் எனக்கிருந்தால் எப்படி இருக்கும்! இப்பொழுதும் என்ன? இந்த இளைஞரையே கேட்டு விடலாமே!

“நீங்கள் பாடும் பாட்டுகளைப்போல் நிறைய இயற்றி இருக்கிறேன்; இன்னும் எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இயற்றித் தருவேன்; இந்தப் பாட்டோடு சேர்த்துப் பாடுகிறீர்களா?

“தாராளமாகப் பாடுவேன்.”

“சந்தைக்கு வந்த இளைஞன் தன்னை மறந்து பூரித்தான். என்பாட்டையும் இவன் இப்படி இசையோடு பாடுவானா! கேட்கக் கேட்க எப்படி இருக்கும்!” தன்னுள் எண்ணினான். அடுத்த சந்தையில் இளைஞர் இருவரும் சந்தித்தனர். அச்சந்திப்பு வாணாள் அளவும் தொடரும் சந்திப்பு ஆயிற்று! அச்சந்திப்பே இராவண காணியக் குழந்தையார் சந்திப்பும் சிவலிங்க நூற்பதிப்புக் கழக வேலாயுதனார் சந்திப்பும் ஆயிற்று! எண்ணிப் பார்க்கும் வாழ்வில், எண்ணாத விந்தைகள் எத்தனை எத்தனை!

நிலையம் கோலல் :

வேலாயுதனார் வளர்ந்தார்! தந்தை அர்த்த நாரியார் தம் முதுமையால் தளர்ந்தார்! உப்பு பருப்பு, வணிகம் சுருங்கிற்று; பொத்தக வணிகம் பெருகிற்று; வேலாயுதம் பொத்தகங்கள், சந்தையைத் தேடாமல் நகரத் தெருப்பார்வையைச் சந்திக்க அவாவின! பொத்தக நிலையமாகும் நாளை எதிர் நோக்கின!

எண்ணுவவெல்லாம் எய்துதல் எளிதா? எல்லார்க்கும் எளிதா? “எண்ணிய எண்ணியாங்கு, திண்ணியர் எய்துவர்” என்பது வள்ளுவம்! திண்ணிய எண்ணமுடைய வேலாயுதனாரின் நெஞ்சில் இருப்பதை எப்படி அர்த்தநாரியார் அறிவார்? அவர்தாம் வேலாயுதரைத் ‘தந்தவர்’ அல்லரோ! தேர்ந்த கணியரும் அல்லரோ! அவர் கூறினார்: “என் காலத்திற்குப் பின்னால் எவரும் இத்திட்டிக்காட்டுரில் இருத்தல் கூடாது. பங்காளிச் சண்டையும் பிணக்கும் பிளவும் கொண்ட இவ்வூர் வாழ்வு என் குடும்பத்துக்குத் தொடர்தலைச் சிறிதும் விரும்பேன்; நிலமும் வீடும் விற்றுத் தருகிறேன்; எங்குச் சென்றும் பிழைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், என் காலம் இத்திட்டிக் காட்டிலேதான்” என்றார்.

‘குடிபெயர்தல்’ போன்றதாயினும் மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டனர். அவரைப் பிரிதல் கருதியே வருந்தினர். எனினும், அணிந்துள்ள ஊர்களில் தங்கி அடிக்கடி பார்த்துக் கொள்ளலாம் என உறுதி கொண்டனர். வேலாயுதனார் எண்ணம் ஈரோட்டை நாடியது. நேதாசி வீதியில் கடையமைந்தது! ‘வாடகை’க் கடையே அது. ‘வாழ்தகை’ச் சிறப்பை வழங்கிய தலைக்கடை அதுவாயிற்று. வேலாயுதனார் ‘நாநயமானவர்; ‘நாணய’முமானவர்; கடையின் வளத்திற்குத் தலையாயவை இவை! ஆதலால், நம்பிக்கை மிக்க வணிகராக வேலாயுதனார் இளமையிலேயே

விளங்கினார். பேரேடு சிட்டை குறிப்பு இன்ன
வும் பிறவும் பொத்தகத்தொடு சேர்ந்து விரிந்தன.

பாட்டி வழி முறையும்; பாட்டனார் வழிமுறையும்:

பாட்டியின் வகையினர் பவானியில் வாழ்ந்
தனர். அவர்கள் நல்ல வளமுடையவர்கள்;
வணிகம், சந்தை ஒப்பந்தம் ஆகியவற்றிலும்
சிறந்து விளங்கியவர்கள். ஆதலால், வேலாயுத
னார் உடன் பிறந்தார், கொண்டு கொடுப்பு
பாட்டியின் வழியையே சார்வதாயிற்று.
பாட்டனார் வழியினர் திருப்பூரையடுத்த
குன்னத்தூரில் இருந்தனர் அவர்கள் வறுமையராய்
இருந்தனர். பாட்டனாரின் தங்கை மகள்
வெங்கட்டம்மாள் என்பார். அவரைத் தம் மகன்
வேலாயுதத்தின் வாழ்க்கைத் துணையாகக்
கொள்ள அர்த்தநாரியார் விரும்பினார்! உள்ள
நிறைவு வெள்ளமெனப் பாயுமானால் செல்வ
மென்ன? வறுமை என்ன? “செல்வம் என்பது
சின்தையின் நிறைவே” என்று தெளிந்த மனத்
திற்கு என்னகுறைதோன்றும்! வேலாயுதனார்க்கு
அப்பொழுது அகவை பதினெட்டு!

முகவர் :

வேலாயுதனார் முயற்சி கடையளவில்
அமையவில்லை. விரிந்தது; தினமணி, எக்சுபிரசு
[விரைவான்) முதலிய இதழ்களுக்கு முகவராகக்
கடமை புரிந்தார்.

பதிப்பகம் :

சந்தையில் சந்தித்துச் சிந்தையில் இடம் கொண்ட புலவர் குழந்தை எழுதிய இசைப் பாடல்களை அச்சிட்டார். ஈரோடு வந்தபின் சிவலிங்க நூற்பதிப்புக் கழகம் என்னும் பதிப்பகத்தைத் தொடங்கினார். பாட நூல்களும் துணை நூல்களும் உரை நூல்களும் வாய்பாடு தேசம்படம் முதலியனவும் வெளியிட்டார்.

புலவர்கள் அரங்கம் :

பொத்தகக் கடை—நூல் வெளியீடு—என்பன எவ்வளவு நெருக்கமாக வேலாயுதனார் நெஞ்சில் இடங் கொண்டனவோ அவ்வளவு இடங்கொண்டது தமிழ்ப் புலவர்கள் தொடர்பு. ஒவ்வொரு நாள் மாலையும் பொத்தகக் கடை, புலவர்கள் அவைக் களமாகவே திகழ்ந்தது.

செங்குந்தர் உயர்பள்ளித் தமிழாசிரியர் சிவ. குப்புசாமியார், ஈரோடு ஆசிரியர் சிவ சங்கரனார், புலவர் குழந்தையார், புலவர் ஆறுமுகனார், கோவை சுந்தரராசனார், முனைவர் சி. இலக்குவனார், தெய்வ சிகாமணியார், கரு. காசி, ஈரோடு கலைமகள் பள்ளித்தாளாளர் மீனாட்சிசுந்தரனார் சிக்கையா ஆகியோர் அரங்கமாகச் சிவலிங்க நூற்பதிப்புக் கழகமும் விற்பனையகமும் திகழ்ந்தன. அந்த நெருக்கம் நூல் வெளியீட்டால் உண்டாயது என்பதனினும், ஒரு குடும்ப

உறவாக விளங்கிய இன்ப அன்பால் உண்டாயது என்பது தகும்.

வேலாயுதனார் பொங்கல் கொண்டாடுவார்; பொங்கலுக்குப் புலவர் பெருமக்களையெல்லாம் அழைத்துப் பூரிப்பார்; சீர்செய்து பாராட்டுவார்; எப்புலவர்க்கேனும் இடர்! பொருள் முடை! கேட்டது கேட்டபடி தருவார்! கேளாமல், தாமே கேட்டும் தருவார்! கணக்குப் பார்த்துக் கடன் பார்த்துத் தரும் மரபைப் போற்றினார் அல்லர்! தக்கபோதில் உதவும் 'தாதா'வாகத் திகழும் ஒருவரைத் தேடித் தேடிப் புலவர்கள், தம் வணிக நிலையமென உணர்ந்து போற்ற மாட்டார்களா! அதனால், பாடநூல்கள் பல வெளிப்பட்டன. பாடமாக விளங்கின. பணத்தையும் தேடித் தந்தன. அதன் விளைவு பிறிதொரு நலத்தைத் தந்தது! வினையால் வினையாய விழுப்ப விளைவு அது

நூல் வெளியீடு :

பாடநூல்களின் வருவாய் சமய நூல்களை வெளியிட உதவிற்று. விலையாகும் நூல் வளத்தால்தானே, விலை போகா நூல்களை வெளியிட்டு அந்நூல்களைக் காக்கவும் பரப்பவும் முடியும்! முன்னதன் வளமின்றேல், பின்னதன் விளைவு அரிதாகிவிடுமே!

கொடை நலம் :

நல்லுள்ளமுள்ளோர் பெறும் நலம், நாட்டு நலமாம்! அதுவே உள்ளூர்ப் பழுத்த பயன் மரமுமாம்! வேலாயுதனார் செல்வத்தில் ஓரளவு பெருகி வருங்காலத்திலேயே, அவ்வருவாயின் ஒரு பகுதியை ஏழை எளிய மாணவர்களுக்குக் கற்பலகை குறிப்பேடு, புத்தகம் முதலியன வழங்குதற்கும் கல்விக் கட்டணம் கட்டுதற்கும் செலவிட்டுள்ள மையை எண்ணினால் நல்வணிகர் கடமை இனிது விளங்கும். கோடைக்காலத்தில் மோர்ப்பந்தல் அமைத்தலைக் கடனாகக் கொண்ட செயலால், அவர்தம் பொதுப்பணி ஈடுபாடு விளங்கும்.

திருவளர்கை :

வேலாயுதனார்க்கு இன்னொரு தனிப் பெருமை; அது காலமெல்லாம் பெருகி வந்த பெருமை! “அவர் கையில் இருந்து வாழ்த்துடன் பேரேடு சிட்டைகளைப் பெற்றுப் புதுக்கணக்குப் போட வேண்டும்” என்பதாம். ‘கைராசிக்காரர் கடை’ எனப் பெயர் பெற்று விட்டமையால் அதுவே வணிகத்திற்கு நல்ல விளம்பரமாக விளங்கியது.

ஆகும் :

தந்தை பெரியார் வீட்டுக்கு அடுத்த வீட்டிலே வேலாயுதனார் குடியிருந்தார். அது ஒற்றிக்கு உட்பட்ட வாடகை வீடு. அவ்வீட்டுக்கு

உரியவர்க்குப் பொருள் நெருக்கடி! வேலாயுத்
 னாரிடம் சொல்லி அவ்வீட்டை விலைக்கு
 எடுத்துக் கொண்டு பணந்தருமாறு கேட்க
 வந்தார் அவர். அவரைத் தந்தை பெரியார்
 பார்த்து விட்டார். பக்கத்து வீட்டுக்காரர்
 அல்லரோ!

“அடிக்கடி காண்பதில்லையே! இன்று வந்த
 தென்ன?” என்றார் பெரியார். பக்கத்து வீட்டுக்
 காரர் தம் பாட்டைப் பாடினார்; “நீர், வேலாயுத்
 னாரைப் பார்க்க வேண்டாம். நானே வீட்டை
 எடுத்துக் கொள்கிறேன்; இரும்,” என்று சொல்லி
 உடனே எழுதும் ஏற்பாட்டில் தலைப்பட்டார்.
 “ஒரு சொல் அவரிடம் சொன்னால் நல்லது; குடி
 யிருப்பவராயிற்றே” என்றிருக்கிறார், இரக்கம்
 கொண்ட அண்டை வீட்டார்.

“வாடகைக்குத் தானே இருக்கிறார்; வேறு
 வீடு பார்த்துக் கொள்வார்; வீடு பார்க்குமளவும்
 இங்கே இருக்கட்டும்” என்று வலியுறுத்தி
 விட்டார். பெரியார் உடனே ஆவணம் எழுதிப்
 பதிவும் முடிந்தது! பேராயச் சார்பில் நகராட்சித்
 தலைவராகப் பெரியார் இருந்த காலம் அது.
 அப்பொழுது நாகம்மையாரும் இருந்தார்.

“என்றும் வராத அண்டை வீட்டுக்காரர்
 வந்ததென்ன? அவரோடு காதோடு காதாகப்
 பேசுவதென்ன?” எனப் பெரியாரிடம் வினா
 வினார் அம்மையார்! “அவர் வீட்டை விலைக்குப்
 பேசி முடித்தோம்; எழுதியும் ஆயிற்று” என்றார்.

“நமக்கென்ன வீடா இல்லை! எத்தனை வீடுகள் உள்ளன! நமக்குப் பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் நல்லவர்கள். அவர்களை உடனே வேறு வீடு பாருங்கள் என வெளியேற்றுவது நமக்கு அழகாக இருக்கிறதா? அவர்கள் நமக்கு என்ன கெடுதி செய்தார்கள்? நீங்கள் இருவரும் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே ஏதோ நடக்கக் கூடாதது நடக்கப்போகிறது என எண்ணினேன்; அப்படியே ஆயிற்று! இந்த ஆசையும் கெட்ட எண்ணமும் வேண்டாம்” என்று கூறினார் அம்மையார்! வீடு எழுதியாயிற்றே! என்ன சொல்லி, என்ன ஆவது?

நண்பகல் உணவு முடிந்து பெரியார் அமர்ந்திருந்தார். நாகம்மையார் மனக்கவலை மாற்றிற்றில்லை! “கூட்டைப் பிரித்துக் குஞ்சுகளோடு குருவியை ஓட்டும்” கொடுமையைச் செய்ய அத் தாய்உள்ளம் பொறுக்கவில்லை! சொல்லிக் கேட்பார் என்ற நம்பிக்கையும் இல்லை! அந்நிலையில் காவல்துறையினர் இருவர் பேராயக் கட்சித் தலைவர் பெரியார் முன் வந்து நின்றனர். உங்களைச் சிறைப்படுத்த ஆணையுள்ளது” எனக் காட்டி நின்றனர். வீட்டுக்கு ஆவணம் எழுதி முடித்து, இரண்டு மணிப் பொழுதும் ஆகவில்லை! ஆங்கில அரசாணை சிறைப்படுத்துமாறு வீடு தேடிவந்து நின்றது.

நாகம்மையார் நல்லுள்ளம் படபடத்தது! “நீங்கள் காலையில் செய்த செயல் நல்ல செயல் இல்லை. அதற்கு மாலைப்

பொழுது வரைக்கும் கூடப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் உடனே தண்டனை வந்து விட்டது. அந்த வீடு வேண்டாம்; அவர்களைக் குடியெழுப்ப வேண்டாம்; இப்பொழுதாவது அவர்களுக்கு அவ்வீட்டைத் தருவதாக உறுதி சொல்லுங்கள்” என்று கண்ணீரும் கம்பலையுமாகக் கூறினார். பெரியார் சிறைப்படுத்தப்படுகிறார் என்றும் கவலையினும், அண்டை வீட்டுக்காரர் அப்புறப் படுத்தப் படுகிறார் என்ற கவலையே மிஞ்சி நின்றது. பெரியார் உள்ளம் இளகியது; இரங்கியது. “உன் விருப்பம் போலவே வீட்டை அவர்களுக்கே எழுதித் தந்து விடுகிறேன். நான் கொடுத்த விலையைத் தந்தாலே போதும்! இது உறுதி!” என்றார். அந்த இடரான பொழுதிலும் “நல்லதொன்று செய்தோம்” என்னும் நிறைவில் நாகம்மையார் மகிழ்ந்தார். பின்னர் பெரியார் தம் சொற்படியே அவ்வீட்டை வேலாயுதனார்க்கே எழுதித் தந்தார். அந்த நன்றியை இன்றும் அவ்வீட்டின் ஒவ்வொரு கல்லும் செங்கல்லும் சொல்லும் அளவில் அரச மாணிக்கனார் குடும்பத்தவர் நினைந்து பாராட்டுகின்றனர். பெரியார் வீட்டுக்குப் பக்கத்து வீட்டுக்காரர் என்று கூறுவதென்ன? பெரியார் வீட்டுக்காரர்கள் தாமே அவர்கள்! பெரியாரிடம் இருந்து ஒருவர் இவ்வாறு விலைக்கு வாங்கியது பெரிய விந்தையான செய்தி என்பதில் ஐயமிருக்க முடியாது!

வறடிக்கல் சுற்றல்

அன்பு நெறியில் தழைக்கும் வேலாயுதனார்க்குத் திருமணமாகிப் பன்னீராண்டுகள் ஆகியும் மக்கட்பேறு வாய்த்திலது! உடன் பிறந்தார் பிள்ளைகளை, உரிமையால் வளர்த்தார். வேலாயுதனார் பிள்ளைகளின் மேல் பெருவாஞ்சையர்; ஊரார் பிள்ளைகளையும் ஊட்டி வளர்க்கும் உருக்கத்தால் எப்பொழுதும் எந்நாளும் பக்கத்து வீட்டுப்பிள்ளைகளும், தெருப்பிள்ளைகளும் தாமரை பூத்த குளம்போலக் குடும்பத்தில் திகழச் செய்தார்; அவர்கள், கூடியுண்ணும் புறாக்குடும்பம் என மகிழ்வித்தனர். எனினும் தமக்கெனப் பிள்ளை வேண்டும் என்று வேட்கை இல்லாமல் போகுமா? “பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த மக்கட்பேறல்ல பிற” என்பதை எண்ணிஎண்ணித் திளைப்பவர் அல்லரோ வேலாயுதர்! அன்றும் இன்றும், திருச்செங்கோட்டு உச்சியில் உள்ள ‘வறடி’க்கல்லைச் சுற்றிவந்தால் மகப்பேறுண்டாம் என்பது பெருவழக்காக இருந்தது, இருக்கிறது. (வறடி— மலடி; மகப்பேறில்லாள்)

மலை உச்சியில் நிற்கும் ஒற்றைக்கல்! சுற்றி வருவதற்கு இடரான இட்டடி இடம்! காற்று வெருட்டியடிக்கும்! தடுப்பிலா உயரம்! கீழே தலையறுந்து போகும் பள்ளத்தாக்கு! வெங்கிட்டம்மையார் வறடிக்கல்லைத் துணிந்து சுற்றி யிருக்கிறார்! “தம் உயிர் தந்தும் தாம் பிறிதுயிரை

வயிறு வாய்க்க வேண்டும்" என்னும் ஆர்வம் அத்தகையது! அவர் வேண்டுதல் வீண்போக வில்லை. ஆண் மகவொன்று பிறந்தது; அதுவே சிவலிங்கனாராம் வேலா அரசமாணிக்கனாரின் தமையனார். அடுத்துப் பிறந்தவர் வேலா. அரசமாணிக்கனார்; பின்னே பிறந்தவர் தங்கை சரசுவதியார். சிவலிங்கனார் சிவலிங்க புத்தக சாலை உரிமையாளராய், தந்தையார் தொடங்கிய கடையில் பொத்தக வணிகராகத் திகழ்கின்றார். அவர்க்கு ஆண்மக்கள் மூவருளர்.

தங்கை சரசுவதியார் திருச்செங்கோட்டில் அ. சித்தையனார் வாழ்க்கைத் துணையாய் நன்மக்கள் நால்வர்க்குத் தாயாய்த் திகழ்கின்றார்.

வேலா பிறந்தார்

அரச மாணிக்கனார் 20-12-1937ஆம் நாள் திங்கள் கிழமை பகல் 12-20 மணிக்குப் பிறந்தார். அவர்க்கு, அர்த்தநாரி எனப் பாட்டனார் பெயர் சூட்டப்பட்டது. ஆனால், பாட்டியார் இராச மாணிக்கம் என வழங்கினார்! பாட்டியார் ஆர்வப் பேருள்ளம் எத்தகைத்து என அப்பெயர் சூட்டு அமைகிறது!

அந்நாளில் சேலம் நகரில் இராவ் பகதூர் (S. P.) இராசமாணிக்கம் என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் உறவினர்; சிறந்த தொண்டர்; வீரசைவத் தோன்றல்; நீதிக்கட்சியின் சீர்த்தியர்; மாவட்ட ஆட்சிக் கழகத் துணைத் தலைவர்;

இவர்தம் குடும்ப இல்லங்களில் காந்தியடிகள் தங்கிய பேறுண்டு. இவர் பெயரை நினைந்தே தம் பேரர்ச்சுப் பேர் சூட்டினாராம் பாட்டியார்! அவர் தம் பேருள்ளப் பெருக்கன்றோ இது!

‘பீரம் பேணிற் பாரம்தாங்கும்’ என்பது கொன்றை வேந்தன். பீரமாவது தாய்ப்பால்; பீரம்பேணலாவது தாய்ப்பால் நிரம்பவுண்டு வளர்தல். பாரம் தாங்கும் என்பது பொறுப்புக்களை யெல்லாம் தன்மேல் அள்ளிப் போட்டுக் கொண்டு சுமந்து வாழும் என்பது!

அரசமாணிக்கம் இளமையிலே ஆட்டம் பாட்டம் சுறுசுறுப்பு—துறுதுறுப்பு! இவற்றைக் கண்ட அன்னையார் உள்ளூள் பூரிப்பார்!

“ஒன்றரை, ஒன்றேழுக்கால் அகவை வரை பாலுண்ட பய”னெனப் பல்கால் உரைப்பார்!

குழந்தை முட்டினால் என்ன? மோதினால் என்ன? பெற்றோர்க்கு அவை பேரின்பமே!

குழந்தை உளறினால் என்ன? குழறினால் என்ன? இனிய மழலைத் தேனாம் பெற்றோர்க்கே!

குழந்தை உருண்டாலும் புரண்டாலும் உதைத்தாலும் பொய்ச்சினம் அன்றி மெய்ச்சினம் வருவதில்லையே பெற்றோர்க்கு? சுறுசுறுப்பு மிக்க பிள்ளை, பெற்றோர்க்கு ஒவ்வொரு நொடியும் அச்சமுட்டும! அலக்கணூட்டும்! பதைக்க வைக்கும்! திகைக்க வைக்கும்! ஆனாலும், உள்ளூள் ஓர் உவகை ஊற்றெடுக்கவே செய்து விடும்!

தொடக்கக்கல்வி

ஆடிப்பாடி அழகு காட்டித் திரிந்த அரசமாணிக்கம் அந்நாள் வழக்கப்படி ஆறாம் அகவையில் ஈரோடு சி. எசு. ஐ. இலண்டன் பள்ளியில் சேர்க்கப் பெற்றார். முதல் ஐந்து வகுப்புகள் அங்கே பயின்றார். சிறந்த தேர்ச்சியும் பெற்றுவந்தார்.

உயர்நிலைக்கல்வி

ஐந்தாம் வகுப்பு முடித்தபின் மாசன உயர்நிலை பள்ளியில் சேர்ந்து பயின்றார். அங்கே தமிழார்வமிக்க தலைமையாசிரியர் சண்முகனார் இருந்தார். அவர் ஆர்வமும் அரவணைப்பும், "வளர்வதன் பாத்தியுள் நீர் சொரிதல்" போலப் பயன்பட்டது. மாணவர்கள் தமிழ் உணர்வுடன் விளங்கினர். அரசமாணிக்கனார் தமிழ் உணர்வுச் சான்றொன்று முன்னரே சுட்டப் பெற்றது!

அந்நாளிலேயே வகுப்புத் தலைவராகவும், கட்டுரைப் போட்டி பேச்சுப் போட்டிகளில் பங்கு கொண்டு பரிசு பெறுபவராகவும் விளங்கி உள்ளார்.

உயர் நிலைப்பள்ளி வகுப்புகளில் அரசமாணிக்கனார் வகுப்புத் தலைவராக இருந்ததுடன் பள்ளியின் தமிழ் இலக்கிய மன்றச் செயலாளராகவும் விளங்கினார். தமிழ் ஆங்கில நாடகங்களில் நடித்துப் பரிசும் பாராட்டும் பெற்றார்.

'இளைங்கன்று பயமறியாது' என்பது பழமொழி; வாய்த் துடுக்காக எதையும் பேசும்' கைத்

துடுக்காக எதுவும் செய்யும் என்பதை விளக்கும் பழமொழி இது. 'கட்டுக்குள் இளமை நில்லாது' என்பதே இதன் குறிப்பு. ஆனால் அரசமாணிக்கர் இப்பழமொழிக்குக் கட்டுப்பட்டவர் அல்லர். துணிவுஉண்டு; ஆனால், முரட்டுத்தனம் அன்று! கட்டுப்பாடு உண்டு. ஆனால் அது அடிமைப் பட்டது இல்லை! தமக்குத் தாமே கட்டொழுங்கு கொள்ள வேண்டும் என்பது அரசமாணிக்கர் இளமை உறுதி. தாம் எவர்க்கும் மதிப்புத் தந்து பேசுதல் வேண்டும் அவ்வாறே அவர்கள் மதிக்குமாறு நடந்து மதிப்புப் பெறுதல் வேண்டும் என்பது தமக்குத் தாமே கொண்டுடொழுகிய நெறி. தாம் எவ்வளவு இளைஞரையும் அடே, போடா, வாடா என அழைப்பது இல்லை என நோன்பு கொண்டவர் அவர்! பன்னீரைத் தெளித்தால் பன்னீர் தானே தமக்கும் தெளிககப் பெறும். அதனால் இளமை தொடே அவரை அவ்வாறு அழைத்தாரும் இலர்! இளைஞர் வாழ்வுக்கு இஃதோர் எடுத்துக்காட்டு.

விளையாடல் :

சுறுசுறுப்பு மிக்கவர்களுக்கு விளையாட்டு என்பது இன்பப் பொழுதுபோக்கு. அரசமாணிக்கனார் இளமைக் கிளர்ச்சி 'வாளா' இருக்குமோ? அதிலும் மாணவர் குழுவின தலைமையுடையார் ஒதுங்கி நிற்கவும் கூடுமோ? பள்ளி விளையாட்டுகளில் பெரிதும் ஆர்வம் கொண்டார். விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் பரிசும் பாராட்டுதலும்

பெற்றார். குறிப்பாக உதைபந்து ஆட்டத்தில் தனித் தேர்ச்சி காட்டினார். ஒரு நன்மாணவர்க்கு உடல், உள்ளம், முளையாகிய மூன்றும் செவ்விதிற்பயிற்சியுற வேண்டும்! இம்மூன்றையும் ஒருங்கே வளர்த்துக் கொள்வார் அரியர்! அவ்வரியருள் ஒருவராக விளங்கினார் அரசு மாணிக்கனார்,

குடியின் பெருமை :

மாணிக்கம் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கால் வைத்த காலம். தந்தை பெரியார் வீட்டில் அவரும் பெரியாரின் தமையனார் மகன் கசபதியும் சில சிறுவர்களும் சேர்ந்து விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். அங்கேசில பிராமணர்கள் கூட்டமாக வந்தனர். அவர்கள் பெரியாரிடம், “எங்கள் இனத்தை நீங்கள் இழித்தும் பழித்தும் பேசுவது முறையா?” என வருந்தியுரைத்தனர். அப்போதில் பெரியார் மாணிக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டி “இப்பையன்வீரசைவன். வீரசைவத்தலைவர் பசுவேசர். அவர் ஒரு பிராமணர்; அவரை விடவா நான் பிராமணர்களைப் பழித்துச் சொல்லிவிட்டேன்? அவர் சொல்லிய அளவில் நூற்றில் ஒரு பங்கு கூட நான் சொன்னதில்லையே” என்றார். இந்நிகழ்ச்சி மாணிக்கத்தின் நெஞ்சில் பசுமையாய்ப் பதிந்தது. வீரசைவக் குடிப்பிறப்பின் பெருமை மகிழ்வூட்டியது; பின்னே செய்த வீரசைவத் தொண்டுக்கு அமைந்த தூண்டல் ஈதென்பது தகும்.

இந்தி எதிர்ப்பு !

உயர்நிலைப்பள்ளியில் பயின்ற நாளில் இந்தி எதிர்ப்பில் ஈடுபட்டார் . இவரே மாணவர் இலக்கிய மன்றச் செயலராய் இருந்து, இந்தி எதிர்ப்பு ஊர்வலத்தை நடத்தினார். அவ்வூர் வலம் கடைத் தெருவழியாக வந்தது. கடைத் தெருவிலேயே தங்கள் பொத்தகக் கடையும் உள்ளது. அங்கே தந்தையார், இருப்பர்; அவர் கண்டிப்பு மிக்கவர்; தண்டிக்கவும் தயங்காதவர்; ஆதலால் அதனைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கொண்டு ஊர்வலத்தை நடத்தி வந்தார். அதற்குள் தம் மைந்தரே ஊர்வலத்தைத் திரட்டிக் கொண்டு முழக்கத்தோடு முன்னால் வருவதை வேலாயுதனார்க்குச் சொல்லி விட்டனர். அவர் ஊர்வலம் வரும் வழியில் விழிவைத்து நின்றார். மாணவர் முழக்கமும் வரிசையும் மெய் சிலிர்க்கச் செய்தன! இவர்களுக்கு இத்தனை துணிவா? இதன் தலைவன் என் மகனா?" என எண்ணி ஊர்வலத்தின முன்னும் பக்கமும் கண்ணோட்ட மிட்டார். மாணிக்கத்தை முன்னும் காணவில்லை! பக்கங்களிலும் காணவில்லை! பின்னும் காணவில்லை! பின் எங்கே?

“என் பிள்ளை இவ்வூர்வலத்தில் பங்கு பெறவில்லை” என்ற அமைதியில் வேலாயுதனார்திரும்பினார். அடுத்த தெரு முகப்பில், அரச மாணிக்கர் முன் வரிசையில் சென்று ஊர்வலத்தில் ஏறுநடை கொண்டார்! “தந்தையார் தம்மை

ஊர்வலத்தில் கண்டால் மேலே செல்ல விட மாட்டார்; பல பேர் முன்னிலையிலும் கண்டிப்பார், தண்டிக்கவும் செய்வார்; அச்செயல் எனக்குப் பழக்கப் பட்டது. எனினும் ஊர்வலத்திற்கு இடைமுரிவாகவோ தடையுற்றதாகவோ ஆகிவிடக் கூடாது” என்பதால் தம் கடைப்பகுதி வருவதற்கு முன்னரே வேறொரு தெரு வழியே ஒதுங்கிச் சென்று கடைப்பகுதி முடிந்த தெருவில் தலைப் பட்டுச் செல்லும் உத்தியைக் கொண்டார். எடுத்த பணியைத் தொடுத்து முடிக்கும் சூழ்ச்சித்திறம் இளமையிலேயே வல்லார் இவர் என்பதன் சான்றுச் செய்தி இது!

பள்ளி இறுதி வகுப்பில் இவர் பயிலுங்கால், “வாழ்வாங்கு வாழ” என்னும் தலைப்பில் முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. விசுவநாதர் பேசிய பேச்சு வயப்படுத்திற்று; வாழ்வியல் வழி ஈதென விளக்கிற்று. அதுவே திருக்குறள் மீது ‘தீராக் தாதலை’ உண்டாகிற்று!

கல்லூரி இடைநிலைக் கல்வி

பள்ளியிறுதிவகுப்பு முடித்த அரசமாணிக்கனார் ஈரோடு சிக்கைய நாயக்கர் கல்லூரியில் இடைநிலை வகுப்பில் (Inter Mediat) சேர்ந்து பயின்றார். கல்லூரியின் மாணவர் தலைவராக ஆனார். அப்பொழுது தமிழ்ப் பேராசிரியராகத் தமிழ் அரிமா சி. இலக்குவனார் இருந்தார். அவர் இருக்குமிடம் தமிழ் உணர்வு வீசும் என்பது:

நாடறிந்த செய்தி. இயல்பாகவே தமிழுணர்வில் தளிர்ந்த அரசமாணிக்கர்க்கு இலக்குவனார் தொடர்பு உண்டாகியது யாப்பினுள் (வரப்புள்) அட்டிய (நிரப்பப்பட்ட) நீர் ஆயிற்று! அந்நாளிலே பெரியார், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம், பாவாணர், நாவலர் நெடுஞ்செழியன் ஆகியோர் இலக்கியமன்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கும் கல்லூரி விழாக்களுக்கும் அழைக்கப்பட்டனர்.

நூல் வெளியீடும் தூண்டலும்

வீரசைவ அழுத்தமிக்க வேலாயுதனார்க்குத் திருவள்ளுவர்மேல் அளவுகடந்த பற்றுண்டு. வணக்கத்திற்குரிய சிவப்பிரகாச அடிகளாரே, “எம் அடிகள் வெண்குறள் நேரடியிரண்டும் எம் தலையில் இருத்தும் இறை” என்று பாராட்டும் பெற்றியது திருக்குறள் என்பதை உணர்வார். ஆதலால், திருக்குறள் மூலத்தை வெளியிட்டார். புலவர் குழந்தையைக் கொண்டு “வள்ளுவர் வாசகம்” என வகுப்பு நூல் வரிசை உண்டாக்கினார். “வள்ளுவர் இலக்கணம்” என வகுப்பிலக்கண வரிசையும் உண்டாக்கினார். இவை அகத் தூண்டலாய் இருப்பினும் “வாழ்வாங்கு வாழ்வாய்த்த நூல் வள்ளுவம்” என்னும் கருத்தை கி. ஆ. பெ.வி. மொழிந்தமை அரசமாணிக்கர்க்குப் பசுமையான கருத்தாயிற்று. கடைப்பிடியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் தூண்டுதலும் ஆயிற்று!

அந்த ஒரு மணி

கல்லூரி மாணவர் தலைவராக மாணிக்கம் இருந்தார். அவர் தலைமையேற்க அமைச்சர் சி. சுப்பிரமணியனார் பொழிந்தார். கூட்டத் தலைவர் கூட்டம் முடியுமுன் கிளம்ப முடியுமா? கூட்டத்திற்கு வந்த விருந்தினரை அனுப்பாமல் புறப்பட முடியுமா? விழா இடத்தை ஒழுங்குபடுத்தாமல் உடனே போய்விடவும் முடியாதே! விழா ஏற்பாட்டுக்கு ஆகும் பொழுதில் ஒரு பாதியாவது விழா முடிவுக்குப்பின் ஒழுங்குறுத்தப்பொழுது ஆகுமே! அரசமாணிக்கர்க்குத் தந்தையார் இட்டுள்ள நிலையாணை, எக்கரணியம் கொண்டும் மாலை 5½ மணிக்குள் கடைக்கு வந்து தீரவேண்டும் என்பது. இது புதுவதன்று; ஆறாம் வகுப்புக் காலம் தொட்டே நிலைபெற்று வரும் திட்டம்!

சுப்பிரமணியனார் கூட்டம் நிகழ்ந்த அன்று அரசமாணிக்கனார் கடைக்கு வர மாலை 6½ மணியாயிற்று. ஒவ்வொரு நொடியும் விரைவுபடுத்திக் கொண்டும், தந்தையார் ஆணையையும், அவர் கடுமையையும் எண்ணிக் கொண்டும் கடனாற்றியும் ஒரு மணிப் பொழுது காலத் தாழ்வாயிற்று. காரணம் சொல்லுதல் என்பது வேலாயுதனார் விரும்புவதில்லை! கட்டளை ஒன்றே குறி!

மாணிக்கர் வரும்போது நாலைந்து மாணவர் கடையில் பொருள் வாங்கிக் கொண்டு இருந்தனர். மாணிக்கரை, “ஏன் பிந்தி வந்தாய்?”

என்றார்; “தனியே கண்டிக்கலாம்”; என்றோ, “காரணம் கேட்டுத் தண்டிக்கலாம்” என்றோ எண்ணி அமைந்தாரல்லர்; ‘பளார் பளார்’ என ஓங்கி அடித்து விட்டார்; எப்பொழுதும் அடித்தால் இடக்கை அடிதான்! அடிபட்ட மாணிக்கர்க்கு அவ்வலியினும் உள்வலியே மிக்காயிற்று! “என்னை உடன் மாணவர்களின் முன் அடித்து விட்டார்” என எண்ணினார்! கடையைவிட்டார்! வீட்டுக்குப் போதலைத் தவிர்ந்தார்! கல்லூரி விடுதிக்குப் போய் விட்டார்! அங்கேயே நண்பர்களோடு உண்டு, அவர்களோடு தங்கிவிட்டார்!

வீடுசென்ற வேலாயுதனார் மைந்தனைக் கண்டிலர்; அவர்தம் அன்னையாரே வீட்டில் இருந்தார். இனிய துணைவியார், மனநோய்கொண்டு சென்னையில் மருத்துவமனையில் இருந்த காலம் அது! அதனால் செய்தியறிந்த பாட்டியார் துடித்தார். “ஆறாச் சினமும் எடுத்ததற்கெல்லாம் கண்டிக்கும் கண்டிப்பும் தண்டிப்பும் எங்கே கெண்டு போய்விடுமோ?” என ஏங்கினார்! “எங்கும் தங்கமாட்டானே”; “எவ்வீட்டுக்கும் போக மாட்டானே”; “இந்த இரவில் எங்கேதான் தேடிக்காண்பது” எனத் திகைத்தார். கல்லூரி விடுதியைத் தேடிவந்து அவர் கால்கள் நின்றன! மாணிக்கரைக் கண்டு கண்ணீர் பெருக்கினார்! மாணிக்கரும் பாட்டியின் கண்ணீரில் நனைந்து கண்ணீர் பெருக்கினார். “பாட்டியின் அன்புக்கு அளவே இல்லை! காலமெல்லாம் ஊட்டி வளர்த்த

கை அந்தக் கை! பாசம் பொழியும் பால்நெஞ்சம் அவர் நெஞ்சம்!” என்று இன்றும் பாராட்டும் மாணிக்கர், அந்த இக்கட்டான பொழுதில் எப்படித் தேம்பியிருப்பார்!

பாட்டியும் பேரனும் வீட்டையடைந்தனர். வீடு கவலை இருளில் கப்பிக் கிடந்தது. ஆக்கிய கறிகள் அப்படி அப்படியே இருந்தன! எவர்க்குப் பசி! எவர்க்கு நீர் வேட்கை! எவர்க்கு உறக்கம்! தீராக்கவலை இவற்றையெல்லாம் ஒரு சேரத் தீர்த்துக் கட்டிவிடும் போலும்!

தந்தையார் தம் செயலை எண்ணினார் போலும்! அமைதிப் பிழம்பாக இருந்தார். தம் அறியாச் சிறு சினத்தையெல்லாம் ‘படையல்’ இடுவது போலவும் மாணிக்கரைத் தழுவினார். அண்ணார் சிவலிங்கம், தங்கை சரசுவதி, பாட்டி, தந்தை ஆகியவர்களுடன் அரசு மாணிக்கர் அமர்ந்து ஒருங்கே உணடார்! எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியும் நல்ல படிப்பினையாக அமையுமானால், வரவேற்கத் தக்கதுதானே? “சினமென்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும், ஏமப் புணையைச்சும்” என்பதை வேலாயுதனார் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளற்கே இந்நிகழ்ச்சி நடந்தது போலும்! ஏனெனில் அதன் பின்னர் அவர் இடக்கை, தம் மக்களைத் தண்டிக்க நீண்டதில்லை!

வணிகத்திற்குத் துணை

அரசு மாணிக்கனார் இளம்பருவம் முதலே வணிகத்திற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டிய குடும்பச் சூழலில் இருந்தார். காலை, நண்பகல், மாலை ஆகிய மூன்று பொழுதுகளிலும் தந்தையார்க்கு ஓய்வு தந்து உணவுக்குச் சென்றுவர உதவும் கையாளாக இருக்கும் கட்டாயம் நேர்ந்தது. அதனால், பள்ளிப் பாடங்களையும் சரி, கல்லூரிப் பாடங்களையும் சரி—வகுப்பில் பாடம் கேட்கும்போது ஊன்றிக் கேட்கும் கேள்வித் திறத்தாலும், தேர்வன்று படிக்கும் படிப்பாலுமேதேர்ச்சி பெற்று வந்தார்!

பருசுவன் அன்ன ஆர்வத்த னாகிக் கேட்டல் ஒரு கால்பங்குத் தேர்ச்சியாம் என்றும், நன் மாணவர்களுடன் பயிலும் பயிற்சியால் மற்றொரு கால்பங்குத் தேர்ச்சி அமையும் என்றும் இலக்கண நூலார் கூறுவர். மாணிக்கர்க்கு வகுப்பில் தேர்ச்சி மிக்க மாணவர் கூட்டுறவும், ஆர்வமாக வகுப்பில் கேட்கும் கேட்பும் ஆகிய இரண்டும் இணைதலால் ஐம்பது விழுக்காடு பெறுதலில் குன்றாதிருந்தார். பள்ளியிறுதி வகுப்பில் இவர்தம் விளையாட்டுத் தோழர்கள் பலரும் தோல்வியுற்ற போதும் இவர் வென்றமை, “ஒற்கத்தின் ஊற்றாம் துணை” என்னும் கேள்விச் சிறப்பை விளக்கும்.

“எப்படியும் இவன் கடைக்கு வந்துதானே ஆக வேண்டும்? என்ன படித்தாலும்தான் என்ன?

வாணிகக் கல்விதானே வேண்டும்” என்னும் திண்ணிய முடிவுக்கு வந்துவிட்ட வேலாயுதனார் இவர்க்கு வணிகப் பயிற்சி தரும் கருத்தையே மேற்கொண்டார்!

வணிகப் பயிற்சி

எட்டாம் வகுப்புப் படிக்கும் காலத்திலேயே தனியே சென்னைக்கு அனுப்பி வேண்டும் பொருள்களை வாங்கி வரச் செய்வார் தந்தையார். தொகை சிறு தொகையா? ஒருமுறை ஒன்பதாயிரம் உருபா தந்து அனுப்பினார்! எவ்வளவு நம்பிக்கை அது! தம் மகன்மேல் கொண்ட தெளிவு எத்தகையது! மாணிக்கனார்க்கு எப்படி அத்துணிவும் தெளிவும் உண்டாயின?

வேலாயுதனார் கணக்கு வகையில் மிகமிகக் கண்டிப்பானவர்! சிற்றுண்டி உண்டு வரப் பத்து உருபா, ஐந்து உருபா என்றே தருவார். ஆனால், கால் உருபா, அரை உருபாவுக்கு மேல் செலவிட வேண்டியிராது. ஏன்? அத்தொகையையே தந்து அனுப்பலாமே! அதைச் செய்வதில்லை வேலாயுதனார். “கொண்டு சென்ற தொகை, உண்ட வகைச் செலவு, எஞ்சியது, கணக்கெழுதி ஒழுங்காக ஒப்படைக்கப்படுகிறதா?” என்னும் கண்காணிப்பு! இவற்றுக்கு, வேண்டும் அளவுச் சில்லறை பயன்படாவே! பணம் நிரம்ப இருக்க வேண்டும்! இருக்கும் போதில் சிக்கணம் பேண வேண்டும்; செலவுக்குக் கட்டாயம் கணக்கு எழுதியாக வேண்டும்;

சல்லியாக இருந்தாலும் சரி; கணக்கு கணக்கே! இந்தக் கல்வி ஏட்டால் கிட்டுமா? கணக்கை மறந்தால் தவறாகாமுதினால் ஏடு கண்டிக்காதே! தண்டிக்காதே! இவற்றையுடைய தந்தையார் அல்லரோ பயிற்றுுகிறார்.

கோயிலுக்குப் போவார்—குளத்திற்குப் போவார்; தேர்த் திருவிழாக்களுக்குப் போவார் வேலாயுதனார்! அப்பொழுதெல்லாம் மூத்தமைந்தர் சிவலிங்கனாரை அழைத்துச் செல்வார்! சந்தைக்குப் போக, கடனைக் கேட்க, கடனைக் கொடுக்க—ஏவுவார் மாணிக்கரை! செல்வம் கொடுத்துச் சீராட்டி வளர்த்தார் மூத்தவரை! கண்டிப்பில் வளர்த்தார் இளையவரை! ஏன்—வேலாயுதனார் தந்தையன்பில் வேற்றுமையுண்டோ? இல்லை! பின் ஏன்? இரண்டும் அன்பே! இருவேறு தனிவகை அன்பே—என்பதை உணர்வார், உணர்வார்!

ஒரு பாராட்டு

இராசமாணிக்கர்க்கு ஒரு பாராட்டுக் கிடைத்தது; தந்தையார் செவி குளிரக் கிடைத்தது; தாம் செய்து வரும், 'செயற்பாட்டின் விளைவு 'செவ்விதே' என்னும் நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் கிடைத்தது. "உங்கள் பையன் வணிகத்தில் உங்களையும் வென்று விடுவான்; 'விளையும் பயிர் முளையிலே' என்பது விளங்குகின்றதே!"

என்று தாம் மதிக்கும் பெரும் பெரும் வணிகரும் பாராட்டும் சிறப்பைக் கேட்டார். அதனினும் ஒரு தந்தைக்கு இன்பம் தரும் செய்தி என்ன? 'முந்தியிருக்கச்' செய்த பேறு தாம் செய்ததே அன்றோ! அதனைப் பற்றி மகிழாமல் இருக்க முடியுமா?

ஒரு மதிப்பு

ஈரோட்டில் ஒரு பெருஞ்செல்வர்; இசுலாமியர்; பெருவணிகர்; அவர்க்கோர் மைந்தர்; அரச மாணிக்கரும் அவரும் கெழுதகைத் தோழர்; அவ்வன்பால், வாய்த்த பொழுதுகளில் அரச மாணிக்கர், அவர்கள் இல்லம் சென்று உரையாடி வருவது வழக்கம். இவ்வழக்கத்தை வேலாயுதர் விரும்பினார் அல்லர்; "போகக் கூடாது" என மைந்தர்க்குத் தடைவிதித்தார்; 'தந்தை சொல்வழி' நின்றார் மைந்தர்; இருபது நாள்கள், அந்நண்பர் வீட்டுக்குச் செல்லவில்லை! என்ன நிகழ்ந்தது?

அரசமாணிக்கரைத் தேடிக்கொண்டு வந்து விட்டார்! எவர், அவர்தம் நண்பரா? இல்லை! நண்பரின் தந்தையார் ஆகிய பெருஞ்செல்வர்! அவர் வருகை எளிதன்று! அவ்வருகை வேலாயுதரை வியப்பில் ஆழ்த்தியது! வரவேற்று 'என்ன?' என வினாவினார். "நாங்கள் என்ன தவறு செய்தோம்; என் பிள்ளை என்ன பிழை செய்தான்; அரசமாணிக்கம் 20 நாள்களாக

எங்கள் வீட்டுக்கு வரவே இல்லை. அவனைக் காணாமல் வருந்துகிறோம். எங்கள் பிள்ளை, நல்ல பிள்ளை. ஒருவனோடு உறவாடுகின்றான் என்று மகிழும் எங்களுக்கு அவன் வாராமை மிக வருத்தமாக உள்ளது; என்ன சொல்கிறீர்கள்?" என்றார்.

எதிர்பாராத இவ்வுரை கேட்ட வேலாயுதர் விதிர்விதிர்த்தார்! தம் மகனைக்குறித்து உள்ளூர் வியந்தார். "சரி; வேறொன்றும் இல்லை; வேலை மிகுதி; ஓய்வு ஒழிவு இல்லை; இனித் தடையில்லாமல் வரச் சொல்கிறேன்; பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்" என்று சொல்லி வழியனுப்பினார்.

மறுநாள், "நீ உன் நண்பன் வீட்டுக்குச் சென்று பேசிவிட்டுவா" என்று தந்தையார் தாமே போகச் சொல்லியது மாணிக்கர்க்கு வியப்பாயிற்று! நடுத்தவர் அவரல்லரோ? விடுப்பவர் அவர் ஆகின்றாரே! அன்பர் வீட்டுக்குச் சென்றபோது தான் உண்மை விளங்கிற்று!

இக்குடும்ப அன்பு என்ன செய்தது? இந்நண்பரின் தந்தையார் அன்னையாரை மக்கமாநகர்க்கு அழைத்துச் செல்லுதற்குத் தாழ்த்தபோது, "நீங்கள் அழைத்துச் செல்லாவிட்டால் என் பிள்ளை இராசமாணிக்கத்தை அழைத்துக் கொண்டு செல்வேன்" என்று தாய்மையுரை கூறச் செய்தது. அரசமாணிக்கர் திருமணத்திற்குத் தம் அன்னையார் மக்கமாநகரில் இருந்து

வாங்கிக் கொண்டுவந்திருந்த புனித வளையலைத் தம் துணையுடன் வந்து வழங்கிச் செல்லும் ஊர் வியக்கும் ஒரு பெரும் புரட்சிச் செய்கையை ஆக்கிற்று! “அன்பு நண்பு என்னதான் செய்யாது?” என வியப்புறுத்தும் குடும்ப நட்பாக என்றும் திகழ்வதாயிற்று.

இடைநிலைத்தடை

இடைநிலை பயின்ற அரசமாணிக்கர் தேர்வுக்கு முன்னரே படிப்பை நிறுத்தி வணிகத்தில் தந்தையாருடன் இணைய நேர்ந்தது. அப்பொழுது இவர் அகவை பதினெட்டே. தந்தையார் உடல் நலக் குறைவு இத்தடையை ஆக்கிற்று எனினும், கல்வி என்பது நான்கு சுவர்க்குள் மட்டும் அடங்கியதில்லையே. நூல் வெளியீட்டுப் பணி என்பது கல்வியின் மூலப்பணியும், முழுநிறைவுப் பணியும் அல்லவோ!

தந்தையார் தகவுகள்:

வேலாயுதனார் வட்டி வாங்குதலை விரும்பினார் அல்லர். எவ்வளவு தொகை இருப்பினும் அதனை வைப்பகத்தில் போட்டு வைத்தாரே யன்றி வணிகர்க்கோ பிறர்க்கோ வட்டிக்குத் தருதலை விரும்பினார் அல்லர். இக்கடைப்பிடியால் அவர்க்கு வேண்டும் போதெல்லாம் தட்டில்

லாமல் பணத்தை எடுத்துக் கொள்ளவும், நாணயமாக நடந்து கொள்ளவும் முடிந்தது.

அவர்தம் மற்றொரு கருத்து 'எளிமை'யாகும். "எளிய வாழ்வே இனிய வாழ்வு" எனத் தெளிந்து தேர்ந்தார். "இடம்பட வீடெடேல்" என்னும் ஒளவை மொழியைப் போற்றினார். பெரிய வீடு என்றால் கூட்டிப் பெருக்க வேலையாள் வேண்டும்; இடம் பெருகின் தேவையற்ற பொருள்களை வாங்கி நிரப்பும் இடர் உண்டாம். வேண்டாப் பொருள்களை விலைக்கு வாங்கி வைப்பது வீண்; இவற்றுக்கு அடிப்படை பெரிய வீடு; ஆதலால் சிறியவீடே போதுமென வாய்ப்பு இருந்தபோதும் அமைந்திருந்தார்.

வணிகவிரிவும் உயர்வும் :

வணிகத் தேர்ச்சியும் தமிழ்ப்புலவர் தோழமையும் வணிகர்கள் நம்பிக்கையும் பொதுமக்கள் நல்லெண்ணமும் ஒருங்கே கொண்ட வேலாயுதரின் வணிகம் ஈரோட்டில் நடந்தாலும் சேலம் கோவை மாவட்ட அளவும் விரிந்து சென்றது. கிளை வணிகர்களும் உருவாகி மொத்தமாக வாங்கி விற்பனை செய்யும் நிலையும் உண்டாயிற்று.

ஒரு சொல் ஒருவர் சொல்லுமாறு நடந்து கொள்ளமாட்டார் வேலாயுதர். பழிச்சொல்லுக்கு மிக நாணும் அவர் "ஊணுடை எச்சம் உயிர்க்

கெல்லாம் வேறல்ல நாணுடைமை மாந்தர்
சிறப்பு” என்னும் குறளுக்குச் சான்றாக
விளங்கினார்.

எப்பொழுதும் தம் பொறுப்பிலே உள்ள ஓர்
அறையின் திறவையை (சாவியை)யும், தூவலை
யும் வைத்துப்பழகுதல் வேண்டும்; திறவு தூவல்
இல்லாமல் இருத்தல் கூடாது என வலியுறுத்து
வார். அவ்வாறே அவர் வாழ்ந்த நாளெல்லாம்
அதனைப் போற்றினார்.

பாட்டியார் பிரிவு :

தம் அன்புத் துணை வியார் வெங்கட்டம்மாள்
மணநோய்வாய்ப்பட்டுப் பத்தாண்டுகளாக
மருத்துவ மனையில் இருக்க நேர்ந்தது. அந்நிலை
யில் முதிய பாட்டியாரின் சமையலை நம்பி வீடு
இருந்தது! வீடு என்றால், ‘வீட்டார்’ மட்டும்
உடைய* வீடன்றே! எந்நாளும் விருந்தும்
வேற்றும் புலவரும் வணிகரும் வந்து செல்லும்
மனை ஆயிற்றே! முதிய பாட்டியார் என்ன
செய்வார்?

“இப்படி எவ்வளவு நாஸ்தான் இவன் காலம்
தள்ளப் போகிறானோ! நாஸ்தான் எவ்வளவு
காலம் உழைப்பேனோ? இவன் இன்னொரு
திருமணத்தைச் செய்து கொண்டால் என்ன?”
என்று பலரிடமும் கூறிக் கூறி அலுப்புற்றார்.

நேரிலும் கூறினார்! பெண்ணும் பார்த்துவிட்டார்!
வேலாயுதனார் உள்ளம் அசையவே இல்லை!

ஒருநாள் இரவு—கற்பலகை (சிலேட்டு) செய்யும் ஒரு குழுமத்தைச் சேர்ந்தவர் நேரங்கடந்து வந்தார். உணவை முடித்து அனைவரும் படுத்து விட்டனர். வந்தவர் உண்ணாமல் வந்தார். பாட்டியார்தாம் எழுந்து ஏதாவது செய்ய வேண்டும்! எழுந்து தோசை போட்டார். போட்டுக் கொண்டே சொன்னார்; “பெண் இல்லாத வீடு இது; இவனை ஒரு பெண்டாட்டி கட்டிக் கொள்ளச் சொல்லுதானே! இவ்வளவு நேரங்கடந்தும் உரிமையோடு வருபவர், இவனுக்கு இந்த அறிவுரை கூறலாமே! என்ன சொன்னாலும் கல்லாக இருந்து அசைய மாட்டேன் என்கிறான்” என்று தம் வெப்பத்தையெல்லாம் தோசை சுடும் வெப்பத்தோடே கொட்டித் தீர்த்தார்! வேலாயுதர்க்குக் கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப் போன செய்தி! “அவர்கள் பாடு அவர்களுக்கு” என்று அமைந்தார்! தாம் பெற்ற மக்களை உயிரெனக் கருதிய அன்புள்ளம் தாயின் வேண்டலை ஒதுக்கி உறுதியுடன் வாழ்ந்தது அக்காலத்தில் அரிதினும் அரிதாம்.

செல்லையாவும் நல்லையாவும் :

வேலாயுதர்க்குத் தம்பியார் செல்லையா என்பார். அவர் பேராயக் கட்சி சார்ந்தவர்; அழுத்தமான தொண்டர்; இயக்கப் பணியில்

ஈடுபட்டு அரசியல் குற்றவாளியாய், ஈரோட்டில் இருந்து அலிபூர் சிறைக்குச் செல்லும் தண்டனைக்கு ஆட்பட்டார். ஈரோட்டில் இருந்து சென்னை வந்து நடுவண் நிலையத்தில் வண்டியேறி அலிபூர் செல்ல வேண்டும். வேலாயுதரும் சென்னை வரை தம்பிக்காகத் தனியே உடன் சென்றார். தம் தம்பிக்கும் அவரைச் சேர்ந்தவர்க்கும் தாம் ஒரு வேளை உணவு தர வேண்டும் என விரும்பினார். தம் விருப்பைச் சிறையாளர்களைக் கொண்டு செல்லும் காவல்படைத் தலைவரிடம் உரைத்தார். “அரசு சிறைப்படுத்திக் கொண்டு செல்லும் சிறையாளர்களுக்குப் பிறர் வழங்கும் உணவை ஏற்பது இல்லை” என மறுத்தார் அவர். ஆனால், வேலாயுதனார், “தம் தம்பி சிறையாளர்களுள் ஒருவர்; அவர்க்கு உடன்பிறந்தார் என்னும் நிலையில் உணவளிக்க விரும்பும் நான், அவரோடு சிறையுற்றவர் அனைவரையும் உடன்பிறப்பாகக் கருதுதல் முறைமை; ஆதலால், அருள் கூர்ந்து உதவ வேண்டும். உணவுக்கு நீங்களே ஏற்பாடு செய்யலாம்; அத்தொகையை முழுமையாக யான் வழங்கி விடுவேன்” என்று உறுதியுடன் தெளிவாகக் கூறினார்.

வேலாயுதனாரின் தோற்றப் பொலிவும் அருள் தவழும் சொல்லும் அலுவலரை வயப்படுத்தின. அவர் விருப்பம் போலவே உணவு வழங்க ஆணை தந்தார்; உணவையும் அவ்வுணவை வழங்கும் அருமையையும் உணர்ந்து

இப்படியும் பேருள்ளம் உண்டோ! உண்டோ! என்று பூரிப்புடன் பாராட்டினார்! சிறையுற்ற செல்லையா ஆங்கிருந்தோர் அனைவராலும் நிறையுற்ற பேற்றாளராம் சிறப்புற்றார்! தமையனார் செய்கை தம்பியார்க்கு எத்தகைய பெருமையைச் சேர்த்து விட்டது! வீட்டு வாழ்வின் விழுப்பத்தால் கட்டப்படும் மாளிகையே நாட்டு வாழ்வு என்பதை வேலாயுதர் தம் செய்கையால் மெய்ப்பித்தார். 'ஈத்துவக்கும் இன்பம்' காணும் உள்ளம், 'ஒரு பொட்டலத்தை வாங்கி, ஒருவர்க்கும் தெரியாமல் தந்து, மறைந்து கொண்டு உண்ணுமாறு வைக்குமோ?

வழிவழி நல்லையா :

அதே சென்னையில் ஒரு பால்; நாள் : 10-9-1989. பாவாணர் நினைவு நூலகத்தில் குறளாய விழா! அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டோர்—பொழிவாளர்கள் மட்டுமோ—கேட்டாளரும் கூடிய அனைவருக்கும் பெருவிருந்து! சிறந்த விடுதியிலே ஏற்பாடு! சில ஆயிரம் செலவு! ஒவ்வொருவர் இலையையும் பார்த்து ஒவ்வொருவர் முகத்தையும் பார்த்து ஆரா அன்பில் ஊட்டும் தாயென உண்பிப்பு! வேலா அரச மாணிக்கனார் செயல் இது!

ஒருவர் சொன்னார் : "எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் கூட்டம்! எதிர்பார்த்ததற்கு மேல் செலவு"

“திருப்பதியில் கட்டுக் கட்டாகப் பணத்தாள் போடுகிறார்கள்! அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் நிறைவாக இருக்கலாம்; இப்படி அகமும் முகமும் மலர உண்கின்ற இன்பத்தைக் காண முடியுமா? இந்த இன்பத்தை நோக்க, இது ஒரு செலவாகுமா? இப்பேறு கிடைக்க வேண்டுமே” என்றார். எவர்? அரசமாணிக்கர்! வேலாயுதர் எட்டடி! அரச மாணிக்கர் பதினாறடி! சரிதானே!

இராவண காவியம் :

1925-இல் தந்தை பெரியார் தன்மான (சுய மரியாதை) இயக்கம் தொடங்கினார். அதில் ஆர்வத்தால் சேர்ந்து பெரியாரின் அணுக்கத் தொண்டராக விளங்கியவர் புலவர் குழந்தை. வேலாயுதனார்க்கும் குழந்தைக்கும் அகவை வேறு பாடு ஈராண்டுக்கு உட்பட்டதே. வேலாயுதனார் மூத்தார்; குழந்தையார் இளையார்; இவர்கள் தோடூர் உண்டாகியதும் வளர்ந்ததும் அறிந்தனவே.

புலவர் குழந்தை ‘இராவண காவியம்’ இயற்றினார். தன்மான இயக்கத் தூண்டலின் விளைவாக அமைந்த நூலைத் தந்தை பெரியாரிடம் எடுத்துச் சென்றார். கம்பன் பாட்டுப் போலவே அமைந்திருந்த இராவண காவியத்தைக் கண்ட பெரியார் உவந்தார் அல்லர்; உவர்ப்புற்றார்; கையிலே எடுத்த சுவடியைக் கீழே போட்டு விட்டு, “கம்பன் எழுதிய இராமாயணம் செய்து வரும்

தீமையை ஒழிக்கவே பெரும் போராட்டம் நடத்த வேண்டியுள்ளது. இந்த நிலையில் இது வேறு வேண்டுமா? வேறு ஏதாவது எழுதக் கூடாதா?" என்றார்.

'அழகு! அழகு!' எனத் தாம் பெற்ற பிள்ளையைக் கொண்டு போய் வாழ்த்துக் கேட்ட இடத்திலே, இதன் 'முஞ்சியைப் பார்' என்று முகத்திலே அறைந்தது போல் ஆயிற்று குழந்தையார்க்கு! அதனால், சோர்ந்த முகத்துடனும் தளர்ந்த நடையுடனும் வேலாயுதனார் பொத்தகக் கடைக்கு வந்தார்.

"என்ன முகவாட்டத்தோடு இருக்கிறீர்களே" என்றார் வேலாயுதர். நிகழ்ந்ததைக் கூறினார் புலவர்; அவர் நிலைக்கு வருந்திய வேலாயுதரிடம் "நீங்களாவது வெளியிடுங்கள்" என்றார் புலவர். "நான் வீரசைவன்"; "இராவண காவியத்தை வெளியிட்டால் உலகம் என்ன பேசும் என்று தயங்கினார். உடனிருந்த புலவர் சிவ. குப்புசாமியார், 'இராவண காவியத்தை நீங்கள் வெளியிடாமல் எவர் வெளியிடுவது? இராவணனைப் போல ஒரு வீரசைவன் உண்டா? அந்த வீரசைவன் நூலை வீரசைவன் வெளியிடுவதுதானே பொருத்தமானது; இதனை மறுத்துக் கூறுவார் எவர்?' என்று கூறி வேலாயுதரை நூல் வெளியிடத் தூண்டினார். இராவணன் வீரசைவன் என்பதை அறிந்து கொண்டதாலும், புலவர் குழந்தையின் கவலையைத் தீர்க்கக் கருதியதாலும், குப்புசாமியார்

வற்புறுத்தலை மறுக்க விரும்பாமையாலும், தாமே நூலை வெளியிட ஏற்றுக் கொண்டார். காருவாப் போதிலே, வெள்ளுவாக் காலான் நியது போல் களிப்புடன் சென்றார் புலவர்.

இராவண காவியத்தை அச்சிட வேண்டும். தக்கவர்களிடம் முன்னுரை வாங்க வேண்டும். இரண்டு கடமைகளும் முன்னின்றன!

‘பணமிருந்தால் அச்சிடற்கு என்ன?’ என்று தோன்றலாம்! பணம் இருந்தால் மட்டும் சில செயல்களைச் செய்துவிட முடியாது!

கம்பன் புகழ், கொடி கட்டிப் பறக்கும் தமிழகம்! இராமவழிபாடு, வீடுதோறும் வீதி தோறும் உலாவரும் தமிழகம்! அந்த இராமன் புகழைக் குறைப்பது மட்டுமல்லாமல், ‘இரக்க மிலா அரக்கன் என இகழப்படுபவன் ஆகிய இராவணன் இரக்கமுடையான் என்றும் இராமனே ‘இரக்கமிலா அரக்கன்’ என்றும் சொல்லும் இராவண காவியத்தை எத்தனை பேர் துணிந்து அச்சிட வருவர்?

‘பிராமணர்கள்’ இதனை வெளியிட மாட்டார்கள்; ‘வீரத்தமிழர்களே வெளியிடுவார்கள்’ என எழுந்த நம்பிக்கையால் எத்தனை எத்தனை அச்சகங்களில் ஏறி இறங்கினர்! அச்சிட ஏற்பார் இல்லை! நம்பிக்கையற்றுப் போய்ச் ‘சோதி அச்சகம்’ என விளங்கிய ஓரச்சகத்திற்குச் சென்றனர். இராவண காவியம் என்றனர். “இராம

காவியம் ஆயினும் சரி; இராவண காவியம் ஆயினும் சரி; அச்சிட்டுத் தருகிறேன்” என்றார் அச்சக உரிமையாளர் ஐயர்! நம்பாமல் தலை சுற்றியது வேலாயுதர்க்கு! தம் காது கேட்கச் சொல்லும் சொல்லை—கடமை உணர்வோடு சொல்லும் சொல்லை—நம்பாமல் என்ன செய்வது! முன் பணம் கொடுத்தார்! வேலை தொடங்கியது! வி ரை ந் து முடிந்தது.

திருப்பூரிலே ஓரன்பர்; வேலாயுதர்க்கு வேண்டியவர்; கழக ஈடுபாட்டாளர். இராவண காவிய வெளியீட்டுப் பொருளுதவிக்கு முன் வந்தார். “நப்புகழ் எஸ். ஆர். சுப்பிரமணியன்” என்று பாவேந்தர் பாராட்டுப் புகழாளரானார். இடர் ஒவ்வொன்றாய் விலகினாலும், அறிஞர் அண்ணாவினிடம் முன்னுரை வாங்க வேண்டும் என்றும் எண்ணத்தில் காலம் சென்றது.

அண்ணா சென்னையில் இருந்தார். புலவர் குழந்தையும் வேலாயுதரும் மீண்டும் 'சென்னை சென்றனர். முன்று நாள் தங்கினர்; அண்ணாவுக்கு ஓய்வு ஒழிவு இல்லை. புலவர் குழந்தை மட்டுமே முன்றாம் நாள் அண்ணாவைப் பார்த்துப் பேசினார். 'மறுநாள் பார்க்கலாம்' என்றார் அண்ணா! புறப்பட்டுப் போகும்போது, “நீங்கள் மட்டும் தானே வந்தீர்கள்” என்றார் அண்ணா. “இல்லை. வேலாயுதனாரும் வந்துள்ளார்; அவர்தாம் நூலை வெளியிடுகிறார்” என்றார் குழந்தை.

தந்தை பெரியார் இல்லத்தில் அண்ணா தங்கியிருந்த போது, அடுத்த வீட்டில் இருந்த வேலாயுதனாரை அறிவார். நூல் விற்பனையகத்தையும் அறிவார். அதனால், “அவர், சுறு சுறுப்பான வணிகரே! அவரைக் காக்க வைத்தால் வணிகத்திற்கு நல்லது இல்லையே! உடனே எழுதித்தருகிறேன். வாங்கிக் கொண்டு செல்லுங்கள்” என்றார். அவ்வாறே அன்றே எழுதித்தந்தார். எல்லாம் இனிதாய் நிறைய ஈரோடு திரும்பினார்.

1946-இல் இராவண காவியம் வெளிவந்தது. 1948-இல் தடையுண்டது! புகழ் பரப்பும் வழிகளுள் ஒன்று தடைப்படுத்துதல் போலும்!

தீரன் சின்னமலை

வேலாயுதனார் கடைக்கு ஒரு நாள் 6½ அடி, 6½ அடி உயரமுள்ள இருவர் வந்தனர். இருவரும் அண்ணன் தம்பியர்; எவரையும் ஏறிட்டுப் பார்க்க வைக்கும் தோற்றப் பொலிவு; கடையில் வேலாயுதனார் இருந்தார்; புலவர் குழந்தையும் இருந்தார். அவர்களுக்கு இவர்கள் இருவருமே பழக்கம் உடையவர்களே! அவர்கள் இருவரும் தீரன் சின்னமலையின் வழி முறையைச் சேர்ந்தவர்கள். அவர்களுள் ஒருவர் “இந்தப் புலவன் எதற்கும் ஆகாதவன்” என்றார்! புலவரும் வேலாயுதரும் திகைத்தனர். அவர் தொடர்ந்தார்: “வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்தவன் தீரன் சின்னமலை; வெள்ளைக்காரனைப் புகழ்ந்து வாழ்ந்தவன் பட்டக்

காரன்; அவன் சின்னமலையின் புகழை வெளிப்படாமல் மறைத்து விட்டான். இவன் பட்டக்காரனைப் புகழ்ந்து பாடுகிறான். சரியான புலவன் என்றால் சின்னமலையை அல்லவா பாடவேண்டும்” என்றார். “சின்னமலையைப் பாடிப் புத்தகம் போட்டால் விலை போகுமா?” என்றார் புலவர். “விற்றுப் பிழைப்பதற்காகவா பாடுவது? வீரம் வேண்டாம்” என்றார் வளர்ந்தார்!!

வேலாயுதனார் உள்ளத்தில் ஓர் ஒளி பளிச்சிட்டது! “இவர் சொல்வது சரிதான். ‘தீரன் சின்னமலை’ என்னும் பெயரால் ஒரு வரலாற்று நூலை எழுதுங்கள். நாம் அதனைத் துணைப் பாட நூலாக்கிப் பரப்பலாம்” என்றார். அப்படியே நூல் எழுதப்பட்டது. துணை நூலும் ஆயது! நாடு தழுவிய அளவில் பாடமாக விளங்கியது. ‘தீரன் சின்னமலை போக்குவரத்துக் கழகம் இந்நாள் இயங்குவதன் மூலச் செய்தி, இப்படி முகிழ்த்ததாம் :

இங்கும் அங்கும்

தந்தையார் ஈரோட்டில் இருப்பார்; மகனார் பெரும்பாலான காலம் சென்னையில் இருப்பார். ஏன்?

நூல் அச்சீட்டுப் பொறுப்பை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் கடமை மைந்தர்க்கு உண்டாகியது! பள்ளிப் பாடநூல்கள், பொது நூல்கள், என்பனவெல்லாம் அச்சிடல், மெய்ப்புப் பார்த்தல்

என்னும் பணிகளுக்குத் தம்மை ஒப்படைத்துக் கொண்டார். இப்பணிக்கு உற்ற உதவியுடனும் உழுவலன்புடனும் விளங்கியவர் அறிஞர் மா. இராசமாணிக்கனாரின் அனியர் புலவர் பு. செல்வராசனார் என்பார்.

பள்ளிப்பாட நூல்கள், துணை நூல்கள், இலக்கண நூல்கள் என நூற்றுப் பதினேழு நூல்கள் வெயிட்டுத் தனி ஓர் இடத்தைப் பற்றிக் கொண்ட 'சிவலிங்க நூற்பதிப்புக் கழகம்' இராவண காவியத்தையுமடும் வெளிப்படுத்திற்று இல்லை. திருக்குறள் குழந்தையுரை, தொல் காப்பியப் பொருளதிகாரம் குழந்தையுரை, நீதிக் களஞ்சியம், யாப்பதிகாரம், தொடையதிகாரம், கொங்கு நாடும் தமிழும், கொங்குக் குலமணிகள், குழந்தைப் பாடல்கள் எனப் பலவற்றை வெளியிட்டது. அரசியலரங்கம் என்னும் நூல் வேலா அவர்களே புலவர் குழந்தை அவர்களைத் தூண்டி எழுதிய நூலாகும். அறிஞர் வி. பொ. பழனி வேலனார் எழுதிய வேலா பிறமொழி தமிழ் அகர முதலியையும் எழுதி வெளிக் கொண்டு வந்தது. சிந்தனைச் செம்மல் ஆனந்தனாரின் வடிவிழந்த வள்ளுவம். வள்ளுவர் பொருளியல் கொள்கை முதலியவற்றையும் பிற் காலத்தில் வெளியிட்டது.

“அச்சுப் பணியோ நச்சுப் பணியோ” என்பது பழமொழி. அப்பழமொழி மெய்ப்புப் பார்த்தல் சிக்கலால் ஏற்பட்டதாகும். ஆனால் அப்பணியை

நச்சும் பணியாக ஆக்கிக் கொண்டவர் வேலா. அத்தனை மெய்ப்புகளையும் தாமே பார்க்கவும், பிறர்க்கு வழிகாட்டவும் தேர்ச்சி பெற்றார். நூலாசிரியர்கள் பேராசிரியர்கள் விடும் சொற்றொடர்ப் பிழை, சந்திப்பிழை முதலியவற்றைத் திருத்தும் தனிப்பெரும் திறமும் பெற்றார். தாம் சென்னையில் தங்கிய காலத்தில் அகராதி முதலிய கருவி நூல்களைக் கையகமாகக் கொண்டிருந்தமையால் அவை பிறர்க்கும் உதவியாய் அமைந்தன.

திருமணம்

அரசமாணிக்கர்க்கு அகவை 24. அவர்க்குத் திருமணம் செய்து அவாவினார், வேலாயுதனார். குடும்பத்திற்கும் பொறுப்பு ஏற்று நடத்தத் தக்க பெண்மணியார் வேண்டியிருந்தது. தக்க இடத்தைக் கருதினார். தம் பெரியப்பா மகளும் அத்தையின் மருமகளுமாகிய செல்லம்மாள் பல்லானியில் இருந்தார். அவர்தம் அருமைத் துணைவர் வீ. ந. சிட்டிலிங்கம் என்பார். இவர், ஓட்டன் காலந் தொட்டே கொடுக்கல் வாங்கல் கொண்ட உறவுக்குடி உரிமையினர். இனிய அன்பினர்; அறத்தின் வாழ்வினர்; வழிவழித் தொடர்பினர்; அவர்கள் செல்வியார் சந்திரா என்பார். குடிவழிச் சீரெல்லாம் ஒருங்கு கொண்டவர்; எட்டாம் வகுப்பு வரையும் கற்றுத் தெளிந்தவர்; தம் குடும்பத்துக்குத் தக்க குணச் செல்வியர்; அவர்க்கும் அரச

மாணிக்கர்க்கும் சீருற மணம் நடாத்திச் சிந்தை
மகிழ்ந்தனர். திருமணம் நிகழ்ந்த நாள்
19-11-1961.

மனை நலம்

மனைக்கு விளக்காகிய சந்திரா அம்மையார், சமையல் திறத்திலும் தேர்ச்சி மிக்கு விளங்கினார். பெரிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்து பழகியமையால் வருவிருந்தோம்பும் தகைமையில் தலை நின்றார்! வீட்டுப் பொறுப்பை முழுமையாக ஏற்று நடத்தும் பொறுப்பமைந்த புகழ்த்துணை வாய்க்குமானால், ஆடவர் தம் கடமைகளில் முழுமையாக ஈடுபடலாமே! தலைநிமிர்ந்து நடக்கும் தகவு, வாழ்க்கைத்துணை வழங்குவதால் ஏற்படுவதே என்னும் வள்ளுவம் எத்தகைய தேர்ச்சி மிக்கது!

“உடம்போ டுயிரிடை என்னமற் றென்ன
மடந்தையொ டெம்மிடை நட்பு”

என்னுமாறு இல்லறம் இனிதின் இயல்வதாயிற்று.

கணவன் மனைவியர் வாழ்வில் எத்தகைய முழுதன்பு ஊடகமாக இருப்பினும் கருத்து வேறுபாடு இல்லாமல் தீராதே. அத்தகு வேளைகளில் உண்டாகும் வாழ்வமைதியை மாணிக்கர்க்குறுகிறார். அம்மா நீ இப்படி எண்ணுகிறாய்; நான் அப்படி எண்ணுகிறேன்; இவற்றுள் எது

சரி என்பதை உன் தோழியர், உறவாட்டியர் என இன்னார் இன்னார் உள்ளார்களே நாம் அவர்களிடம் கேட்டுக்கொள்ளலாம் என்பேன்; வேண்டாம்; வேண்டாம்; யாரிடமும் கேட்க வேண்டாம்; சொல்லவேண்டாம்; இது நம்மிருவர் தொடர்பான செய்தி. நீங்கள் சொல்வதேசரியானது என ஒப்புக் கொள்கிறேன்; இனி எதற்கு மற்றவர்களிடம் கேட்க வேண்டும்? என்பார்; அவ்வேளையில் “அறனெனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை; அஃதும் பிறன்பழிப்ப தில்லாபின் நன்று” என்னும் வள்ளுவத்தின் முழுதுறு விளக்கமும் கிட்டிய தளிர்ப்பு உண்டாகும் என்கிறார்.

வேலாயுதர் பெரும்பிரிவு

பாட்டியாய் இருந்தாலும் தாயின் தாங்குதல் அனைத்தும் தாங்கிய இலிங்கம்மாள் 18-12-60 ஆம் நாள் இயற்கை எய்தினார். குடும்பத் தந்தையாய்—தாயாய்—ஆசானாய்—வழிகாட்டியாய்—விளங்கிய வேலாயுதனார்க்கு அகவை 60 ஆம் தொடக்கம். ஒரு சிறு முதாளரே அகவையால்! “பெருமுதாளர் அல்லர்! துணைவியார் மன நலம் சீர் பெற்றுக் குடும்பப் பொறையைத் தாங்கும் ஆற்றலும் பெற்று மகிழ்வு தந்தார் அந்நாள். ஆயினும், அம்மகிழ்வு குடும்பத்தில் நீடா வகையில் 9-11-1963 ஆம் நாள் பிறந்தது! அந்நாள், வேலாயுதர் ‘பேரா இயற்கை’யுற்ற நாள் ஆயிற்று. குளிமிக்க இந்தக் கட்டுடல் எப்படி வீழ்ந்தது.

என்று திகைக்கும் வகையில் வீடுபெற்றார் வேலாயுதனார். அரசமாணிக்கனார் அகவை அப்பொழுது 26!

தொழில் நிலை

சிவலிங்கப் புத்தக விற்பனை நிலையக் கட்டடம் அண்ணார் சிவலிங்கனார் உடைமை ஆயிற்று.

குடியிருந்த வீடு அரசமாணிக்கனார் உடைமையாயிற்று. வணிக நிறுவனம் வேண்டுமே! வேலாநிறுவனம் 1965இல் எழுந்தது. அப்பொழுது அரசமாணிக்கனார் அகவை 28. குடும்பத் தொழில் அச்சீடு; புத்தகம், பேரேடு, சிட்டை முதலியன உண்டாக்கம்; விற்றல்; நாட்காட்டி வெளியிடல் என ஒரு நிலை சார்ந்த பல நிலையாய் விரிந்து; அப்பணித் திறத்தோடே, பொதுப்பணியும் தொண்டும் ஊடையும் பாவுமாய் உருவாகலாயின!

வேலா அரசமாணிக்கனார் நிறுவனம் தந்தையார் பெயரால் 'வேலா' ஆயது. பெயர் சூட்டப்படுபவர் பேரன், பேர்த்தியர்; தந்தை பெயர்கொண்ட அரசமாணிக்கனார் இனி 'வேலா' எனவே சூட்டப் பெறுகிறார்.

வேலாவின் பெயரை இது காரும் அரசமாணிக்கர் எனக் கூறிவந்தோம். அவர் உள்ளிப் பெயர் ஈ. வே. இராசமாணிக்கம் என்பது;

அவர் தனித்தமிழ்ப் பற்றாளர்களால் அரசமாணிக்கம் எனவழங்கப் பெறுகிறார். அவர்க்கமைந்த பள்ளிப் பெயர்க்கு முன்னர் ஒரு பெயர் உண்டு. பிள்ளைப் பெயராகச் சூட்டிய பெயர் அது; தாத்தாவின் பெயர்; அப்பெயர் 'அத்த நாரி' என்பது. பெரியவர் பெயரைச்சொல்லி அழைக்கும் வழக்கம் எக்குடும்பத்திலும் இல்லை. அதனால், பள்ளிக்குச் சூட்டப்பட்ட பெயரே நிலைத்தது. அப்பெயரும் தனித்தமிழ் ஆர்வலரால் தமிழ் வடிவுற்றது. அது 'வேலா' நிறுவனம், 'வேலா' நிலையம், 'வேலா' அங்காடி, வேலா பதிப்பகம் என்னும் பெயரீடுகளால், ஆகுபெயர் சார்த்தி அரசமாணிக்கனாரைக் குறிப்பதாயிற்று. இப்பொழுது 'வேலா' என்றால் சாலும். நூல் தொடக்கச் செய்தியே 'வேலா' தானே! வேலுக்கும் வெற்றிக்கும் உள்ள தொடர்பு எத்தகைய தொடர்பு! வேலும் வெற்றியுமாக அல்லவோ பொருளுணர்ந்து புறப்பட்டது குறளியம்!

செயல் திறம்

பெயர்க்குறிப்பு நிற்க, நாம் வாழ்வுக்குச் செல்வோம்.

வேலா சுறுசுறுப்புக்கு இணை, அவர் சுறுசுறுப்புத்தான்! சோர்வு என்பது அவர் கண்டறியாதது. ஊணை மறப்பார்; உறக்கம் மறப்பார்; ஓய்வை மறப்பார்; உழைப்பிலே ஊன்றுவார். எவரும் அறிந்த,

“மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார்

கண் துஞ்சார்

எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார்

—செவ்வி

அருமையும் பாரார் அவமதிப்பும் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயினார்.”

என்பதற்கு ஒருமொத்த எடுத்துக் காட்டாகத்
திகழ்பவர் வேலா!

அவ்வுழைப்பின் பயன் நிறுவன வளர்ச்சி
யாய், பெருக்கமாய், கொடை வளமாய்—குலவி
வருதல், நெருங்கினார் அனைவரும் அறிந்து
கொண்டுள்ள செய்தி!

பொதுப்பணி

தம் முப்பத்தைந்தாம் பிறந்த நாளிலே ஒரு
தெளிந்த முடிவு எடுக்கிறார் வேலா.

“வணிகப் பணியோடு பொதுப்பணியிலும்
ஈடுபடுதல் வேண்டும். இதுகாறும் என் வாழ்வில்
நிகழ்ந்தன எவை? நிகழவேண்டுவன எவை?
அல்லவை அகற்றி நல்லவை கொள்ளலே என்
கடைப்பிடி! அவர் எப்படி? இவர் எப்படி? என்று
எண்ணுவதன்று என் கடன்! எவர் எப்படி
யாயினும் நான் எப்படி இருத்தல் வேண்டும்
என்பதே என் குறிக்கோள். பிறரினின்று
என்னைத் தனித்துக் கொள்ளுதல் நோக்க
மன்று. தனித்தன்மையுடையனாக என்னை

நிலைபெறுத்தல் வேண்டும்” ஒவ்வோர் ஆண்டுப் பிறப்பும் ஓராய்வுப் பொருளாய் அமைந்தது. இதனை விட்டுவிட வேண்டும்; இதனை விட்டு விட வேண்டும் என்று வேண்டாப் பழக்கங்கள் ஒவ்வொன்றாய் விடவிட, அவ்விடத்து வேண்டும் நல்லவை புகப்புகக் கண்டுகளித்தார். ஒளி புகப் புக இருள் அகன்றோடுதல் போல், மனமாசு அகல அகலத் தூய்தன்மைகள் நிரம்புதல் தெளிந்தார். பின்னாளில் “மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்” எனவும், “நன்றின்பால் உய்ப்பு தறிவு” எனவும் சொல்லும் மறை மொழிகளுக்குரிய மூலப்பகுதி இப்படி முளையிடுவதாயிற்று.

அன்னையார் பிரிவு

1977இல் தந்தையார்க்கு நினைவு ஏற்பாடு! அன்னையார் தம் அருமைத் துணைவர் புதை விடத்திற்கு இரண்டு நாள்களின் முன்னர்ச் சென்று வழிபாடு செய்து வருகிறார். நினைவு நாள் அன்று காலையில் குளிப்பறைக்குப் போய் நீராடி வருகிறார்! பொழுது காலை 5 மணி. தம் உயிர் கொண்டு தம் கணவரைத் தேடிச் சென்று விட்டார்! சரியாகப் பதினான்கு ஆண்டுகளின் பின் கணவர் மறைந்த அதே நாளில் தேய்பிறை ஒன்பான் (நவமி) ஓரையில் மறைந்தார் அன்னை வெங்கிட்டம்மாள்! அவரை விடுத்து எவரையும் வாழ்க்கைத் துணையாக நினைக்கவும் மறுத்த வாழ்க்கைத் துணைக்கு வாய்த்த வாழ்க்கைத்

துணை என்பதை மெய்ப்பித்தநாள் அது; அந்நாள் 5-11-77 ஆகும்.

காவியத் தடை நீக்கம்

1946-இல் வெளி வந்த இராவண காவியம் 1948-இலேயே தடை செய்யப் பெற்றதே! தடை செய்த ஆட்சி, அகன்றது; முகவுரை வழங்கிய அண்ணாவின் ஆட்சி மலர்ந்தது. அந்நூலின் தடை நீக்கப்பட வேண்டும் என வேண்டுகை விடப்பட்டது. கலைஞர் ஆட்சிக் காலம் அது. அவர் தடை நீக்கம் செய்ததுடன் ஆராய்ச்சி அணிந்துரையும் வழங்கினார். 1971இல் இராவண காவியத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு வெளி வந்தது. முதற்பதிப்பு தந்தையார் செய்தது; இரண்டாம் பதிப்பு மைந்தர் செய்தது. முன்னவர் அச்சுக்குப்பட்ட தொல்லையைப் பின்னவர் பட்டதும் உண்டு.

இராசன் மின் அச்சகம் என்னும் பெயரிய அச்சகத்தில் (சென்னை) அச்சிடச் சென்றனர். அச்சக அலுவலகத்தில் நாமம் போட்ட முதலியார் படம்! அப்படத்துக்கு உரியவர் மைந்தரே அச்சகம் நடத்தி வந்தார். அவர் இராவண காவியம் அச்சிடப் போகிறார் என்பதைத் தெரிந்த சிலர் அவர் தந்தையாரின் நாமத்தை (இராமத்தை)க் காட்டி, 'இந்த நூலை இங்கு அச்சிடலாமா? இவர்க்கு ஏற்குமா?' என்றெல்லாம்

கூறினர். ஆயினும் “நல்ல வேலைக்கு நாலூ இடைஞ்சல்” என்று நினைத்துக் கொண்டு, எடுத்து வைத்த காலை இடறாமல் நடையிட்டிப் பதிப்பித்துத் தந்தார். ஒரு புதிய பார்வை பார்க்கவேண்டுமென்றால், எத்தனை பழைய பார்வைகளையெல்லாம் வெற்றி கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது!

வணிகக் கடமைகளோடு வேலாவின் பொதுப் பணி நாட்டமும் பெருகியது! 1976இல் குழந்தைகள் விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடினார். அதே ஆண்டு பொங்கல் விழாவைச் சிறப்பாக எடுத்தார். முத்தமிழ்க் காவலரை அழைத்துப் பொழிவு செய்ய வைத்தார். பசுவேசர்க்குப் பெருவிழா எடுத்தார். அது இலக்கிய விழாவாகவும், வீரசைவ விழாவாகவும் பொலிவு பெற்றது. பவானியில் பெருமானாடு நடத்தினார். வீரசைவ உலக குருக்கள் ஓரைவர் ஒருங்கு கலந்துகொண்ட மாநாடாயிற்று அது. பெங்களூர் அனைத்திந்திய பசுவர் சங்கச் செயற்குழு உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பெற்றார் வேலா. தேர்ந்தெடுத்தவர் இந்தியத் துணைத் தலைவர் மாண்புமிகு சட்டி அவர்கள். கருநாடக மாநில மாநாட்டுக்கும் சென்று தனிச் சிறப்புப் பெற்றார் வேலா.

யட்டம்

1-3-78இல், மூவாயிரம் சைவ மடங்களின் தலைமை நிலையமாக விளங்கும் கூப்பளி முதுசாவிரத் திருமடத்துத் தலைவர் நிரஞ்சனசகத்குரு

கங்காதரர் பத்தாயிரம் பேர்கள் கூடிய ஒரு பெருமாநாட்டில் “வீரசைவக் கதிரோன்” எனப் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டினார்.

“வீரசைவம் சாதி மத மறுப்புக் கொள்கையினது; இன வேறுபாடு கருதாதது; வேத முறைக்கு எதிர்க்களமானது” இக்கொள்கைப் பிடிப்பே வேலாவை ஈர்த்து வீரசைவத் தொண்டில் ஆழ்த்தியது. இக்கொள்கைகளில் ஒருமையுற்றவர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார். ஆதலால் அவர் வழியில் தொண்டாற்றும் ஆர்வம் எழுந்தது. திராவிடர் கழகக் கொள்கைகளிலும் இறைமைக் கொள்கை நீங்கலாக எஞ்சியவை ஒத்து வந்தன. ஆதலால், அதனைப் பற்றிக் கருதவும் தலைப்பட்டார் வேலா. தி. க. மாநாடுகளிலும் பங்கு கொண்டார்.

வேலாவின் நாற்பதாம் பிறந்த நாள் விழா 1977இல் வந்தது. அந்நாளில் தந்தையார் தமக்கென வைத்துப் போன பொருள் அனைத்தையும் கணக்கிட்டார். அவர் வைத்துச் சென்ற தொகை அனைத்தையும் அறச்செயல்களுக்கும் பொதுப்பணிகளுக்குமே செலவிடுவது எனத் தீர்மானித்தார். “அறத்தால் வருவதே இன்பம்” என்பது இல்லற வாழ்க்கையோடு நல்லற வாழ்க்கை குறிப்பது தானே!

தந்தையார் பெயரால் ஈரோட்டில் விளங்கும் உயர் பள்ளிகள் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றில் தமிழ்ப்பாடத்தில் முதன்மை பெறுவார்க்குப் பரிசு

வழங்கிப் பாராட்டும் வகையில் அறக்கட்டளை ஏற்படுத்தினார். அவ்வறக்கட்டளை வட்டித் தொகை கொண்டு இடையறவு படாமல் தந்தையார் நினைவுப் பரிசு வழங்கச் செய்த ஏற்பாடு,

“தம்மில்லாத மக்கள் அறிவுடைமை

மாநிலத்து

மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது.”

என்பதை மெய்ப்பிப்பதாய்! தம் உழைப்பையும், உழைப்பால் உயர்வையும், ‘வேலா’ என்னும் தந்தை பெயருள் இணைத்துக் கொண்ட உயர்வாளர் அல்லரோ வேலா! அதனால் எவ்வெவ்வறச் செயல்களைத் தந்தையார் கொண்டிருந்தாரோ அச்செயல்களையெல்லாம் தொடர்ந்து செய்தார். தம் உற்றார் உறவினர்கள் ஆகிய சுற்றத்தார் சுற்றப்பட ஒழுக்குதலை வழக்கமாகக் கொண்டார். படிப்புவகை, ஊண்வகை, உடைவகை மருத்துவம் ஆகிய உதவிகளையும் இவ்வாழ்வுக் கடமையாகக் கொண்டார் இவ்வகைகளுக்கெல்லாம் மனைவி மக்கள் உறுதுணை இல்லாமல் இயலுமா? தம் மக்கள் தம் உடன்பிறப்பு என்னும் உணர்வு உண்டாகித் திகழும் போதுதானே புகழ் புரிந்த இல்லறமாகத் திகழும்! குழந்தைப் பருவம் தொடர் வளர்ந்து கல்வியிலும் வணிகத்திலும் பயிற்சி பெற்றுத் தொழில் துறையில் உடனாகித் திகழும் செல்வர் செந்தில் குமார் ஒரு சான்று! அம்மையார் அவர்கள் தங்கை மகனார் அவர்.

ஊரவருள்ளும் ஒரு பழமொழி வழக்குண்டு. அது, “வாழாத பிள்ளையை வேலாவினிடம் விடு” என்பது. ஏனெனில் வேலா தரும் பயிற்சியாலும் கண்டிப்பாலும் தக்க திறமையைப் பெற்று விடுவான் என்பதே அது.

இதற்குச் சான்றாகப் பலர் உளர்.

சமயப்புரட்சி :

1977-இல் ஈரோட்டில் பொங்கல் விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார் வேலா. தவத்திரு அடிகளார் பங்கு கொண்டார். அடிகளார் 1974-இல் திருக்குறள் பேரவையைத் தோற்று வித்துச் செல்லுமிடமெல்லாம் கிளைகளை உண்டாக்கித் தழையச் செய்து வந்த காலம். ஈரோட்டில் மாவட்டக் கிளையைத் தோற்றுவித்தார். வேலாவைப் பேரவை மண்டலச் செயலராக அமர்த்தினார். அதன்பின் சமயக் கூட்டங்களுக்கும் செல்லத் தலைப்பட்டார் வேலா. திருச்சியில் நடைபெற்ற சமயக் கூட்டத்தில் பங்கு கொண்டார். அப்போதில், “வழிபாட்டுக்கு இடைத்தரகர் கூடாது; அம்முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும்” என்று தம் கருத்தை முன்வைத்தார். ‘காலம் கனியட்டும்’ என்றார் அடிகளார். மேலும், “சைவத்தில் சாதி கூடாது” என்பதையும் வீரசைவக் கொள்கை காட்டி வலியுறுத்திப் பேசினார் வேலா. பின்னர்த் தருமபுரி, ஈரோடு, கோவையில் நிகழ்ந்த கூட்டங்களிலும்.

சமயப்புரட்சி வேண்டும் என்னும் கருத்தை மிக வலியுறுத்தினார்.

வேலாவுக்கு ஏன் சமயப் புரட்சி நாட்டம் உண்டாயது? “பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்” என்னும் குறள், வேற்றுமையற்ற ஒருலகை ஒளி செய்து காட்டியது! அதனை வழி செய்து காட்டியது வீரசைவம்!

வீரசைவர் வீட்டுத் திருமணங்களில் தாலிகட்டும் போது மணியடிக்கப்படும். அதன் பின், “பூனூரல் போட்டிருப்பவர் எவராவது இருந்தால் அவர்கள் வெளியே போய் விடுக” என்று சொல்வர். இவ்வழக்கம் ஐம்பான் ஆண்டுகளின் முன்வரை தமிழ்நாட்டிலும் நிகழ்ந்து வந்ததே. இப்பொழுது, மணியடிப்பும் உண்டு! துணி மறைவிட்டுத் தாலிகட்டும் வழக்கும் உண்டு. ‘எழுந்து செல்க’ என்பது நாகரிகம் ஆகாது என்னும் எண்ணத்தில் தோன்றிய மாற்றம் இது. வேத நெறி, வருணநெறி. அதனை ஒழிக்கத் தோன்றியது பசவர் கொண்ட வீரசைவ நெறி. ‘இந்நெறி வேலாவின் முன்னோர் வழிவழியே போற்றிய நெறியுமாம்.

பவானியில் வீரசைவக்குடி சார்ந்த ஒருவர்; படையாட்சி குடும்பச் சார்பை விரும்பினார்; காதலும் முற்றியது; வீரசைவர் குடியினர் வேலாவினிடம் என்ன வழி என வினவினர். இக்கலப்பு இயற்கையானது; தவறெதுவும் அற்றது. இவ்வாறு உண்டாகிய ஒரு கலப்பு மணத்தைப்

பெம்மான் பசவர் நடத்தியுள்ளார். மணமகன் தாழ்த்தப்பட்ட இனத்தவன்; மணமகள் பிராமண வகுப்பு, “இவர்கள் இலிங்கம் எப்பொழுது கட்டிக் கொள்கிறார்களோ அப்பொழுதே ஒத்த குடியாய் விடுகின்றனர். பிறகு, கலப்பு—ஏற்றத் தாழ்வு—என்ற பேச்சுக்கு என்ன இடமுண்டு” என்றார். அத்தீர்ப்பே இம்மணமக்களுக்கும் உரியது என்றார் வேலா. இருசார்பினரும் ஏற்றுப் போற்றினர். இவ்வாறே சேலத்தில் வீரசைவக் குடியொன்றும் கிறித்துவ சமயக்குடி ஒன்றும் காதலாயிற்று.

இவ்வாறே பிற பிற இடங்களிலும் நேர்ந்த துண்டு. அவற்றுக்கெல்லாம் பசவர் செய்த தீர்ப்பே பண்பட்ட தீர்ப்பென வேலா முன்னின்று நெறிப்படுத்தினார்.

பிற பொதுப் பணி :

ஈரோட்டில் ஆசிரியர் குடியிருப்பு தோன்றியது. அதில் வீட்டு வசதிக் கூட்டுறவு சங்கம் என்பதோர் அமைப்பு உருவாயிற்று. அதன் இயக்குநராக வேலா தொண்டாற்றினார்.

அரிமா அமைப்பிலும் உறுப்பாண்மை கொண்டு கடனாற்றினார். ஆனால், இத்தகைய பணிகள் எல்லாம் திருக்குறள் பணியில் ஊன்றுமுன் நிகழ்ந்தவை. வள்ளுவ நெறியை வாழ்வு நெறியாகக் கொள்ள வேண்டும் என்னும் குறிக்கோள் வே.—5

உண்டாகிய பின்னர், இதனை நிலைப்படுத்தித் தொண்டு செய்வதே குறியாகக் கொண்டார். வீரசைவப் பிணைப்பையும் விடுத்துக் குறளியத் தொண்டிலேயே தலை நிற்கலானார்.

நாட்காட்டி நற்கொடை :

1967-இல் திருக்குறள் திங்கள் காட்டி வெளியிட்டார் வேலா. அதில் திருக்குறளுக்கு மிகு எளிமையான வகையில் நெஞ்சம் கவரும் முறையில் உரை அச்சிட்டிருக்கக் கண்டார் ஒருவர். இவ்வளவு சுவையாகத் திருக்குறள் உரையைத் தரக் கூடுமா என வியந்தார். அக்காட்டியை வெளியிட்டவரைக் கண்டு பேச விரும்பினார். தம் நண்பர்கள் சிலரை அழைத்துக் கொண்டு வேலா நிலையத்திற்கு வந்தார்! உணர்வு மிக்க உள்ளங்கள் ஒரே கருத்தில் உரையாடின.

கிறித்தவ மறைக்கும் இசுலாமிய மறைக்கும் உயர்நூல் திருக்குறள். கருத்துச் சிறப்பு மிக்க தாய்க் கனிந்தது. எனினும் அதனைப் பரப்புவார் இல்லாமல் மறைந்து கிடக்கிறது. அதனைப் பரப்ப நாம் துணிந்தால் பத்துப் பேர் துணைக்கு வருவர்; சிலர் உறுதியாக நிலைப்பர்; இராமகிருட்டிணர் பரப்பம் போலவும் விவேகானந்தர் பரப்பம் போலவும் பலர்க்கு வாழ்வைத் தரும் அமைப்பாகவும் அமையும்.

“அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும்
செவ்வியாள்
கேடும் நினைக்கப் படும்”

—ஆம்! இதனைச் சிந்தித்து உலகியலை
மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமை யான்”

என்பதால் பிறப்பு வேற்றுமை, தொழில்
வேற்றுமை இரண்டும் அற்றது திருக்குறள்.

{“ஊனுடை எச்சம் உயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு”

—வள்ளுவர் கண்ட பொதுமைத் தனிச்சிறப்பு
இது.

இவ்வாறு வந்தவருடன் அலசினார்! உணர்வு
உணர்வை மதித்தது! உணர்வு உறவானது!
பின்னே குறளியத்திற்கு உறுதித் துணையும்
ஆனது. தேடி வந்து வேலாவைக் கண்டவர்
சிந்தனைச் செம்மல் கோபி. கு. ச. ஆனந்தனார்!

குறளியம்

பசுமைப் பணி மன்றம் என்பதோர் அமைப்பு;
அவ்வமைப்பு நிறுவனர் வேலா. பொங்கல் விழா,
நிலவுக் கூட்டம் ஆகியவற்றை நிகழ்த்தி வந்தது
மன்றம். அதன் பொருட் பொறுப்பு அனைத்தும்

வேலாவையே சார்ந்து இருந்தது. அதன் 1979-ஆம் ஆண்டுப் பொங்கல் விழாவின்போது, 'குறளியம்' என்னும் பெயரில் திங்கள் இதழ் ஒன்று தொடங்க வேண்டும் என்னும் கருத்து வேலாவுக்கு எழுந்தது. முன்னரே ஆனந்தர் அணுக்கம் உண்டாயிற்றே! அவர் அரசியல் ஈடுபாட்டாளராக மட்டும் இருந்த காலம் அது. அவர்தம் மூளைக் கூர்ப்பும் ஆற்றலும் திருக்குறள் வழிக்குத் திருப்பப் பட்டால் எத்துணையோ நல் விளைவுகளை நாடும் மொழியும் பெறக் கூடுமே என எண்ணினார். அவ்வெண்ணத்தால், அவரொடும் கலந்து 'குறளியம்' தொடங்குதலை உறுதிப்படுத்தினர். வேலா ஆசிரியராகவும், ஆனந்தர் சிறப்பாசிரியராகவும் கடனாற்றுவ தெனவும் முடிவு கொண்டனர். முதல் இதழைச் சிறப்பாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், அதன் வெளியீடு சீரிய விழாக் கோலம் கொண்டு விளங்க வேண்டும் என்றும், ஆட்சியாளர் அறிஞர்கள் வாழ்த்துரைகளும் கட்டுரைகளும் திகழ வெளிவர வேண்டும் என்றும் 'திட்ட மிட்டனர். ஆள்வோரைக் காணு த ற் கு ச் சென்னைக்குச் சென்றார் வேலா.

குறளியத்திற்குத் திருக்குறளார் துணை வேண்டும் என விரும்பினார் வேலா. அவரைக் கண்டு அவரோடு தலைமைச் செயலகம் சென்றார். அமைச்சர் முத்துசாமியைக் காண வேண்டும் என்பது கருத்து. முதற்கண் அந்நாள்

சட்டமன்றத் தலைவர் இராசாராம் அவர்களைக் கண்டு உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போதே, முதல்வர் ம. கோ. இரா. அவர்கள் எதிர்பாராத வகையில் ஆங்கு வந்தனர். அவரைப் பல்கால் பார்க்க வாயாத வாய்ப்பு, தானே வந்தது கண்ட திருக்குறளார் தனி மகிழ்வுற்றார். சட்டமன்றத் தலைவர் முதல்வர்க்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த துடன் 'குறளியம்' இதழ் தொடங்க இருப்பது குறித்தும் கூறினார். மகிழ்ந்தார் முதல்வர். வாழ்த்தும் கூறினார்; குறளிய வெளியீடு சென்னையில் இருந்தால் தாம் கலந்து கொள்வதாகக் கூறினார். வேலாவின் உள்ளெண்ணம் குறளிய இதழ் வெளியீடு ஈரோட்டிலேயே நிகழ வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. ஏனெனில் தந்தை பெரியார் தொடங்கிய குடியரசு எப்படி ஈரோட்டில் தொடங்கப்பட்டதோ அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்றும் எண்ணமேயாகும்; முதல்வர் தமக்கு ஈரோட்டுக்கு வந்து வெளியிடும் நிலையில் பணிநிலை இடம் தாராமையால் இனிய வாழ்த்து உரைத்து அரசின் சார்பில் அமைச்சர் காளிமுத்து, முத்துசாமி ஆகியவர்கள் கலந்து கொள்வதற்கு அவரே முன்னின்றுரைத்தார்.

வள்ளுவர் கோட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டிய திருக்குறள் பணி குறித்தும் கலந்துரையாடினார். திருக்குறளார்தம் கருத்துகளையும் கேட்ட முதல்வர் திருக்குறள் மையம் தொடங்க முடிவு செய்தார். அற்றைச் சந்திப்பும்

கலந்துரையாடலும் வேலாவுக்குப்பெருமகிழ்வைத் தந்ததுடன், திருக்குறளாரின் வள்ளுவர் கோட்டத் திருக்குறள் பரப்பாண்மைப் பணியமர்த்த வாய்ப்புக்கும் ஏந்தாயிற்று! அதன் பின்னர் த்தோன்றியதே திருக்குறள் நெறிபரப்பு மையம்!

15-8-1980 வெள்ளி மாலை 6-30 மணிக்கு ஈரோடு பெரியார் மன்றத்தில் திருக்குறளார் தலைமையில் குறளிய வெளியீட்டு விழா நிகழ்ந்தது. தவத்திரு அடிகளார், அமைச்சர்கள் கா. காளிமுத்து, சு. முத்துசாமி ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். திருவாளர்கள் (எஸ். எஸ். எம்.) சுப்பிரமணியம், செங்கோட்டையன், பழனி சாமி, கந்தசாமி, முருகு சுந்தரம் ஆகியோர் வாழ்த்துரைத்தனர். வேலா வரவேற்றார். ஆனந்தர் நன்றியுரைத்தார்.

குடியரசு இதழ் தொடங்கி வைத்தவர் தவத்திரு ஞானியார் அடிகள் என்பதை 'வேலா அறிவார். அதனால் தம் காலத்து ஞானியார் அடிகளாகவும் அப்பரடிகளாகவும் விளங்கும் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரே இதழைத் தொடங்கி வைக்க வேண்டும் என்று அவர் வினார். அவ்வாறே நாட்டு விடுதலை எனப் பெயரளவில் பெற்றிருந்தாலும் முளைச் சலவை செய்யப்பட்ட தமிழ் மக்கள் அறிவு விடுதலைபோ, வாழ்வியல் விடுதலைபோ, சாதிமத விடுதலைகளோ, கண்மூடிப் பழக்க வழக்க விடுதலைகளோ பெறாமை

யால் அவற்றைப் பெறத்தக்க குறிக்கோளை நினைவுறுத்தும் வகையில் நாட்டு விடுதலை நாளாகிய 15-8-80-ஆம் நாளையே குறளிய இதழ்த் தொடக்க நாளாகக் கொண்டார். எந்த ஒன்றையும் பொருந்த எண்ணிப் பொருள் நலஞ்சிறக்கச் செய்ய வல்ல செய்நேர்த்தியர் வேலா என்பதை நினைவுறுத்தும் செயற்பாடுகள் இவை

“ஒத்தது அறிவான் உயிர்வாழ்வான்”

என்னும் குறிக்கோளை முன்வைத்து, ‘கலை—இலக்கிய அறிவாண்மைத் திங்கள் இதழாகக் குறளியம் வெளிவந்தது. அதன் ஆண்டு ‘வேல்’ என்றும், திங்கள் ‘வெற்றி’ என்றும் தொடங்கப் பெற்றது.

முதல் ‘வேல்’ எவர்க்குப் படைக்கப் பெற்றது! வேலாயுதர்க்கே படைக்கப் பெற்றது. “மகன் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல்லெனும் சொல்” லேயன்றோ!

“கடமையை உணர்த்தும் கலங்கரை விளக்கம்
உழைப்புக்கு ஊன்றுகோல் ஊக்கத்தின்
திறவுகோல்
முளும் அறப்பணிக்கு முன்னிருக்கும்

நடைபாதை

நெறிதந்த தந்தையார் நீத்தார்

அ. வேலாயுதனார்

நினைவுக்குக் குறளியத்தின் முதல்மலரைப்
படைக்கின்றோம்'

என்பது படையல் மொழி!

“குறளியம் பிறந்தது... எப்படி?” என்பதை முதல் இதழிலேயே விளக்கமாக வரைகிறார் வேலா (15-8-1980).

மாசனப் பள்ளியில் படித்தது, அதன் தலைவராகப் பெரியார் இருந்தது, முத்தமிழ்க் காவலர் பொழிவு கேட்டது, வேலாயுதனர்க்கு அன்பராக விளங்கிய புலவர்கள் தொடர்பு, பேராசிரியர் இலக்குவனார் அன்பு, நாற்பதாம் அகவை முதல் செய்யத் தொடங்கிய பொதுத் தொண்டு, குறளுக்கோர் இதழ் வேண்டுமென்னும் அடிகளார் வலியுறுத்தல் — இன்னவை யெல்லாம் குறளியம் பிறக்கச் செய்த தூண்டல்கள் என்பதை விளக்குகிறார். தம் உள்மனச் சுட்டலையும் இன்னதென விரித்தெழுதுகிறார்!

“பதினைந்து நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகிலேயே மூளைச் சலவைக்கு ஆட்பட்ட மக்கள் யாரெனில் நம் இந்திய மக்கள்தாம். அவர்களை அந்த நிலைக்கு ஆளாக்கியவர்கள் யாரெனில் கல்வி அறிவும், மதிநுட்பமும் பெற்ற நம்மவர்களே. அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு வழி

காட்டியாக அமையாததுடன், அவர்களை என்றும் அடக்கியாள 'வருணாசிரமம்' என்னும் மூளைச் சலவை முறையைக் கையாண்டனர். அதனின்று மீள முயன்ற வரலாறுகளில் முகிழ்த்தவர்கள் தாம் வடபுலத்து மகா வீரர், புத்தர், குருநானக், தபீர்தாசர்; விவேகானந்தர் ஆகியோரும், தென்புலத்துத் திருமூலர், பதினெண் சித்தர்கள், கபிலர், சர்வக்ருபசவர், வேமண்ணர், நாராயண குரு, வள்ளலார் ஆகியோரும் ஆவர்,

ஆனால், இவர்கள் அனைவரும் வருணாசிரமத்தை எதிர்த்தும் கூடத் தம் கொள்கைகளை நிலைபேறுடையவையாக ஆக்கவில்லை. நமது பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியாரின் கொள்கையை அன்று ஏற்றுக் கொண்ட இலட்சக்கணக்கான தொண்டர்களில் இன்று ஆயிரக்கணக்கில் கூட எஞ்சி நிற்க முடிய வில்லையே! ஏன்?

அவரது அடியொற்றிப் பின் பிரிந்தவர்கள், வழி தெரியாமல் இன்று வருணாசிரமத்தின் சாயலில் ஓய்ந்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம் அல்லவா! வள்ளலாரின் நெறிகளைப் பரப்புபவர்களே வருணாசிரம ஒலிகளை எழுப்பி வேள்விகளை நடத்தும் வேடிக்கை அல்லவா இன்று நிகழ்கிறது!

“ஏன் இந்நிலை? இவர்கள் கொண்ட கொள்கைகளிக்ல் தவறில்லை. ஆனால், இக்

கொள்கைகளுக்குத் தக்க மூலங்களைத் தேடினாரில்லை. அக்கொள்கைகளின் மூலமாகத் திருக்குறள் இருந்தும் அம்மூலத்தைச் சரிவரப் பற்றினாரில்லை.

“இதோ...என்னுடைய இந்தத் தலைமுறையில்தான் முளைச் சலவையின் வேகம் குறைந்துள்ளது, இதுவே மூலத்தை உணரச் சரியான நேரம்.” என்று என் உள்மனம் சுட்டிக் காட்டியது என்கிறார் வேலா.

“விவிலியம் பிறந்தது; அந்நெறி விரைந்து வளரவில்லை; பிறகு அரசின் சமயம் ஆயிற்று! உலகம் முழுவதும் பரவிற்று.

“புத்தக் கொள்கைகளை ஏற்றவர்கள் மிகச்சிலரே; பேரரசன் அசோகன் அதனை ஆட்சி மதம் ஆக்கினான். பல நாடுகளில் பரவியது.

“கன்பூசியசின் கருத்துகள் தொடக்கத்தில் வெறும் குமுகாயக் கருத்துக்களாகவே இருந்தன; பின் சீன அரசு அவற்றைத் தழுவியது; நாடெல்லாம் பரவிற்று; ஒரு மதமாகப் பதினைந்து நூற்றாண்டுகள் நிலைத்து நின்றது.

தமிழகத்தின் சமணத் தாக்குதல் அரசு குலத்தில் இருந்து விரிவிப் பரவிற்று. சோழப் பேரரசு காலத்தில் சைவம் கோலோச்சியது; கிருட்டிண தேவராயர் தழுவலால் வைணவம் வெற்றி நடைபிட்டது.

உருசிய அரசின் ஆட்சி அமைப்பிற்கு மார்க்க்சியக் கொள்கைகள் வழி வகுத்தன. ஆனால் உருசிய அரசு இன்றேல் மார்க்க்சியம் இன்றிருக்காது! நூலகத்தில்தான் இருந்திருக்கும்.

கோனாட்சிகளிலும் குடியாட்சிகளிலும் திருக்குறள் அரியணையில் அமர்த்தப்படவில்லை. அரசுகளின் கண்ணோட்டத்தைப் பெறவும் இல்லை.”

—என்று உலகளாவிய சமயங்களின் பரவுதலை ஆயும் வேலா, ‘‘உலகின் மற்ற மக்களெல்லாம் விலங்குகளாய்த் திரிந்த காலை...மெய்யுணர்வை அறிய அக அமைவைக் கண்டறிந்த மூத்த முதல்வரான என் முந்தையர்க்கும் முந்தையரை நிலைந்து நாளும் நான் மேற்கொள்ளும் அக அமைவால் பெற்ற உறுதியுடன் குறளியம் பிறந்துள்ளது’’ என நிறைக்கிறார்.

தொடக்கக் குறளிய முன்னுரையிலே ‘‘தமிழகத்தின் வாழ்வு இயக்கமாகக் குறளியம் இடம் பெற்றாக வேண்டும். தமிழகத்தின் வாழ்வியலாகக் குறளியம் இடம்பெறும் பொழுது தான் சாதி வேற்றுமைகள் நீங்கும். வாழ்க்கை வாய்ப்புகள் அனைவருக்கும் கிடைக்கும் மனித உலகத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைக்கல்லாக இருக்கும் வைதீகக் கொள்கைகள் நீங்கும்.

நாளையும் கோளையும் வழிபடும் மூடப் பழக்கங்கள் தொலையும். மருட்டுகின்ற மதத்

தலைவர்களின் கொட்டம் ஒடுங்கும். பொய்யும் கற்பனையும் போயகலும்! வாய்மை வந்தடையும்” என்று கூறும் தவத்திரு அடிகளார், “தமிழினம் தனது தனித் தன்மையைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் உலகம் தழுவி வாழவும் அதன் வாழ்வியல் வரிச் சட்டமாகக் குறளியமே இடம் பெறவேண்டும். இந்த நோக்கம் நிறைவேறுமானால், குறளியம் வெற்றிபெற்றதாக அமைப்பு” மென வெற்றிவழி இன்னதெனச் சுட்டுகிறார்.

அமெரிக்க நாட்டிலே ஒரு பெருமகனார் சான்னி என்பார்; அவர் எங்குச் சென்றாலும் ஆப்பிள் விதையோடு செல்வார். காண்பார் அனைவர்க்கும் ஆப்பிள் விதையைத் தருவார்; தாமே நட்டும் செல்வார்; அவரை அந்நாள் வாழ்த்தியவர் உண்டு; வசை கூறியவர்களும் உண்டு. ஆனால், இந்நாள் அவர் ‘ஆப்பிள் சான்னி’ யாகத் திகழ்கிறார் “குறளியம்—அப்படி ஓர் இயம் இயலுமா? கவலற்க! நாம் இன்று ‘நாடெல்லாம் தூவி நடும் விதைகளோ பயனுடைய—வள்ளுவப் பெருமான் வழங்கிய—உதவிய—குறளிய விதைதான்! அவை கண்டிதமாக ஒரு நாள் பூத்துக் குலுங்கிக் கணிகளாய்த் தொங்கும்.

நம்நாட்டினர் மட்டுமல்லர். உலகினரெல்லாரும் துய்த்து மகிழ்வர்; இஃது உறுதி” என்பது வேலாவின் மூன்றாம் இதழ் ஆசிரிய உரை. எத்துணை உறுதி! நம்பிக்கை!

திருக்குறள் பேரவை, குறளியம், குறளாயம், தமிழ் வழிக் கல்வி என்பன தனித்தனி ஆய்வு விளக்கப் பததிகளாக வருமாகலின் குறளியச் செய்தி இவ்வளவில் இவண் அமைகின்றது.

வேலாவின் பொதுப்பணி தம் தொழிற்பணிக் குத் தடையாக அமைந்ததில்லை. பொதுப்பணியால் தம் தொழிற்பணி சிறக்கவும், தொழிற்பணியால் பொதுப்பணி சிறக்கவும் ஒன்று ஒன்றற்குச் சிறப்பாகவும் துணையாகவும் அமைந்தன. ஆகலின், வணிகமும் தொழிலும் வளர வளரப் பொதுப்பணியும் வளர்ந்து பெருகலாயிற்று.

வேளிச் செலவு

வேலா அண்டை மாநிலங்கள் அல்லாமல் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுமையும் சென்றுள்ளார். ஈழநாட்டிற்கும் சென்றுள்ளார். ஈழநாட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது அந்நாட்டு வானொலி நிலையத்தில் குறளாயம் குறித்த நேர்காணல் நிகழ்ந்து, அஞ்சல் செய்யப்பட்டது. ஈழகேசரி முதலிய இதழ்களிலும் செய்திகள் வந்தன. கோவை வானொலியில் குறள், குறளாயம் குறித்துப் பல்கால் உரையாற்றியுள்ளார். சென்னைத் தொலைக்காட்சியில் குறளாய நேர் காணல் நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. கேரள மாநிலத்துத் தட்டாம்படி சென்று திருவள்ளூர்

ஞானபீட நடைமுறைகளைக் கண்டு மகிழ்ந்ததுடன் அதன் நிறுவனர் சிவானந்தருடன் உரையாடி இன்புற்றார். பின்னர் அவரைக் குறளாயச் சார்பில் ஈரோட்டுக்கு அழைத்துச் சிறப்புச் செய்தார்.

சிறப்புப் பணியில் பொதுப்பணி

தந்தையார் காலத்தே சிற்றாறாக இருந்த நிறுவனம் பேராறாகச் சிறந்தது. அவர் காலத்தில் வெளியே அச்சகம் நாடிச் செல்ல வேண்டியிருந்த இடர், இல்லையாய் வேலா அச்சகம் உருவாயிற்று! அச்சகத்தின் ஒரு பகுதிதானே அட்டை கட்டுதல்! ஆகவே, நினைக்குமாறெல்லாம் அச்சிடவும் அட்டை கட்டவும் ஏந்துகள் வாய்ந்தன. திங்கள் காட்டி, நாள் காட்டியாகவும் அக்காட்டிகளும் பலவாகவும் விளங்கின. தாம் உயிர்க் கொள்கையாகக் கொண்ட குறளியப் பரவுதலுக்கு நாள்காட்டியும் திங்கள் காட்டியும் குறிப்பேடுகளும் விளம்பரக் களங்களாயின... ஒவ்வொன்றிலும் திருக்குறள் மணி மணியாய் விளக்கமுற்றன.

1. கற்றவர்முன்
கற்காதவர்
பேசாது
இருத்தல்
நன்று

: தீயநட்பை விடுக

2. பழியற்ற
செல்வம்
சேர்க்க
: தீமைகண்டு அஞ்சாதே
3. அரிய
செயல்களைச்
செய்ப்பவர்
பெரியார் : பயனில பேசாதே
4. திருட்டுச்
சொத்து தீங்கு
செய்யும் : காமம் உயிரின்பம்
5. தூய்மை
துணிவு
வாய்மை
நினைவு : சினமில்லாரே துறவி
6. இன் சொல்
இனிது
வன் சொல்
கொடிது : ஒழுக்கம் நல்லோரைத்
தரும்
7. ஊக்கம்
இல்லைளனில்
செல்வம்
நீங்கி விடும் : தெளிவில்லாததைத் தவிர்

8. கண்
கருத்தொத்த
காதலர்
வாழ்க : சொல்திறன் மதிப்புறும்
9. அன்பு பண்பு
தரும்; அறம்
பயன் தரும் : ஆசையற்று நிலைபெறு
10. சினத்தை
உடையவர்
நலத்தை
யடையார் : நினைவு வெற்றி தரும்

இப்பத்துத் தொடர்களும், சிறு தொடர்களும் எந்நூற் செய்தி! திருக்குறள் பிழிவுச் செய்தி அல்லவோ! இவை நூலில் இடம் பெற்றவையா? நூலில் இடம்பெறுதல் வழக்குத்தானே! ஆங்கும் இப்படி நறுக்குத் தெறித்தாற்போல் இடம்பெறுவ தில்லையே! பின் என்கே இடம் பெற்றவை! இவை, வேலா வெளியிடும் காவிரி நாள்காட்டி யில் இவ்வாண்டு (1990) ஏப்பிரல் முதல் நாள் முதல் பத்தாம் நாள்முடியும் அளவும் உள்ள இதழ்களில் பெரிதும் சிறிதும், இதழுக்கு ஒவ்வொன்றாய் மேலும் கீழும் தனித்தனி இடம் பெற்றவை. ஒவ்வொரு நாளும் இரண்டு குறள்களின் பிழிவை வாங்கிக் கொள்ளும் உத்தியைக் கொண்டு திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்டவை.

குறளியம் திங்கள் காட்டி கி. பி. 1990 சனவரி “உச்சி” என்ன சொல்கிறது : “அறநெறிப்படி உலகில் வாழ்வன் தெய்வமாக மதிக்கப்படுவான்” என்கிறது.

இதோ ஒரு விளம்பரம் பாருங்கள்

திருக்குறளை ஒதித் தெய்வம் தொழுவோம்
 திருக்குறளை ஒதித் திருமணம் செய்வோம்
 திருக்குறளை ஒதிப் புதுமனை புகுவோம்
 திருக்குறளை ஒதிக் கல்வி கற்போம்
 திருக்குறளை ஒதித் தொழில் தொடங்குவோம்
 திருக்குறளை ஒதிப் பொருள் செய்வோம்
 திருக்குறளை ஒதி நீத்தார்கடன் நிகழ்த்துவோம்
 திருக்குறளை ஒதி எல்லோரும் எல்லாம்

பெறுவோம்!

இது விளம்பரச் செய்தியா? வாழ்ந்து விளக்கமுறக் கூறும் செய்தியா? வாழ்வியல் விளங்கக் கூறும் செய்திதானே இது! இது, பிறர்க்குக் கூறி அமைவதா? தாமும் கொள்வதா? தம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து நலம் பெற்ற பட்டறிவால் நாடும் நானிலமும் அதனைப் பெற வேண்டும் என்னும் நயனார்ந்த நெஞ்சில் இருந்து புறப்பட்டதே என்பதை வேலாவுடன் தொடர்புடையவர் எவரும் அறிவர்; “யாம் பெற்ற பேறு பெறுக வையகம்” என்பதன் முழுக்கமே இச்செய்தி.

ஒரு வேண்டுகோள்

இந்த நாள் காட்டியில் புதுமைகளைப் பார்த்த தீர்கள். இவை தவிர ஏதேனும் குறிப்புகள் இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் கருதினால் எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

—இவ்வேண்டுகோள் செய்தியால் விளங்குவது என்ன?

“வேலா நிறுவனம் வளரும் நிறுவனம்;

வளர்க்க விரும்பும் நிறுவனமுமாம்” என்பதன்றோ!

கிழமைகளில் புதனும் சனியும் தமிழ்ச் சொற்கள் இல்லை; அச்சொற்கள் வேலா நாள் காட்டிகளில் எப்படி இடம் பெறும்? அறிவன், காளி என இடம் பெறும். பாவாணர் சுட்டிய சொற்கள் இவை.

1990 ஆம் ஆண்டு திங்கள் காட்டி என்ன சொல்கின்றது?

‘திருக்குறள் நம்மறை—நெறி’ என்கிறது.

“அறவோரே அந்தணர்; இவரோடு சேர்வதே நம் வாழ்வுக்கு வெற்றி” என்கிறது சனவரி.

அதன் நாள் வெற்றிடங்கள் நான்கு. அவை என்ன சொல்கின்றன; சான்றோரின் சொற்களே அழியாத மந்திரச் சொற்கள் (கு. 27).

யான் எனது என்ற செருக்கை விடுபவரே
வானோரினும் உயர்ந்தவர் (கு. 346).

இறப்பு வருமுன் நல்ல செயல்களை விரைந்து
செய்க (கு. 335).

பேரா இயற்கைபெற ஆரா இயற்கை அவா
நீக்குக (கு. 370).

—கு. என்பது என்ன? திருக்குறள். எண், குற
ளெண். அப்பாடலின் திரண்ட கருத்து இது.

தாளின் கீழ்வரி—ஒரு முகவரி, தூய அறிவ
னைப் பின்பற்று; இன்றேல் கற்றும் பயனில்லை
(கு. 2).

—இவ்வேறுபாடு என்ன?

குறள், நாள்காட்டி திங்கள் காட்டிக்காகவா

திங்கள்காட்டி, நாள் காட்டி குறளுக்காகவா?

—இன்னும் ஒரு வகையால் குறளுக்காக?
வணிகமா? வணிகத்திற்காகக் குறளா? ஒன்றை
ஒன்று பிரிக்க முடியாத ஒன்றை என்ன சொல்ல
லாம்! வள்ளுவர் சொற்படி,

“வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம்”

எனலாம்.

இவற்றுக்கு முன் வழிகாட்டி உண்டோ?
உண்டே! அவர் கழக ஆட்சியாளர் தாமரைச்
செல்வர் வ. சுப்பையா அவர்கள். திருக்குறள்

நாள்காட்டி, திருக்குறள் நாட்குறிப்பு என்பன வற்றை 1932—இலேயே தொடங்கி விட்டார். எங்கும் குறள்! எதிலும் குறள்! எல்லாம் குறள்! என்பதே வேலாவின் முற்றத் தெளிந்த முழுதுறு முடிவு.

குறளியம் என்ன? குறளாயம் என்ன? முழு நிலா முற்றம் என்ன? குறளாய மாநாடு என்ன? கூட்டமென்ன, விருந்தென்ன, அழைப்பென்ன, அலைவென்ன — அசைக்காமல் விடுமா? குடும்பத்து உறுப்பில் இப்படி எண்ணம் எழாமல் இராதே! ஒரே ஒரு முறை எழத்தான் செய்தது! விளைவு வினையாக வில்லை! விளைவு—பெரு விளைவே ஆக்கிற்று!

“நான் திருக்குறளைப் பரப்பி வாழ்வியலாக்க முனைகிறேன். என் வாழ்வே அதற்கெனக் கொள்கிறேன். அதனை எண்ணிய நாள் முதல் தூயனாகி வாழ்தலை உணர்கிறேன்; அத்தூய்மை பெருகிப் பெருகிச் சிறக்கக் காண்கிறேன். வாழ்வும் வளமும் மேலும் மேலும் பெருகவே காண்கிறேன். வரும் அல்லல்க ளெல்லாம் கதிர் முன் பனியென அகல்தல் அறிகிறேன்; இவை நல்லனவா! என்னைப் போலவே தொழிலில் புகுந்து, என்னளவும் தேடாததுடன், அந்த விடுதி இந்த விடுதி, அந்த வீடு இந்த வீடு, குடும்பமாளம் என இன்னார் இன்னார் இருக்கிறார்களே; அப்படி இருப்பது நல்லதா? முடிவு

செய்து சொல்லுங்கள்! எந்த வாழ்வு உங்களுக்கும் எனக்கும் குடும்பத்துக்கும் வழிமுறைக்கும் பெருமையும் பேறும் சேர்ப்பன? என்ற வினாமேல் வினாவாக்கி விளக்கியதன் விளைவு, குறளாயப் பணி, வேலா பணியன்று! வேலா குடும்பப் பணி என்னும் விரிவுடன் திகழ்கின்றது! உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாத—செய்யாத—வேலாவின் வெற்றி இது என்பதற்குத் தடையென்ன?

வேலாவினும் செல்வர் இலரோ? உளரே!
 வேலாவினும் அறிவர் இலரோ? உளரே?
 வேலாவினும் வணிகர் இலரோ? உளரே!
 வேலாவினும் தொழிலர் இலரோ? உளரே!
 வேலாவினும் இதழர் இலரோ? உளரே!

—ஒருவர் இருவரா உளர்! பன்னூற்றுவர் பல்லாயிரவர் உளர்! வேலாவின் உணர்வினர்—திருக்குறள் உணர்வினர்—திருக்குறள் நம்மறை எனும் உணர்வினர்—செல்வருள்—வணிகருள்—அறிவருள்—தொழிலருள்—இதழருள் எவருளர்? இவ்வெல்லாம் கூடியவருள் எவருளர்?

“உணர்ச்சி வாயில் உணர்வோர் வலித்தே”

என்ற தேர்ச்சியுரை பல்லாயிரவருள் ஒருவரைக் கண்டு தெளிந்துரைத்ததே யன்றோ!

தூண்டித் துலக்குதல்

வேலாவின் ஆழ்ந்த சிந்தனையும் அச் சிந்தனை வழிப்பட்ட தூண்டலும் வியப்பில் ஆழ்த்தும். அப்படிப் பட்டவற்றை எண்ணினால் மிகப்பல. அவற்றுள் ஒன்று, அவர் எழுத்தால் வருவது:

“இருபதாம் நூற்றாண்டின் பாரகாவியம் எனப் புகழப்படும் இராவண காவியத்தின் ஆசிரியர் பெரும் புலவர் குழந்தை அவர்களுடன் நான் 1970-இல் உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்தேன். எவ்வாறு நம் மக்களைப் புராணங்கள் எழுதி முடர்கள் ஆக்கினார்களோ அவ்வாறே அதன் சான்று களைக் கொண்டே காவியம் படைத்துப் புராணப் புளுகுகளை நீக்கி மடமைகளை நீக்க வேண்டும் என்று கூறினேன்.

“தமிழ் நாட்டிற்குச் சரியான பழம் விரலாறு இல்லாத குறையைப் போக்க நான் விடுத்த வேண்டுகோளின்படி அரசியலரங்கம் என்ற பாவியத்தை இயற்றினீர்களே! அதேபோல் புராணப் புளுகுகளைப் போக்கும் பாவியம் வேண்டும்” என்ற சிந்தனையை அவரிடம் ஏற்படுத்தினேன்.

இதையொட்டிய சிந்தனைகளில் தம் முழு நேரத்தையும் ஈடுபடுத்தலானார் பெரும் புலவர்.

ஏராளமான புராணங்களையும் வரலாற்று நூல்களையும் வேத இதிகாசங்களையும் திரும்பத் திரும்ப ஆய்ந்து ஒரு கதை அமைப்பினை உருவாக்கி விட்டார். அதை என்னிடம் முதன் முதலாக (இராவண காவியம் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சாகிக் கொண்டிருக்கும் ஞான்று) ஒருநாள் இரவு கூறத் தொடங்கி அதன் பல அமைப்பு முறைகளையும் விவரித்துக் கூறிக் கொண்டே வந்தார். அன்று அக்காவியத்தின் தலைப்பைச் சொல்லும் போது மறுநாள் விடிந்து விட்டது. அதன் பெயரே திராவிட காவியம்.

“சென்னையில் என்னுடன் தங்கியிருந்த போதும் சரி, அதற்குப்பின் காலமாகும் வரை இக்காவியச் சிந்தனைதான் அவருக்கு எந்நேரமும். இதன் உரைநடைச் சுருக்கத்தை ஒழுங்கு செய்வதற்கே இரண்டு ஆண்டுகள் அவருக்குப் பிடித்தனவாம்.

•

இதைப்பற்றிப் பவானியில் வாழும் அவர் மகள் திருவாட்டி மு. சமரசம் க. மு., ப. இ., அவர்கள் கூறியதாவது: “அய்யா அவர்கள் இராவண காவியத்தை எழுதி முடிக்கச் சரியாக ஒரு மாத காலம்தான் ஆனது. திராவிட காவியத்தின் உரைநடை அமைப்பை முடித்துவுடன் பாடல்கள் எழுதத் தொடங்கினார். மொத்தமாகப் பத்து நாள் களில் இக்காவியத்தின் முன்றில் ஒரு பகுதியை எழுதிவிட்டார். இன்னும் 15 நாட்கள்

மட்டும் உயிருடன் இருந்திருந்தால் இப்பெரும் பணி முடிந்திருக்கும். நாங்கள் பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் இந்நூலிற்காக இரவு பகல் பாராது படித்துக் கொண்டோ எழுதிக் கொண்டோதான் இருப்பார். தம் வாழ் நாளின் இறுதிப் பணியான இக்காவியத்தை மிகச் சிறப்பாக எழுத வேண்டும் என அயராது உழைத்தார். அவ்வேலைப் பளுவே அவர் உபிரை 22-9-72-இல் குடித்து விட்டது.”

இதனைக் குறிக்கும் ஆசிரியர் வேலா, “இப்பெருங்காவியத்தின் முன்றில் இருபகுதியை முடித்துத் தரவல்ல பகுத்தறிவு உள்ளமுடைய பாவலர் எங் தள்ளாரோ? முன் வருவாரோ?” என வினாவுகிறார். இவ்வினா அவர்தம் தூண்டித் துலக்கும் திறத்தின் வெளிப்பாடேயாம்.

குறளியம் தொடங்கிய நாளிலேயே அதனை அறிந்தவன் யான். அதன் தொடக்க நாளிலேயே “குறளியப் புகுவாயில்” எழுதினேன் (1:4.8). பின்னரும் எழுதினேன். பதிப்பகத் தொடர்பு அதற்கு முன்னரே ஏற்பட்டது. எனினும் வேலாவை 1955 முதல்தான் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள வாய்த்தது. அவ்வாய்ப்பு, குறளியத்தொடும் குறளாயத்தொடும் அணுக்கணாக்கிற்று. அவ்வப்போது ஆய்விலும் பொழிவிலும் தனியே கலந்துரையாடலிலும் யான் திருக்குறளுக்குக் காணும் புத்துரைகள் சிலவற்றை வேலா அறிய வாய்த்தது. அவர்தம் வாழ்வியல் புத்தாக்கப் பார்வையும் என்னுள் புகுந்தது.

இரண்டும் நிரந்து கலந்ததன் விளைவாகத் தெரிந்தெடுத்து ஒரு நூறுகுறள்களுக்கேனும் உரை வரையவேண்டும் என்னும் எண்ணம் என்னுள் எழுந்தது. அதனால் செந்தமிழ்ச் செல்வியில் சில குறள்களுக்குப் புத்துரை விளக்கம் எழுதினேன் குறளியத்திலும் எழுதினேன். நூலுக்கு முற்றாக உரை எழுதவேண்டும் என்னும் எண்ணம் எனக்கு உண்டாகவில்லை. முழுமைக்கும் முதற்கண் உரையும், பின்னே விளக்கவுரையும் வரைய வேண்டும் என்று தூண்டியவர் வேலா அவர்களே ஊடே ஊடே உரையைக் கேட்டும் கருத்துரைத்தும் சிக்கலான இடங்களில் குறளாயப் புலவர்கள் அன்பர்கள் ஆகியவர்களுடன் கலந்துரையாடவும் முன்னின்றவரும் வேலா அவர்களே!

நூலுரை வருவதற்கு முன்னரே அவ்வுரையற்றி விரிந்த நல்லுரை கூறியதுடன், முன்னோட்டமாக முன்னுரையை வெளிப்படுத்திக் குறளிய வாசகர்களும் குறளாயப் பெருமக்களும் ஆர்வலர்களும் அறிஞர்களும் கருதும் கருதுகோள்களை அறிந்து கொள்ள விரும்பிக் குறளாயத்தில் வெளியிடுவவரும் வேலா அவர்களே கூட்டந்தோறும் ஓரிரு குறள்களுக்கேனும் யான்காணும் புத்துரைகளைக் கூறுதல் சிந்தனையைக்கிளர உதவும் என்று கருத்துரைத்து அவ்வாறு வழி நடத்தியவரும் வேலா அவர்களே!

இவ்வாறு முன்னின்று முடித்து வைப்பார் ஃகிக அரியர் என்பது வெளிப்படை. குறளியம்

வாழ்வியல் நூல்; மறை நூல்; நம் மறை நூல்—
எனின் குறளும் அக்குறளின் உரையும் கருவிகள்
அல்லவோ! அக்கருவியைக் குறளாயம் தருதல்
கடப்பாடே அல்லவோ! இவ்வுணர்வுகளே வேலா-
வின் உள்ளத்தில் இருந்து இயக்க, புத்துரை
நூலாக வெளிப்பட வாய்த்துள்ளது! இஃது அவர்
தம் தூண்டித்துலக்கும் செயற்பாட்டுச் சீர்மைக்கு
வாய்த்துள்ள எத்துணையோ சான்றுகளுள்
ஒன்றாகும்.

மக்கள்—குடும்பம்

வேலாவின் இன்ப அன்பு வாழ்வுப் பயனாக
அரும்பிய அமிழ்த முளைகள் மூன்று. அவை
வேல் பூங்கொடி, வேல் மலர்க்கொடி. வேல்சுடர்க்கொடி.
மூவர்க்கும் 'வேல்' உண்டோ! ஆம்! 'வேல் வெற்றி'ப்
பொருள் தருவதைக் கண்ட பின்பு, 'வேல்'
இணைக்கப் படாமல் விடப்படுமோ?

முத்த மகளார் வேல்பூங்கொடிக்கு 5-11-82
இல் திருமணம் நிகழ்ந்தது. துணைவர் எவர்?
வாழ்வாங்கு வாழும் மாணிக்க—பங்கயக் குடிக்கு
ஒரு மகனாகத் தோன்றிய திருவாளர்
மா. சக்திவேல். வேலொடும் பெயராலும் இணைந்து
விட்ட அவர், வேல் குடும்பத்தொடும் இரண்டற
இணைந்தார். வேல் நிறுவனங்களொடும்
இணைந்தார்; மாமனார் செய்து வரும் பொதுப்
பணியொடும் இணைந்தார்; மாமனார் பொதுப்

பணிக்கு ஏந்தாகும் வகையில், அவர் செய்துவரும் வணிக — தொழில் — குடும்பப் பொறுப்புகளின் தூணாக விளங்கி வருகிறார். கொடிக்கு ஏற்ற கொழு கொம்பாம் கொழுநராகத் திகழ்கிறார் சக்திவேலர்.

இவர்கள் அன்பு வாழ்வில் முகிழ்த்த அருமைச் செல்வன் வேலரசு!

சக்திவேலர், புகழுகம் படித்த அளவில் அமைந்து, வணிகத்தில் புகழுகமாய், வேலா குடும்பத்துப் புகழுகமானவர்.

வேல்பூங்கொடி பத்தாம் வகுப்புப் படித்து அமைந்தவர்; அடுத்த வேல் மலர்க்கொடியும் அப்படியே. வேல்சுடர்க்கொடி பயின்று வருகின்றார். பேரனும் வீட்டிலே மழலை பொழிந்து, மழலைப் பள்ளியிலும் பொழிகின்றான்.

குறளாயக் குடும்பம்

வேலாவின் தனிக்குடும்பச் சிறு குறிப்புகள் இவை. இவர்தம் குறள் வழிக் குடும்ப வரலாறும் வாழ்வியலும் சுருங்கியதாமோ? சுருங்கா அதனையும் சுருக்கியே சொல்ல வேண்டும். ஏனெனின் தூண்முறைகளுள் தலையாயது சுருங்கச் சொல்லல்; அடுத்தது விளங்க வைத்தல்; நவின் றோர்க்கினிமை; நன்மொழி புணர்த்தல் இன்னன! இவற்றைக் கருதித்தானே கூறவேண்டும்!

ஒருவர் மேல் நிலை ஆய்வில் தலைப்படுகிறார். குடும்ப நிலையின் பொருளுதவி போதவில்லை! அரசின் உதவியும் ஏற்ற அளவில் இல்லை! ஓராண்டுக்குத் திங்கள் ஒன்றுக்கு இருநூறு உருபா வாய்த்தால் இடையீடு இன்றி எடுத்த ஆய்வு நிறைவுறும்! வேலா உதவிக் கை நீள்கிறது! ஓராண்டும் உதவுகின்றது! உதவி பெற்ற நன்னெஞ்சம், நன்றி நெஞ்சம்! பின்னே நன்றிக் குறியாக ஒரு நூலைப் படைத்து மகிழ்கின்றது. அதனை நோக்கியா உதவிக்கு முந்தியது கை! அதனை நோக்கவில்லை என்பதற்காக நன்றியறிதலைத் துறந்து விடுமா நன்னெஞ்சம்!

ஒருவர் வாழும் வீட்டின்மேல் வரிக்கடன்! பல்லாண்டுக் கடன்! அடுத்த நாள், தவணையின் முடிவு நாள்! நம்பிய இடங்கள் நற்றுணையாக வில்லை! நற்றுணையாம் இடம் தோன்றவுமில்லை.

உள்ளூரா? பக்கத்தூரா? முந்நூறு அயிரத்திற்கு (கிலோ மீட்டருக்கு) அப்பாலாம் ஊர்; வந்து கேட்டு வாங்கிச் செல்லவும் இயலா நிலை! எதை நம்பி உறுதியாக வருவது! ஆனால் தம்முள் எழுந்த ஒரு நம்பிக்கை தொலைவரிச் செய்தியில் வருகிறது குறிப்பு! தொலைவரியிலேயே பறந்து போய் நிற்கிறது தொகை! எண்ணிப் பார்க்க முடியுமா? எண்ணி விதிர் விதிர்க்காமல் இருக்க முடியுமா?

காலமெல்லாம் அழுந்திய சமயப் பணியில் தோய்ந்த பெருமகனார் ஒருவர்; திருக்குறள் தொண்டிலும் திளைத்தவர்; அவர்க்கு மணிவிழா போகலாம்; உலகியல் வழக்கப்படி பொன்னாடை என்னும் பெயரால் துணியாடை போர்த்தி வரலாம்! ஆனால் வேலா உணர்வு அத்தகைய தன்றே! பொன்னாழி செய்து பூட்டிப் பாராட்டு கிறது. இப்படி ஒருவர்க்கா இருவர்க்கா?

பள்ளியில் பணி செய்கிறார் ஒருவர்; ஆனால் வரலாற்றுத் தோய்வில் அழுந்தியவர்; வரலாற்று நூல் தொகுப்புக்கு—வரலாற்று ஆய்வுச் செலவுக்கு—ஒரு பெருந்தொகை வேண்டும்! அத்தொகை வாய்த்தால் நாட்டுக்கு நற்பயனாம். அதனைத் தம் பொறுப்பிலே தாங்கும் வீட்டு வாய்ப்பு இல்லை! தம் குடி நலம் காத்தல் அளவுக்கு எதிர்பாராமையே சிறப்புநிலை! அந் நிலையில் வேலா முன்வருகிறார் முன்வரத் தக்காரை அணுகுகிறார். முன்னேற்றத் தக்காரை முன்னேற்றுவதற்கு முன்னிற்றல்தானே முன்னிற்றல்! அதனை வேண்டுமாற்றால் செய்தார் வேலா!

நாடு அறிந்த நல்ல தமிழறிஞர்; முது பேரறிஞர் அவர்க்கு எண்பான் விழா! அவர் ஊரிலே—அவர் வீட்டிலே—நிகழ்ச்சி இருக்குமே! அங்கே போய் தலைகாட்டி வந்தால் போதாதோ? உலகியல் அப்படித்தானே பெரும்பாலும் இருக்

கிறது! ஆனால், விலக்கு வேண்டுமே! விலக்கு வேலா வடிவில் பளிச்சிட்டது. ஈரோட்டில் பிறையாயிரப் பெருவிழாவாக எடுத்தார்! பின்னே எண்பத்து ஐந்தாம் ஆண்டு விழாவும் தொண்ணூறாம் விழாவும் எடுத்தார். ஒருவரைப் பார்க்கிறார், 'உலகத் தமிழ் மாநாடு கோலாலம்பூரில் நடைபெற இருக்கிறது; குறளாயத் தூதாகச் சென்று வருக; உங்கள் பெயரைப் பதிவு செய்து விடுகிறோம்; போக்குவரவுத் தொகையைக் குறளாயம் தந்து விடும்; போய் வருக' என்கிறார் வேலா! உதவி வேண்டினாரா? இல்லை! வேண்டாமலே, வேண்டிக் கூறிய வேட்கையுரை! சொல்வது என்ன? சொல்லளவில் நிற்பதா? செய்தது தானே! "நினைத்தலும் செய்தலோடு ஒக்கும்" என்பதன்றோ வள்ளுவம்! "நாங்கள் குறளாயத் திருமணம் நடத்துகிறோம்"; "மெத்த மகிழ்ச்சி; நாங்களே வந்து நடத்தி வைக்கிறோம்" குறளாயத் திருமணமாகவே நிகழும்! வேலா முன்னிற்பார்! குறளாயம் சூழநிற்கும்! வாழ்த்தும் உரைக்கும்! விழாவும் சிறக்கும்! எந்தச் செலவும் குறளாயத்திற்காக மணவீட்டினர்க்கு நேராது. ஆனால் வரவு வருதல் தவறாமல் வாய்க்கும்!

குறளாயச் செலவு என்பது என்ன? வேலா செலவே! எதனால் வேலா இப்படிச் செய்கிறார்! படிப்பவரா, ஆய்ப்பவரா, மணிவிழாவினரா, ஆயிரம் பிறையினரா, மணவாளரா, மணமகளரா—வேலாதம் குடும்ப உறுப்பாகவே குறளாயக் குடும்ப

உறுப்பாகவே பார்க்கிறார்! அப்படிப் பார்த்துப் பார்த்துப் பழகிப் போய் விட்டார். அப்படிப் பாராமல் வேறு வகையில் பார்க்க முடியாது என்னும் வகையில் தழும்பேறிப் போய் விட்டார்! குறள் வழி நெஞ்சம் எப்படி இருக்கும்—இருக்க வேண்டும்—என்பதை நிலைநாட்டி வருவது-பல்ல பல செயல்களாலும் நிலைநாட்டி வருவது வேலா வின் நெஞ்சம்! தனித்தனியே பெயர் சுட்டி— விளக்கம் சுட்டிச் சொல்ல வேண்டும் செய்திகளுக்குப் பொதுச் சுட்டு வழி மிக மிக ஏற்றது. ஏனெனில் ஒரு பொதுக் குறிப்பு என்பது பல சிறப்புக் குறிப்பு அல்லது தனிக்குறிப்புகளின் தொகுதியே அன்றோ! வள்ளுவர் படைத்த பிறிதுமொழிதல் பன்னூற்றை ஒன்றால் சொல்வதன்றோ!

இயற்கையை ஒறுத்தல் :

“யான் இயற்கையை ஒறுத்தேன்; இயற்கை என்னை ஒறுக்கிறது இப்பொழுது” என்றார் திரு.வி.க. அவர் தடமும் இடமும் காண வியலாத நோயராகிய நிலையில் கூறிய மணிமொழி இது! ஏன் கூறவேண்டும்! தாம் படும்பாட்டைப் பிறரும் படக் கூடாதே! என்னும் பேருள்ளம் கூறத்தானே செய்யும்!

வேலா இயற்கையை ஒறுத்தார்; ஒறுத்து வருகிறார்; இயற்கை தன் முனைப்பைக் காட்டி ஒறுக்கத் தவறுமா? அது ஒறுக்கத் துணிந்த

பின்னும் அதனை ஒறுக்கத் துணிகிறார்; ஒறுக்கிறார்! இதனைப் பாராட்டவும் முடியாது! பாராட்டாமல் இருக்கவும் முடியாது! இரண்டும் கெட்டான் நிலை அவர்தம் அன்பர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஆர்வலர்களுக்கும்!

எட்டு மணி நேர வேலை! எட்டு மணி நேர ஓய்வு! எட்டு மணி நேர உறக்கம்! வேலாவுக்கு உண்டா? தொழிலுக்கு வேண்டும்—கட்டாயம் வேண்டும் என்று போரிட்டுப் பெற்ற இப்பேற்றை வேலா பெற்றுக் கொள்வதுண்டா? அன்றும் இல்லை! இன்றும் இல்லை!

“எட்டு மணி வேலையையும் தட்டில்லாமல்—தயக்கம் இல்லாமல்—அதற்கே செலவிட்டோம்” என்று கூற மனச்சான்று உடையவர்கள் எத்தனை பேரால் இயலும்! வேலைக்களத்திற்கு—அலுவலகத்திற்குச்—செல்வதே ஓய்வு கொள்வதற்கு எனத் துணுக்குப் போட்டுப் ‘பாராட்டும் சீராட்டும்’ நடத்தாத இதழ் ஒன்றைக் காண இயலுமா? துணுக்கே வெளியிடாத இதழ் என்றால், கதையிலே இடம் பெறும்; கட்டுரையிலே இடம் பெறும்; தலைப்புரையிலே இடம் பெறும்! அவ்வளவு பேர் போன கடமை வீரர்கள் பல்கிப் பெருகும் பெருமைக்குரிய பெரு நாடு இது. இந்நாட்டில் வேலா போலவும் சிலர் சிலர்!

வேலா எத்தனை மணிப் பொழுது உழைக்கிறார்? உண்ணும் வேளைக்கு உண்டதுண்டா?

உறங்கும் வேளைக்கு உறங்கியதுண்டா? ஒரே வேளையிலே எத்தனை வேலை! அத்தனையும் அமைந்த வேலையா? எத்தனை எத்தனை சிக்கலான வேலை! தம்மை மறந்து—இனி முடியவே முடியாது—படுத்தே ஆகவேண்டும் என உடல் அலுப்பு — அயர்வு — படுக்கையில் தள்ளினால் அல்லாமல் அவர் உறங்குவது இல்லை! ஓய்ந்து அமர்வதோ அறவே இல்லை! இவை இயற்கையை ஒறுப்பவை இல்லையா?

உடலும் ஒரு 'பொறி' தானே! நுண்ணிதின் நுண்ணிய பொறி அல்லவோ உடல்! எந்தப் பொறியாவது—எப்படித்தான் திறத்தோடு செய்யப்பட்டது எனினும், அதற்கு வேண்டும் ஊட்டம் தவறாது தருதலும், ஓட்டத்திற்கு ஓய்வு தருதலும், உறுப்புகளைச் சீர் செய்து போற்றுதலும் இல்லாமல் இயலுமா? பொறியாக இருக்குமா?

அப்பொறிக்குரிய விதிமுறையிலும் சீரிதிற் பேண வேண்டிய விதிமுறையுடையதன்றோ உடல்! வேலாவின் தொழில் வணிகப் பணிகளும் பொதுப்பணிகளும் அவர் பொழுதை எல்லாம் பற்றிக் கொள்கின்றன! அவற்றுக்கு உடந்தையாக வேலா காலமெல்லாம் இருந்து விட்டார்! அதன் விளைவு அவரை நோயர் ஆக்கிற்று! மருந்தர் ஆக்கிற்று! சிறுநீரகங்களை மாற்றிப் பொருத்தும் கடுமருத்துவத்திற்கு ஆட்படுத்திற்று! அவ்வறுவை மருத்துவத்திற்கு இனிப்பு

நோய் கூடுமோ? அதுவும் இருந்தது! இனிப்பு நோயை ஒடுக்காமல் நீரகமாற்றுச் செய்ய இயலுமோ? எல்லாம் செவ்வையாய் முடிந்தன! சீராய்த் தேறின! புன்முறுவலுடன் மருத்துவ மனைக்குப் போய்—புன்முறுவலுடன் மீண்டார்!

சென்னை விருந்தினர் (Gust) மருத்துவமனையில் சேர்ந்தார் வேலா; பலவற்றை நாடித் தேடி ஆய்ந்து நிறைவில் கண்ட நிறைவிடம் இது. இதன் ஒளிபரப்பலுக்கு மூலவர் எவர்? திரு. சி. எம். தியாகராசன் என்பவர். அவர்க்குத் தக அமைந்த அருமைத் துணைகள்! குறிப்பறிந்து பணி செய்யும் கடமை உணர்வினர்! “நோய் நாடி நோய் முதல் நாடி அதுதணிக்கும் வாய் நாடி வாய்ப்பச் செயல்” என்னும் குறளுக்குப் பேருரை வேண்டுமா? ‘மருத்துவர் தியாகராசனார் என அவர் பெயரைச் சுட்டுதல் சாலும்! இயல்பாகவே அருண் மருத்துவராகிய அவர், தமிழ்க் காதலரும் ஆவர்; தமிழ்த் தொண்டரைப் போற்றும் காதலரும் ஆவர்.

அதனால், வேலாவின் மருத்துவப் பணி அவர்க்குத் தனிச் சிறப்பும் விருப்பும் வழங்கும் பணியாயிற்று. நேரம் அரிய அவர், நேரம் கருதாமல் உரையாடவும் நேர்ந்ததெனில் அந் நேயத்தை வழங்கியது தமிழ்க் காதலும், நம் மறைத் தொண்டுமேயாம்; ஒரு நாள் கூறுகிறார் மேதகை மருத்துவர்; தமிழ் வினாவிடுவிப்பு

(குவிசு) தொலைக் காட்சியில் காட்டினார்கள். தமிழ் வினாவுக்குத் தமிழில் விடை வழங்கத்தக்க மாணவர்களை அவர்கள் தேர்ந்து கொள்ள வில்லை. ஆங்கில வழிக் கல்வி மாணவரிடம் தமிழ் விடை நோக்கல் வெற்றி தருமா? அவர்கள் சொல்லும் மறுமொழியாகிய ஆங்கிலத்தைத் தமிழாக்கஞ் செய்து சொல்ல வேண்டிய நிலை உண்டாகியது; அது இயல்பாக இல்லை. ஏன், நாட்டுப் புறத்தில் நன்கு தமிழ் வழிக் கல்வி பயின்ற மாணவர்களை அவ்விடையளிப்புக்குத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கலாமே” என்ற அவர், “அன்றைய நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துத் தலையைப் பிடிக்கும் படியாக இருந்தது” என்றார்! “ஆங்கில வழியில் பயின்று ஆங்கில முறை மருத்துவத்தில் ஓங்கும் அவரின் தமிழ் வழிச் சிந்தனை இஃதென எண்ண அவர் தம் நல்லுள்ளம் புலப்பட்டது” என்று வேலா நன்றியுணர்வுடன் பாராட்டுவதைக் கேட்டுக் கேட்பவரும் தலையசைத்தல் நேரிடைக் காட்சியாகும்.

மருத்துவரைக் குறித்த நாம், மருத்துவக் காலத்தில் மருத்துவமனையிலும் ஓய்வு நிலையிலும் குடும்பத்து உறுப்பினருள் ஒருவராய் உழுவல் அன்பினராய், தொண்டின் உறைப்பினால் ஒன்றாகி உடனாகி உணர்வாகி இருந்த பெருமகனார் சித்தோட்டுப் பாவலர் குமர நடவரச ஈவப்பனார் ஆவர் என்பதையும் நினைவு கூர்கிறோம்! தமிழ் மறவர் ஈவப்பர் என்று மூதறிஞர் செம்மலால் பாராட்டப்பட்டவர் அவர்

முத்தமிழ்க் காவலருடன் தில்லிக்குக் குறளாயச் சார்பில் சென்று தமிழ் முழக்கமிட்டு வந்தவர் அவர்! தமிழுணர்வாளரைத் தழுவிக்கொள்ளுதலைத் தவமாகக் கொண்ட அவர், தொண்டர் வேலாவுக்குத் தொண்டு செய்ய முந்து நில்லாரா?

ஊழை உப்பக்கம் காணல்

வேலா மருத்துவ மனையில் இருந்த போதும் மருத்துவ மனை நீங்கி ஓய்வு கொண்டிருந்த போதும் நேரில் கண்டு எழுதிய காட்சி நிலை இது :

“வேலா நலமாக இருக்கிறார்! மிக நலமாக இருக்கிறார்; மிகமிக நலமாக இருக்கிறார்! அவர் எப்படி நலமாக இருக்க வேண்டும் என நாம் எண்ணுகிறோமோ, அதற்குமேல் நலமாக இருக்கிறார்.

“வேலா உடலைப் பற்றியது நோய்! அவர் உளத்தைப் பற்றியதன்று! உடலளவில் அமையும் நோய் உளத்தை என்செய்யும்? உணர்வை என் செய்யும்? தோற்றுத் தோற்று ஒடுங்கும்! முகம் காட்டாது முக்காடிட்டுக் கொண்டும் ஓடும்! இவற்றை உணர்ந்து கொண்டவர் வேலா! நன்றாக—மிக மிக நன்றாக உணர்ந்து கொண்டவர் வேலா! அவர் வெற்றி ஓங்கியுள்ள விழுப்ப நிலை இது!

“வேலா நகைக்கிறார்! நலம் வினவி வருவ வரை நோக்கி வரவேற்கும் ‘வரவேற்பு நகைப்பு’ என எண்ணுவதா? அது ஏமாற்றும் நகைப்பு! ‘என்னை நோய் வருத்துமோ? வருத்தவும் கூடுமோ? தாங்கள் கவலை விடுக! என் நகைப் பைப் பார்த்த அளவானே யான் நோயை வென்ற வெற்றி வெளிப்படுமே! என நகைக்கும் வள்ளுவ நகைப்பு! ‘இடுக்கண் வருங்கால் நகுக’ எனத் தெளிந்து பண்பட்ட நகைப்பு! வேலா ஒரு நகைப்பா நகைக்கிறார்? வள்ளுவ நகை நகைக் கிறார்! திருத்தக்கர் நகை நகைக்கிறார்! நடமாடும் நாவரசர் நகை நகைக்கிறார்! தமிழ்த் தென்றல் தி.வி.க. தேர்ச்சியில் தோய்கிறார்! எப்படி?

வேலா உள்நகை நகைக்கிறார்! வெளிப் பட்டும் வெளிப்படாக்க குறுமுகையாம் ‘முகை மொக்குள்’ நகை நகைக்கிறார்—இது வள்ளுவர் நகை.

“இடுக்கண் வந்துற்ற காலை
எரிகின்ற விளக்குப் போல
நடுக்கமொன் றானுமின்றி நகுக”

என்னுமாப் போல நகைக்கிறார்—இது திருத் தக்கர் நகை.

“வெள்கினேன் வெள்கி நானும்
விலாவிற் சீரித்திட்டேனே”

என்னும் பெருநகையும் நகைக்கிறார் — இது
நாவுக்கரசர் நகை.

வள்ளுவரும் திருத்தக்கரும் நாவரசரும் ஆகிய
‘மூவரும் ஒருவராம் மூர்த்தியாம்’ நகையல்லவோ
இவை!

வேலா தமிழ்த் தென்றலில் அமைந்து
அமைந்து தளிர்க்கின்றார். அதனைத்
திரு. வி. க.வே திருவாய் மலரக் கேட்போமே!

“தொல்லை நோய்க்கு மருந்துண்டோ?
மருத்துவர் என்ன விடை இறுப்பரோ அறி
கிலேன்! எனக்கொரு மருந்து துணை செய்து
வருகிறது. அஃதென்னை?

அஃது எனது தாய்மொழி; அமிழ்தினும்
இனிய தமிழ்மொழி; என்போன்றோர்க்கென்று
தமிழ்க் கலைகள் தோன்றினவோ என்று யான்
அடிக்கடி நினைப்பதும் உண்டு.

தொல்காப்பியனார், நக்கீரர், நல்லந்துவனார்,
திருவள்ளுவனார், இளங்கோ, சாத்தனார், திருத்
தக்கதேவர், மாணிக்கவாசகனார், நம்மாழ்வார்,
சேக்கிழார், கம்பர், பரஞ்சோதியார் முதலிய தமிழ்
மருத்துவர் யான் நூல் எழுதும் சிற்றறையிலும்
வீற்றிருக்கின்றனர். அவர் முன்னே தொல்லை
அணுகி எங்ஙனம் நோய் செய்யும்?

“அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதேதம் மக்கள்
சிறுகை அளாவிய கூழ்”

“மக்கள்மெய் தீண்டல் உடற்கின்பம் மற்றவர்
சொற்கேட்டல் இன்பம் செவிக்கு”

“குழலினிது யாழினிது என்பதம் மக்கள்
மழலைச் சொல் கேளா தவர்”

—இப்பாக்களில் சொல்லினும் பொருளினும்
இரண்டும் கலந்த ஒருமையிலும் ஒன்றித் திளைக்
கும் மனம், எந்நிலை எய்தும்? அம்மனத்தைத்
தொல்லை நோய் உறுத்துங்கொால்”

—திருக்குறள் விரிவுரை — பாயிரம்—அணிந்
துரை.8—9.

வேலாவை, தொல்லை நோய் உறுத்த
வில்லை என்பதற்கு இதோ ஒரு சான்று; நிகழ்ச்சி
யில் பங்கு கொண்டு நேரில் கண்ட கழக ஆட்சி
யாளர் இரா. முத்துக்குமாரசாமி அவர்கள் கூறு
கிறார்:

“உடல் நலிவுற்ற நேரத்திலும் நோயைப்
பொருட்படுத்தாது, அன்னைத் தமிழே
ஆட்சி பெறு” என்று முழக்கமிட்டுக் கொண்டு
பர். வ. சுப. மாணிக்கனார் தலைமையில்
முத்தமிழ்க் காவலர் கி. ஆ. பெ. வி. ஐயா
அவர்களுடன் சென்னை நெடுவீதியில்

நடந்து வந்ததை எந்தத் தமிழ் நெஞ்சமும் மறக்காது” என்பது அது.

அமெரிக்க நாட்டு மருத்துவ மனையில் இருந்து மீண்ட அண்ணா, ‘தமிழ்நாடு, என்னும் பெயர் சூட்டு விழாவில் பங்கு கொள்வதற்கு இல்லாமல் இவ்வுடல் இருந்தென்ன என்று சொல்லிக் கலந்து கொண்டது போன்ற நிகழ்வன்றோ இது.

உரையும் பாட்டும் உடைமை

வேலா நோயுற்றார் என்பதை அறிந்த அளவான் ‘அவர் நலம் பெற்றார்’ என்பதை அறிய அவாவினவராய் உரையும் பாட்டுமாய் எத்தனை எத்தனை அறிஞர்கள், அன்பர்கள், ஆர்வலர்கள் எழுதினர்! உரையும் புாட்டும் உடைமையைச் சங்கநாள் பெருமக்கள் எத்துணை மதித்தனர் என்பதற்குப் புறநானூறும் பதிற்றுப் பத்தும் பத்துப்பாட்டும் சான்று!

குறளியம் இதழில் ‘வேலா வாழ்த்தரங்கம்’ (9-9-25) வெளி வந்தது. அதற்கு, முன்னும் பின்னும் இடமும் பெற்றது அது. அதில் சில பாடல்களும் — தொடர்களும் — உரைக்குறிப்புகளும்;

“செந்தமிழே நம்தாய்; திருக்குறளே நம்மறை;
 நந்தா ஒழுக்கமே நம்படை;—உந்துமுனை
 வேலாவே நம்தலைவன்; வெள்ளைக்
 குறளியமே
 தோலாத நம்முரசுத் தூண்”

“வேலா அரசன்; வெறிதமிழ் அந்தணன்; முப்
 பாலார் குறளின் பரப்பாளி;—மேலார்
 குறளாயங் கண்டான்; குறளியமும்
 கண்டான்,
 திறலாக வாழ்க திளைத்து.
 வ. சுப. மாணிக்கனார்

வாழ்த்திக் களித்தனன்; வளர்ப்பணிக்
 கெந்தலை
 தாழ்த்திக் குளிர்ந்தனன்; தமிழ்ப்பகை
 தகர்க்கும்
 வேலா? எனப்பகை விதிர்க்க, குறட்பணி
 ஆளும் அரசு எனப்பலர் போற்ற
 குறட்கதிர் மாணிக்கம் ஆயினை;
 விரல்கொள் நலத்தில் வீறுற்று வாழ்கவே!
 —கோவை இளஞ்சேரனார்

வேலா அரசுமாணிக்கம் வினைமுடுக்கும்
 தோலாச் சுவைநூல் திருக்குறள்—ஆலாப்
 பரந்து நலம்பெருக்கும் பான்மைபோல்
 வாணாள்
 சுரந்து பெருகவர்க்குச் சூழ்ந்து.”
 பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

இணையில்லாக் குறள்தோன்றி எத்தனையோ
நூற்றாண்டிங் கேகக் கண்டோம்!

துணையாகும் குறட்பெயரால் குறளாயம்
இவரால்தான் தோன்றக் கண்டோம்

அணைபோலக் குறளாறு தனைத்தேக்கி
மக்கள்மனம் அனைத்தும் பாய்ச்சும்

இணையில்லா நம்வேலா அரசமா ணிக்கம்
சீர் என்னே! என்னே!

வித்தகராம் அரசமா ணிக்கனார் குறட்
காற்றும் வியன்ப ணிக்கே

சித்தமிக உவந்தவராய்த் தமிழ்மனம்கொள்
இராமலிங்கம் சிறந்த பட்டம்

இத்தினத்தில் குறள்நெறிக்கா வலர்என்றே
நாம்மகிழ ஈந்தார் அன்பு

முத்தமிழீர்! குறள்நெறிக்கா வலர்வாழ்க!
எனவாழ்த்து முழங்கு வோமே!

பாட்டுத் தென்றல் பொதிக்கைச் செல்வனார்

குறளியம் வேலா குறள்போல் வாழ்கவே
அறம்பொருள் இன்பம் ஆக்கம் பெருகவே
தனித்தமிழ்ச் செல்வன் தாளாண் வேளான்
இனித்தநல் எழுத்தான் இயலிசை செழித்தான்
பிறப்பும் சிறப்புமுறு பெருந்தகை யாளன்
மறப்பற வள்ளுவர் வகுத்த வழியிலே
வாழ்வாங்கு வாழும் வளம்பெறு செம்மல்
தாழ்வுயர் சாதி தமிழனுக் கில்லை
பிறப்பெல் லார்க்கும் பிரிவினை யில்லாச்
சிறப்பென வழத்தும் செந்தமிழ்ச் செல்வன்

பேச்சும் திருக்குறள் மூச்சும் திருக்குறள்
 மாட்சிமை சான்ற மனமும் திருக்குறள்
 காலம் விரும்பும் கல்விக் கடலோன்
 ஞாலம் அறிந்து நடக்கும் நல்லோன்
 எத்திசை மாந்தரும் இணைந்து வாழுவே
 வித்தகப் பணிகலம் வீறுடன் விளைப்பான்
 அறத்தால் இன்பம் அன்பால் இன்பம்
 திறத்தால் இன்பம் திளைக்கும் இனியோன்
 நாளும் நாளும் நாளும் பொலிய
 ஞாலம் புகழ் நமது வேலா
 வாழிய நீடு வளம்பெறு குறளியம்
 சூழிய உலகெலாம் சுவிசே சம்போல்
 திருக்குறள் இன்பம் திகழுக வாழ்விலே
 உருக்கும் உள்ளம் ஓங்குக நன்றே.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியாள்

“பொறுப்புடன் புலவர் நாங்கள் புதுச்சுவைக்
 காகச் செய்யுள்
 உறுப்பினை மாற்று கின்றோம்
 உம்முடல் தனிலுறுப்பை
 அறுத்தீன்று மாற்றி யுள்ளார்
 அழகிய நயங்கள் சேர்க்கப்
 பொறுத்தினிச் சுவைப்போம் எங்கள் புதுத்தமிழ்
 வெண்பா யாப்பே”

தி. முருகசுந்தரம்

தமிழுறு நோயைத் தண்டமிழ் மறையைத்
 தாக்கிய நோய்களை யெல்லாம்
 அமைகுற ளாய மருத்துவப் படையால்
 அழித்தவன் தனக்குறு நோயைச்

சுமையெனத் தாங்கிக் கிடப்பனோ? அறுவைத்-
துறையறி பண்டுவர் துணையால்
துமியுறச் செய்தான் என்ற சொல் கேட்டுத்
துள்ளிய தெம்முளம் களித்தே

—புலவர் ஆ. பழனி

“நன்னிலை பெறுவீர்; நம்குறள் வளர்ப்பீர்;
மன்னிய அறுவை மகிழ்ச்சியை நிறைக்கும்
கலவற்க என்றேன்’ வள்ளுவர் காத்தார்.”

புலவர் இரா. வடிவேலன்

குறளியம் ஆசிரியர் திரு. வேலா அவர்கள்
உடல்நலம் தேவையான ஒன்று. அவரது உடல்
நலம் திருக்குறள் இயக்கத்திற்கு அரண்.

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்

பிறரைப் போன்று தம் சிந்தனையையும்
செயலையும் தொண்டையும் ஆற்றலையும் பல
துறைகளில் அலையவிடாது திருக்குறள்
சிந்தனையையும் திருக்குறள் தொண்டையுமே
ஒருமுகச் சிந்தனையாக்கி வருவதுதான் வேலா
அவர்களின் வெற்றிக்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது
எனலாம்.

—முனைவர் ஆறு. அழகப்பன்

“குறளாயம் என்ற தனி அமைப்பை அவர்
நிறுவிய நிலையில், நான் சற்று மாறுபட்ட
கருத்துக் கொண்டவனாக இருந்தேன். குறளாயத்

தின் கொள்கைப் படைப்பின் விளைவாகத் திருவேலா அவர்களிடம் இடம் பெற்றிருந்த 'இலிங்கமும்' 'திருநீறும்' விடைபெற்றுச் சென்று விட்டன விழுமிய அக்காட்சி கண்டு வியந்தேன்! உருவமற்ற ஓர் இறைக்கொள்கை அவர் உள்ளத்தில் உருவாகி வள்ளுவத்தை வாழ்வில் மேற்கொள்ளும் தூய குறள் நெறியாளரானார். இந்த வெளிப்பாடு கண்டு என் கருத்து வேறுபாடுகள் கரைந்து போயின.

குன்றாத குறள் ஆர்வலருக்கு உடல் நலம் குன்றிவிட்டது. குறள் நெறி பரப்புவதில் திறம்படச் செயல்படுபவர்க்குச் சிறுநீரகம் செயல்படவில்லை. மாற்றுக் குறையாத தங்கம் நிகர் உள்ளத்தவர்க்கு மாற்றுச் சிறுநீரக மருத்துவம்! இந்த வல்லோசை ஏனைய குறள் அன்பர்களைப் போல் என்னையும் தாக்கியது. அவர் வாழ்க.

—தி. அ. சண்முகசுந்தரம்

தமிழ் மொழி வளரவும் குறள்நெறி பரவவும் அவரது தொண்டு பெரிதும் தேவையாகும்.

முத்தமிழ்க்காவலர் கி. ஆ. பெ. வி.

சென்னையில் தம் பிணிபோக்கும் பண்டுவத்துக்காகச் சென்றுள்ள நிலையிலும்கூடத் தமிழர்களை நெறிப்படுத்தும் தம் பணிக்கு முதன்மை கொடுத்திருப்பதை நேரில் கண்டு வியந்தேன். நெகிழ்ந்தேன் — போற்றி நின்றேன் ஆம்!

சென்னையில் பிணிக்குப் பண்டுவத்துக்காகத் தங்கியிருக்கும் இல்லத்தின் வாயிற்கதவில் அறிவிப்புளது. குறள்வேள் வேலா இராசமாணிக்கம் என்றா? இல்லை! 'திருக்குறள் நம் மறை' என்ற சொற்கள் கொண்ட அறிவிப்பு. மீ. சு. இளமுருகு பொற்செல்வி

இருபத்து நான்கு மணிநேரமும் குறட்பாக்களிலே முழுகித் திளைப்பவர் நம் வேலா அரசமாணிக்கனார்.

—மா. க. ஈழவேந்தன்

“வள்ளுவனார் கண்ட வாழ்க்கைக் கோட்பாடுகளை அல்லது உலகியலை ஏன் வாழ்க்கை நெறியாக ஆக்கக் கூடாது? என்று எண்ணினார்; எண்ணிய நம் அன்பரின் உள்ளம் திண்ணியதாகலின் எண்ணிய வழியே செயல்படத் தொடங்கினார். குறளாயம் கண்டார். குறளாயத்தில் நூற்றுக்கணக்கான குடும்பங்கள் பங்கு கொண்டன. குறளாயத்தைச் சேர்ந்த குடும்பங்களின் செயற்பாடுகள் ஆர்ப்பரவமின்றி அடக்கமாக ஊர்களிலும் நகரங்களிலும் ஆங்காங்கு நடைபெறுகின்றன. குறள் கருத்தை விளக்குவதை விடக் குறள்வழியிலான குடும்பங்களைக் காணுவதில் மனநிறைவு கொண்டார். ஆங்காங்குக் குறளாயக் குடும்பங்கள் நிகழ்த்தும் நிகழ்வுகளில் பங்கு கொண்டு அவற்றை ஊக்கினார். இப்படியே நாடுமுழுவதும் குறளாயக் குடும்பங்களாக ஆகாதா? என்ற எண்ணமும் ஏக்கமுமாகத்தான் அவருடைய வாழ்-

வின் ஒவ்வொரு கணமும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இது வள்ளுவர் காலந்தொட்டு நிகழாத ஒரு புதியநெறி. ஒரு புதிய புரட்சி நெறி என்றே கூறலாம்.

பேரா. ந. இராமநாதன்

வேலாவின் தொண்டு பண்பு நலம் குறித்த தொகுப்பு மிகப் பெரிது; அப்பெரிதின் சுருக்கத்தின் சுருக்கத்தின் சுருக்கத் தொகுப்பே இது!

“ஈரோட்டை நினைத்தால் தன்மானத் தந்தை பெரியாரே முந்து நிற்கிறார்; அடுத்தாற்போல் நம் வேலாவே வந்து நிற்கிறார்” என்று வ. சுப. மாணிக்கனார் சொன்னார் என்றால், மண்ணின் புகழைத் தம் புகழ் ஆக்கி விட்டார் வேலா என்பதை விளக்க வேண்டுவதில்லையே!

பட்டங்களும்—பாராட்டும்

மாணிக்கனார், வேலாவை அஞ்சலில் “குறளாயத் தந்தை” எனச் சுட்டுவார்; குழித்தலைப் பெரியவர் மீ. சு. இளமுருகு பொற்செல்வியார், “குறள் வேல்” என்பார்; கழக ஆட்சியாளர், “குறளாயக் கோமான்” என்பார்; பலப்பலரும் “திருக்குறள் செம்மல்” “திருக்குறள் தென்றல்” எனப் பல கூறுவர்.

திருக்குறள் நெறிபரப்பு மையம் வேலா அவர்களுக்குக் ‘குறள்நெறித் தோன்றல்’ என்னும் சிறப்பளித்துப் பாராட்டியது.

பம்பாய் திருவள்ளூவர் கழகம் 'திருவள்ளூவர் விருது' வழங்கத் தீர்மானித்து வேலாவை அழைத்தது. அவர்தம் உடல்நிலை அப்பொழுது ஏந்தாக இல்லாமையால், சென்று வாங்குதற்குக் கூடவில்லை.

ஈரோடு கருங்கல் பாளைய இளைஞர் நற்பணி மன்றமும் திருமணப் பண்டக உரிமையாளர் திரு. கு. இராமலிங்கனாரும் 13-5-89இல் இணைந்து நடாத்திய முப்பெருவிழாவில் "குறள் நெறிக்காவலர்" என்னும் பட்டம் வழங்கிப் பட்டாடை போர்த்திச் சிறப்பித்தனர். விழாவுக்குப் பெரியார் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வி. கே. குப்புராசு இ.ஆ. ப. தலைமை ஏற்றார். முத்தமிழ்க் காவலர், பெரியவர் செ. ந. குப்புமுத்து ஐயா, பாவலர் பொதிகைச் செல்வனார், தமிழ்க்குமரனார், இளங்கோப்பாண்டியனார் ஆகியோர் வேலாவின் பணிநலம் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் பேசினர். பேரா. உ. பாலசுப்பிரமணியனார் நன்றியுரைத்தார்.

புதுவை மாநிலக் குறளாய மாநாடு 15-1-90-ஆம் நாள் பொது நிலைக்கழகத்தே நிகழ்ந்தது. புதுவைக் குறளாயம் சார்பில் வேலா அவர்களுக்குத் 'திருக்குறட் செம்மல்' என்னும் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டினர். விழாத் தலைமை பா. சு. அரியபுத்திரனார் ஏற்றிருந்தார். குறளாய மாநாட்டுக் குழுவினர் வேலாவின் தொண்டைப் பாராட்டிப் பேசினர்.

உலகத் திருக்குறள் உயராய்வு மைபம் 13-4-90-இல், 'குறள்நெறிச் செம்மல்' என்னும் பட்டம் வழங்கிப் பாராட்டெடுத்தது.

தமிழ்ச் சான்றோர் நெருக்கம்

வேலா பள்ளியில் படித்த கால முதலே தமிழ்ச் சான்றோர் தொடர்பில் இருந்ததையும் அவர்களை மதித்துப் போற்றியதையும் அறிந்துள்ளோம். அவ்வகையில் தந்தையார் காலத்திற்குப் பின்னர்க் குறளியம் குறளாயத் தொடர்பால் உண்டாகிய பெருமக்கள் தொடர்பு எண்ணிக்கையில் மிகப் பெருக்குடையதாகும். தமிழ் அறிஞர்கள் உணர்வாளர்கள் என எவரெவர் விளங்கினரோ அவர்களையெல்லாம் வேலா மதித்துப் போற்றினார். அவ்வகையில் பன்மொழிப் புலவர் அப்பாத்துரையார், பாவாணர், அறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கனார், பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் சாலையார் என்பார் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

இனிக் குறளியம் குறளாயப் பணிகளை வேலாவுடன் ஒன்றாகி உடனாகிப் பார்த்துவரும் பெரும்புலவர் பட்டுக்கோட்டை மீ. தங்கவேலனார், செயற்கரும் செயல் பெரிது! இனித் தொடக்கத்திலும் இடையிலும் அவ்வப்போதுமாகப் பேரா. மு. ச. சிவம், பாவை நடராசர், பொதிகைச் செல்வர், பேரா. உ. பாலசுப்பிரமணியனார், செய்து வந்துள்ள தொண்டுகளும், சொல்லிலும் செயலிலும் காத்துச் சிறக்கும் பாவலர் ஈவப்பனார் தொண்டும் கருதி மகிழத் தக்கன.

ஓர் அமைப்பின் சிறப்பு அதன் தலைமையாலும் கொள்கையாலும் சிறப்புறுவதுடன் சார்ந்து நின்று கடமை புரிந்தவர் உள்ளொத்த துணையாலும் உணர்வுப் பங்களிப்பாலும் சிறப்பும் என்பதற்கு இப்பெருமக்கள் கூட்டுறவு பெருந்துணையாக இருந்தது; இருந்தும் வருகின்றது அமைப்புப் பற்றிய செய்திப் போக்குவரத்து, இதழ் அச்சீடு என்ற அளவில்தான் பிறரால் துணை நிற்க முடியும். ஆனால், இத்தகைய புலவர் பெருமக்களால் அமைப்பு இயக்கப் பயன்பாடும், இதழ்ச் செய்திக் கொடைப் பயன்பாடும் ஒருங்கே ஏற்படுதற்கு வாய்த்தமையால் வேலா, முழுமையாகக் கருத்துக் கூறுதல், கட்டளை இடுதல், கையெழுத்து இடுதல் என்ற அளவில் அமைந்து மற்றைப் பணிகளில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்பட்டு வருகின்றது. இனிப் புலவர் ஆறுமுகனார், புலவர் பொதிகைச் செல்வனார், புலவர் வடிவேலனார், பாவலர் ஈவப்பனார் இன்னோர் உழுவலன்பும் ஒத்துழைப்பும் குறளாயத்திற்குக் கிடைத்து வருதல் வேலாவின் சால்புச் சீர்மையின் பயனேயாம்.

இனிக் குறளாயக் கிளைகளைச் சார்ந்த பெருமக்கள் பணியும் குறளாயப் பணியின் விரிவாக்கமே யன்றோ! அவற்றைப் பற்றியும் அப்பணியில் ஊன்றிய, பெருமக்களின் உதவிப்பாடு என்பன பற்றியும் 'குறளாயப் பகுதி'யிலே காணலாம்.

வேலா—தனி ஒருவர் அல்லர்! அவர் ஒரு நிறுவனம்; அவர் ஓர் இயக்கம்!

வேலா—ஒரு நிறுவன — அமைப்புப்—பாறுப் பாளர் மட்டும் அல்லர்! அவர் அரிய செயலர்; பெரிய பொருளர்! உரிய தொண்டர்!

குறளிய—குறளாய—நிகழ்ச்சிகளா? வேலா நிறுவனங்களே முந்து நின்றும்—வந்துநின்றும்—பணி செய்யும்! வேலாவின் அமைப்புக் கட்டொழுங்கு அத்தகைத்து!

வேலா நடத்தும் விருந்தா? விடுதி விருந்தாக இராது! வீட்டு விருந்தாகவே அமையும்! நிறுவனங்களே இயைந்து கடனாற்றும் ஒழுங்குடையதெனின், வீட்டைச் சொல்வானேன்? அம்மையார், மக்கள், மருகர் அனைவரும் கடமைகளைத் தாம் தாம் எடுத்துக் கொண்டு செய்யும் போது எவ்வளவு பெரும் பொறுப்பும் எளிமையாகிப் போய்விடும் அல்லவோ!

வேலாவுக்குத் திருக்குறளே வாழ்வு!

திருக்குறளே மந்திரம்!

திருக்குறளே தவநெறி!

திருக்குறளே வைப்பகம்!

திருக்குறளே துய்ப்பகம்!

திருக்குறளே அமிழ்து!

திருக்குறளே மருந்து!

திருக்குறளே வாழ்வாக உடையவேலா,

திருக்குறள் போலவே வாழ்தல் உறுதி

யன்றோ!

1. திருக்குறள் பேரவை

அடிகளார் தொண்டு

1974-இல் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் திருக்குறள் பேரவை என்னும் அமைப்பைத் தோற்றுவித்தார். செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் திருக்குறளில் அமைந்துள்ள புரட்சிக் குறிப்புகளை எடுத்து வைத்து, அவையோர் குறிப்புகளைத் தம்பால் ஈர்த்துக் கொண்ட அடிகளார், அப் பட்டறிவின் துணையிலேயே அவ்வமைப்பைக் கண்டார். திருக்குறளில் அமைந்து கிடக்கும் சைவசமயக் கோட்பாட்டளவில் நில்லாமல், மேனிலையாம் பொதுமை இறைக் கொள்கை, ஆள்வினைக் கொள்கை, அரசியல் கொள்கை, பொருளியல் கொள்கை, குழுகாய இயல் கொள்கை, வாழ்வியல் நெறி என்பனவெல்லாம் ஆய்வுப் பொருளாய்—பட்டிமன்றப் பொருளாய்—வழக்காடு மன்றப் பொருளாய்—கருத்தரங்கப் பொருளாய்—கலந்துரையாடற் பொருளாய்ப் பெருநகர் சிறுநகர்களோடு பட்டிதொட்டிகளிலும் பரவச் செய்தார்! வெளிநாட்டுச் செலவுகளில் தாம் கண்ட புதுமை—புரட்சிக்—கருத்துகளுக்கும்.

திருக்குறள் இடம் தந்து நிற்பதுடன், அதனினும் மேலோங்கி நிற்கும் கருத்துகளும் ஆழ்ந்து கிடப்பதையும் எடுத்து வைத்துத் திருக்குறட்சிந்தனையை நன்கு பரவ விட்டார்; பரப்பினார். அப்பரப்புதலுக்குப் பரப்பகமாகவும் — பலரையும் அப்பணியில் ஆட்படுத்தி வினையாற்ற ஊக்குவதாகவும் அமைக்கப்பட்ட அமைப்பே திருக்குறள் பேரவையாகும்.

வேலாவின் அணுக்கம்

இயல்பாகவே திருக்குறள் பற்றுமையும், ஊன்றுதலும் உள்ள வேலாவுக்கு அடிகளார் அழைப்பும் அமைப்பும் “கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லிரோ!” என அப்பர் அடிகள் அழைத்த அழைப்பாகவே தோன்றிற்று. அதனால், அடிகளார்பால் வயப்பட்டார்; அமைப்பின்பால் வயப்பட்டார். இந்நிலையில் 1977-இல் அடிகளாரை அழைத்து, பொங்கல் விழாவை ஈரோட்டில் சிறப்பாக நிகழ்த்தினார் வேலா. பேரவையில், மண்டலச் செயலாளராக வேலாவை அடிகளார் அமர்த்தினார். 1978-இல் திருச்சியில் மாநில மாநாடு நிகழ இருந்தது.

அப்பொழுதில் திருக்குறள் பணியில் முந்து நின்று பாடுபடும் பெருமக்கள் எல்லாம் ஒன்றுபட வேண்டும்; ஒருங்குகூடி ஓரமைப்பாகப் பாடுபட வேண்டும் என மடல் விடுத்து முத்தமிழ்க்

காவலர், அடிகளார், திருக்குறளார், பாவலரேறு ஆகியவர்களை அழைத்து ஓரரங்கில் கண்டு களித்தார்.

அம் மாநாட்டின் திறப்புவிழாப் பொழிவை வேலா நிகழ்த்தினார். பின்னர் அடிகளார் திருக்குறள் பொழிவுக்கு எங்கெங்குச் சென்றாலும், மாநாடு, விழா நடத்தினாலும் வேலா மிக அணுக்கமாயினார். பேரவையின் செயல்விளக்கக்—விளம்பர—க் கருவியாக 'ஓரிதழ்' தொடங்க வேண்டும் என்னும் தூண்டலை முன்வைத்தார் அடிகளார். அதனால் 1980-இல் குறளியம் கிளர்ந்தது. அடிகளார் விரும்பியது போலவே பேரவைச் செய்திகளைச் சிறப்பாகக் குறளியம் வெளியிட்டது. அடிகளார் கட்டுரைகளையும் இதழ்தோறும் வெளியிட்டது.

முதல் இதழை வெளியிட்டு வாழ்த்துமுரைத் தவர் அடிகளார். அவ் விதழில் "புதியதோர் தமிழினம் படைப்போம்" என்று மடிதற்று முந்துற்ற தமிழ்மாமுனிவர் தவத்திரு அடிகளாரின் நெறிமுறைகளுக்குத் தோள் கொடுத்துத் துணைபுரியக் குறளியம் விழைகின்றது. தமிழர்கள் இதுவரை அரசியலால் ஒன்றுபட முடியவில்லை, சமயங்களால் ஒன்றுபட முடியவில்லை. கட்சிகளால் ஒன்றுபட முடியவில்லை. தமிழர்கள் ஒன்று படுவதற்குத் தனிப்பெரும்வழி தமிழர்களின் நெறி விளக்காகிய திருக்குறள் ஒன்றே. குறள்வழி ஒன்று

படுவோம். குறள்நெறியை உலகெங்கும் பரப்புவோம். குறள்வழி நடப்போம்.

தமிழன் தலைநிமிர்ந்து நிற்கத்தக்க துணையாய் இருக்கும் குறளைப் பரப்பி வரும் மாநிலத்திருக்குறட் பேரவையின் தொண்டுகள் தமிழக வரலாற்றில் இடம்பெறத் தக்கவை” என்பது “மாநிலத்திருக்குறள் பேரவை” என்னும், கட்டம் கட்டிய செய்தியின் ஒரு பகுதியாகும்.

ஏன் திருக்குறள் பேரவை

அவலநிலையில் இருந்து தமிழகத்தை மீட்க—மாந்த குலத்தை மீட்க—உள்ள ஒரே வழி திருக்குறளை வாழ்வியல் அறமாக, வாழ்வியல் சட்டமாக ஏற்றுக் கொள்வதுதான்! திருக்குறள் பேரவை, இந்த முயற்சிக்காகத் தொடங்கப் பெறுகிறது.

“திருக்குறள் பேரவையின் முதல்நோக்கம் திருக்குறளை முழுதாகக் கற்றல். திருக்குறளை—திருக்குறள் கருத்தை—கொள்கைகளை—கோட்பாடுகளை—வாழ்க்கையில் நடைமுறைப் படுத்திச் சோதனை செய்து வெற்றிபெற்ற அறிஞர்களை—திருக்குறள் அறிஞர்களாக ஆதம் முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்களை ஒருசில நூறு பேர்களை யாவது படைத்திடுவது என்பதுதான். வாழ்க்கையின் அனைத்துச் சிக்கல்களுக்கும் திருக்குறள்வழி

தீர்வு காண்பது என்பது திருக்குறள் பேரவையின்
 (உறிகோள். குழுகாய நெறிகளை வளர்த்து,
 வள்ளுவத்தைக் கருவியாகப் பயன்படுத்துதல்
 திருக்குறள் பேரவையின் நோக்கம் “இன்ன பல
 கருத்துக்களை விளக்கி “ஏன்” திருக்குறள்
 பேரவை” என்னும் அடிகளார் கட்டுரை மூன்றாம்
 இதழில் வெளிவந்தது.

22-2-80 இல் வேலாவைப் பெரியார் மாவட்டத்
 திருக்குறள் பேரவை அமைப்பாளராகச் செயல்
 படப் பணித்த அடிகளார் ஆணையுமிதிருக்குறள்
 பேரவை மாநில மாநாடு இரத்தினகிரியில் நடக்க
 இருப்பது குறித்த விளம்பரமும் மூன்றாம் இதழில்
 இடம் பெற்றன.

“திருக்குறள் வாழ்க்கைச் செயற் குறிப்பு
 கள்” என்னும் அடிகளார் தொடர் கட்டுரை நான்
 காம் இதழில் தொடங்குகிறது.

“கோள்களையும் காலங்களையும் நம்பி
 நாளும் ஏமாறும் மாந்தர்க்கு விழிப்புணர்வு
 ஏற்படுமாறு, இராகு காலத்தில் தொடங்கப்பட்ட
 இரத்தினகிரி திருக்குறள் பேரவை இரண்டாம்,
 மாநில மாநாட்டுச் செய்தியை ‘வீரவேல’ என்னும்
 புனை பெயரில் ‘வேலா’வே தொகுத்து வழங்கி
 உள்ளார். (இதழ்-14)

8-2-81 இல் கோவை திருக்குறள் பேரவை
 மாநாட்டில் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கில் பங்கு
 கொண்டார் வேலா.

குறளியம் முதலாண்டு நிறைவிற்போது அடிகளார் இனிய வாழ்த்துரைத்து அதன் தொண்டு நலம் பாராட்டி ஊக்கினார்:

“திருக்குறள் ஓர் இயக்க நூல். ஆனால், சென்ற காலத் தமிழக வரலாற்றில் திருக்குறள் இயக்கமாக இல்லாமல் இலக்கியமாக்கப் பெற்று விட்டது. வடபுல நாகரிக விரும்பிகள் திருக்குறளை அறநூலாகவும் விளக்கமடைய முடியாமல் திருக்குறளை இலக்கியமாக்குவதில் முனைந்து நின்றனர். விளைவு, தமிழகம் திருக்குறள் நெறியில் இருந்து முறை பிறழ்ந்தது. திருக்குறள் இயக்கநூல் என்றால் என்ன பொருள்? திருக்குறள் குமுகாயத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் இயக்கும் ஆற்றலுடைய உயர்ந்த நூல் என்பதாகும். ஆனாலும், இயக்கநூல் என்பதால் அறம் தழுவியதன்று என்று பொருள் கொள்ளக் கூடாது. திருக்குறள் ஒரு முழுமையான குமுகாய நூல். இந்தத் தலைமுறையில் தமிழகத்தைத் திருக்குறள் நெறி தழுவின நாடாக ஆக்க வேண்டும் என்பது திருக்குறள் பேரவையின் குறிக்கோள்.

குறளியச் சீர்த்தி

இக்குறிக்கோளை அடைவதற்குத் தலைசிறந்த கருவியாக விளங்குவது குறளியம்.

குறளியம் அயல் வழக்குக்கு ‘எரிநெருப்பு’
தமிழ் நெறிக்கு அரண்!

“குறளியம் தமிழராய்ப் பிறந்து தமிழராய் வாழும் எல்லாரும் படிக்க வேண்டிய ஓர் இதழ்.

“குறளியத்தைத் தமிழர் நலம் கருதி— பொருள் இழப்பையும் பொருட்படுத்தாது அருமைக்குரிய வேலா இராச மாணிக்கனார் நடத்தி வருகிறார். தமிழ் நெஞ்சமுடைய அனைவரும் குறளியம் வாங்கிப் படிப்பது கடமை. குறளியம் வளர்வது தமிழகத்தின் எதிர்கால வரலாற்றுக்கு அடிக்கல் என்பதை மறவற்க. ஓராண்டு வளர்ந்துள்ள குறளியத்துக்கு வாழ்த்துக்கள்.”

குறளியத்தின் கொள்கை இதுவென எவ்வளவு தெளிவாகக் கூறுகிறார் அடிகளார். குறளியம் “தலைசிறந்த கருவி”; “அயல்விழக்க்கு எரிநெருப்பு”; “தமிழ் நெறிக்கு அரண்” என்பனவெல்லாம் எத்தகைய தேர்ச்சியுரைகள்: தேர்ந்த வழிகாட்டுதல்கள்!

பேரவையில் வேலா பங்கு

23-8-81இல் அவலூர் பேட்டையில் திருக்குறள் பேரவையின் சார்பில் “பொதுவுடைமைச் சமுதாயம் மலர்வதற்குத் திருவள்ளுவர் வழிகாட்டத் தவறிவிட்டார்” என்று குற்றம் சாட்டி வழக்காடு மன்றம் நிகழ்ந்தது. நடுவராக அமர்ந்த வேலா, “இக்குற்றச்சாட்டு பொருத்தமுடையதன்று; வள்ளுவர், உலகில் அமைந்த பல

குமுகாயங்கட்கும், பல அரசுகட்கும் படிநிலைகள் அமைத்து அவ்வந் நிலைகளிலேயே வெற்றி காண வழிவகுக்கிறார். அத்தகு படி நிலைகளிலே ஒன்றுதான் பொதுவுடைமை. அது வள்ளுவனார் வகுத்த படிநிலைகளில் ஏழாகவோ எட்டாகவோ ஆறாகவோ இருக்கலாம். ஆனால், வள்ளுவனாரின் உச்சிப்படிநிலை முடிந்த முடிவுப் படிநிலை குறளியக் குமுகாயம்—குறளிய ஆட்சி” என்று பல சான்றுகளைக் கூறி, பொதுவுடைமையினும் மேம்பட்டது குறளியம்” எனத் தமது நடுவர் உரையாக—தீர்ப்பாக—வழங்கி அனைவரையும் சிந்திக்க வைத்தார். திருவண்ணாமலை திருக் குறள் பேரவையில் 23-8-81இல் குறளின்பம் என்னும் தலைப்பில் விரிவுரையாற்றினார்.

13-9-81இல் நிகழ்ந்த திருச்சி மாவட்டத் திருக் குறள் பேரவை மாநாட்டில், குறளின் கருத்துக்களை நடைமுறைப்படுத்த நாம் செயல்பட வேண்டும். இலக்கியமாகப் போற்றுகிறோம்; இனி அதை இயக்கமாக வளர்த்தி - வேண்டும்” என்று விழா நிறைவுத் தலைமையுரையில் கூறினார். இது, அடிகளார் கருத்தை வேலா ஏற்றுக் கொண்டு இயக்கமாக்க முந்துநின்ற முடிபாகும்.

15-11-81இல் குழித்தலையில் தமிழ்க் கா. ச. விழா. அதில் சிந்தனை அரங்கத் தொடக்கவுரையாற்றிய வேலா, “விழா நாயகராகிய கா. ச. நிழற்படம் ஏக்கத் தோற்றமாக இருப்பதுபோல்”

தலைமை ஏற்றுள்ள குன்றக்குடி அடிகளார் போரூர் அடிகளார் ஆகியோரும் ஏக்கப் பார்வையிலே உள்ளனர். கரணியம் இவ்விழிந்த தமிழ்க் குழகாயம் பண்டை நாளைப்போல் என்று பாங்குறுமோ என்னும் ஏக்கந்தான்; எப்படி அதைத் தீர்ப்பது என்பதுதான்! அதற்கு முதற்கட்டமாகக் கோயிலில் தமிழ் வழிபாட்டு முறையை உண்டாக்குதலும், காசி திருக்கோகர்ணம் போல் இறையருவைத் தொட்டு வழிபாடு செய்தலும் இடைத்தரகரை வழிபாட்டில் ஒழிப்பதுமாகும்” என்றார்.

அடிகளார் தம் தலைமை உரையில், “வேலா போன்றவர்கள் இதற்கு எழுச்சியூட்டிக் களம் அமைக்கும் பொறுப்பை ஏற்கட்டும். அதற்கு முதல் ஆளாகத் தார் தாங்கிச் செல்லவும் களப்பலி ஆகவும் அணியமாக உள்ளேன் என்னும் துளுரையை மேடையில் அமைந்த தமிழ்நாடு தழுவின அடிகளார் முன் வைத்தார். இக்கருத்து அரும்பினின்று மொட்டாகி விட்டது. போதாகி மலர்வது எக்காலம் எனக் கலந்துரையாடியவாறே அடிகளார் கலைந்தனர். (குறளியம் 2:5)

சேலம் மாவட்டத் திருக்குறள் பேரவை மாநாடு 22-11-81-இல் நிகழ்ந்தது. பட்டிமன்றத் தொடக்கவுரையாற்றிய வேலா, “திருக்குறள், வாழ்வியல் வெற்றி பெறச் சமய வழியிலோ அரசியல் வழியிலோ தலைமை ஏற்க வேண்டும்.

இதற்கோர் முடிவொன்று வேண்டும்” என்றார் அடிகளார் அவர்கள், “பேரவையின் குறிக்கோளின் படி செயலுறுங்கள்; இது போன்ற மாநாடுகள் விழாக்கள் இனிப் பயன்தரா; யானும் விரும்பவில்லை. சிறு எண்ணிக்கையினராக இருந்தாலும் செயலீரர்களுடன் மனம் விட்டுக் கலந்துரையாடும் நிகழ்ச்சியினையே விரும்புகிறேன். திராவிடம், இந்துமதம் என்கிறார் நம் வேலா. இவையனைத்தும் குறளியத்திற்கு ஒவ்வாத தன்றோ” என்று கூறினார் (குறளியம் 2:5) அறை கூவல் ஆய்வு—விளைவு :

ஓர் ஆண்டு ஓட்டும்! உறுதியுடன் நாம் நிற்போம்! என்னும் தலைப்பிட்ட ஆசிரிய உரையுடன் 1-1-82 இதழ் (2:6) வந்தது. அதில் “நாம் எவற்றை ஒதுக்க வேண்டும் ஒழிக்க வேண்டும் என்று நினைக்கின்றோமோ, அவை நம்முடனேயே பிரிக்க முடியாத அவல நிலையில் இணைந்திருப்பதால் அழித்தால் நாமும் அழிந்து விடுவேமோ என்ற அச்ச உணர்வின் ஏதிலிகளாய் ஆட்பட்டுக் கிடக்கின்றோம்.

இவற்றிற்கோர் மாற்றம் வேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் பிறந்த குறளியம் நவம்பர்த் திங்களிதழின் ஆசிரியஉரை, எதை எண்ணி எதிர்நோக்கி எழுதப்பட்டதோ அது முகிழ்த்து விட்டது. ஆம்! நம் தமிழ் மாமுனிவர் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களின் மடல்வழி அச்சிந்தனை உறுதியுடன் தெளிவுடன் மெய்யுணர்வுடன் தோற்று

விக்கப்பட்டு விட்டது. அதுவே 'திருக்குறட்சமயம்' இனி, அந்நிலைக்கு ஆட்படலும் ஒருப்படலுமே நாம் செய்ய வேண்டிய பணி. பேசி வந்த காலம் முடிந்து, செயற்படும் காலம் வந்து விட்டது. நம்மை ஏன் நம்மை மட்டுமல்ல; இந்த மாந்தக்குமுகாயத்தையே உய்விக்கவல்ல திருக்குறட் சமயத்தின் தொண்டருக்கும் தொண்டனாய், உறுதிப்பட நிற்கும் உள்ளத்தினனாக என்னை ஈகம் செய்ய முடிவு செய்துள்ளோன். நீங்களும் வரச் சிந்தியுங்கள்.

நாம் பிறந்து வளர்ந்து மேற்கொண்ட சமயம் அல்லாது வேறொரு சமயம் காண்பதா எனத்தயங்கினால் குடிகாக்காது. மேலும் பல நூற்றாண்டுகள் கழிவதொன்றே நடக்கும்.

ஆதலின், அன்பு கொள்ளுங்கள், செயல்படவீறு கொள்ளுங்கள். திருக்குறட் சமயம் பல்லாற்றானும் உருக்கொள்ள உங்கள் கருத்துக்களைத் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளாருக்கும் எழுதுங்கள். அதன் படியொன்று எனக்கும் அனுப்புங்கள்.

'கடை விரித்தேன் கொள்வாரில்லை' என்னும் ஏக்கச் சொற்கள் இனி நம்மிடை நடமாடக்கூடாது. கட்டுண்டோம்; பொறுத்திருந்தோம்; காலம் வந்து விட்டது; எக்கயமையையும் வெல்வோம் என்ற தூளுரை பிறக்கட்டும் என ஆசிரிய உரைவழியே அறை கூவல் விடுத்தார் வேலா.

திருக்குறட் சமயம்

இவ் வறைகூவல் தூண்டல் எங்கிருந்து கிளர்ந்தது. அடிகளாரிடமிருந்து கிளர்ந்தது. 3-12-81-இல் ஒரு கடிதம் வரைந்தார் அடிகளார் :

‘சேலம் மாவட்டத் திருக்குறள் பேரவை மாநாட்டில் தாங்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு எழுச்சி மிக்கதாக இருந்தது. தங்களுடைய ஆர்வத்திற்கு நமது உளம் நிறைந்த பாராட்டுகள்.

தாங்கள் இந்துமதம் என்ற கூட்டில் இருந்து பிரிந்து தமிழர் மதம் என்ற பெயரில் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டுமெனக் குறிப்பிட்டீர்கள். அஃது ஏற்கத் தக்கதே. ஆயினும் ‘தமிழர்’ என்ற அடைச் சொல்லோடு இனம் பிரித்துக் காட்டி மதக் கொள்கையை நிறுவினால் வளர்ந்து வரும் உலகப் போக்கில் இடர்ப்பாடுகளும் நிறைய ஏற்படும். அஃது உலகளாவிய கொள்கையாக விரைந்து ஏற்றுக் கொள்வதில் மற்றவர்களுக்குத் தயக்கமும் புழுக்கமும் ஏற்படும். சென்ற காலத்தில் தலைவர் பெரியாரும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் தமிழின உணர்வுக்கு வித்திட்டு அது ‘ஓகோ’ என்று சிறப்பாக வளர்ந்து வந்ததும் இப்போதைய நிலையில் அந்த உணர்வு சீர்குலைந்து விட்டதையும் வரலாற்றுப் போக்கில் நாம் அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இதைப் போலவே ‘தமிழர்மதம்’ என்பதும் நிலை கொள்ள இயலா நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம்.

ஆதலால், நாம் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள திருக்குறள் கூறும் சமயத்திற்குத் 'திருக்குறட் சமயம்' என்று அமைத்து அவ்வழியாகவே தமது சமய நெறியை வளர்ப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம்.

திருக்குறட் சமயம் அமைப்பும் நமது திருக்குறள் பேரவை உறுப்பினர்கள் முதலில் வாழ்க்கையில் ஏற்று ஒழுகத் தக்கதாக அமைய வேண்டும். இதனை முதலில் மாவட்ட மாநாடுகளில் தீர்மானங்கள் மூலம் வலியுறுத்த வேண்டும். திருக்குறள் பேரவையைச் சேர்ந்த நமக்குள் குறிப்பிட்ட 50 பேர்கள் கூடித் திருக்குறட் சமயக் கொள்கைகளுக்கும் கோட்பாடுகளுக்கும் வடிவம் தருதல் வேண்டும். இவ்வகையான முயற்சியில் ஈடுபடுவது வளர்ந்து வரும் வரலாற்றுப் போக்குக்கும் உலக அளவில் நமது சமய நெறியைக் கொண்டு செல்வதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நம்புகிறோம். இது தங்களுக்கும் உடன்பாடானதாகவே இருக்கும் என்றும் நம்புகிறோம். அன்பு கூர்ந்து இக்கருத்துக் குறித்து ஆலோசித்து எழுதுங்கள்; முயற்சி செய்கிறோம். இந்துமதம் என்ற கட்டில் இருந்து விடுபட்டு இயங்குவதற்கு இஃதொன்றே வழியாக இருக்கும். இவ்வகையில் தங்களுடைய எழுச்சி நிறைந்த கருத்துக்களைச் சேலம் மாநாட்டில் கூறியமைக்குப் பாராட்டு. நன்றி."

3-12-81-இல் அடிகளார் இப்படி எழுதுகிறார். ஆனால் ஆர்வத்துடிப்பு உடையவர்கள் உடனே கடிதங்கள் எழுதிப் பரபரப் பாக்குகின்றனர். அதனால் அடிகளார் 16-12-81-இல் “ஏன்? இப்பொழுதே எழுத ஆரம்பித் துள்ளார்கள். குறளியத்தில் ‘ஓர் ஆண்டு விவாதம்’ செய்து முடிவுக்கு வரலாமே! இது தொடர்பாக வரும் கடிதங்களை வெளியிடுங்கள். நாம் பதில் எழுதுகிறோம். பின் முடிவு எடுக்கலாம்” என்று எழுதுகிறார்.

அதன் மேன்மடலாகவும் நிலைவிளக்கமாகவும் வேலா எழுதுகிறார் :

“தவத்திரு அடிகளார் நம்மை ஓராண்டு சிந்திக்கச் சொல்லி மடல்எழுதி விட்டார். ஏன் எனச் சிந்தித்துப் பார்த்தேன். வெறும் சொல் வீரர்களாகத்தான் இந்த இனம் வாழ்ந்துவருகின்றது என்ற எண்ணம் இருக்குமோ என்ற சிந்தனையும் சுழலிடுகிறது. உண்மையும் அதில் உறைந்து தானே இருக்கிறது. எதை நம்பி இந்த இனத்திற்கு வழிகாட்டுவது? திராவிட வாழையடி வாழையென வந்த திருக்கூட்டம் இன்றிருக்கும் நிலையைப் பார்க்கும் போது நெஞ்சு கொதிக்கத்தானே செய்கிறது. ஈராயிரம் ஆண்டு அடிமை வாழ்க்கையை ஈராயிரத்து ஒன்றாக மாற்றிக் கொள்வதில் ஒன்றும் இழந்துவிட மாட்டோம். ஆனால், முடிவு நல்ல முடிவாகத் தோன்ற

வேண்டும். தோன்றும் என்பதற்கு முன் எடுத்துக் காட்டாய் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை உங்கட்கு உணர்வுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

உறுதி பிறந்தது

ஈரோட்டில் 20-12-81 அன்று பெரியார் மாவட்டத் திருக்குறள் பேரவைச் செயற்குழுக் கூட்டம் கூடியது. அதில் அடிகளாரின் மடலையும் அதை ஒட்டி எழுதப்பட்ட சிந்தனையாளர்களின் மடல்களையும் படித்துக் காட்டினேன். கலந்துரையாடல் மிகச் சூடு பிடித்தது. சைவ சமய மடத்தில் இருந்து கொண்டு வேறு ஒரு சமயம் படைக்கும் வீரமும் சிந்தனையும் அடிகளாருக்கு வந்ததையும் வியப்புடன் குறிப்பிட்டனர் பலர். பேச்சு மேலும் சூடு பிடித்தது. பல திக்குகளில் சிந்தனைகள் ஓடின. பகுத்தறிவு, கடவுள் மறுப்பு, இன உணர்வு ஆகியனவும் மோதின. 'திருக்குறளை நம்புபவர் நெற்றியில் பொட்டு எதற்கு பூச்சு எதற்கு?' என்று கேள்வி பிறந்தது. 'மனத்துக்கண் மாசிலனாவதே திருக்குறள் சமயம் எனச் சொல்லிவந்த ஈரோடு திருக்குறள் பேரவைத் தலைவர் திரு. பெரியண்ணன் அவர்களை நோக்கி இக்கேள்வி வீசப்பட்டது. மணிவிழாக் கண்டு திருக்குறளை உயிர் முச்சாகக் கொண்டு வாழும் அப்பெரியவர் சிந்திக்கக்கூட நேரம் எடுத்துக் கொள்ளாது தம் சந்தனப் பொட்டையும் பூச்சையும் நீக்கித் தம் உள்ளத்தை மட்டுமன்றி, உடலையும்

திருக்குறளுக்கு ஈந்த காட்சி என் மெய்யெல்லாம் சிலிர்க்கச் செய்தது. அவையே அளக்கஒண்ணா வியப்பெய்தியது!

என் உள்ளத்தில் பளிச்சென ஓர் ஒளி பிறந்தது. ஆம்! திருக்குறள் வழி ஒரு குழகாயம் பிறந்து விடும் என்ற உறுதி பிறந்து விட்டது. ஆனால், பல உள்ளங்களில் எழும் ஒரே சிக்கல் 'சமயம்' என்ற சொல் திருக்குறளின் துணைச் சொல்லாக வேண்டாம். வேறு சொல் வேண்டும் என்பதே. வாருங்கள்—சொல்லுங்கள்—சிந்திப்போம். செயல்படுவதில் உறுதியாய் நிற்போம்.

தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் ஓராண்டு சிந்தனையில் ஓட்டும் என்கிறார். ஆனால், நாம் உறுதியுடன் நிற்போம். உறுதியிருப்பவர்கள் ஒருப்படுபவர்கள் ஒன்றாகுங்கள். சிந்திப்போம்; சிந்திப்பவர்களையும் ஓரணியில் சேர்ப்போம். வரும் சனவரி 15ஆம் நாள் நம் தெய்வத்தின் திருநாள். இல்லந்தோறும் விழா எடுங்கள்' என்தும் வேலா, சிந்தனைக் கடிதங்களை வரவேற்று, அவற்றைக் குறளியத்தில் வெளியிடுவது பற்றியும் அறிவிக்கிறார். (2:6:4)

3-12-81ஆம் நாள் அடிகளார் அஞ்சலுக்கு மறுமொழியும் எழுதுகிறார்.

“தங்களின் மடலைப் பலபடியெடுத்துப் பல சிந்தனையாளர்களுக்கும் அனுப்பி உவந்தேன்.

குறள்வழி ஒரு குமுகாயம் தோன்றும் என்ற நம்பிக்கையும் அப்பெருங் குமுகாயத்தில் ஒருவனாய்த் தான் நான் உயிர்நீப்பேன் என்ற நம்பிக்கையும் மலர்ந்து விட்டது. இதுபற்றிய தங்களின் தொடர்ந்த நடவடிக்கைகளுக்குப் பல்லாற்றானும் உறுதுணையாக இருப்பேன்.

திருக்குறட்சமயம் இன்றுமூலும் இசுலாம் கிறித்துவம் ஆகியவற்றையும் ஈர்த்துமேல் எழக்கூடிய சமயமாக மலர வேண்டும். பார்ப்பனியம் அறவே நீக்கப் பட்டதாயும் சிவனியம் திருமாலியங்களை உள்ளடக்கிச் சேர்த்து விட வல்லதாயும் அமைதல் வேண்டும். அறம் என்பதைச் செயல்களில் இருந்து நெஞ்சத்துடைமையாக்க வேண்டும். பொருளைச் சமன்மைக்கு முகாயத் திடையே காணவேண்டும். இன்பத்தை இல்லறத்திலே தூய்த்துணரல் வேண்டும். தமிழ்த்தென்றல் திரு. வி. க. கருதியது போல் திருக்குறள் பாக்களுக்குக் காலத்துக் கேற்ப நன்மைகளைப் பயக்கும் தீதில்லா உரைகளை உருவாக்கிச் சிக்கெனப் பிடித்தல் தவறாது வேண்டும்.

அத்துடன் ஒரு நிறம் வேண்டும், ஒரு முறை (அனைத்து நடப்புகளிலும்) வேண்டும், ஒரு வல்லொலியும் வேண்டும். ஒருவர்க்கு ஒருவர் இனங்கண்டு கொள்ள ஓர் அடையாளமும் வேண்டும். அவர்களோடு இயங்கக் கொள்கை

மிகு இளைஞர் அணியும் வேண்டும். கடவுள் மறுப்பாளர்களில் இணைந்துவிட்டுத் திணறுவோரும், பகுத்தறிவாளர்களில் ஏதோ ஆற்றல் என்ற ஒன்றை ஏற்போரும், பார்ப்பனியம் இல்லா ஓர் புதிய அமைப்புக்கு ஏங்கும் உள்ளத்தோரும், தனிச்சிவனியம், தனிமாலியம் என்று சிந்திப்போரும் திருக்குறட் சமயத்தில் உடனடிப் புகுந்து கொள்கை வழி உருப்பெறலாம். பார்ப்பனியத்தை மேற்கொண்டவரும் தம் கயமை அழித்து மனம் திருந்தி பூணூல் அறுத்து, போலிமைப் பார்ப்பனியத்தை மனதார விலக்கி மாந்த உணர்வுடன் வருவோரும் ஏற்கப்படலாம். இவை எல்லாம் தங்கள் சிந்தனைக்கு வைக்கப்பட்டனவே ஒழிய முடிவுகள் அல்ல” என எழுதினார். (2:6:6)

ஆய்வுகள்

திருக்குறள் சமயம் குறித்த அஞ்சல்கள் வந்தன; பெருகின; நேர்காணல்களும் நிகழ்ந்தன; கருத்தரங்குகளும் கிளர்ந்தன.

“திருக்குறள் சமயத்தில் கோயில் வழிபாடு இல்லையே; நாம் திருக்கோயிலை விட்டுவிட முடியுமா?” என வினாவினார் முத்தமிழ்க் காவலர்.

“சமயம் என்ற சொல் தடுமாறச் செய்யும்; வேறுபாடுகளையும் உண்டாக்கும்; அதற்கு

மாற்றீடான வேறொரு சொல் வேண்டும்” என்றார் பேராசிரியர் அன்பழகனார்.

இகே கருத்தை யுரைத்த பாவலரேறு பெருஞ் சித்திரனார், “சுணக்கமின்றி விரைந்து செயல் படவேண்டும்” என்றும் கூறினார்.

“அறிவுச் சமயம் அமைந்தால்—சாதிப்பிடிப் பற்ற — மூடநம்பிக்கையற்ற — அறிவுச் சமயம் அமைந்தால் வரவேற்ப”தாகத் தி. க. பொதுச் செயலாளர் மானமிகு வீரமணியார் உரைத்தார்.

மதம் அல்லது சமயம் என்பதை வழி, நெறி’ கோட்பாடு, கொள்கை எனக் கொள்ளுகையில் அதனை—இனத்துடன் — நாட்டுடன் — அடக்குவது ஆகாது என்கிறார் பேரா. கு. வெ. கி. ஆசான்.

“உள்ளீடு அழிந்து வரும் மாந்தகுலத்தை மீட்க உள்ள ஒரேவழி திருக்குறளை வாழ்வியல் அறமாகச் சட்டமாகக் கொள்வதுதான், வாழ்க்கையின் அனைத்துச் சிக்கல்களுக்கும் திருக்குறள் வழி தீர்வு காண்பது எல்பது திருக்குறள் பேரவையின் குறிக்கோள்; திருக்குறள் பேரவை சோவியத்தில் ஏற்பட்ட புரட்சியைப் போல் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தத்தக்க வலிமை யுடையதாக அமைய வேண்டும்” இன்னபல கருத்துகளை, ‘ஏன் திருக்குறள் பேரவை?’ என்னும் கட்டுரையில் அடிகளார் விரித்தெழுதினார்.

“திருக்குறளை ஒரு சமய நூல் என மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திப் புது விளக்கங்கள் தந்து அதன் பெயரில் ஒரு சமயத்தை நிறுவினால் எதிர்காலத் தமிழகம் நம்மை மண்ணிக்காது; மயங்காமல் தூற்றும்” எனச் சிந்தனைச் செம்மல் கு. ச. ஆனந்தனார் கொந்தளித் துரைத்தார்.

“திருக்குறள் சமயம் என்ற பெயர் வேண்டாம்; தோல்விபெறும்; ‘குறளிய நெறியம்’ காண்க” என்றார் சங்ககிரி சக்திவேல்.

‘மனித குலச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு காணப் பெரிதும் துணை செய்ய வல்லன காந்தியமே! குறளியமே! மார்க்கியமே!’ என்றும் பட்டிமன்றம் மதுரையில் 6-1-82-இல் நிகழ்ந்தது. நடுவராக இருந்த அடிகளார், “குறளியமும் காந்தியமும் சோதிக்கப்படாதவை. மார்க்கியக் கருத்துகள் சோதித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையுள்ளது. இந்திய சமுதாய மக்களால் காந்தியக் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல் போய் விட்டன. திருக்குறள் அதன் சிந்தனைக் கருத்துகள் ஏட்டளவில்தான் நின்றனவே தவிரத் தொடர்ந்து செயல்படுத்த ஏதுவாகவில்லை” என்னும் கருத்தை வெளியிட்டார். இதனை வெளியிட்ட குறளியம் இக்கருத்தைக் குறளியச் சிந்தனை யாளர்கள் தவறெனக் கருதுகிறோம். பலபடி நிலைகளில் ஒன்றான மார்க்கியம் பல நாடுகளின் ஆய்வில் தோல்வி கண்டு வருவதும் முற்றானது

இதுவே அன்று என்பதும் சிந்திக்கற்பாலது. குறளியத்தை ஏட்டளவில் இருக்கச் செய்தது யாந்தவறு?" என்னும் வினாவை எழுப்பியது (2-7-50).

ஆகூழா? போகூழா?

இவ்விதழின் ஆசிரிய உரை, “ஆகூழா? போகூழா?” என்பது. பெரியார் மாவட்டத்திருக்குறள் பேரவை மாநாடு பற்றியது.

‘அருள் நெறியின் ஒரு பகுதியே திருக்குறள்’ என்று தடுத்து நின்றது ஒரு கூட்டம். ‘திருக்குறளின் ஒரு பகுதியே அருள்நெறி’ என அங்காந்து நின்றன குறளிய நெஞ்சங்கள். தோல்வியுற்றால், இன்னும் சில நூற்றாண்டுகள் அடிமை வாழ்வே தொடரும். யாரை நொந்து என்ன பயன்? இராவணனின் படை போரில் மிகுந்து மாண்டு போனதால், அவர்களது பரம்பரையினரைவிட விபீடணனின் பரம்பரை இந்நாட்டில் மிகுந்து வாழ்கிறது. ஆனாலும் ஒரே இனக்குருதி அல்லவா? அதனால் அவர்களும் தமிழர்கள் தாம்—திராவிடர்கள்தாம்” என எழுதினார். அடிகளார் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளவில்லை. கலந்து கொண்ட பேரா, க. அன்பழகனார். “மாநாட்டிற்கு அடிகளார் வர முடியாதது ஒரு குறையே” எனச் சுட்டினார். “அடிகளார் கலந்து கொள்ளாத கரணியத்தை நானறிவேன். ஆனால் அதை அனைவரும் அறியும்படி வெளிப்படை

யாக எழுதியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும்” என வேலூர் மார்த்தாண்டனார் எழுதிய அஞ்சல் நெஞ்சமலரில் இடம் பெற்றது (2-9-45).

ஓரிடைவெளி

நாகர் கோயில்—மண்டைக் காட்டில் சமயப் பிணக்கால் நேரிட்ட கொடுமையை நீக்கும் பணியில் அடிகளார் முந்து நின்றார். “அந்நிலையில் சனாதனக் கொடுமைகளையும் மதவெறிகளையும் நீக்கி மக்கட்கு வழிகூறி நெறிப்படுத்தி மண்பதையை மகிழ்விக்க அவ்வப்போது அருளாளரின் இலக்கணங்கட்கு இலக்கியமாக நம்மனோர் கண்முன் நடமாடும் நல்லர் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரே ஆவர்” எனக் குறளியம் பாராட்டுகிறது (2:9:6). அடிகளார் வெளிநாட்டுச் செலவு—வரவேற்பு ஆகியவையும், திருக்குறள் பேரவையில் வேலா பங்கேற்பு, பேரவை நிகழ்ச்சிகளைக் குறளியம் வெளியிடுதல் என்பனவும் தொடர்கின்றன. எனினும் ஓரிடைவெளி—ஒரு விரிவு—ஒரு வெடிவு பெருகுகின்றது.

புதியதோர் குறளிய உலகு

1-12-1983 இதழ் முகப்பு—புதியதோர் குறளிய உலகுபடைப்போம் எனப் பளிச்சிடுகின்றது.

“கடந்த ஈராயிரம் ஆண்டுகளாகத் திருக்குறளைப் பேசினோம்; திருக்குறளைச் சிந்தித்தோம்;

திருக்குறளை ஆராய்ந்தோம்; திருக்குறளை எழுதினோம்! ஆனால், திருக்குறளை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஏற்றுக் கொண்டதாகச் சொல்லி ஏமாற்றுகிறோம்! ஏமாறுகிறோம்!

இன்னும் எத்தனை தலைமுறைகட்கு இந்த ஏமாற்றுப் பணி தொடர்வது? துணிவுள்ளவர்கள் தொடருங்கள்! தெளிவுள்ளவர்கள் ஒன்று சேருங்கள்! நம்மிடமுள்ள எல்லாச் சார்புகளையும் (சமயம்) கட்சிப் பிணக்குகளையும் தூக்கி எறிவோம்! குறளியமே வாழ்வு நெறி! குறளியமே ஆட்சி நெறி! முழுமனத்தோடு, துணிவோடு, தெளிவோடு, ஒழுக்கத்தோடு, ஏற்றுக் கொள்பவர்களே வாருங்கள்! ஒன்று சேருவோம்! ஒரு நெறி நிற்போம்! புதியதோர் குறளிய உலகு படைப்போம்! எழுதுங்கள்; பேசுங்கள்; உறவாடுங்கள்; உறுதிகொள்வோம்! உறவு கொள்வோம்! வரும் தி. பி. 2015 நம் குறளிய உலகு பிறக்கும் நாள்!” என்பது அது.

1-1-84 இதழின் (4 : 6) ஆசிரிய உரை—குறள்—குறளியம்—குறளாயம்”

1-11-81 இல் நாம் தொடங்கிய பணியின் தொடர்பே இத்தலைப்பும் அதனை ஒட்டிய முயற்சிகளும் என்னும் முன்னுரையுடன் தொடங்குகிறது.

“நான், ‘திராவிட சமயத்தவன்’ என்று தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு ம. கோ. இரா அவர்கள் சொல்லியதை ஒட்டித் தொடங்கிய கருத்துரைகளில் ‘திருக்குறள் சமயம்’ பிறந்தது. தமிழ்நாடு அளாவிய நிலையில் தமிழ்ப்பேரறிஞர்களும் சான்றோர்களும் கலந்து கொண்டு தம் கருத்தை வெளிப்படுத்தினர். கடுமையான எதிர்ப்புகள், உறுதியான பாராட்டுக்கள், சிக்கல்களைச் சுட்டிக்காட்டும் சிந்தனைகள் இவ்வாறு ஏழத்தாழ ஆறு திங்கள்கள் தொடர்ந்தன.

‘ஓர் ஆண்டு விவாதம்’ எனக் கூறி நம் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் பெருமான் அவர்களும் தம்மை விடுவித்துக் கொண்டார். அனைத்தும் நம் இதழ்களில் வெளிவந்தன. இரண்டு ஆண்டு கட்டுப் பின் திரும்பவும் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளோம். அதன் முனைப்பே சென்ற இதழ் முகப்பும், இவ்விதழிடை உள்ள வெள்ளை யறிக்கையும்.

“சமயம், சமுதாயம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது பட்டறிவுச் சாணைக்கல் மிகவும் பயன்பட்டுள்ளது. வெற்றியா தோல்வியானெனத்து னுக்குறாத மனங்களின் மொத்த முயற்சிகள் திரும்பவும் சிந்திக்கத் தொடங்கியுள்ளன. இந்த ஊர்—இந்த நாடு—இந்த உலகம் என்று தேடிக்கொண்டிருக்கும் மாந்த நிறைவாழ்வை இதிலே காட்ட முடியும் என்ற உறுதி மிகவும் வலுவடைந்துள்ளது.

“கடந்த ஐம்பது ஆண்டுக் காலமாகத் தொடர்ந்த பகுத்தறிவுப் பணிகள் நம்மைப் பாழ்ந் குழிகளில் இருந்து மேடுகளில் ஏறி நிற்கச் செய்து விட்டன. ஆனால் அதன் பிறகு? வினாவுக்கு விடையில்லை; தோன்றும் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வு இல்லை. புதிய வழி தேடினும் கண்டிலோம். நம்மோடு வந்த பலர் திரும்பவும் பாழ்ங்குழியே போதும் எனப் போய் விட்டனர். புரியாத சிலர் பொல்லாதவை யெல்லாம் புதிய வழி எண்கிறார்கள்.

திருக்குறளை அறநூல் நீதிநூல், மறைநூல் எனப் பலவற்றால் கூறினரே ஒழிய, அஃதோர் சமுதாய நூல் எனச் செப்புவார் இல்லை. சொல்லுக்கே ஆளில்லை என்றபோது நடைமுறைக்கு என்பதை நாம் எங்கு போய்த் தேடுவது? ஆனாலும், அறிவுச் சீற்றங்களின் வழக்கமான செயற்பாடுகளை உடையவர்கள் ஏதாவது செய்துதானே ஆகவேண்டும். பேராயக் கட்சியைத் தொடங்கியவர்கள் அண்ணல் காந்தியையே இன்றைய விடுதலை இந்தியாவையே எண்ணியா தொடங்கினார்கள்?

நாமும் நம்போன்ற மன உளைச்சல்களைக் கொண்டோரும் சேர்ந்து விதைத்துள்ளோம். தி.பி. 2015 தை முதல்நாள். அவற்றைச் சிந்தித்து நீர்வார்ப்போம்; வளர்ப்போம். வளர்வித்து அதன் பயன்களை நாமும் நுகர்ந்து உலகையும் நுகரச்

செய்வோம். மேலே சொல்லுங்கள். குறளியத்தின் வெள்ளறிக்கைபற்றி நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள் என்பதை எழுதுங்கள். வரும் தை முதல் நாளன்று ஒன்று கூடிச் சிந்திப்போம். வாருங்கள் வந்து திருவள்ளுவரின் அருள் தொண்டராகுங்கள்” என்று அழைப்பு விடுகிறார்.

ஒரு மீள் பார்வை

திருக்குறள் பேரவையின் மண்டலச் செயலாளராக-மாவட்டப் பொறுப்பாளராக-பேரவைச் செய்திப் பரப்பாளராக—அடிகளார்க்கு அணுக்கராக அமைந்து பல்லாற்றானும் மதித்துப் போற்றி பணிந்து வழிபட்டுக் கடனாற்றிய வேலா, குறளாயம் கண்ட நிலை இது. குறளாயம் பற்றிய செய்தி தனியே தொடருமாகலின் இவ்வளவில் அமையலாம்! ஆனால் ஒரு மீள் பார்வை பார்த்தல் வேண்டும்! அதுநோக்கியே ஒவ்வொரு செய்தியும் விரிவாகவும் அவரவர்கள் எழுத்துச் சான்று வழியாகவும் காணத் தலைப்பட்டோம்! எந்த ஒரு செயலும் அல்லது நிகழ்ச்சியும் ஒரு படிப்பினை ஆகாவிட்டால் பின்வருவார்க்கு என்ன பயனாம்? படிப்பினையாக எடுத்துக் கொண்டால் நீர்கிழிந்த வடுப்போல் மாறி நிலைத்த தொண்டுக்கு உதவுமே!

திருக்குறளைக் குமுகாயப் பொருளாக்க-நடைமுறைப் பொருளாக்க—உலகளாவிய கொள்கை விளக்கப் பொருளாக்கக்-கிளர்ந்ததாகச் சொல்லிய

திருக்குறள் பேரவையில் இயைந்து இணைந்து உடனாகி ஒன்றாகி நின்ற வேலாவும் அடிகளாரும் கொள்கை வழியால் விரிசல் கண்டனர் என்று சொல்ல முடியுமா? அப்படிச் சொல்ல முடியும் ஆயினும், அக்கொள்கை விரிசலும் தனித்தனி அமைப்பு ஆகும்படி ஏற்பட வேண்டுமா? ஆனால், ஏற்பட்டு விட்டதே ஏன்? இணைந்திருந்தால்—இணைந்து கடனாற்றினால்—இன்னும் எவ்வளவோ மேம்பட்ட பயன்களைக் கண்டிருக்கக் கூடுமே! என்று எண்ணவே தோன்றுகின்றது!

அடிகளார் புதிய பார்வையர்—சமயக் கட்டுக்குள்—சமயக் கட்டுமடத்துக்குள் இருப்பினும்—அதனையும் கடந்து புரட்சிப் பார்வை பார்க்க வல்லார் என்றன்றோ தமிழ் உலகம் கண்டது! தீர்மானித்தது!

“புரட்சி மணம் பூக்கும் உருசிய மண்ணின் மணமும் சிவனிய மணத்தொடு உலாக் கொள்ள இயலும்!

“நடமாடும் அப்பரடிகள், நம்பா மதத்தும் பெரியாரொடு தழுவிக் கொள்ள இயலும்!

“கடவுளைப் படைத்தவன் முட்டாள்; அதனை நம்புவவன் முடன்” என்று கூறும் பெரியார், ‘மகா சந்நிதானம்’ என்று வீழ்ந்து வழிபடவும் காண முடிந்தது.

—வேறு எந்தச் சிவனிய மடத்திலாவது இவற்றை எதிர்நோக்க முடிந்ததா? இத்தகைய விரிந்து பரந்த கொள்கைப் பார்வை வேலாவுக்கும் அடிகளாருக்கும் அமைந்தும், தொடராமல் இடைத்தடைப்பட்டுப் போவானேன்! நாம் எதிர்நோக்கிய ந ல் வி ளை வு க ள் ஏற்படாமல் போவானேன்?

வேலா உரிமை வாழ்வார்; உரிமைத் தொழிலர்; உரிமைத் தொண்டர்; உரிமைக் கொள்கையர்; அவரை—அவர் கருத்தை—அவர் இயக்கத்தைத் தீர்மானிப்பார் அவரே! அந்நிலை அடிகளுக்கு உண்டா? அடிகளார் ஒரு துறவு மடத்துத் தலைவர்; அவர் எண்ணினாலும் எண்ணாவிட்டாலும் அத்துறவு மடத்து அடிப்படைக் கோட்பாடுகளுக்கு மரபியல் உண்டு. அன்றியும் அத்துறவு மடம் அன்றி, அச் சமயஞ்சார் பிறதுறவு மடங்களும் உண்டு. அவை ஏறிட்டுப் பார்க்கவே செய்யும்! எதிரிட்டுப் பார்க்கவே செய்யும்! ஏனென்று தட்டிக் கேட்கவும் செய்யும்!

இன்னும் ஒன்று; மிகக் கடினமானது; தாம் இருக்கும் இடத்தின் பார்வைக்கு எதிரிட்ட பார்வையைத் தாமே வைத்து எதிர்ப்பார்க்கு இடந்தந்து போராட்டத்தில் புகுவது.

‘திருக்குறட் சமயம்’ என்றாலும் ‘திராவிடச் சமயம்’ என்றாலும் வேறொரு சமயம் தானே! திருவள்ளுவரைத் திருவள்ளுவ நாயனார் என

வழங்கி உச்சி குளிர்ப்புறுபவர்களும் அப்பெயரைச் சமயப் பெயராக ஏற்பரா? தவப்பெருந்திரு, திருப்பெருந்திரு என்னும் அடைமொழிகளைக் கொள்ளலும் 'ஸ்ரீலஸ்ரீ' என்பதற்கு இணையாகாது எனவும், இணையாகக் கொள்ளக் கூடாது எனவும், கொள்ளவும் மாட்டோம், கொள்ளவும் விடமாட்டோம் எனவும் பலப்பல சிவனிய மடங்கள்—தவறு—சைவ மடங்கள் திருக்குறள் சமய அல்லது திராவிடச் சமயப் புகவு பற்றிக் கருதவும் துணியுமோ? இக்கட்டான நிலை அடிகளார்க்கு! கண்ணாடி வீட்டுக்குள் இருந்து கல்லெறிந்த கதை! சாக்கிய நாயனார் கதைப் பின்னணியை நோக்கவே நன்கு புலப்படும்?

வேலா ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கிறாரே. இறும்பூது நிகழ்ச்சி என்கிறாரே! “திருக்குறளை நம்புபவர் நெற்றியில் பொட்டு எதற்கு? பூச்சு எதற்கு?” என்றதும் “சந்தனப் பொட்டையும் பூச்சையும் நீக்கினாரே” அப்படி அடிகளார் செய்ய இயலுமா? அப்பெரியண்ணப் பெரியவர் தம் வாழ்வுக்குத் தாமே தீர்மானிப்பர்! அவர் செய்யார்! அவர் ஒரு ‘குறுக்கையை (சிலுவையை) மாட்டினும், பள்ளிவாயிலை நணுகினும் தடுக்க எவர்க்கும் மேலாண்மை இல்லை! ஆனால், அடிகளார் அதனைச் செய்யின் அந்நொடியே மடத்தை விட்டு வெளியேறாமல் இயலுமா? வெளியேறாவிட்டால், வெளியேற்ற நடவடிக்கை இல்லையா? முறை மன்றம் இல்லையா? ஆதலால்

அடிகளார் நிலையில் திருக்குறளைச் சமயம் ஆக்குதலோ 'திருக்குறள் நம்மறை' எனலோ இயல்வன அல்லவாம்! அவர் இருக்கும் இடம் அத்தகைத்து!

“வேலா போன்றவர்கள் இதற்கு எழுச்சி யூட்டிக் களம் அமைக்கும் பொறுப்பை ஏற்கட்டும்! அதற்கு முதல் ஆளாகத்தார் தாங்கிச் செல்லவும் களப்பலி ஆகவும் அணியமாக உள்ளேன்” என்று அடிகளார் கூறினாரே எனின், வேலா அடிகளார் வழியில் சென்று வந்தாரா? வேலா வழியில் அடிகளார் வந்தாரா? இதனை வேலா கூறியிருந்தால் பொருந்துவதாம்! அடிகளார் கூறியது, அக்கொள்கையை அப்பாற்படுத்தித், “தாம் அவ்வழியில் வழிநடத்திச் செல்ல இயலாது” என வெளிப்படக் கூறாமல் குறிப்பாகக் கூறி ஒதுங்குவதாம் செய்தியாம். அன்றியும், மேலோட்டமாக எண்ணும் அவையின் பாராட்டை எண்மையாய்ப் பெற்றுக் கொள்ளும் பட்டிமன்ற—வழக்காடு மன்றம்—பாங்குமாம்.

‘சமயம்’ ‘மறை’ என்பனவும் ‘சாலா’ என வேலாவை எதிரிட்டார் இல்லையோ! எழுதிக் கண்டித்தார் இல்லையோ! உணர்வு மீக்கூர்ந்து திருக்குறட் சமயத்தின் சார்பு வேண்டா என ஒதுங்கிக் கொண்டாரும் இலரோ! உண்டு ஆனால் வேலா, பலப்பலர் ஆய்வுக்கும் கருதுகோளுக்கும் சிந்திப்புக்கும் விட்டார்! அதன் முடிவு

ஓத்த முடிவாக இருக்கும்—இருக்க வேண்டும்—
என்று கூற அவர் அதிகாரியா? பலரும் பலப்பல
கருத்துக்களைக் கூறினர். அக்கருத்துக்களைத்
திரட்டித் தொகுக்கக் காலம் ஓராண்டு எல்லை
இருந்தும்—ஓராண்டு எல்லை தந்தும்—உணர்வு
வயப்பட்டோர் முந்தி விட்டனர். வேலாவையும்
நெருக்கினர்! அடிகளார்க்கும் எழுதினர்! அடி
களார் 'என்ன விரைவு!' எனவும் வினாவ, வினாக்
கள் முந்துகின்றன? குறளிய இதழிலோ—பேரவை
நிகழ்விலோ வெளிப்பட இடைவெளி தோன்ற
இல்லை எனினும் அடிகளார்க்கும் வேலாவுக்கும்
இடைவெளி உண்டாகி விட்டது; சற்றே சற்றே
விரியவும் ஆயிற்று! இது கொள்கை வழி இடை
வெளியேயன்றித் தொடர்பு வகை தொண்டு வகை
இடைவெளியன்று என்பதைக் குறளியத்தை
முழுமையாகத் தொடர்ந்து பார்த்து வருவார்
அறிவார்! பேரவையும் குறளாயமும் இணைந்து
செயலாற்றி வருதலும் கண்கூடு! ஏனெனில்,
“ஓத்துப் போகும் ஊடகம் ஒன்று! அது
திருக்குறளே” ஆதலால்!

அடிகளார் பேரவைத் தலைவராக—வேலா
பேரவைப் பரப்புராக இருந்து தொடர்ந்து பணி
செய்திருந்தால் இன்னும் பன்மடங்கு நல்ல
விளைவுகளை எதிர்நோக்கியிருக்கக் கூடும்.
ஏனெனில், 3-12-81இல் அடிகளார் எழுதிய
அஞ்சலைப் பலபடிகள் எடுத்துப் பலர்க்கும்
விடுத்ததுடன், “குறள்வழி ஒரு குழகாயம்

தோன்றும் என்ற நம்பிக்கையும், அப்பெருங் குழுகாயத்தில் ஒருவனாய்த்தான் நான் உயிர் நீப்பேன் என்னும் நம்பிக்கையும் உண்டாகியுள்ளமையையும் அடிகளார்க்குத் தெரிவிக்கும் வேலா, “ஆகூழா? போகூழா?” என்று பெரியார் மாவட்டத் திருக்குறள் பேரவை மாநாட்டு நிகழ்ச்சி குறித்து எழுதிய எழுத்து பிளவை வெளிப்பட உணர்த்திற்று! நிலைமை என்ன? ‘குறளாயம்’ என ஓர் அமைப்பு உருவாயிற்று!

இவ்விரிவாய்வின் முடிவென்ன? தமிழ் மொழி—தமிழின — இயக்கங்கள் உள்வெடிவுகளால்—பிரிவாகி— மீண்டும் மீண்டும் அவை தொடங்கிய இடத்திலேயே தொடங்கி வளர்ந்து, மீண்டும் ஒன்று தொடங்க வழியமைத்து ஓய்ந்து விடுகின்றன என்பதே! இசையில் ஆரோசை அமரோசை இன்பாகலாம்! கொள்கைவழியில் கேடேயன்றோ!

முணைப்புகள்—முட்டுதல்கள்—மோதுதல்கள் எல்லாமும் கொள்கை வழியில் நெருங்கி வருவார்க்குள்ளேயே—உறைப்பாக நிற்பார்க்கு உள்ளேயே ஏற்பட்டுக்—கொள்கைகளைக் கனவிலும் கருதார் இயக்கமாக்கி அவர்கள் முடுவிழா நடத்துவதற்குத் துணைப்பட்டு நிற்பதே!

“மிகைநாடி மிக்க கொளல்” என்பதனைக் கொள்கைவழிக்குக் கொள்வார் எவர்? எதிரிடை யாளரிடம் — முரண்பட்ட கொள்கையாளரிடம்

கூட்டு வைத்துக் கொள்வமேயன்றி, எம்மிடைச் சற்றே கொள்கை—கருத்து—வேறுபட்டாரிடத்துக் கூடேம் என்று, முரண்கூடாரங்கொளாடு முந்து முந்து முனைந்து நின்று இனங்கெடுக்கும் கட்சிகளின் காட்சிகள் நாம் அறியாதனவா? ஆதலால், மொழி, இன, வழிக்—காவல்களில் நாம் நம்மை ஈகம் செய்தும் கூட ஒன்றியிருத்தல் ஆக்கமாம்! இல்லையேல் தேக்கமாம் என்பதன்றி, இனக்கேடுமாம் என்பதே.

இனிக் குறளியம் குறித்துக் காண்போம்.

குறளியம் (அறிவாண்மைத் திங்கள் இதழ்)

திருக்குறளின் விளம்பரக் கருவியாகவும் அறிவு நல வளர்ப்புக் கலைக் கழகமாகவும் தொடங்கப்பட்டது 'குறளியம்'. குறளியக் கொள்கை இன்னதென்றும், அதனை வெளியிட்டுரைத்த அடிகளார் உரை இன்னதென்றும், குறளியம் பிறந்த வகை இன்னதென்றும்—முன்னரே அறிந்துள்ளோம்.

குறளியம் தொடங்கி ஒன்பான் ஆண்டுகள் நிரம்பி, இதுகால் பத்தாம் ஆண்டில் நடையிடுகின்றது. தொடக்கமுதலே, அதன் வருவாய் கொண்டு இதழ் நடத்த இயலாது என்பதை வேலா அறிவார். ஆதலால், அதன் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை உரிய அளவை எட்டுமட்டும் கைப்பொருள் கொண்டு வெளியிடுதல் என்னும் உறுதி

யைக் கொண்டமையாலும், அச்சக வாய்ப்பும் வணிக நிறுவன அமைப்பும் ஏந்தாக இருந்து வருதலாலும் இடையறவுபடாமல் இயல வாய்ப்பாயிற்று. (குறளியத்தால் உண்டாகும் பொருளிழப்பை அறிய விரும்புவோர் குறளியம் 9:7 பக். 24—25 காண்க).

இதுகாறும் திங்கள் இதழாகிய குறளியம், 117 இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளது. வரும் ஆகத்துத் திங்களிதழ் 11 ஆம் ஆண்டின் தொடக்க இதழாக அமையும். ஆண்டு 'வேல்' என்றும், திங்கள் 'வெற்றி' என்றும் வரும் இதழ் இந்நாள் வேல் 10. வெற்றி 9 ஆகும் (1-4-1990).

ஆசிரியர் உரை

இந்நூற்றுப் பதினேழு இதழ்களில் ஆசிரிய உரையாகவும் துணையுரையாகவும் 179 கட்டுரைகளும் குறுங்கட்டுரைகளும் வரைந்துள்ளார் வேலா. இவற்றுள் சில செய்திகள் மட்டுமே, குறித்த கால அளவில் நின்று பயன் செய்வவை; மிகப்பல, நிலைத்தக்க தொகுப்பாகித் தமிழ்வுளமாக நின்று பயன் செய்வவை.

பொருட்சீர்மை

முதல் மூன்று வேல்களும் திருக்குறள் பேரவை வரலாற்றை எவர் எக்காலத்தில் ஆய்வுப் பொருளாகக் கொள்வர் எனினும் அவ்வாய்வுக்கு மூலவைப்பகம் போல்வன.

நான்காம் வேல், ஐந்தாம் வெற்றி தொட்டுக் 'குறளாயம்' ஆய்ஞருக்கு மூல வைப்பகமாகவும், திருக்குறள் பேரவை ஆய்ஞருக்குத் துணை வைப்பகம் போலவும் அமைவன.

தமிழ் மொழியாக்கம், தமிழ்மொழி இயக்கம், திருக்குறள் ஆய்வு, தமிழினம், தமிழக அரசியல், தமிழ் வழிபாடு, தமிழீழம், தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம், குமுகாயச் சீர்திருத்தம், சாதி ஒழிப்பு, குறளியப் பொருளியற் கொள்கை இன்னவற்றுள் ஒன்றையோ பலவற்றையோ ஆய்வார்க்கும்— நூல் செய்வார்க்கும்—அரும்பெரும் கருவூலமாகத் திகழ்வது குறளியம்.

ஒளிமணி

வேல் 1. வெற்றி 4-இலேயே ஆசிரிய உரை தீட்டுகின்றார் வேலா? தலைப்பு என்ன?

“இந்நாள் முதல்வர் செய்வாரா? முன்னாள் முதல்வர் ஏற்பாரா?” அரிய தலைப்பு! சங்கப் புலவர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து நின்று 'ஒரு குடி காக்க உரைத்தது' போன்ற ஒளிமணித் தலைப்பு!

இரு முதல்களும் இணையக் கூடியது அரசியல் களத்திலா? கட்சிக் களத்திலா? இல்லை! இல்லை! தாய்த் தமிழ்க்கு உலகப் பெருவிழா எடுக்கும் நன்மங்கலப் டிபாழுதிலே! அதனை ஏற்க இருவருள் எவர் முந்து நின்றனர்? முந்து நிண்

றால் முழுப்புக் கழ் அவர்க்கன்றோ! தனித்தனிக் கருத்துக்களுக்குத் தலையாட்டம் தந்து விடாமல், தாய்த் தமிழ் விழாவிலே உலகே தலையாட்ட இருவரும் ஒருவராம் உயர்நிலை எய்தக் கூடாதா என உருகி—உருகி—எழுதிய எழுத்து வேலா எழுத்து.

உருக்கம்

1967-ஆம் ஆண்டு இந்தியப் பேராயக் கட்சி தேர்தலில் தோல்வியுற்றது. தி. மு. கழகத்தினர் தமிழ்நாட்டில் இல்லை—இல்லை—பெயர் மாற்ற மும் பெற இயலா அவல நிலையில் இருந்த—சென்னை மானிலத்தில்—அரசுக் கட்டில் ஏறியது. பேராயக் கட்சிக்காகத் தந்தை பெரியாரும், தி. மு. க. விற்காக முதறிஞர் இராசாசியும் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு அத்தேர்தலில் பணியாற்றினர். அது போழ்தும் சரி; அதற்கு முன்னரும் சரி; தி. மு. க. வையும் அதன் தலைவர்கள் முதல் உறுப்பினர்கள் யாவரையும் சேர்த்துத் தந்தை பெரியார் திட்டிய திட்டிகட்டும் ஏச்சுப் பேச்சுகளுக்கும் அளவே இல்லை. அமைதியாகவும், பொறுமையாகவும் அவற்றை இன்முகத் துடன் ஏற்றனர் அண்ணாவும் அவர்தம் தம்பிகளும்.

தேர்தல் முடிவுகள் வெளிவந்தன. தி. மு. க. வென்றது; அண்ணா அவர்கள் அரசுப் பொறுப்

பிணை ஏற்றார். பெரியார் திருச்சிக்குத் தம் மாளிகைக்குச் சென்று விட்டார். சென்னையில் இராசாசியோ சுறுசுறுப்புடன் நெஞ்சு நிமிர்த்திக் கொண்டார்; ஆட்சிக்குவந்தோரை மந்திரங்கள் சொல்லி மயக்கி வாழ்த்திடக் காத்து நின்றார். அண்ணா வந்தாரா? தம்பிகள் வந்தனரா?

ஈரோட்டுப் பாதையில் உருண்டு புரண்டு வளர்ந்தவர்கள் அல்லரோ? ஆம்! தம் தலைவரை நோக்கி—திருச்சியை நோக்கி—ஒரு மனத்துடன் ஓடினர். அய்யாவைப் பார்த்து—எட்டி எட்டிப் பார்த்து மெய்ச் சிலிர்த்தனர். அண்ணா முன் நின்றார். “இந்தாருங்கள் அய்யா, இந்த வெற்றியே தி. மு. க. ஆட்சியே உங்கட்குப் பரிசு—படையல்” என்று கைகட்டி என்ன சொல்வாரோ எனக் கலங்கி நின்றனர். தாய்ப்பாலுக்கு ஏங்கும் பச்சிளங் குழந்தைகளாய் நின்றனர். அண்ணா பார்க்க... தம்பிகள் பார்க்க... ஏக்கமுடன் பார்க்க... பெரியார் பார்க்க... எல்லாரையும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்க்க...

கண்கள் குளங்களாயின; உடல்கள் இணைந்தன; உள்ளங்கள் ஒருப்பட்டன; அழக் காறும் காழ்ப்புணர்வும் திக்குத்தெரியாமல் எங்கு இருந்தனவோ அங்கேயே ஓடிவிட்டன (அந்தக் காட்சியை இன்று நினைந்து எழுத, கண்களில் கண்ணீர் தேங்குகிறது).

அடுத்து வந்த கிழமையிலே இராசாசி அவர்கள் தம் சொந்த இதழ் எனச் சொல்லிக்கொண்ட

இதழில் காழ்ப்பு மிக்கிட்டு, அழுக்காறு விஞ்சி, ஆற்ற இயலாதோர் நிலையில் பலரிடம் சொல்லிச் சொல்லிப் பின் எழுதவும் செய்கிறார். 'நான் ஏமாற்றப் பட்டேன்; இப்படியும் செய்வார் என்று கனவிலும் எதிர்பார்க்கவில்லை' என்று.

இதிலிருந்து நாம் என்ன தெரிந்து கொண்டோம்? 19 நூற்றாண்டுகளாக அனைத்திலும் அடிமைப்பட்டும் அழுக்கப்பட்டும் அறிவிழந்தும் இருந்த நாம் அரை நூற்றாண்டில் பெற்ற கல்வியும் விழிப்பும் தானே இத்திருப்புமைக்குக் கரணியம்.

தந்தை பெரியாரும் பேரறிஞர் அண்ணாவும் திருக்குறளைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் அல்லரோ! குடி செயல் வகை அதிகாரத்தைத்தான் மறப்பரோ? தன்மானம் கருதிக் கொண்டு தம் குடி உயரும் செயலை உரிய காலத்தில் செய்யாமல் இருப்பாரா அண்ணா அவர்கள். தம்மையும் தம் தம்பிகளையும் திட்டினாரே எனத் தம் மானம் கருதாது தமிழ்க்குடி—திராவிட இனம் உயர்வதற்கான உரிய செயலை உரிய நேரத்தில் அன்றோ அண்ணா செய்தார்!

“குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவம் மடிசெய்து
மானம் கருதக் கெடும்” (1028)

சேரன் செங்குட்டுவனின் குடி காத்த நிகழ்ச்சியினும் விஞ்சி நின்றன்றோ இந்நிகழ்ச்சி வரலாற்றில் இடம் பெற்று விட்டது.

தமிழவேள் கலைஞர் அவர்களே!
 புரட்சித் தலைவர் அவர்களே!
 நான் முந்தியா நீ முந்தியா என்று

எண்ணாது!

அன்புடைமையோடு
 இனியவை கூறி
 நடுவு நிலைமையோடு
 அடக்கமுடையோடு
 பொறையுடையோடு
 அழுக்காறு நீக்கி
 வெஃகாமை இன்றி
 புறங் கூறாது
 பயனில சொல்லாது
 பெரியாரைத் துணைக்கொண்டு
 சிற்றினம் சேராது
 அவையஞ்சாது
 நட்புப் பாராட்டி
 பழமை பேணி
 கூடாநட்பு நீக்கி
 பேதைமை அகற்றி
 இகல் அறுத்து
 உட்பகை ஒழித்து
 குடி செயல்வகை அறிந்து
 மானம் நோக்கிப்
 பெருமை சேர்க்கக்
 குடிமை காக்கச் சரியான காலம்
 வந்து விட்டது!

உலகத் தமிழ் மாநாட்டை மதுரை மாநகரில் நடத்துங் காலம் வந்துவிட்டது. தமிழுக்குற்ற இன்றைய தலைவர்களோ குடிமை காத்த அண்ணாவின் வழிவந்தவர்களோ மாமியார் மருமகள் தாக்கங்கள் போலக் கைபட்டால் குற்றம், கால்பட்டால் குற்றம் என்ற பேதைமை நிலையை ஏற்றால் என்னென்பது! அரசியலில் நீங்கள் எப்படியோ இருங்கள். அதைக் காலமும் மக்களும் முடிவெடுக்கட்டும். அதைப்பற்றி இஞ்ஞான்று யாமும் சிந்திக்கவில்லை.

தமிழினத்திற்கே பெருமை சேர்க்கும் உலகத் தமிழ் மாநாட்டின்போது நாட்டின் தலைவர்களிடையே இத்துணைப் பகை ஆகலாமா? வேறுபாடு தமிழில்—தமிழ் மாநாட்டில்தான் காட்டலாமா கலைஞர் இல்லாதோர் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடப்பதை நாளை வரலாறு எண்ணி உட்பகையை நினைவு கூர்ந்து நகையாடுமல்லவா!

பொன்மனச் செம்மல் புரட்சித் தலைவர் அவர்களே! பெரியாரைத் துணைக்கோடாது அண்ணா அரசுக் கட்டில் ஏறியிருந்தால் என்ன பெருமை வந்திருக்கும். சிந்தியுங்கள். அதே நிலைமைதான் இன்றும்; அண்ணா அவர்கள் நிலையில் தான் இன்று நீங்களும். அண்ணாவைப் போல் குடிசெயல்வகை அறிந்து திராவிடக் குடியினப் பெருமையை—குடிமையைக்—காப்பீர்களா?

அண்ணா அவர்கள் திருச்சி சென்று குடிமை காத்ததுபோல் நீங்களும் கோபாலபுரம் செல்ல

வேண்டும். அவரை அழைக்க வேண்டும். ஏன், மாநாட்டில் சிறப்பையும் வழங்கலாம். ஏற்பாராகலைஞர் என அஞ்சாதீர்கள். முன்வரலாற்றை உடனிருந்து கண்டவரல்லவா அவர்! பெரியார் அண்ணா ஊட்டிய தாய்ப்பாலில் வளர்ந்த நெஞ்சம் அது. தமிழ் என்றால் மறுக்கவும் துணியுமோ? மறுத்தால்...மறுத்தால்...

தமிழக முதல்வரே, திரும்பவும் ஒரு வரலாற்றைப் படையுங்கள்! குறள் படித்த நாங்கள் குடிமை காக்கத் தவறோம் என்பதை சாற்றுங்கள்!

கொஞ்சதமிழ்ச் செந்தேனே! கலைஞர் அவர்களே! நீங்களும் மறுக்காது மனமாற்றம் இல்லாது மதுரை நோக்கிச் சேர்ந்து வாருங்கள். குடிமைக்கு முன் காழ்ப்பு ஏது? எல்லாம் தூள்...தூள்...! நீங்கள் சொல்லும் பாடம்தானே!

நீங்கள் இருவரும் அண்ணாவின் தம்பிகள் என்றால் தமிழிற்காக, தமிழ் மாநாட்டிற்காக ஒன்றுபடுங்கள்; அரசியலை இதில் விதைக்காதீர்கள். இல்லையெல் தமிழினம் மறக்காது. வரலாறு எதையும் விடாது—வேலா.

ஆசிரிய உரை முழுமையும் இது! அவர்தம் உணர்வு மீக்கூர்ந்த ஆசிரிய உரைக்கு எடுத்துக் காட்டாக மட்டுமா இயல்வது! வேலாவின் 'குடியோம்பும்' திறம் காட்டும் சான்று ஈதன்றோ! மாற்றார்க்கு இடம்தராது, மனமொத்து இனநலங்

காக்க உருக்கமாக வேண்டும் வேண்டுதல் அன்றோ இது!

“ஆசிரிய உரை சரியானதே; ஆசிரியர் எதுபற்றியும் எழுதும் உரிமை படைத்தவர். அவர் கருத்துத்தான் மக்கள் கருத்து” என்று இதனை வரவேற்றார் முத்தமிழ்க்காவலர்.

“இருவரும் ஒன்றுபட்டு நிற்பார்களானால் அதனடிப்படையாக ஏற்படும் திராவிட இயக்கவலிமையை இந்தியாவில் எந்த ஓர் ஆற்றலாலும் அழித்துவிடமுடியாது என்பது பனிமலை போலும் உண்மை. இனநலம் கருதும் நல்லோர் பலரும் நடுநிலையாளர் சிலரும் எதிர்பார்ப்பதும் இதையே” என்று பாவலரேறு பகர்கின்றார்.

“கலைஞருக்குத்தான் நீங்கள் உருக்கமான வேண்டுகோளை விடுத்திருக்கிறீர்கள். இருப்பினும் வேறு ஏதேனும் நிகழ்ச்சிகள், நெருக்கடிகள் ஏற்பட்டு உங்கள் நல்ல வேண்டுகோளை அவர் ஏற்றுக் கொள்வாரானால் நானே அதில் மகிழ்ச்சி அடையும் முதல் தமிழனாக இருப்பேன்” என முனைவர் சாலையார் சாற்றினார்.

“கலைஞர், திண்மையான இதயம் பெற்றவர். அது மட்டுமா? எதையும் தாங்கும் இதயம் பெற்றுத் தமிழினத்தை வாழ்வித்த அறிஞர் அண்ணாவின் இதயத்தையும் அல்லவா வாங்கி வைத்துள்ளார். அதனால் தானே துன்பங்கள்

இழைத்த இந்திரா அம்மையாருடன் நட்பும் உறவும் கொண்டுள்ளார். ஆனால், இதே பண்பு ஏன் உடனாளர்களிடம் செயற்படவில்லை. சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. நாம் சிந்திக்க முடியாமல் சங்கடப்படுகிறோம். வழக்கம்போல் கலைஞர்தான் துணை செய்ய வேண்டும். அவருடைய வரலாறு படைக்கும் மடல்கள் வாயிலாக நம்மைச் சிந்திக்க வேண்டும். பாராட்டுதலுக்குரிய தமிழக முதல்வர் ம. கோ. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். இந்திரா அம்மையாரிடம் கூட நட்புப் பாராட்டிக் கொண்ட கலைஞர், தமது கெழுதகைமை மிக்க உறவினராக விளங்கிய ம. கோ. இரா. அவர்களுடன் நட்புக் காட்ட உறவுக் கரங்களைத் தரத் தயங்குவது ஏன்? அவர் நெஞ்சத்தில் நெருடிக் கொண்டிருப்பது எது? என்று ம. கோ. இராமச்சந்திரன் ஆராய்ந்தறிய முன்வர வேண்டும்” என்று அடிகளார் ஆய்ந்துரைத்தார்.

ஆராய வேண்டியவர்கள் ஆராய்ந்தார்களா? அதுதான் தமிழகம் காணாத தொடர் வரலாறு ஆயிற்றே! ஆய்ந்திருந்தால், தமிழினத்திற்கு ஓர் அரிய விடிகாலம் ஆகியிருக்குமே! தமிழினத்திற்குள் மண்டிக் கிடக்கும் இனநலம் கருதாச் செயல்கள் தாமே, அண்டை அயலும் தமிழினம் மண்டியிடக் கண்டு வெறிக் கூத்தாட வைக்கின்றன! பாவேந்தர் சொன்னாரே! போர்க்களம் போதல் வேண்டா; பொன் பொருள் இழக்க

வேண்டா; ஒன்றே ஒன்று போதும்; பகையில்லை; பாழில்லை! எது அந்த ஒன்று! தமிழர் ஒன்றுபட்டு விட்டார் என்ற ஒன்றே ஒன்று.

“எங்கள் பகைவர் எங்கோ மறைந்தார்
இங்குள தமிழர்கள் ஒன்றாதல் கண்டே”

என்பது தானே அது. இந்நிலை என்றுதான் ஏற்படுமோ? இந்நிலை ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்கென்றே, ஏற்பட்ட, ஈழப்பாடே இப்பாடு அப்பாடு என்னாமல் எப்பாடு ஆகிவிட்டது!

வெப்பம்

“உய்விக்கும் தலைவன் உருவாவ தெக்காலம்? அவன் வழி உருவாவ தெக்காலம்? என்றும் ஆசிரிய உரை வரைந்தார் வேலா (2:3). “இன்று வேண்டியது ஒன்றே ஒன்று; அது நல்ல தலைமை. ஊழி பெயரினும் தாம் பெயராகக் குறளியச் சான்றாளன்” என்கிறது மற்றோர் இதழின் ஆசிரிய உரை (2:5).

“திராவிட இயக்கத்தீரே! திரும்பிப் பாருங்கள்! யார் உங்களை மன்னிப்பது?” என விளித்து வினா எழுப்புகிறது ஆசிரிய உரை ஒன்று (6:3).

“மதுவிலக்கைக் கைவிடுவதினும் நான் ஆட்சியைக் கைவிடுவேன் என்று சூளுரைத்த பேரறிஞர் அண்ணா வழிவந்த முன்னாள்

முதல்வர் கலைஞர் அவர்களின் எத்தனையோ அறிவுடைய அறப்பணிகள் நம் கண் முன்னர் இருந்தும் மதுவிலக்கை ஒழித்துப் பின் ஏற்று பாங்கினால் மாறிய நம் மனக் கொதிப்பு இன்னும் அடங்கவில்லை.

இன்றோ அன்னையின் மீதிட்ட ஆணையையும் மறந்து, தலைவன் வகுத்த கொள்கைகளை யெல்லாம் இழந்து மது விலக்கைக் கைவிட்டு ஆட்சி நடத்தும் இழிபாங்கை இந்நாள் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஏற்றுள்ளமையோ நஞ்சு தோய்ந்த வாள்முனை நெஞ்சாங் குலைகளை வருடினாற்போல் வருத்திக் கொண்டுள்ளது.

இந்த அழிவுப் பணிகளில் திராவிட இயக்கங்களும் ஈடுபடலாமா? இதுவே நம் குமுறல் வினா" என வெதும்பி எழுதியதன் ஒரு பகுதி இது- அண்ணா ஆட்சி தவிர்த்த கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுக் காலத் தமிழக வரலாற்றினைச் சிந்திக்கிறோம். அன்று, இன்று எனப் பதின்மூன்று முறை தலைப்பிட்டுக் கருத்துரைக்கும் ஆசிரியவுரைத் தலைப்பு "இரட்டைக் குழல் துழுக்கியா? ஒரு குட்டையில் ஊறிய மட்டைகளா?" என்பது.

"தி. க. தோழர்கள் பெரியாரின் அருமைத் தலைமைத் தொண்டரை இழக்கக் கூடாது?; பெரியாரின் தொண்டர்கள் பெரியாரின் வழியில் இருந்து மாறக் கூடாது. யார் எங்கிருந்தாலும் இனநலம் காக்க ஓரணியில் திரளும் மனம்

பான்மையை நாம் இழந்து விடக் கூடாது. அதே போல் கொள்கையாளர்களை இழக்கும் நிலை தி. க. விற்கு வரக் கூடாது. எதையும் (பொருள், சொத்து, தன்முனைப்பு) விட்டுக் கொடுக்கலாம். ஆனால் கொள்கையாளர்களை விடக்கூடாது. ஏனெனில் கொள்கையாளர்களால் தாம் பெரியாருக்கு இவையெல்லாம் உருவாயின என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. இந்த நாட்டின் கொள்கைகட்குத் தொண்டர்கள் அமையார் என்னும் இழி சொல்லை நீக்குங்கள். திரு. கி. வீரமணி தம் தோழர்களை இழப்பதும், தோழர்கள் திரு. கி. வீரமணியை இழப்பதும் வரலாற்றில் பெரியாருக்கும் பெரியாரியத்திற்கும் முதுகில் விழும் கத்திக்குத்து. மற்றவர் நகையாட வாழ்ந்து வீழ்தல் கூடாது! கூடாது!” இனநலம் எல்லாம் புகழும் தரும்” (8:1). இவ்வாசிரிய உரைக்குத் தலைப்பு ‘பெரியார் முதுகில் கத்திக்குத்து’ என்பது. ஆட்சிக் குரியவர்கள் சிலராக நாற்காலி வெறியர்கள் பலராயினரே” என்றும் ஆசிரியவுரை எழுந்தது (8:7) “தேர்தல் வருகிறது தெரிவது என்ன” (5:4) “யாருக்கு நம் ஒப்போலை?” (5:5) “தேர்தல்வேண்டும் ஆனால் உடனேவேண்டாம்” (8:9). “தேர்தல் வருகிறதாம்; யாருக்கு வாக்கு” (9:2) “கொள்கை உள்ளோர் குன்றாவர் கொள்கை இலார் குன்றுவர்” (10:2) “யாருக்கு வாக்கு” (10:4). “தேர்தல்—தெளிதல்—தெரிதல்”

(10:5) “சொல்லியமைக்குப் பாராட்டுகள் செய்யாமைக்கு” (10:8) என்றெல்லாம் ஆசிரிய உரைகள் கிளர்கின்றன.

சொன்னதைச் செய்க

சென்னை பெரியார் திடலில் நடந்த திருக்குறள் கட்டுரைகள் ஆங்கிலப் பதிப்பு வெளியீட்டு விழாவில் தமிழக முதல்வர் கலைஞர் “திருக்குறள் தேசிய நூல்—உலகநூல் என்பதைவிட தமிழ் நாட்டு இல்லங்களின் வாழ்வியல் நூலாக வேண்டும் என்றார்.

“திருக்குறள் நம் மறையாகி இருந்தால் நால் வருண வேதங்கள், குர்ரான், விவிலியம், தம்மபதம் ஆகியன பெற்ற மக்கள் தொகையிலும் திருக்குறள் வழி ஒழுகுவார் மிகுந்திருப்பர்” என்றார் கலைஞர்.

—ஆம்! குறளாயம் இவற்றைத்தான் சொல்கிறது. சொல்லியதைச் செய்கிறது; செய்து வருகிறது.

கலைஞரைப் பார்க்கிறோம். ‘நீங்கள் சொன்னதைச் செய்யுங்கள்’ எனக் கேட்கிறோம்

புத்தம் நிலைபேறு அடைய அசோகன் வந்தார்.

திருக்குறளுக்குக் கலைஞர் வருவாரா?

என வேட்கை யுரைத்து வினாவுகின்றது இறுதியாகச் சுட்டிய ஆசிரிய உரை.

சமயச் சால்பு

வேலா கொண்ட சமயப் புரட்சி பெரிது. மெய்யுணர்வில் தலைப்பட்டுப் பேராப் பெருநிலை எய்தும் செம்பொருட் பார்வையது அது. சாதிக்கு இடந்தராத சால்பும், தாய்மொழி வழியே வழிபடும் உயிருரிமையும் கொண்டது.

‘மீனாட்சிபுரம் மீளுமா?’ என்கிறது ஆசிரிய உரை ஒன்று. (2 : 1)

மீனாட்சிபுரத்து மக்கள் ஒரு மொத்தமாகச் சமயம் மாறிவிட்டனர்; அவர்களைக் குறைகண்டு என்ன பயன்? சமயத்தில் உள்ள குறைகளை நோக்குங்கள்; நீக்குங்கள்; அப்போது இசுலாமா பாத்தும் வேளாங்களன்னியும் மீனாட்சிபுரமாக மாறும் என்னும் ஆசிரிய உரை ஏழு குறிப்புகளைவைத்து மேலுமோர் வினாவை எழுப்புகின்றது’

1. சாதி வேறுபாடுகள் இந்து மதத்தில் இருந்து அறவே ஒழிக்கப்படவேண்டும்.
2. உரிய தகுதியுள்ள அனைவரும் கோயில் களிலும் திருமடங்களிலும் (சாதி வேறுபாடு களின்றி) அனைத்துப் பொறுப்புகளிலும் இடம் பெற வேண்டும்.

3. அறிவியலுக்கும் உண்மைக்கும் மாறாண பொய்யுரைப் புராணங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் மூட்டை கட்டி அப்புறப் படுத்த வேண்டும்.
4. வருணாசிரமம் ஒழிக்கப்பட்ட புதிய இந்து மதம் நிறுவப்பட வேண்டும்.
5. தாய்மொழி வழிபாடு உரிமையாக்கப்பட வேண்டும்.
6. கூட்டு வழிபாடு என்ற பொய்மை எல்லாச் சமயங்களிலும் புரையோடி விட்டது. இறைமை உணர்வு என்பது தன்—தனிஉள—முயற்சி. அகவழிபாடு என்பதே நம் மெய்ப் பொருள் உணர்த்துகிறது. இறைமை உணர்வைக் கூட்டுவழிபாட்டால் பெற இயலாது. மனத்துக்கண் மாசில னாகி அகவுணர்வு பெற்றுப் பேரா இயற்கை பெறலே நம் இறைமைக் கொள்கை.
7. இந்து சமயத்தில் நுழைந்திருக்கும் மற்றை இழிமைகளைப் போக்க அவ்வப்போது அறிஞர் பெருமக்கள் கூடி ஆய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும்,

காஞ்சிமடத்திற்கும் மதுரை ஆதீனத்திற்கும் தகுதியுடைய இன்றைய தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவர் இளவல் பொறுப்புத் தளவுமை ஏற்றுப் பின் தீருடத் தலைவராக

வேண்டும். அன்றுதான் இந்துமதம் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும். மீனாட்சிபுரம் என முழங்கும் இவர்கள் இதற்கு ஆட்படுவார்களா?" என்பது அது.

“நம் கோயில்களில் படிந்தகறை” என்பதோர் ஆசிரிய உரை (1:2)

திரு நணா (பவானி கூடுதுறை)க் கோயிலில் “கோடி அர்ச்சனை!” பாவேந்தர் பட்டடை ஈரோடு இராமலிங்கனார் பாவலர் ஈவப்பனாருடன் கோயிலுள் சென்று நால்வரை நினைந்துருகி முழுநிறுபூசிக் கொண்டு ‘தமிழினமே விழி’ என்னும் தலைப்பிட்ட அறிக்கைகளை அனைவர்க்கும் வழங்கினார். தேவார திருவாசக திருவாய்மொழிகளைப் புகவிடாது புரியா வட மொழிக்குக்கோயில் இடமாகிவிட்டதால் ஏற்பட்ட கேட்டை விளக்கினார். இங்கே அறிக்கை வழங்கவோ பேசவோ கூடாது என ஆங்கிருந்தவர் தடுத்தனர்.

இந்தக்கோயிலில் உங்களுக்கு என்ன உரிமை உண்டோ, அவ்வுரிமை எங்களுக்குமுண்டு. எங்களைப் போகச் சொல்ல எவருக்கும் உரிமை இல்லை. நால்வர் வழியில் செயல்படும் நாங்கள் கோயிலின் இறைமையையும் தூய்மையையும் காக்கப் பாடுபடுபவர்கள், இன்றில்லாவிட்டால் நாளை உணர்வீர்கள்” என்றார் இராமலிங்கர். இதனைச் சுட்டும் வேலா, “இராமலிங்கரைப்

போன்ற துணிவுள்ள இளைஞர்கள் ஒவ்வோர் ஊரிலும் தோன்றினால் நம் கோயில்களில் பல நூறு ஆண்டுகளாகப் படிந்த கறைகளை நீக்கித் தூய்மை யாக்கலாம். பழைய தெய்வத்தன்மை நம் கோயில்களில் திரும்பவும் தோன்றலாம். தோன்றுமா? வழிபிறக்குமா?

உணர்விருந்தால் சொல்லுங்கள்! ஒன்றாய்ச் செயல்படுவோம்!” என்கிறார். “சொல்லிய வண்ணம் செய்தலே, சொல்லுதல்” என்பது வேலாவின் மறை! அது திருக்குறள் வழியது தானே!

சாதி ஒழிப்பு

வீரசைவம் ‘பிறப்பொப்புக்’ கொள்கையது; திருக்குறள் வழியும் அதுவே; ஆதலால் முன்னர் வீரசைவராய்ப் பின்னர்க்குறளியத்தராய்த் தம்மை முழுதாக்கிக் கொண்ட வேலா. “சாதி வேற்றுமை ஒழிப்பில் அரசின் கடமை” (1 : 11) “என்று மறையும் இந்தச் சாதிவெறி இங்கு?” (9 : 4) “சாதியை ஒழிக்கும் முயற்சியே அறிவுடைமை” (9 : 7) என்றெல்லாம் ஆசிரிய உரைகள் எழுதினார்.

“சாதியைச் சொல்லாதே! சாதியைக் கேட்காதே! சாதியை நினைக்காதே! என்று நம் நாட்டின் ஆட்சியாளர்கள் மேடையிலே அலறுவ்தோடு சரி. ஆனால் அவர்கள் ஆட்சியில் பள்ளிக்

குச் சேரும் பிஞ்சுக் குழந்தைகளிடம் என்ன சாதி எனக் கேட்டுத்தான் பள்ளியில் சேர்க்க அவர்கள் ஆளும் ஆட்சி சட்டம் செய்திருக்கிறது. சொல்வது ஒன்று; செய்வது ஒன்று. கொள்கையற்ற அரசியலாளர்கள்.

ஏ! ஆட்சியாளனே, நீ மேடையிலே முழங்கியதை ஆட்சியிலே நடைமுறைப்படுத்த 40 ஆண்டுகளாகச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கிறாயா?

ஓர் உண்மை தெரியுமா? சமுதாயச் சிந்தனையாளர்களும் பேரறிஞர்களும் மக்களிடையே ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்ச்சியை மட்க அடித்தது யார்? ஆட்சியாளர்களேதாம்! ஆட்சிக்கு வராத போது கொள்கையெல்லாம் வாய்கிழியப் பேசுகிறார்கள். வந்தவுடன் கொள்கையை மறந்து நழுவி விடுகிறார்கள். சாதியற்ற இந்தியாவை உருவாக்குவேன் என்றார் காந்தியடிகள். அவர் வழி அரககட்டில் ஏறிய நேரு அவர்கள், தம்மை ஒரு நாத்திகர் என்கூடச் சொல்லிக்கொண்டார். ஆனால் அவரால் சாதியை ஒழிக்க ஓர் அணு அளவுகூட அவரது ஆட்சிக் காலத்தில் முடியவில்லை.

அதே போன்று தந்தை பெரியார் வழிவந்தவர்கள் கொள்கைமறந்து கோயிலைச் சுற்றிக் கொண்டும் மடத்தலைவர்களை முழங்காலிட்டுக் கும்பிட்டுக் கொண்டும் வயிறு பிழைக்கிறார்கள்.

இந்த நிலை எம். ஜி. ஆர் ஆட்சியில், இதுபோன்ற முடப்பழக்க வழக்கங்கள் செய்யும் செயல் உச்ச நிலைக்குப் போய்விட்டது. தன்மானம் என்ற கொள்கை பேச்சிற்குக்கூட இல்லை. விளைவு, ஒளிந்திருந்த சாதி வெறிகளும் மதப்பூசல்களும் இன்று கச்சை கட்டிக் கொண்டு சங்கங்களாக முளைத்து வளர்ந்து ஆட்டம் போடுகின்றன. அதனால்தான் வயிரத்தை வயிரத்தால்தான் அறுக்கமுடியும் என்று கூறி, இனிமேல் எல்லாச் சலுகைகளும் கலப்புமணம் புரிபவர்களுக்கே வழங்கவேண்டும் என்று சென்ற இதழில் நாம் வலியுறுத்தியிருந்தோம்” என்று விரித்தெழுதும் வேலா, “சாதி வெறியர்களோடு போராடி வெல்லலாம் ஆனால் சாதியால் நன்மை போகிறதே என்று கூறும் குறுகிய எண்ணமுள்ள தன்னல வெறியர்களே நமக்கும் நம் முயற்சிக்கும் முட்டுக் கட்டைகள். இவர்களுடைய குறுகிய நோக்கத்திற்குச் சரியான தீர்வு முறை கண்டால் சாதிகளை அழித்து விடலாம். மதவெறியை ஒடுக்கி விடலாம்.

இதற்குள்ள ஒரே வழி பொருளாதார அடிப்படையில் வாய்ப்புகளை வழங்குவது என்பதே. இதைச் செயல்படுத்தவல்ல சிந்தனையும் அறிவாற்றலும் மிகுந்த ஆட்சியாளன் என்று பிறப்பானோ? ஆட்சிக்கு வருவானோ? அது வரை நாம் காத்திருப்போமா? அன்றிக் காலத்தை வென்று மாற்றுவோமா? சிந்தியுங்கள்” என வரைகின்றார். இது, சாதியை ஒழிக்கும் முயற்சியே அறிவுடைமை என்பதன் ஒரு பகுதி.

குடியொழிப்பு

குடிகெடுக்கும் குடியை ஒழிப்பதில் வேலாவுக்குத் தனிப்பெரும் உந்துதல் உண்டு. பலப்பல வேண்டா; ஆசிரிய உரை ஒன்று; அதுவும் குறளியம் தொடங்கிய எட்டாந்திங்கள் ஆசிரிய உரை. “சான்றோரால் எண்ணப்படாதவர்” என்பது தலைப்பு. முழுமையாகத் தரப்படவில்லை; சிலச் சில பகுதிகள் :

திரு. கலைஞர் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட மது விலக்குத் தளர்வு என்னும் துயர முடிவால் விளைந்த கொடுமைகள் இன்னும் நம் குழகாயத்தை விட்டு அகன்ற பாடில்லை. அவ் விடைக் காலத்தில் குடிக்கப் பழகிய தலை முறைகளை இன்றளவும் திருத்த முடியாது. துயருறும் இல்லங்களை எண்ணிப் பார்க்கும் போது நெஞ்சு குமுறுகிறது. ந ல் ல வ ர் க ளி ன் இதயங்கள் அழுகின்றன.

திரு. கலைஞர் ஆட்சியின் மதுவிலக்குத் தளர்வினால் மதுகுடிக்கப் பழகிய எனது நண்பர் ஒருவரின் குடும்பம் இன்று நடுத்தெருவில் நிற்கிறது. அவரைப் பெற்றவர்களும் உற்றவர்களும் செய்வதறியாது திகைக்கின்றனர். அவரது தந்தையார் தாம் செய்த பெருவணிகத்திற்குத் தம் மகனும் துணையின்றிப் போன சூழலில் மகனது செயல்களால் செல்வத்தையும் இழந்து இறந்தார்.

“மற்றுமொரு குடும்பம் நாட்டுக்குழைத்துப் பட்டயம் பெற்ற தலைவனைக் கொண்டது அவர் மகன் கல்லூரிக் காளையானான். மதுவிலக்குத் தளர்வு வந்தது. மகன் குடியனானான். தந்தை தம் மகன் நிலைக்கு இரங்கி உயிரையே துறந்தார்.

“மற்றுமொருவர் இன்றை இலக்கிய விழாக்களின் தலைவர். ‘சனாதனதர்மங்’களின் காவலர். அவர் மகன் மிகப்பெருங்குடியனாக மாறி விட்ட கீழ்மையை எண்ணி எண்ணி மறுகி, நாளும் மாழ்குகிறார். இதைப் போல எத்தனை குடும்பங்கள் தமிழ்நாட்டில் அவலநிலைக்கு ஆளாகியுள்ளன. அய்யகோ! நெஞ்சு பொறுக்கு தில்லையே!

“என்னைப் பார்க்கிறேன். என் இல்லத்து முன்னவர்களைப் பார்க்கிறேன். மதுவிலக்கு குடி கொடிது என்று உணர்ந்த தலைமுறையில் தானே நாங்கள் வாழும் மாந்தர்களாக மாறினோம். குறளியம் நடத்தும் கொள்கையராகிறோம். இது தானே தமிழகத்து வாழும் அனைத்துக் குடும்பங்களின் நிலையும்.

“தமிழக முதல்வர் அவர்களே! புரட்சித் தலைவர் அவர்களே! தங்கள் மனம் தடுமாறுகிறது; மதுவிலக்கை நீக்கத்தான் போகிறார் முதல்வர் என்று சொல்கிறார்களே! அஃது உண்மையா? கூடாது; கூடவே கூடாது.

“நாங்கள் அன்புடன் நினைப்பதைப் போல உங்கள் குடும்பங்களின் முன்னவர்களை நினைத்துப் பாருங்கள்; உங்கள் அமைச்சர்களின் கட்சிக்காரர்களின் குடும்பங்களின் முன்னவர்களை நினைத்துப் பாருங்கள்! ஏன் தமிழகத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பங்களின் முன்னவர்களை நினைவில் கொண்டு பாருங்கள். கோவணம் கட்டிப் பகலைப் போக்கிக் குறுகிப்படுத்து இரவைப் போக்கி வாழ்ந்ததையும் கல்வியின்றிக் கைகட்டி வாய் பொத்தி, காலை விழுந்ததையும்... அப்பப்பா திரும்பவும் அந்த வாழ்க்கை இந்நாட்டு மக்கட்கு வர வேண்டுமா?

“புரட்சித் தலைவர் அவர்களே, தங்களை நாட்டு மக்கள் விரும்பியதற்கு என்ன கரணியம்? வாழ்க்கையில் மட்டுமின்றி, திரைப்படத்தில் கூட ஒரு குடியனாகத் தோன்ற மறுத்து நடித்ததை மறக்காதீர்கள். உங்களைப் பண்பற்றோர் சிலர்—திட்டத்திற்காண பொருட்பற்றாக் குறையால்—நெருக்கி, உங்கள் கொள்கையை மாற்றக் கூறுகிறார்கள். அவர்களை அருகில் அழைத்து வாயை ஊதச் சொல்லிப் பாருங்கள். அவர்களின் திரைமறைவில் நடப்பதைப் பாருங்கள். அவர்களது நட்பை விட்டுவிட முயலுங்கள்.

“மதுவிலக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றால் ஆட்சியில் இருந்தே விலகி விடுவேன்” என்று சொன்ன பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உங்க

ளைத் தடுக்க இன்றில்லை. எளிய குடும்பங்களின்—தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பங்களின்—அவல நிலைக்குக் கரணியமே குடி என்பதைக் கண்டுணர்ந்த தலைவர் காமராசர் உங்கட்கு எடுத்துக் கூற இன்றில்லை.

“மதுவிலக்கைத் தளர்த்தக் கூடாது எனக் கலைஞர் அவர்களின் இல்லத்திற்கே சென்று கேட்டுக் கொண்ட முதறிஞர் இராசாசி உங்களிடம் வர இன்றில்லை. ஆனால் உங்களிடம் குடிப்பழக்கம் இல்லை. உங்களின் நல்ல பழக்கங்களும் பண்புகளும் தாம் உங்களை முதல்வராக்கி உள்ளன. நீங்கள் பெற்ற நல்லவைகளை நாட்டுக்கும் ஆக்குவீர்கள் என்றுதான் மக்கள் நம்புகிறார்கள்.

“குடியாதவர்கள் நூற்றுக்கு 70 பேர். குடிப்பவர்கள் 30 பேர் தாம். தாங்கள் மதுவிலக்கை எடுத்தால் 30 என்பது 70 ஆக மாறும். இந்த மாற்றம்...தாழ்த்தப்பட்ட குடிகளை, என்றும் தாழ்வுபெற்ற குடிகளாக மாற்றும். அந்தப் பெருமையைக் கட்டிக் கொள்வதானால் மதுவிலக்கை எடுங்கள்!

“ஆனால் ஒன்று, தாங்கள் சான்றோரால் எண்ணப்படாதவர் ஆகிவிடுவீர்கள். பேரறிஞர் அண்ணா போல், பெருந்தலைவர் காமராசர் போல் முதறிஞர் இராசாசி போல் என்றும் சான்றோரால்

எண்ணப்படத்தக்கவராகத் தாங்கள் திகழ வேண்டும் என்பதே எங்கள் அவா.

“அரசுப் பணிகளில் திருவள்ளுவர் ஆண்டைப் பதிக்கச் சொன்னீர்கள். எங்கள் நெஞ்செல்லாம் பூரித்தது.

“கேரளத்திலே போய் நான் தமிழன் என்று சொல்லிய — உலகத் தமிழ் மாநாடு நடத்திய உங்களைக் கொஞ்ச நினைக்கிறது.

“யாரோ உங்களைப் பள்ளத்தில் இடறச் செய்கிறார்கள். பெருமதிப்பிற்குரிய புரட்சித் தலைவா அவர்களே! இருகரம் கூப்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். மதுவிலக்கை நீக்க வேண்டாம். தற்கொலை முனைப்புக் கொடுமைக்கு ஆளாக வேண்டாம். குடியைக் கெடுப்பது குடியே! அதுவே மக்கள் தலை மேல் விழுகின்ற இடி.”

எவ்வளவு நயம்! எவ்வளவு கெஞ்சுதல்! எவ்வளவு மன்றாடுதல்! பின்னரும் என்ன? மீண்டும், கலைஞர் ஆட்சி தளிர்க்க வேண்டும் என விழைந்த வேலாவுக்குக் களிப்பூட்டிய ஆட்சி தோன்றியும் “மலிவு விலை மதுவை அரசே வழங்கும்” என்ற செய்தி தாங்கிக் கொள்ள முடியாததாயிற்று! குடிப்பழக்கம் குடும்பத்தை அழிப்பதைக் கண்ணார்க் கண்டிருந்தும் அதனை விலக்காமல், மலிவு விலையில் அரசே தருவது என்பது எவ்வளவு தீமையானது என

வெம்பினார். கண்ணீர்விட்டு மன்றாடுகிறோம்; “மலிவு விலை மது வேண்டா” என ஆசிரியவுரை வரைந்தார். மகளிரியக்கத் தவரின் மதிக்கத்தக்க கருத்துக்களையும் வெளியிட்டார்! இவ்வளவும் வென்றனவா? இன்றுவரை ஆகவில்லை!

ஈழத்தமிழகம்

தமிழ் உணர்வு இளந்தை முதலே பெற்றுப் படிப்படியே வளர்ந்து வருவதுடன் வளர்த்து வருபவரும் வேலா. அவர் தமிழினப் பற்றுமைக்குச் சான்று பல வேண்டுவதில்லை. ஈழச் சிக்கல் பற்றிய அவர்தம் சிந்தனை எத்தனை இதழ்களின் ஆசிரிய உரைகளாக விளங்குகின்றன என்பதைக் கண்டாலே தெளிவாகிவிடும்.

“செந்நீரும் கண்ணீரும்” என்பதில் அவர் உருகி—உருக்கும் செய்தி (1:12) “ஆ, அய்யோ! அய்யய்யோ! ஆங்...ஆங்கு...ஆங்; ம்...ம்... அப்பா! தாயே! ஆண்டவனே! என்னைக் காத்தருளும் கதிர்காமத்தானே! முருகனே!. ஓ...ஓ— அய்யோ...இப்படிப்பல அவலப் பேரிரைச்சல்கள் ஈழநாடு (இலங்கை)—கொழும்பு புகைவண்டி நிலையத்தில் இருந்த எனது செவிகளில் சம்மட்டி கொண்டு அறைந்ததுபோல் விழுந்தன (1977இல் யான் ஈழநாட்டுப்பயணம் மேற்கொண்ட போது நடந்தது). வண்டி புறப்பட 12 மணித்துளிகளே இருந்தன. உடன் ஒலிவந்த திக்கு நோக்கி ஓடி

னேன். என் ஈழ நண்பர்களான சுதந்திரன் இதழ் ஆசிரியர் திரு. மகேசன், திரு. நவசோதி, திரு. பேரின்ப நாயகம் ஆகியோரும் பின்வந்தனர்.

புகைவண்டிப் பெட்டி ஒன்றின் உள்ளும் புறமும் சுமார் முன்னூறு பேர்கள் அழுதரற்றிய பேரிரைச்சல்தான் அது. பிறந்தும் வாழ்ந்தும் வந்த நாட்டைத் துறந்தும் இழந்தும் தமிழ்நாடு செல்லும் மக்கட்கூட்டம்தான் என்பதறிந்தேன். உடனிருந்த ஈழ நண்பர்கள் அரசு ஒப்பந்தங்களை விளக்கினார்கள். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்று வகுத்த தமிழினம் தோன்றிய ஈழ மண்ணில் இருந்து கால வரலாற்றின் கொடுமை யால் வெளியேற்றப்படும் அவலத்தைக் கண்ட என் கண்கள் குளமாயின.

ஈழத்தில் இத்திங்களில் நடந்ததை நாளிதழ்களில் அறிந்த என் நெஞ்சம் நடுங்கியது. முந்தைய அவலக் காட்சியினும் கொடுமையான தோர் காட்சி என் மனத் திரையில் ஓட, கண்ணீர் செந்நீராய் வடிந்தது. தீ, கொலை, கற்பழிப்பு, சூடு, தாக்குதல்...மனத்திரையில்.....

திராவிட இயக்கம் தந்த கலைஞர் கருணாநிதி இக்கருத்தை இதயத்துட்கொண்டு ஈழத்தமிழர் படும் துயர்—எமக்கு மனிதாபிமானப் பிரச்சினை மட்டுமில்லை. இனப்பிரச்சினையும் கூட என்று கூறி பாரதத் தலைமை அமைச்சரைத் தக்கன புரிய வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார். திராவிட

இயக்கம் பெற்ற தமிழக முதல்வர் ம. கோ. இரா-
அவர்களும் இச்செய்திகளுடன் பாரதத் தலைமை
அமைச்சரை அணுகியுள்ளார். இரட்டைக் குழல்
துப்பாக்கிகளாக இவ்விருவரும் இதிலாவது செயல்
படுவரா என ஏங்கும் இதயத்தினராக உள்ளனர்
தமிழ்நாட்டினர் என வரைகிறார். இணைந்த
பயன்பாடு இங்குக் காண இயலுமா? தங்கள்
மானத்தை விட இனமானம் உயர்ந்ததென இவர்
கள் என்று எண்ணினார்கள்? தன்மானத்தால்
இனமானத்தைக் கெடுத்த—கெடுத்துவரும் செய்தி
கள்—காட்சிகள்தானே மிகுதி. அதனால் பதறும்
நெஞ்சத்தைப் பறையறைந்து ஆசிரிய உரை
யாக்கி முடிக்கிறார். (3:12)

“ஆம்! ஒன்றைச் செய்து விடுங்கள். தமிழ்
எதற்கு? தமிழ்நெறி எதற்கு? தென்திசை வரலாறு
தான் எதற்கு? அதை முடித்து விடுங்கள். அதை
முடித்து விடத்தானே உங்கள் தன்மானம் முனைப்
பாயுள்ளது. முனைப்புகள் எங்கெங்கோ முட்டி
மோதுகின்றன. ஆனால் முட்டி இணைய
வேண்டிய இடத்தில் மோதல் இல்லையே! இஃது
அழிவு மோதல்; ஆக்க மோதல் அன்று.

தமிழ்த் தலைவர்கள் இழுக்காற்றுச் சேற்றில்
அமிழ்ந்து கிடக்கிறார்கள். மக்களே நீங்கள்
விழித்து நல்ல வழிகாட்டுங்கள்! உங்கள்
விழிப்பில்தான் வாழவும் வீழவும் வழி அமைந்
திருக்கிறது” என்கிறார்.

நடுநிலையாளர் நாட்டம் என்னும் ஆசிரிய உரையில் (4:2),

“தமிழீழமே பிறத்தல் வேண்டும்
தலைகள் இனிப்பல்லாயிரம் போனாலும்
தமிழீழமே பிறத்தல் வேண்டும்”

என்றார். மேலும் சொல்கிறார்:

“நாம் ஈழம் சென்றிருந்தோம். விடுதலை உணர்வு ஓங்கியிருந்த வேளையில் சென்றிருந்தோம். அங்கு ‘பிராமணன்’ இல்லை. முதலி செட்டி பிள்ளை இல்லை. தெலுங்கன் மலையாளி கன்னடத்தான் என்று மொழிப் பிரிவுமில்லை. ஏன்? சாதியுணர்வே தலை காட்டவில்லை அனைவரும் தமிழராய் ஒன்றி நின்றதைக் கண்டோம்” என்கிறார்! அந்நிலையே நீடித்திருந்தால், இடரும் இக்கட்டும் இன்றுவரை நீடித்துக் கொண்டு இருக்குமா? “தமிழீழம் தோன்றுமா?” (5:9). சிக்கலில் தமிழீழச் சிக்கல்” (6:2) “தமிழீழமன்று —தமிழர்களின் தாயகம்” (7:5) “தாயிடமே பிள்ளை வளர வேண்டும்! தமிழ் நிலம் பிரபாகரனிடமே வளர வேண்டும்” (8:1) “இந்தியா பெற்றெடுத்த சிக்கலும் ஈழம் உற்ற அல்லலும்” (8:4) “ஈழத்தமிழ் மாநிலம் தமிழ் ஈழமாகுமா?” (9:12) என்றெல்லாம் ஆசிரிய உரைகள் கிளர்ந்தன. அட்டைச் செய்திகளும் கட்டமிட்ட செய்திகளும் குலவின.

ஒன்றுபடாப் போராளிகளுக்கு ஒன்று உரைத்தார் வேலா. “ஈழத்தமிழ்த் தாயகப் போராளிகளுக்கு ஒன்று கூற விரும்புகிறோம். இன்றைய நிலையில் உங்களின் பிளவுகளை நீக்குங்கள்; எல்லாப் பிரிவினரும் ஒன்றுபடுங்கள். விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் திரு. பிரபாகரன் அவர்களின் தலைமையை ஏற்று இறுதி உயிர்ப் போராட்டத்தை நடத்துங்கள் நன்மை தீமைகளை இப்போது ஆராய வேண்டாம். உரிமை பெறுவதென்றே உங்களின் குறிக்கோள். பின் விளைவுகளை இப்போதுள்ள சூழ்நிலையில் சிந்திக்க வேண்டாம். உரிமைக்குப் பிறகு அவ்விளைவுகள் கொடுமையாக தீமையாக அமையுமானால் அந்தத் தலைவனையும் உரிமையுள்ளவன் அழிக்கட்டுமே! எனவே, பல் குழுவின் காரணமாக உரிமைப் போராட்டத்திற்கு இடையூறாக இருக்க வேண்டாம். வேண்டுவது தமிழர்களின் உரிமைத் தாயகம்தான்”

இன்று தேவை ஒரே காட்சி! ஒரே பேரக்கு! ஒரே முடிவு!” என்று வெற்றி வகையைத் தடிக்குப் பட்டவாறு தெளிவாக உரைத்தார் (7:5).

துறைதோறும்

“வாழ வேண்டியவர்களே வாருங்கள்” என இளைஞரை அறை கூவி அழைக்கிறார் (1:6). “திருக்குறளைக் குறை கூறக் கங்கணம் கட்டிக்

‘கொண்டதா காஞ்சிமடம்’ என வினாவுகிறார் (2:9). அதனைச் சார்ந்து பேச வந்த ஒருவரைச் சுட்டிக் காட்டி, “அடையாளம் கண்டு கொள்ளுங்கள்” எனவரைகிறார் (2:10). ஊராட்சிச் சிறப்பை வலியுறுத்தி “பக்குவம் செய்யும் நற்பள்ளிச் சாலை திறக்கப்படுமா?” எனவினா எழுப்புகிறார். (21:2) “ஊட்ட உணவுத் திட்டத்திற்கே உலை வைப்பதா?” என அத்திட்டத்தை வரவேற்றுப் போற்றுகிறார். மொழி வழிச் சிந்தனைக்குக், ‘கருநாடகம் காட்டும் வழி’ (3:3) என்றும் கல்விக் கொள்கைக்கு ‘வழிகாட்டுமா வங்கமும் கேரள மும்’ (7:9) என்றும் எழுதுகின்றார். ‘ஆசிரியர்களே ஒதுங்காதீர்கள்’ (3:4) ‘எங்கும் தமிழ் என வாகத் தமிழாசிரியர்களே தலையிடுங்கள்’ (4:3) ‘ஆசிரியர்களே பள்ளிக்குச் செல்லுங்கள் ஆட்சியாளர்களே கண்ணைத் திறவுங்கள்’ (6:5) ‘அரசு அலுவலர் முறையற்ற போக்கு’ (6:3). ‘துணிவுள்ளவர் துணைக்கு வாருங்கள்’ (6:4). ‘கல்வியை விலைபோட்டு வாங்கினால்தான் முடியும் இங்கு—இன்று’ (8:12) இன்னவாறெல்லாம் ஆசிரிய உரை எழுதி நெறிப்படுத்த முனைகிறார்.

“மே முதல் நாள் வருமா’ (3:10). ‘மே—நாள் நினைவில் நடைமுறை’ ‘தொழிலாளரும் தெய்வப் புலவரும்’ (6:10). ‘மே முதல் நாள் ஊழல் ஒழிப்பு நாளாகட்டும்’ (7:19). ‘மே நாள்’ (8:10). எனப் பொருளியல் பார்வை பார்க்கிறார். ‘குறளிய வழி

யில் குமுகாயம் காணவாரீர்' (2:7). 'புதியதோர் குறளாய உலகு படைப்போம்' (6:2). 'இண்ணை குமுகாயப் பார்வை. குறளாயச் செய்தி விரிவுடையது ஆகலின் அது, மேலே எண்ணம் படுகிறது.

“ஆறாத்துயர்” (1:7) எனப்பாபாணரும், “பதிப்புத் துறையில் ஈடு இணையற்றவர்” (3:7) எனத் தாமரைத் திரு. வ. சுப்பையா அவர்களும் “முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. மறைந்தாரே” (9:10) என மாணிக்கனாரும், “அருந்தமிழ் வல்லார் மறைவு” (9:11) என முனைவர் க. த. திருநாவுக்கரசு, திரு. மு. ரா. பெருமாள், புத்தனேரி சுப்பிரமணியம் ஆகியோரும் நினைவு கூர்ந்து புகழ்ப் பெறுகின்றனர்.

இன்னலும் இரங்கலும்—ஆய்வுரை

திரு. கி. வீரமணியைக் கொல்லும் நோக்குடன் ஒரு கூட்டம் கிளர்ந்தது. அதனைக் கண்டிக்கும் வகையால் எழுந்தது. “இமைபோல் காப்போம்” என்னும் ஆசிரிய உரை (3:1)

“இது நாடா; காடா என்ற ஐயம் எழுகிறது; குருதி கொதிக்கிறது; நெஞ்சு படபடக்கிறது” எனத் தொடங்கும் உரை, “வீரமணியை நம்மிடை வாழும் வீரப் பெருமகனாகக் காண்கிறேன். அவரை இச் சனாதனக் கயவர்களிடமிருந்து

காத்தாக வேண்டும். இக்கயவர்கள் மக்களைப் போன்றே இருப்பர். இக்கயவர்கள் நம் நட்பு அணிகளில் கூட (தி.க. தி.மு.க. அ.தி.மு.க.) ஊடுருவி இருப்பர். தமிழ்த் தலைவர்களாகவும் இறைமை உணர்வுடையவர்களாகவும் வாழ்ந்து தந்தை பெரியாரின் பணிகட்கு உறுதுணையாக இருந்த தவத்திரு ஞானியாரடிகள், தவமிசு மறை மலையடிகள், தமிழ்த் தென்றல் திரு வி. க. முதலானவர்களின் அடியொற்றி வாழும் இறைமைப் பற்றாளர்களாகிய நாம் ஒருங்கு சேர்ந்து வீரமணி அவர்களின் உயிருக்கு ஊறுவிளைப் போரை அடையாளம் கண்டும் காட்டியும் வேரறுக்க வேண்டும்” என்று வளர்ந்து, கொத்தளம் ஏறியும் கொத்தடிமை ஆயினரே என்ற அவர் சொல்லுக்குத் தமிழக அரசு வரலாற்றில் இடம்பெறக் கூடாது. காமராசர், பக்தவத்சலம் ஆட்சி கூடத் தந்தை பெரியாரைக் கண் இமை போல் காத்ததை நாம் மறத்தல்கூடாது என நிறைந்தின்றுது. கால இணைப்பு — கருத்து இணைப்பு—கொள்கை இணைப்பு இன்னவெல்லாம் படம் பிடித்துக் காட்டும் நெறிப் பாட்டுரை இவ்வாசிரிய உரையாம்.

“அன்னை இந்திராவின் உண்மையான வாழ்க்கை வரலாறு எதிர்கால மக்கட்குக் கிடைத்த அரிய வழிகாட்டியாகும்” என்று இரங்கல் உரை தொடங்கும் வேலா, அவர் வாழ்வு வழிகாட்டியாதலைப் படம் பிடித்துக் காட்டு

கிறார். ஒன்று நேரிடை அரண்மிக்க சான்று; மற்றொன்று எதிரிடை முரண்மிக்க சான்று! இருவகையானும் அரசியலாளர் ஏற்க வேண்டுவதும் தவிர்க்க வேண்டுவதுமாம்—சான்றாதலை இந்திரா அம்மையார் செயற்பாட்டுப் பண்பியல் காட்டி நிறுவுகிறார்:

“நல்லனவும் அல்லனவும், பொறுமையும் வெடூளியும், அறமும் பழியும், வாய்மையும் பொய்மையும் மாறி மாறி வந்த நிகழ்வுகளைக் கொண்டது அன்னை தம் வாழ்க்கை. நாணயத்திற்கு இரு பக்கங்கள் உண்டு. எல்லா உள்ளங்களும் இருபக்கங்கள் கொண்டவைதாம். பண்பு உடைமையும் கயமையும் அந்த இருபக்கங்களாம். எவரொருவர் எவ்வெவ்வாறு எவ்வெவற்றை எஞ்ஞான்று ஆற்றுப்படுத்திக் கொள்கிறார்களோ அவ்வகைகளே அஞ்ஞான்று விளையும் என்னும் உலகவழக்கை உண்மையாக்கியதே அவர்தம் நெடிய வாழ்க்கை.

இனம் மொழி நாடு கடந்த மாந்த உள்ளமும் இவர்பால் இலங்கியது. பிற்போக்குத் தன்மை வருணாசிரமப் போக்கு ஆகியவும் சிலகாலம் இவரை விழுங்கியிருந்தன. நெருக்கடி நிலை (மிசா), நயன்மை மறுப்பு, ஒறுப்புணர்வு ஆகியன இல்லாமல் இருந்திருந்தால் இவரும் ஓர் அண்ணல் காந்தி ஆகியிருப்பார். அரசியலில் ஈடுபடுவோர் ஒவ்வோருவரும் உய்த்துணர வேண்டிய ஏன்?

கற்றுணர் வேண்டிய வரலாற்றுப் பக்கங்களே அன்னையின் வாழ்க்கை. அத்தகு அரிய வரலாற்றை எதிர்கால மாந்த இனத்திற்கு அளித்த, நம் மறைந்த தலைமையமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்களை நினைந்து நெடிய நினைவலைகளில் நீந்துகிறோம். அவர்தம் புகழில் நிற்க. அதற்குத் தக" என்பது அது (5:5:27).

கவர்ச்சியே ம. கோ. இராவின் வெற்றி; அமைந்து விட்ட நல்ல தலைவியே ம. கோ. இராவின் பேறு; என்பனவெல்லாம் அறியாதவர்களும் புரியாதவர்களும் புகழும் சொற்கள். அழகுக் கவர்ச்சியோ அளவற்ற வீரமோ மட்டும் உலகில் எவரையும் நிலையான புகழுக்குரிய தன்மையில் வரலாறு படைக்கவில்லை. கிளியோ பாத்ராவும் மர்லின் மன்றோவும் செங்கிசுக் காணும் இடலரும் இன்னும் பலரும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டுகள். ஆனால் மறைந்த நம் தமிழக முதல்வர் ம. கோ. இரா. பெற்றிருந்த கவர்ச்சியோ ஓரளவு அவரின் வெற்றிகட்குத் தொலைவில் நின்றிருந்தாலும் அது முழுக் கரணியமாகாது என்பதை அவரின் வாழ்க்கைப் பாதையைத் தொடங்கும் நிலையில் இருந்து அணுகுவோர் உணரலாம்.

ஏழாம் அகவையில் நின்றுவிட்ட அவரின் கல்வி, நாடகங்களில் நடிப்பதன் மூலம் புராணக் கல்வியாக வளர்ந்தது. நாட்டின் உரிமைப் போராட்ட அன்றைய நிகழ்வுகள் அவருடைய

ஓரசைவை ஏற்படுத்தின. இந்நிலையில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களின் தொடர்பும் அவர்தம் கொள்கையினர் தொடர்பும் புராணப் புரட்டுகளைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தி மாந்த உணர்வை நெஞ்சிலே நிறுத்தியது. கலைஞரின் தொடர்புதான் இவரை நெறிப்படுத்தியது. இதுவே இவரது உள்ளத்தைப் புரட்சியாக்கி முழுக் கல்வியானது. இவர்தம் இளமையிற்பட்ட ஏழ்மையும் தொல்லைகளும் இவருக்கு மாந்த உரிமைகளுக்கு ஏங்கும் மனத்தை அளித்தது.

“காட்சிக்கரிய கழுக்கம் மிக்க இவர்க்கும் அக வாழ்க்கையில் பல தோல்விகள் உண்டு. ஆனால் அத்தோல்விகளால் மனம் துவளாது தம் வாழ்க்கையை இறுதிவரை மேம்படுத்திக் கொள்ள முயன்றார்.

“மொத்தத்தில் இவர் பெருமைக்கும் புகழுக்கும் வெற்றிக்கும் முழுக் கரணியம் தம்மைப் பிறரிடத்தில் நல்லவராக ஆக்கிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணமே, இவரை நல்லவராகச் செய்துவிட்டது. இந்திய நடுவண் அரசையும் இவரது புகழுக்கும் வெற்றிக்கும் உறுதுணையாக இயங்கவும் செய்து விட்டது” என்னும் ஆசிரிய உரை வேலாவின் ஆழ்ந்த பார்வையைத் தெளிவிக்கிறது. இரங்கல் வேளையில் எண்ணிப் பார்க்கும் மதிப்பீடு இது. (8:6)

உடையல்

குறளியத்தின் ஒவ்வோர் ஆண்டின் முதல் இதழும் முறையே பெருமக்கள் வேலாயுதனார், முத்தமிழ்க் காவலர், தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் திருக்குறளார், பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரையார், பெரும் புலவர் மீ. தங்கவேலனார், பேறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கனார், அண்ணலார் பு. சுப்பிரமணியனார், படைமேல்நர் த. சாமிநாதனார், கு. ச. ஆனந்தனார் ஆகியவர்களுக்குப் படையலாக்கப்பட்டுள்ளன. தொண்டரை மதித்துப் போற்றுதல் தொண்டர் கடனே அன்றோ!

இதழ்படையல் செய்யப்பட்டுள்ள பெருமக்களில் தகவு செவ்விதே என்பதைக் காட்டுவது போல் அரசின் திருவள்ளுவர் விருது முத்தமிழ்க் காவலர், குன்றக்குடி அடிகளார், வ. சுப. மா., கு. ச. ஆனந்தனார் ஆகியோர்க்கு வழங்கப்பட்டுள்ளமை மகிழ்ந்து பாராட்டுதற்கு உரியதாம்.

துணை நலம்

குறளியப் பணியை நோக்கும்போது, அதன் உள்ளீடாக இருந்து உணர்வோடு உழைத்த புலமையாளர்களை—உயிர்ப்புத் தொண்டர்களை—செய்திகளை ஒழுங்குறுத்தி மெய்ப்புப் பார்த்த மேன்மையாளர்களை எண்ணாமல் முடியுமா? அவர்களை முன்னரே கண்டுள்ளோம்.

குறளியக் கருத்துக் கொடைஞர்களை இவ்விடத்தே சுட்டுதல் தகும். பலரையும் சுட்டல் இயல்வதோ? முத்தமிழ்க் காவலர், தவத்திரு அடிகளார், திருக்குறளார், சிந்தனைச் செம்மல் 'க. ச. ஆனந்தனார் என ஒரு நால்வரைச் சுட்டி அமைதல் சாலும்! முதறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கனார் உணர்வுத் தொண்டும் ஊற்றமும் சொல்லாமல் தீருமா? தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்க நிறுவனரும் வழிகாட்டியும் அவரே அல்லரோ!

ஆசிரிய உரைச்சீர்மை

குறளியத்தின் ஆசிரிய உரை, ஒவ்வொன்றும் ஆய்ந்து காணத்தக்க அத்தகு உணர்வு நிலையும் ஆக்க நிலையும் பொதுநல நோக்க நிலையும் நடைநல நிலையும் உடையவை. வேலாவின் நினைவு—சொல்—செயல் ஆகிய மும்மையும் ஒருமையாம் ஒரு சிறப்பின் வெளிப்பாடாக அமைபவை. ஆய்வு நோக்கில் தனித்தனி ஆய்வார் ஆய்ந்து கண்டு கொள்வாராக.

கண்டு கொள்ளுதல் என்பது அரும்பொருள். அக்கண்டு கொள்ளுதலுக்குப் பலப்பலர் கருவிகளைத் தந்து காட்டுவார் அல்லர். ஆனால் வேலாவைக் கண்டு கொள்ள வாய்த்துள்ள கருவிகள் மிக வெளிப்படையானவை; தெளிவும் மிக்கவை.

ஒவ்வொரு நொடியின் வாழ்வுக்கும், ஒவ்வோர் இயக்கத்திற்கும், ஒவ்வொரு நினைவுக்கும், ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் குறள் நெறியே நெறியெனக் கொண்டவர் வேலா! அதன் வழியாலேயே குழகாயமா, அரசியலா, பொருளியலா எவ்வியல் ஆயினும் தீர்வு காணலாம் என்றும் காண வேண்டும் என்றும் கண்டவரும் கொண்டவரும் வேலா ஆதலால் ஆசிரிய உரை ஒவ்வொன்றும் குறள் நெறி வழியதாகவே தலைப்பும்—விரிப்பும்—முடிப்பும் செய்விதின் இயலக் காட்டுகின்றார். இதன் விரியே 'குறளாயம்' என்பதை நாடறியும்; நாடு தழுவிய ஏடுகளும் அறியும். அக்குறளாயம், ஆட்சியைக்கொண்டால்—கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டால்—நாட்டின் மொழி நிலை—சமய நிலை—சாதி நிலை—அரசியல் நிலை குழகாய நிலை—பொருளியல் நிலை—தொழிலியல் நிலை—கட்சியர் நிலை—சான்றோர் நிலை பொது மக்கள் நிலை—கற்றோர் நிலை எப்படி எல்லாம் இருக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதன் வெளிப்பாடே ஆசிரிய உரைகளின் பிழிவு எனல் சாலும்!

'பதவியர்' எனின் என்ன, 'ஆளியர்' எனின் என்ன, 'முரணர்' எனின் என்ன, 'திரளர்' எனின் என்ன, 'அழிப்பர்' எனின் என்ன நெஞ்சிற்படும். உணர்வை உள்நோக்கு ஒன்று இன்றி உணர்த்துதல் "உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகுதல்" ஆகும். அத்தகையர் 'இடித்துரைத்தல்' பெருநலம்

பார்வையது. அதனால், இடுக்கண் வரும் எனினும் நகைப்பதும் இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பதும் இயற்கை! அந்நிலை இல்லாரே, உணர்வு வயத்தால் ஒன்றை உரைத்துப் பின்னர் அவ்வுணர்வு போய நிலையில் என் செய்தோம் என இரங்கி மாற்றாரிடம்—மதியாரிடம் மண்டியிட்டுத் தன்மானம் தாழ நின்று வாய்மைக் களத்தில் இருந்து தப்பியோடுவர். வேலா, “மடியில் கனமில்லை; வழியில் அச்சமில்லை” அவர் மன நலம் மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம் தேடுகிறது:

மனவளம்

“எங்கும் கழித்தல்(—) எங்கே கூட்டல்(+)”
என்பது ஆசிரிய உரைகளுள் ஒன்று (7:12)

1947-ஆம் ஆகத்துத் திங்கள் பதினைந்தாம் நாள், நம் நாடு உரிமை பெற்றது—இது வரலாறு.

அந்த உரிமை உண்மையானது அன்று என்று காந்தியடிகளும் தந்தை பெரியாரும் அன்றே சுட்டினார்களே—இதுவும் வரலாறு.

இவ்வரலாறுதான் உண்மை என்று இன்றைய நாட்டு நடப்புகள் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டி வருகின்றன.

நாம் உணவிலே உடையிலே தேவையிலே தொடர்பிலே மற்றவர்களுக்கு இணையாக இருக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியில் குறைகாண இயலாது. எங்குப் பார்த்தாலும் தொழிலும் உழவும் வளர்ந்து, முன்னைவிட ஐம்பது விழுக்காடு மிகுதியாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இனியும் கட்ட முடியாத அளவுக்கு அணைகளையும் கட்டி விட்டோம்.

நம் நாட்டு விளைபொருள்கள் ஏற்றுமதி நிலைக்கும் பெருகி விட்டன. இருப்பினும் நம் நாட்டில் வறுமையின் எல்லையும் விரிந்து கொண்டே செல்கிறது. நம் ஆட்சியே நடைபெறுகிறது என்ற உரிமை வாழ்வைப் புரிந்து கொள்ளாத அறியாமை நிறைந்த மக்களும், ஏழ்மை மிக்க மக்களும் நம் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் ஐம்பது விழுக்காட்டுக்கும் குறைவில்லை என்பதையும் மறுக்க முடியாது.

ஏன் இந்த நிலை?

நம் மக்கள் ஆரிய இசுலாமிய கிறித்துவ ஆளுமைகளின் கரணியமாகப் புகுத்தப்பட்ட வேறுபாடுகளில் அடிபட்டு வீழ்ந்த பண்பாடுகளால் மனவளத்தை இழந்து விட்டார்கள். தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முனைந்த முனைப்பு இன்றுவரை தோல்வியையே கண்டுவருகின்றது. அதனால்தான் குழந்தை அலறுவதைப் போல் எதைக் கண்டாலும் 'ஒழிக்'

‘வேண்டாம்’ என்பதிலேயே மக்கள் நாட்டம் கொள்கின்றனர். ஆங்கிலேயரை ‘வெளியே போ’ என்கிறார்கள். இந்தி ஒழிக என்கிறார்கள். ஆனால் தம்மை, தாய்மொழியை, தம் நாட்டை, தம் மக்களை மறந்த மன நிலையையும் பெற்று வருகிறார்கள். எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கக்கூடிய அச்சம் நிறை மன நிலையைக் கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகப் பெற்று விட்டதனால், பக்கத்து வீட்டுக்காரருடனும் தம் வீட்டு உறவினர்களுடனும் நட்புணர்வை வளர்த்துக் கூடி வாழாத நிலை வளர்ந்து வருவதைக் காண்கிறோம்.

இப்படிப்பட்ட மன நிலை பெற்றிருப்பதால் தான் தமிழை—தமிழ் நாட்டில் சிறப்புப் பெறச் செய்ய யாரும் அணியமாக இல்லை. அப்படியாரேனும் இருந்தாலும் அவரை ஆட்சிக் கட்டிலில் ஏற்றுவதற்கு மக்களும் அணியமாக இல்லை. நாலு எழுத்துத் தமிழில் எழுதத் தெரியாதவர்களெல்லாம் நாட்டை ஆள வந்து விடுகிறார்கள். எழுதத் தெரிந்த சில பேரில் பல பேர் போலிகள். ஒரு தமிழன் தில்லிக்குச் சென்றால் தன்னைத் தமிழனென்று சொல்லிக் கொள்ள வெட்கப் படுகிறான். வெளிநாடு செல்பவனும் இந்திய மொழியில் உரையாடவும் தயங்குகிறான். இயன்றால் மேல்நாட்டு நங்கையையும் மனைவியாக்கிக் கொள்கிறான். இவையெல்லாவற்றுக்கும் கரணியம் நாட்டுப் பற்றின்மையா? மொழிப் பற்றின்மையா? இல்லை மனவளமின்மைதான்!

குற்றம் சாட்டப்படுவோர் என்னும் இரண்டு அணியினரின் போராட்டம் துவங்கி நடைபெற்று வருகிறது. இதனால் நாம் பெறுவதோ—திகிலும் திகைப்பும், ஒன்றும் புரியாக் குழப்பங்களுமே. இவற்றை அணுகிப் பார்த்து நமக்கு விண்டுரைக்க யாருமில்லை. சொல்பவனும் குற்றவாளி; சொல்லப்படுபவனும் குற்றவாளி; என்பது மட்டும் புரிகிறது. நாம் கண்ணை மூடிக் கொண்டு பின் செல்ல, காந்தீயடிகளோ தந்தை பெரியாரோ இன்றில்லை. செயல்கள் சிறப்பாக நடக்கும் என எண்ணி மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவோர் கழித்தற்குறிகளாக (—) உள்ளனர். கழிவு 20 விழுக்காடா, 30 விழுக்காடா என்பதே தேர்தல்களில் நாம் காணும் நிலை. எதிலும் கூட்டல் (+) இல்லை.

இங்கு ஈழம் போல் கொடுங்கோன்மை நடக்கின்றதா என்றால் அதுவும் இல்லை; ஆனால், செங்கோன்மை தடுமாறுகின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் காரணம் மனவளம் இழந்த கண்ணோட்டம் இல்லாத பட்டங்கள் பெற்ற வழி நடத்துநர்களே; அமெரிக்காவில் தடை செய்யப்பட்ட மருந்துகள் வேதிமப் பொருள்கள் நம் நாட்டில் விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. டி. டி. டி. (D. D. T)யை அமெரிக்காவில் விற்கத் தடை செய்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவின் பணச்சுரங்கம் டி. டி. டி. யின் வாணிகம். இதன் உண்டாக்கத்தில் 75 விழுக்காடு நம் நாட்டில்

விற்பனையாகிறது. கடந்த 15 ஆண்டுகளாக இந்தியா இதனைப் பெற்றதனால் இந்தியக் குடிமகன் ஒவ்வொருவனும் 2 விழுக்காடு டி. டி. டியின் நஞ்சுக்கு இயல்பாகவே ஆளாகி விட்டான் என்று ஆய்வாளர்கள் அறுதியிடுகிறார்கள்.

கல்பாக்கம் அணு ஆய்வு நிலையம் மக்கள் வாழும் நெருக்கமான பகுதிக்கு அருகில் உள்ளது. அதற்கு ஏதாவது ஊறு நேர்ந்தால் (போபால் நச்சுவளி போல) 300 கல் தொலைவு நான்கு திக்குகளிலுமுள்ள உயிரினம் அழியும் என்கிறார்கள். அப்படியானால் தமிழ்நாட்டில் மதுரை மிஞ்சுமா? ஈரோடு இருக்குமா? கற்பனையிலும் நெஞ்சம் நடுங்குகிறது. மக்கள் நலனைக் கருதாமல் மக்கள் வாழும் இடங்களில் போபாலையும் கல்பாக்கத்தையும் உருவாக்க ஒப்புதல் தந்த மண இயல்பைச் சிந்திக்கிறோம்.

இதற்கும் மேலாக, திட்டமிட்ட ஒரு கொளையாக, மனவளத்தைப் பாழ்படுத்துவதில் எழுத்தாளர்களும் போட்டி போடுகிறார்கள். மக்களின் மனவளத்தை ஏற்படுத்தும் திண்மை உணர்வைச் சாகடிக்கத் தங்கள் எழுத்துக்களில் நஞ்சேற்றுகிறார்கள். சமுதாயத்தில் தோன்றும் தீயமாற்றங்களையும் தீயவிளைவுகளையும் மட்டுமே பெரிதுபடுத்தி அவற்றை முறையென்றும் நிறையென்றும் இயல்பென்றும் உருவாக்கப் பார்க்கிறார்கள். இன்று நம் நாட்டில் அனைத்து மொழிகளிலும்

இழிவான வெறுக்கத் தக்க கேட்டைப் பரப்பும் புதினங்களும் சிறுகதைகளும் ஏராளமாக வெளி வருகின்றன. ஒருவன் எழுதப் படிக்கத் தெரிந்ததுமே அவனுக்கு இந்த நூல்கள்தாம், அந்தப் பண்பாட்டை ஊட்டுகின்றன. இதில் இனம், மொழி, நிறம், மதம் ஆகியவேறுபாடுகள் இல்லை. மனத்திண்மை திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்டு மனவளம் சுருங்கிப் போகின்றது. இந்நிலையில் வளர்ந்தவர்கள்தாமே நாட்டை ஆள வருகிறார்கள். கழித்தல் குறி (—) மக்கள் பெருகப் பெருக நாம் என்று கூட்டல் குறி (+) மக்களை உருவாக்குவது?

இவற்றுக்கு இடையில் சிலர் கையுயர்த்திப் பொதுவுடைமை பேசிப் பொறுப்பாளர்கள் ஆகி விடப் பார்க்கிறார். ஆனால் அங்கும் காண்பது கழித்தல் (—) குறிகளே. கூட்டல் (+) குறியுள்ள மாந்தரை உருவாக்கினால்தான் உலகம் உய்யும். இதுவே நேர் நோக்கு. அத்தகையோரை உருவாக்குவதற்காகவே திருக்குறள் மாந்த நலத்துக்காகவே தெய்வப் புலவரால் வழங்கப் பட்டது.

“மக்கள் மனவளம் பெற ஓர் உரிமை—

எழுச்சிப் போராட்டம்—

நாடளாவி நடக்கட்டும். மனநலம்

மன்னுயிர்க்கு ஆக்கம்”

என்பது அது. இனி மனவளம் உருவாக்கிய இனவளமாம் குறளாயம் காண்போம்.

“இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும்.”

வே.—13

குறளாயம்

ஆயம், என்பது ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட கூட்டம். குறள்நெறி பரப்பும் இதழ் குறளியம் எனப்பட்டது. அவ்வாறே, அக்குறள்நெறியை வாழ்வியலாகக் கொண்டொழுகவும் ஒழுகச் செய்யவும் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட அவையம் 'குறளாயம்' ஆயிற்று.

திராவிடர் சமயமா, வள்ளுவர் சமயமா என்றெல்லாம் எண்ணியும் ஆய்ந்தும் மறுத்தும் விளக்கமுற்றும் நிறைவில் 'குறளாயம்' என அமைந்தது. அவன் அமைவைப் பற்றி முன்னரே சுட்டியுள்ளோம்.

'புதியதோர் குறளிய உலகு படைப்போம்' என்னும் முகப்புடன் 1-12-1983 இதழ் வெளிவந்தது. 15-1-1984 இல் குறள்—குறளியம்—குறளாயம் பற்றிய கலந்துரையாடல் ஈரோட்டில் நிகழ்ந்தது. குறளாயம் பற்றிய வெள்ளை அறிக்கை 1-1-1984 ஆம் இதழில் (4 : 6) வெளிப்பட்டது.

“எல்லார்க்கும் எல்லாம்” என்ற அறநெறிப்பட்ட பொதுமைச் சமுதாயத் திட்டத்தைக் குறளியம் வகுத்தளிக்கிறது. அது காட்டும்

அரசியல், பொருளியல், சமுதாயவியல், மெய்யுணர்வு ஏனைய அறிவியல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படைக் கருத்துக்களின்படி “குறளாயம் அமைவுறும்” என்பது அதில் காணும் குறளாய அமைப்புக் குறிப்பு.

அவ்விதழின் ஆசிரிய உரை ‘குறள்-குறளியம்-குறளாயம்’ என்பதே. அதில் குறளாயம் தோற்ற முற்ற வகை விளக்கப்படுகிறது. அது முன்னரே அறியப் பெற்றதே.

குறளாயம் தொடர்பாக முத்தமிழ்க் காவலர் பேராசிரியர் க. அன்பழகன் தி. மு. க. கொள்கை பரப்புச் செயலர் செ. கந்தப்பன், கோவை மு. இராமநாதன் முதலியவர்களை வேலா சந்தித்துக் கலந்துரையாடியது பற்றிய ஆசிரிய உரையும் திருக்குறள் பீடம் குருபழனி அடிகள் முதலான பலர் சிந்தனைகளும் 1-2-84 இதழில் (4 : 7) இடம் பெறுகின்றன.

1-3-84 (4 : 5) இதழின் ஆசிரிய உரை “குறளாயம் 133 பேர்” என்பது. அதில், “குறளாயம் காலத்தின் கட்டாயத்தில் உருவாக்கம் பெறுகிறது. மாந்த வரலாற்றின் தொய்வில் விழுந்த சீர்கேடுகளை அகற்ற—தூய்மைப் படுத்த—குறளாயம் தோன்றுகிறது.

“இவ்வியக்கம் வளர நெடுங்காலத்திற்கு முன்னரே அடித்தளம் இடப்பட்டு விட்டது.

ஆனால் மக்கள் வாழத்தக்க கூடமாகக் கட்டப் படவில்லை. அப்பெரு முயற்சியையே இன்று நாம் ஒன்று கூடித் தொடர உள்ளோம்.

“இவ்வடித்தளத்தின் மேல் 133 தூண்களை நிறுத்திக் குறளியக் கூரை பரப்புதல் வேண்டும். அந்நிழலை இவ்வுலக மாந்தர் துய்க்குமாறும். காக்குமாறும் நிலைமாறா வலிமை மிக்க ஊறில் லாத் தூண்களை முதலில் நிறுவும் பணியை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். அத்தகு 113 தூண்களும் நிறுவிய கூடமே குறளாயம்.”

இன்னபல கருத்துகளை ஆசிரிய உரை வைக்கின்றது. அமைப்பில் சேர்த்தற்குரியவிண்ணப்பப் படிவத்தையும் இவ்விதழ் வழங்குகிறது. “இவ்வமைப்பில் சேர விருப்புபவர் எந்தச் சமயத்தில்—எந்தக் கட்சியில்—எந்த இனத்தில்—எந்த நாட்டில்—தளந்தப்பணியில் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், குறளாய நெறிகளை வாழ்வில் கைக்கொள்பவர்களாக இருக்க வேண்டும்” என்றும் “குறளாயத்தின் ஒரே தலைவர் திருவள்ளுவரே. மற்ற அனைவரும் தொண்டுள்ளத்தோடு ஏற்றத்தாழ்வுகள் எதுவுமின்றி ஈகவுணர்வோடு பொறுப்பு களை-பணிகளை-வகுத்துக் கொண்டு பங்காற்ற அணியமாவோம்; அணி திரள்வோம்; ஒன்று கூடுவோம்; வாரீர்” என்று அழைப்புவிடுகின்றது.

குறளாயத்தில் கலந்து கொள்வோர் தகுதி எனப் பத்துக் குறிப்புகள் குறளாய வெள்ளறிக்கையில் இடம் பெற்றுள் :

1. எங்கும் யாண்டும் அன்பும் அருளும்
அறவுணர்வும் அமைந்தவராக இருத்தல்
வேண்டும்.
2. குமுகாய மேம்பாட்டிற்காக அஞ்சாமல்
துணிவுடன் செயலாற்றுபவராக இருத்தல்
வேண்டும்.
3. தத்தம் வாழ்க்கைக்கு ஊதியம்தரும் ஏதேனும்
தொழிலோ பணியோ செய்பவராக இருத்தல்
வேண்டும்.
4. குமுகாயத்தைக் களங்கப்படுத்தும் இழிமை
களைச் செய்பவராக இருத்தல் கூடாது.
(கலப்படம், கள்ளக்கடத்தல், பதுக்கல், கந்து
வட்டி, சுரண்டல், கையூட்டு மற்றும்
ஏமாற்றுச் செயல்கள்)
5. சிற்றுணர்ச்சிக்கு அடிமையாகாதிருத்தல்.
(கஞ்சா, புகையிலை, இலைச்சுருட்டு, வெண்
சுருட்டு போன்றவை)
6. புலால் மறுத்தல்.
7. வரைவின் மகளிரைச் சேராமை, பிறன்மனை
விழையாமை, ஆடவரும் மகளிரும் கற்பு
நிலை காத்தல்.
8. மயக்கம் தரும் மதுபோன்ற பொருட்களை
மறுத்தல்.

9. சூதாடாமை, சூது போன்றவை அனைத்தையும் தவிர்த்தல்.
10. தாய்நாடு, தாய்மொழி, தாயகக் குடிமை புரக்கும் உறுதி.

என்பன.

குறளாயச் சிந்தனைகள் பெருவரவின ஆயின. ஒவ்வொருவர் சிந்தனையும் குறளியத்தில் பதிக்கப் பெற்றது. நல்லதை ஏற்றும், அல்லதை எடுத்துரைத்தும் மாசு நீக்கி மணியாக்கும் பொறுப்பையும் வேலா எடுத்துக் கொண்டுளார். சான்றாக ஓர் இதழில் (4:7) ஒன்பதின்மர் சிந்தனைகளும், மற்றோர் (4:8) இதழில் பதினறுவர் சிந்தனைகளும், இன்னோர் (4:9) இதழில் பதினால்வர் சிந்தனைகளும் இடம் பெற்றுள். இவற்றுள் 4:8 இதழின் பதினறுவர் சிந்தனைகளுக்கும் மறுமொழிப் பதிவும் வேலாவினால் தரப்பட்டுள்ளது. இது, அவர்தம் ஊற்றத்தையும் உண்மையையும் உயிர்ப்பையும் காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளது. முதன் மூன்று சிந்தனைகளுக்கு வேலாவின் மறுமொழியைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

“அரசு குறளாயத்திற்கு அமைதல் வேண்டும் என்ற தங்கள் கணிப்பு அருமையிலும் அருமை. ஆயின், பாராட்டுகளோ வாழ்த்துகளோ எதற்கு? என்ன நடந்து முடிந்து விட்டது? நடைமுறை வெற்றியா

வந்து விட்டது? இப்படித்தான் இத்தனை நூற்றாண்டுகளாகப் பாராட்டிக் கொண்டே செத்தோம்! செய்ய வேண்டியதைச் செய்து செத்தோமில்லை.”

“இயன்ற துணை என்ற சொல் குறளாயம் படைக்காது. ‘ஏ ற் பே ரா ம்’ என்ற சொல் கிடைக்குமா?”

“பண்புகள் என்பது நூலுக்கு இருந்து யாது பயன்? ஒற்றை மாந்தனுக்காகி வளர்ந்து குமுகாயத்திற் கானால் அன்றோ நூல். குரானுக்கும் விவிலியத்திற்கும் விழுக்காடுகள் கொடுத்தீர்கள். ஆனால் திருக்குறளுக்கு விழுக்காடு தர நடைமுறைப் படுத்தினால் அன்றோ இயலும்! கற்பனை வாழ்வில் இருந்து நீங்கி நடைமுறை வாழ்வுக்கு முயலலாமே! துணிவிருந்தால் துணிந்து வாருங்கள்! குறளியத்தில் வழக்கும் உண்டு! தண்டமும் உண்டு; வாருங்கள்; உருவாக்குவோம்.”

‘ஏன் குறளாயம்?’ என்னும் ஆசிரிய உரை 1-5-85-இல் கிளர்ந்தது (4:10). 15-4-84-இல் ஈரோட்டில் நாற்பத்தொருவர் கூடிக் குறளாயம் பற்றி ஆய்ந்த ஆய்வும், 10-6-84-இல் மீளவும் கூடி ஆய்வது பற்றிய குறிப்பும், “யாம் இறைமை நிகழ்வில் இன்பம் காண்போம். சென்ற 15-4-84-இன் பின் இதிலோர் மாற்றம் கூட்டினோம். மறைமொழிகளாக யாம் கொண்டிருந்தவைகளை விடுத்துத் திருக்குறள் ஒதி ஒதிச் செம்பொருள்

நுகர்வு கொள்ளலானோம். அறத்தைச் சொன்னோம். எம் அகத்தை யாரோ தூய்மைப்படுத்தியது போல் இருந்தது. பொருளைச் சொன்னோம். பொருந்தாப் பொருளியற் பொத்தல்களை உணர முடிந்தது. இன்பத்துப்பாலையும் ஒதினால் என்ன விளையும் என்றிட ஒதிப் பார்த்தோம். ஆம்! இல்லாள் எம் அன்புக் கிழத்தியாய் அருமை வாழ்க்கைத் துணை நலமாய் ஊடலுவகையாய் நாளும் தோன்றுகிறார். ஆம்! இதுவன்றோ வாழ்வாங்கு வாழும் முறை. மறைமொழி இது வென உணர்ந்தோம். நிறைமொழி மாந்தரைக்கண்டு கொண்டோம்” என்னும் தங்குறிப்பும் அவ்வாசிரிய உரையில் திகழ்கின்றன.

அறவுள்ளத்தோடு துறவுள்ளமும், பணியுள்ளத்தோடு பைந்தமிழ் வன்மையும், எளிமைத்தோற்றத்தோடு ஏறுநடைப் பேச்சும், கொள்கைபல அறிந்தாலும் குறளிய உறுதியும் ஊதிய நோக்கமில்லாத உழைப்பும் உடையவராய்க் ‘குறளியக் குடிலுக்கு ஏற்ற கொள்கையர் தேவை’ என்னும் வேட்டமும் குறளாயத்தில் எழுகின்றது. (4:10).

“இயேசு பெருமானின் அப்போசுதலர்களைப் போலவும், முகமது நபிபெருமானின் கலிபாக்களைப் போலவும், புத்தபிரானின் ததாகதர் போலவும், மார்க்கிய மெய்ப் பொருளிற்கு அமைந்த இலெனின் போலவும், குறளியக் குடிலை

ஏற்போர் குறளிய மெய்ப்பு பொருளுக்கு நன்மாணாக்கராய் அமைவர்” என்றும் அவர்தம் தகவார்ந்த பணித்திறமும் சுட்டப்படுகிறது.

குறளாயத்தில் இணைய விரும்பியோர் பட்டியலும், குறளாயச் சான்றோர் நிரலும் பதிவாகின்றன. முதற்பட்டியலில் வேலா முதல் செழியன் த. ஈறாக தொண்ணூற்று இரண்டுபேர் இடம் பெற்றுள்ளார். அடுத்த இதழ்களில் அவ்வெண் 173 ஆகின்றது. இவ்வாறே பெருகுகின்றது.

ஈரோட்டுக் கூட்டத்திற்கு வந்ததன் பின்னர், புலால் புகைப் பழக்கங்களைக் கைவிட்டு விட்டேன்” “என் இனம் மேம்பட வேண்டும்; இஃதொன்றே என் குறிக்கோள்; உயிரையே இதன் பொருட்டு விடுதற்கு அணியனான நான் ஊன் சுவையையா விடமாட்டேன்” என்றெல்லாம் வந்த அஞ்சல்களைச் சுட்டிய பெருமிதத்துடன் ‘எதையும் ஏற்போம் குறளாயத்திற்காக’ என்னும் தலைப்பிட்ட ஆசிரிய உரை மலர்கின்றது (4: 1). குறளாய உறுதிமொழிகள் இவையெனத் திட்டப்படுத்தவும் படுகின்றது:

1. எதையும் குறளிய நோக்கில் அணுகுவேன்.
2. சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகச் செயலாற்றுவேன்.
3. முறையான தொழிலை மேற் கொள்வேன்.

4. என்பால் களங்கமில்லை; களங்கங்களைக் களைவேன்.
5. குறளிய நடைமுறைகளுக்கு முதன்மை தருவேன்.
6. மனத்தில் மாசிலனாகி ஒத்ததறிந்து பிறப் பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்பவற்றைக் கையகப்படுத்துவேன்.
7. காதலையும் கற்பையும் தலைக் கொள்வேன்.
8. சாதியத்தை ஒழிப்பேன்.
9. நாளும் திருக்குறளை ஓதுவேன்
10. தாய் நாடு புரக்கும் பண்புடன் உலக மக்கள் ஒன்றே என்று குறிக்கொண்டு வாழ்வேன்.

—என்பன அவை. 'திருக்குறள் நம்மறை' என்னும் ஆசிரிய உரை 1-7-84 இதழில் (4:12) கமழ் கின்றது அதன் முகப்பு :

“யாம் மிகப் பெருமிதம் அடைந்து வருகிறோம். காரணம் குறளாயத் தொடர்பால் சிறந்த நண்பர்களைப் பெற்று வருகிறோம். யாம் எண்ணுவதையே எண்ணி இயங்கிடத் துடிக்கும் மனங்களால் நாம் மேலும் உறுதியும் செம்மையும் பெறுகிறோம். நம் நிறைமொழி மாந்தரான திருவள்ளுவப் பெருமான் நட்பிற்குப் பல அதிகாரங்களை ஏன் வகுத்தளித்தார் என்பதன் உண்மையை இப்போதே நன்கு அறிய

முடிகிறது. குறளாயம் நல்ல நண்பர்களைக் கூட்டுவிக்கும் களமாக உருவாகிறது” என்று பூரிக்கிறார் வேலா. செம்பொருள் நுகர்வு இலச்சினை, கொடி, துண்டு ஆகியன பற்றியும் குறிக்கொள்ளப்படுகின்றது. “இதுகாறும் உள்ள திருக்குறள் பேரவை சங்கங்களின் அமைப்புகளை என் செய்வது?” என வினாவும் நண்பர்களுக்கு “திருக்குறள் தொடர்பான எல்லா அமைப்புகளும் செயற்பட நாம் உறுதுணையாவதுடன் முன்னின்று பணியாற்றவும் வேண்டும்” என்னும் தகவார்ந்த விடையும் வெளிப்படுகின்றது.

10-6-84-இல் குறளாய இரண்டாம் நிரல் கூட்டம் நிகழ்ந்தது. விரிவாக ஆய்ந்து அமைப்புக்கு வேண்டும் செப்பங்கள் முடிவு செய்யப் பெற்றன

25-7-84இல் குறளாயக் கூடத்தில் குறளாய ஆய்வுக் கூட்டம் நிகழ்ந்தது. தவத்திரு. அடிகளார் கலந்து கொண்டார். அதில் “குறளாயச் சமுதாய அமைப்பின் நோக்கம், இதுகாறும் அடிகளார் வாயிலாகப் பெற்ற கருத்துக்கள், துணை ஆகியவற்றை எடுத்துரைத்து இனிப் பெற வேண்டிய கருத்துக்களை அவாவி நிற்பதாக”க் குறிப்பிட்டார்.

அடிகளார், “சமுதாயச் சீர்திருத்தமும் சமயச் சீர்திருத்தமும் எளிமையானவை அல்ல என்றும், இச்செயற்பாடுகளுக்கு முன்னர் படிப்

படியாக ஆய்வு செய்திருக்க வேண்டும் என்றும், முறையான ஆய்வுகள் இல்லாமல் செய்தது தமக்குப் பிடிக்கவில்லை என்றும், கருத்துச் சுதந்திரமுள்ள நாட்டில் ஆங்காங்கே அமைக்கப்படும் அமைப்புகளி லெல்லாம் தாம் சேர்தல் என்பது இயலாது என்றும் கூறினார். அவையோர் பலப் பல வினாக்கள் எழுப்பினர்; கருத்துக்கள் உரைத்தனர்.

அடிகளார் “புதிதாகச் சாதி சமயம் கடந்த ஒருமைப்பாடு அமைவதாயின் முன்னரெய்திய தோல்விகளைப் பாடமாகக் கொண்டு நாமும் தோல்வி அடையாமல் நடை பயிலத் தக்கவாறு ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும். இந்நடவடிக்கைகளைத் திருக்குறட் பேரவைச் சார்பிலேயே பொதுக்குழுக்கூட்டத்தில் ஒரு முடிவாக நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கலாம். செய்யவில்லை. ஆகலின் பேரவைப் பொதுக்குழுவைக் கூட்டிக் கருத்தினைக் கேட்போம். அறிஞர்களை அழைத்து ஆய்வு செய்வோம். பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வருவோம். ஒவ்வோர் அணியிலும் மிதவாதம், தீவிரவாதம் என இரு பகுப்பு உண்டு. இது தீவிரவாதக்குழுவாக எழுந்துள்ளது நன்று; அப்படியே முடிவு செய்வோம்” என்றார். (5:1)

அதனால் வேலா தம் நினைவை—செயற்பாட்டை — செயற்பாட்டு இயக்கமாக எழும் குறளாயத்தைப் பற்றி அடிகளார் என்ன கருதுவார் எனத் தம் நினைவோட்டப் போக்கில் நினை

கிறார். அவர்க்கு அடிகளார் 'உருவெளித் தோற்றம்' உண்டாகிறது. ஐயமும் விளக்கமும் கிளர்கின்றன. அது, "அடிகளார் தோன்றுகிறார்" என்னும் பெயரீட்டில் வெளிப்படுகின்றது. (1-7-84; 4:12)

ஆனால் நிகழ்வோ மாறாகித் தலைகீழாகின்றது.

திருக்குறளைப் பொதுமறை எனத்தான் நாம் ஏற்போம். நம்மறை என ஏற்க இயலாது என்றார். அவர் கொண்ட கோலம் எதற்கென அவையினர்க்குப் புரிந்து கேள்விக் கணைகள் தொடர்ந்தன. சினமடைந்த அடிகளார் சீற்றம் பெற்றுத்தாம் விலகிக் கொள்வதாகக் கூறினார். பரப்பும் பணியில் பெரும் பங்காற்றும் பேரவை நலிவடையக் கூடாது என எண்ணிய வேலா பிறிதொரு நாள் தொடரலாம் எனக் கூறியதன்பின் அடிகளார் விரைந்து சென்றார்.

•முன்னரே, அடிகளாரொடு கலந்துரையாட வேலா பல்கால் எழுதினார்; பொங்கல் விழாவுக்கு அடிகளார் வரின் பயனாம் எனவும் எண்ணினார்; மறுமொழி அடிகளாரிடமிருந்து பெறாமையால் விதிமுறைகளை வகுத்துத் தொடர்ந்து ஆய்வுகளும் நடத்தி வந்தார். இந்நிலையில்தான், இந்நிகழ்ச்சி ஒரு நேர்ச்சியாயிற்று.

நிகழ்ச்சியில் நடந்த நேர்ச்சிகளில் மனம் தளர்ந்த வேலா, அடிகளாரின் நேர் எதிர் முரண்

பாடான உரைகளை மாற்றி இவ்வாறு அடிகளார் பேசியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்குமே என்ற உணர்வுடன் எழுதிய வரிகள் இவை: அடிகளாரும் வேலாவும்:

“குறளாயத்தை அடிகளார் விரும்புவாரா?”

“குறளாயப் பணிகளை - முயற்சிகளை மிக மிக விரும்புகிறோம். ஆரியப் பிடிப்பு இல்லை; என வந்தாலே போதும்.”

“ஏராளமான பணிகளையுடைய அடிகளார் நம் குறளிய இதழ்களைப் படித்திருப்பாரா?”

“திருக்குறளுக்குக் கவனம் வரும் குறளியம் இதழை நாம் பாராது இருப்போமா? குறளாயம் பற்றித் தொடர்ந்து கவனிக்கிறோம். எப்பணி இருந்தாலும் இப்பணியன்றோ நம் முற்பணி; வாழ்வின் முழுப்பணி.”

“தம் இசைவைக் கேட்காமல் குறளாய அமைப்பைத் தொடங்க முற்பட்டது சரியில்லை என்பாரோ?”

“திருக்குறளுக்கு யார் எப்பணியை எங்குத் தொடங்கினாலும் நாம் துணை நிற்போம். அதுவும் சமுதாய முயற்சியையா தடை சொல்வோம். பாராட்ட அல்லவா செய்வோம்.”

“தாய்ச்சபை இருக்கத் தனி அமைப்பு எதற்கு என்று கேட்பாரா?”

“தம்மின் தம் மக்கள் என்பதன்றோ நம் கொள்கை. நம்மையும் ஊக்குவிப்பதுதானே இப்பணி. தேவையான எல்லா நிலைகளிலும் உறுதுணையாக இருப்போம். மாநிலக் குழுவைக் கூட்டி நாமே ஆய்வு செய்து தேவையான கருத்துக்கள் வழங்கிச் செயற்படுவோம்.”

“யார் யாரோ எங்கெங்கோ அமைப்புகளைத் தொடங்குவார்கள். நாம் இணைவதா? கருத்துச் சந்தை மலிவாகிவிட்டது. தனி வட்டம் எதற்கு என்று நினைப்பாரோ?”

“நற்பணிகளை முனைப்பாக எங்குத் தொடங்கினாலும் அங்குத் தேடி வருவோம்; கலப்போம். நெடுங்காலமாகப் பட்ட துன்பங்கள் ஒழிந்தால் போதும். மேடைதோறும் நாம் கூறிய சிந்தனைகளின் வடிவாக்கமன்றோ குறளாயம்.”

“ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் கொண்ட வரலாற்றில் எத்தனை தோல்விகள் எத்தனை பள்ளங்கள். திக்குத்தெரியாத நிலை. பல முறை சிந்திக்காது அறிஞர்களைக் கூட்டி ஆராயாது நம்பிக்கையுள்ளவர்களுடன் தொடங்கியுள்ள இச்சிந்தனையைப்பற்றி...”

“நெடுங்காலமாகப் பேசி எழுதிச் சிந்தித்து முடித்து விட்டோம். இன்னும் காலம் கடக்க வேண்டா. ஆய்ந்திட வருவோர் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கொள்கையில் (சாதி—சமய—கட்சி)

ஊன்றியுள்ளனர். அவர்கள் தம் இசைவுக்கு—விருப்பிற்கு—ஏற்பப் பேசிக் குழப்பமே விளைவிப்பர். இதுவரை வந்த சிந்தனைகளே போதும். நம்பிக்கையுள்ளவர்களோடு நடைமுறைகளை ஏற்படுத்தி “நெறிப்படுத்துவதே இனிப் பயன் அளிக்கும்”

“இதுபற்றி நாம் தொடர்ந்து எழுதிய பல மடல்களை அடிகளார் பெருமான் கண்டாரோ இல்லையோ?”

“அதைப்பற்றி ஏன் சிக்கல்? காணாவிட்டால் தான் என்ன? நலன் நாடிக் கொள்வதன்றோ நம் உள்ளம்.”

“திருக்குறட் பேரவையில் குறளாயம் பற்றி எத்தீர்மானமும் கொண்டு வரவில்லையே! பேரவை ஏற்குமா?”

“இது நடைமுறை அமைப்பு. திருக்குறள் பேரவையுடன் முரண்பாடு எதுவும் இல்லை. நம் பேரவையினர் குறளாய நடைமுறைகளை ஏற்றுக் குறளாயச் சமுதாய அமைப்பில் இடம்பெற வேண்டும். பேரவை அதற்கான பட்டடையே. மிதவாதிகளில் இருந்து தீவிரவாதிகளை உருவாக்குவோம். தீவிரவாதிகள் இல்லாவிடில் மிதவாதிகட்கு உணர்ச்சியற்றுப் போகும். குழந்தை வளர்கிறது. கண்போலக் காப்பது பேரவையின் கடமை.”

“சுத்த சன்மார்க்கம் என்ற வள்ளற் பெருமானின் ஆறாம் திருமுறை குறளாயக் கொள்கைகளை உடையதே. உழுத நிலமாகிய வள்ளலார் நெறியையே ஏற்றுக் கொண்டால் என்ன? திருக்குறளின்படி குறளாய நெறி என்று தனித் தொன்று வேண்டுமோ? தனி இயக்கம் நமக்கு வேண்டும் என்ற தன்முனைப்பு தலைதூக்கி உள்ளதோ?”

“கவலற்க. இது தன் முனைப்பு அன்று நன்முனைப்பு; வள்ளலார் போற்றி ஒழுகியதே வள்ளுவம். திருக்குறட் சமுதாயம் வேறு, வள்ளலார் நெறி வேறு அன்று; ஆயினும் திருக்குறள் நெறி—குறளாயம்—மாந்தர் அனைவருக்கும் உலகெலாம் ஒளிர்வல்ல நெறி. அந்நெறியின் விளக்கமே ஆறாந் திருமுறை. உலகின் எந்த அறநூலுக்கும் இணையாக—உயர்வாக—இயங்கி ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கும் கனல் திருக்குறளில் கனன்று கொண்டுள்ளது. அதை ஊதிவிட்டால் போதும். உலகெங்கும் அறிவொளி எனும் ஞாயிறு ஒளிர்த் தொடங்கிவிடும்.

மதுரையில் ‘வள்ளுவம் வாழ்வை வளம் செய்யாது. கம்பூனிசமே உலகுவ்யும் வழி’ எனத் தீர்ப்புக் கண்டாரே அடிகளார். சேலத்தில் தம்மைச் சிந்தனையாளராகப் பாருங்கள்; எதைச் செய்ய முடியும்? எதைச் செய்வது? எனச் சீறி

விழுந்தாரே அடிகளார். அவ்வாறு பாகுபாடு ஏதும் காட்டிவிட்டால்...”

“நாம் என்றும் திருக்குறள் வழியினர். இலால் குடியில் நாம் சொல்லியதை மறந்தீரோ! ‘தேவைப் பட்டால் இந்தக் காவி உடைகளையும் கழற்றி எறியத் தயங்கோம்’ என்ற துளுரைகள் உம் செவிப்படவில்லையா?”

“செவி மட்டுமா; மெய்யெலாம் சிலிர்த்தது. அத்திருவடிகளைச் சிக்கெனப் பற்றிக் கொண்ட யாம் வருடி வருடி அடையாளம் கண்டு கொண்டோம். நாம் பற்றிய திருவடிகள்... திருவள்ளுவரின் திருவடிகள் கண்ணீரால் கழுவி மனமலர்களைச் சாத்தித் திரும்பவும் தலை வைத்துத் திருவடிகளைச் சிக்கெனப் பற்றிக் கொண்டோம்.”

மணியோசையுடன் மெல்லக் காலைப் பொழுது புலர்ந்தது. மாலை வந்தது. அடிகளார் அசைந்து வருகிறார். கூட்டம் நெருங்குகிறது, அடிகளார் தோன்றுகிறார். “ஒலிப்பதிவு—நாடாச் சுருள் ஒலிக்கிறது. சில நேரங்களில் அலறுகிறது. (ஏனெனில் அவர் அன்று திருவள்ளுவராக இல்லை. ஒவ்வொரு வினாவுக்கும் எதிரிடையான எதிர்பாராத—மறு மொழி தரும் குன்றக்குடி அடிகளாராக இருந்தார்! என்பதை முழங்குகிறது ஒலியிழை!) இந்நேர்ச்சி நேராமல் இருந்திருக்கக் கூடாதா?

ஆம்! அடிகளார் வழியில் வேலா எப்படி வயப்பட்டு நின்றார்! அதன் ஆழ்மனக் காட்சி தானே இது! நேரில் ஒப்புக்கை பெற இயலவில்லை எனினும், நெஞ்சத்து ஒப்புக்கை பெற்றுக் கொள்ளும் நேர்த்திதானே இது! இன்றுவரை இவ்வுணர்வுப் பதிவு மாறியது இல்லையே! வாழிய வள்ளுவ நெஞ்சம்!

குறளாய விதிமுறைகளை இறுதிப்படுத்தும் கூட்டம் 26-8-84-இல் சேலம் தமிழ்ச்சங்கத்தில் நிகழ்ந்தது. அது குறித்துத் “திரும்பிப் பார் மின்கள்” (5:2) வினைத் திட்டம் என்பது மனத் திட்டம்” (5:3) என்னும் ஆசிரிய உரைகள் வெளிப்பட்டன. அவ்வாய்வுக் கூட்டத்திலேயே,

“குறளாய அமைப்பாளர் : வேலா
புரவலர்கள் : முத்தமிழ்க் காவலர்
பேரா. பெரோசு, கோவை”

என்பார் அமர்த்தம் பெற்றனர்.

“திருக்குறளைக் கற்றவன் மாந்தன் ஆவான்
திருக்குறளை ஆய்ந்தவன் அறிஞன் ஆவான்
திருக்குறளின்படி நடப்பவனோ தெய்வம்
ஆவான்
திருக்குறளை நாளும்படி; திருக்குறளே
நம்மறை”

என்னும் முழக்கம் இதழ்தோறும் தொடர் கின்றது.

குறளாயத்தின் முதற்கிளை 1-8-84-இல் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் வளவனூரில் கிளர்ந்தது. புதுவைக் கிளையில் கண்ட முடிபாகச் “செம்பொருளின் மந்திரச் சொற்கள்” (5:7) வெளிப் பட்டன.

“மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்து அறன்”

“நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு”

இவ்விரு சொற்றொடர்களையும் சொல்லிச் சொல்லி மனத்திற்படிய உருவேற்றிக் கொள்ளல் வேண்டும். இறைவழிபாட்டின் போதும், நம் கூட்டத் தொடக்கங்களிலும், தீமைகளை விலக்கும் போதும், இன்ப துன்பக் காலங் களிலும், இம்மந்திரச் சொற்களே உறுதுணை. தத்தம் வலக்கையை நெஞ்சின் மேல் வைத்துக் கொண்டு இவைகளைப் பயிலுதல் மிகுநலம் விளைக்கும். நல்லன நாளும் நிலைபெற உடனே தொடர்க! உயர் நலம் உறுக! எனத் தூண்டுகிறது” செம்பொருள் மந்திரச் சொற்கள்” (5:7).

ஈரோட்டுக் குறளாயக் கிளையின் சார்பில் தொடர்ந்து ‘நிலவுக் கூட்டங்கள்’ நிகழ்ந்தன. அதன் ஐந்தாம் கூட்டத்தின்போது (5:7)

குறளாய அன்பர்கள் அவரவர் வாழும் ஊர்களில் ஒருங்கிணைய ஒருவழி—முழு நிலவு நாள் என்னும் குறிப்புத் தரப்பட்டது.

கிளையினர் கூடிப் பழக முழு நிலா நாளே முற்றும் பொருந்தும் எனத் தூண்டியது (5:7).

குறளியச் சாலையே நம் வழி; குறளியச் சோலையே நம் தங்கல்; குறளிய மாளிகையே நம் உறையுள்; குறளிய அரசே நம் அரசு; குறளிய மறையே நம்மறை எனக் கொண்டு உண்ணும் போதும் உறங்கும் போதும் எண்ணும் போதும் எழுதும் போதும் எப்போதும் எப்பணியில் நின்றாலும் குறளியத்திலேயே அமுந்திக் குறளாயத்தை உருவாக்கி நம் பொருளாம் செம் பொருளும் அதுவே என்னும் மெய்யுணர்வு கொண்ட வேலாவுக்கு அவ்வப்போது, 'குறளியக் குறளாயக்' கருத்துப் பொருள் வகையால் உண்டாகிய உள் வெதுப்பல்கள் மிகப்பல. உண்டாகிய கழிவிரக்கங்களும் மிகப்பல. என்னே இம்மக்கள் நிலை! என்னே இம்மக்கள் அடிமை நிலை! என்னே இவ்வறிவாளர் சிந்தனை! என்னே என்னே இவ்வாட்சியாளர் போக்கு! என்னே இவ்வாய்வாளர் நோக்கு! என்றெல்லாம் இரங்கவும் வைத்துள்ளன. அவ்வப் போது அவை ஆசிரிய உரையாய் வெளிப்பட்டன. அவற்றுள் ஒன்று, "சொல்வதைச் செய்வோம் வாரீர்" என்பது (5:8)

“திருக்குறள் கருத்துகள் அனைத்தும் ஏற்று நடக்க இயலாது” என்கிறார் ஒரு தமிழ்ப் பாவலர்.

“புலால் மறுப்பும் கொல்லாமையும் துறவி களுக்கே உரியன” என்று கூறுவதுடன்,

“கள்ளுண்ணாமை காலத்திற்கு ஏற்ற தன்று.” என்று கடித்தும் குடித்தும் களிக்கிறார் ஒரு புலவர்.

“திருக்குறள் பெயரால் மக்கட்குத் திட்டங்கள் தீட்டி வறுமை ஒழிப்புப் புரட்சி செய்வோம்,”

என்கிறார் ஒரு சிந்தனையாளர்.

“திருக்குறளை வைத்துச் சமுதாயம் என்ப தெல்லாம் ‘வேடிக்கை’ என்பாரும், வீண் விழைவு என்பாரும் கவைக்குதவாது” என்பாடுமாகத் தம் சொல்லம்புகளை விடுத்த வண்ணமுள்ளனர்.

குறளியம் உயிர்ப்புற திருக்குறள் புரட்சி களை எல்லாம் வடித்துத் தந்த அறிஞர்களோ ஏட்டளவோடு மெளனமாகியுள்ளனர்.

இந்த நிலையில் ஈரோட்டுத் திண்ணையில் இருந்து குறளியம்—குறளாயம் என எழும் முணகல் ஒலிகளைத் தம் சமய வெறிகளாலும் ஆளுமைகளாலும் அமிழ்த்திவிடச் சிலர் முயல்

கிறார்கள். இவற்றை எல்லாம் என்னென்பது? அண்மைக்கால அரை நூற்றாண்டு முயற்சிகள் எழுச்சியை விளைக்க முடியவில்லை என்றாலும்; விழிப்பை விளைத்த வரலாறுகளை யாரால் மறுக்க முடியும்?

விழித்த கண்விழிப்பு வீணாகி விட்டதோ எனக் கணக்கிடும் நிலைவந்துள்ளது. ஏற்பட்ட புரட்சிகள் பூசனை—பொய்மை—ஒப்பனைப் புழுதிகளில் புரண்டு கொண்டுள்ளன. ஏன் இந்நிலை? அறிவு என்பதே நன்றின்பால் உய்க்கவும், மெய்ப்பொருள் காணவும், செம்பொருள் உணரவும் என்பதை விடுத்து மெய்யுணர்வை நகைப்பிற்கு உள்ளாக்க முற்பட்டனர் சிலர். விளைவு, வீழ்ச்சியைத் தழுவ நேர்ந்துளது. இத்தகு நிலையில் மீட்சியடைய ஒரே வழி திருக்குறள்தான்...

நாம் இனி, இறுதி முயற்சி ஒன்றை எடுத்துவிட அணியமாக வேண்டும். வீழ்ந்தாலும் சரி! வாழ்ந்தாலும் சரி! வெற்றி தோல்விகளை எண்ணிச் செயல் படக் கூடாது. நம் வினைத் திட்பங்களுக்கு மனத்திட்பமே வழி. நாம் சில முடிவுகளுக்கு வந்து விட வேண்டும், குழப்பங்களே கூடாது. இந்த அடிப்படையில் நம்முடன் சேர்த்துப் பத்துப்பேர் அமைந்தாலே போதும். திருக்குறளுக்காக வாழ—நடக்க—காட்டாக விளங்க—பத்துப் பேர். அந்தப் பத்துப் பேரை நம்பிப் பல கோடிப்பேர், சொல்லும் செயலும் ஒன்றாயிருக்கும் உள்ளமுடையோரை எம் உயிரோடு இணைய அழைக்கிறோம். நாம்

கண்டுணர்ந்த நெறிகளை நீங்களும் கைக்கொள்ள அழைக்கிறோம்.

குறளியத்தின்பணி இனி, “சொன்னதைச் செய்வோம்; சொல்வதைச் செய்வோம்” என்பதே. ஆம்! திருக்குறள் சொல்வதைச் செய்வதே குறளாயம்” என நிறைக்கிறார்.

20-1-85 இல் புதுவைக் குறளாயத் தொடக்க விழா நிகழ்ந்தது.

10-3-85 இல் தமிழகத் தலைநகரில் குறளாயக் கிளை கிளர்ந்தது.

28-4-85 இல் நெல்லை மாவட்டக் குறளாயக் கிளையும்,

கோவை மாவட்டக் குறளாயக் கிளையும் தோன்றின.

12-5-85 இல் குறளாயச் செயல் வீரர் 4ஆம் மாநிலக் கூட்டம் சென்னை வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நிகழ்ந்தது.

23-6-85 இல் பொள்ளாச்சி குறளாயக் கிளை பூத்தது. இவ்வாறே மாவட்டக் கிளைகளும் நகரக் கிளைகளும் ஆங்காங்குத் தோன்றின.

குறளாயத் திருமணங்களும் நிகழத் தொடங்கின. வேலாவின் திருமகளார் திருமணம் குறளாய நெறியிலேயே நிகழ்ந்தது.

24-5-85 இல் ஈரோட்டில் 'நிர்மலா-சௌந்திரராசன்,'
'மஞ்சளா-இரவிக்குமார்'

திருமணங்கள் குறளாயத்திருமணங்
களாகத் திகழ்ந்தன.

18-8-85 இல் குழித்தலையில் இராசகுமார்-மாலதி
திருமணமும்,

28-8-85 இல் கோவையில் இராசகாந்தம்-இராசேந்
திரன் திருமணமும் குறளாய
மணங்களாக நிகழ்ந்தன.

குறளாயத் திருமணம் நிகழ்முறை (6:2)
மணமக்கள் சொல்லவேண்டிய மங்கலக் குறள்
கள் ஆகியவை 1-9-85 இதழில் இடம்பெற்றன:

திருமணமுறை : "மணமக்கள் அவையில்
வீற்றிருக்க, விழாவிற்கு வந்துள்ள முதிர்ந்தவரும்
பண்பாளருமான ஒருவர் மணவிழாவை நடத்தும்
பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.
குடும்பத்துப் பெரியவர்களை வணங்கிப் பின்
தாய்நாட்டு மண், தெய்வப் புலவர், திருக்குறள்
முறை ஆகியவற்றை மணமக்கள் வணங்கி
மேடைக்கு வரவேண்டும். குறளாயச்செம்பொருள்
நுகர்வு செய்தலும், உறுதிமொழிகள் பத்தையும்
அனைவரும் ஒருமிக்கக் கூறச்செய்தலும் வேண்
டும். பின்னர், மணமக்கள் இருவரும் இணைந்து
10 குறள்களை விழாத் தலைவர் சொல்லச்
சொல்லப் பின் தொடர்ந்து சொல்லி அவையினர்
முன் வாழ்க்கை ஒப்பந்த உறுதிமொழிகளைப்

படித்துக் கையொப்பமிட்டு மாலை மாற்றிக் கொள்வர். உறுதி மொழி இதழில், அவையிலுள்ள பதின்மர் மணமக்களின் பெற்றோர் உட்படச் சான்றொப்பம் வழங்கி மணவிழாவை இனிது முடிப்பர்” மங்கலக் குறள்கள் : வாழ்க்கை : அன்பும் அறனும், அறனைனப்பட்டதே, ஆற்றின் ஒழுக்கி,வையத்துள் வாழ்வாங்கு; துணை: மனைத் தக்க, பெண்ணிற்பெருந்தக்க; தற்காத்து. நலம் : பெறுமவற்றுள், குழல் இனிது, மங்கலம் என்ப-

திருமண முறை வகுத்த குறளாயம் ‘குறளாய இவ்ஹ இணைப்பகமும் நிறுவியது. (6:10)

22-1-88 ஆம் நாள் சென்னையில் பெருங்க் கவிக்கோ வா. மு. சேதுராமன் அவர்கள் திருமகளார் பூங்கொடி திருமணம் நிகழ்ந்தது. மேதகு கலைஞர் கலந்து கொண்ட விழா அது. குறளாய முறைப்படி வேலா அவர்கள் திருமணத்தை முன்னின்று நடத்தி வைத்தார்கள். அம்முறையை வியந்து பாராட்டிப் பேசினார் கலைஞர். வேலா தம் உரையிலே “கலைஞர் அவர்கள் வள்ளுவர் கோட்டத்தைத் தம் ஆளுகைக்குள் கொண்டு குறளியப் பணியாற்றும் காலம் வரத்தான் போகிறது. அதற்கு முதற்படியாம் பணிகளைத் தமிழணர்வாளர் செய்தல் வேண்டும்.” என்றார். அச்சொல் வெல்லுஞ் சொல்லானது. வரலாறு ஆயிற்று.

27-9-85 இல் வேலாவின் பேரன், திரு. சக்திவேல்—பூங்கொடி செல்வமகன் பெயர் சூட்டுவிழா

குறளாய நெறியில் செம்பொருள் நுகர்வுடன் நிகழ்ந்தது. வேல் அரசு என்னும் பெயர் சூட்டப் பெற்றது.

குறளியம் வளர்க்கத் திருக்குறள் இசைப் பாடல் போட்டி நடத்தியது குறளாயம். புனைகதைப் போட்டியும் நடத்தியது; குறளியம் குறளாயப் பணிகளுக்குத் தொண்டுள்ளத்தோடு தம்மை ஈகம் செய்ய வல்லாரைத் தேடியது; தேடிக் கொண்டும் உள்ளது.

திருக்குறள் ஒலியிழையையும், திருக்குறள் கையெழுத்துப் பதிப்பையும், திருவள்ளுவர் படத்தையும், குறளாயக் கொடியையும், மார்பொட்டியையும், பரப்பும் பரப்பகமாகவும் குறளாயம் பணியாற்றியது; அது வழங்கியதுண்டு அறிக்கைகளும் வெளியீடுகளும் எண்ணற்றவை. கன்னிமுதல் சென்னைவரை மிதிவண்டி உலா நிகழவும் உதவியது (7:6:5). இவை குறளாயம் செய்தவை எனின் வேலா தாமே செய்தார் என்பது மெய்மைதானே!

குறளாயத்தின் மரபில் 'நீத்தார் கடன் முறை' செய்தலும் (6:8) வரையறுக்கப்பட்டது.

உயிர் நீத்த உடலை உடன் தூய்மை செய்து உரிய உடைகளை அணிவித்தல். நெருங்கிய உதவினர்களும் நண்பர்களும் அருகில் அமைதியாக நின்று குறளாய முறைப்படி செம்பொருள்

நுகர்வு நிகழ்த்துதல். பின், நில்லாதவற்றை, நாள் என, நெருநல், ஒரு பொழுதும், குடம்பை, பொருளல்லவற்றை, எப்பொருள் எத்தன்மைத்து, பிறப்பென்னும், வேண்டுங்கால், ஆரா இயற்கை என்னும் குறட்பாக்களை ஒதுதல். இம்முறையைத் தேவைக்கேற்பச் சில தடவை செய்யலாம். உயிர் பிரிந்த பத்துமணி நேரத்திற்குள் பகற்பொழுதில் நன்காடு கொண்டு சேர்த்து மண்ணீடு செய்தல் வேண்டும்.

இந்நீத்தார் கடன், மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மாணிக்கனார்க்குக் குறளாயச் சார்பில் திருக்குறள் முற்றோதலாக நிகழ்த்தப்பட்டமை நினைவில் முகிழ்க்கின்றது. பெரும்புலவர் மீ. த.வும், பாவலர் ஈவப்பரும் அக்கடனேற்றனர்.

16-2-86-இல் குறளாய நடைமுறைக் கூட்டம் நிகழ்ந்தது. குறளாயச் செயற்பாடுகளை முடுக்கி விடுதற்காகக் குறளாயத் தலைமைக் குழுவினராக முயரையும் குழுவினராக ஒன்பதின்மரையும் முன்றாண்டு கட்டுத் தெரிந்தெடுத்ததைத் தலைமை அமைப்பாளர் வேலா அறிவித்தார்.

தலைமைக் குழுவினர் மூவர் :

வேலா. அரசமாணிக்கனார்

பெரும் புலவர் மீ. தங்கவேலனார்

பேரா. உ. பாலசுப்பிரமணியனார்

என்பார். குறளியம், குறளாயம் ஆகிய இரண்டிலும் பின்னிருவரும் முன்னரே இணைந்து ஆற்றிய தொண்டு பெரிது.

“குறளாய நெறிமுறைகளை வகுக்க சிந்திக்க நெறிப்படுத்த நாளும் உடனிருந்து எம்மை ஆட்படுத்திய பெருமை பெரியவர் பட்டுக் கோட்டை திரு. மீ. தங்கவேலனாரைச் சாரும்” என்றும், குறளாயச் செயற்பாடுகளை வகுத்து வழிப்படுத்தும் பணியில் எம்மை விரைவாக நடத்திச் செல்ல முன்வந்து அழைத்துச் செல்பவர் சிதம்பரம் பேராசிரியர் திரு. உ. பா. அவர்கள்” என்றும் இவர்களை வேலா பாராட்டுகிறார் (6:8).

“திருக்குறள் ஒன்றிற்காகவே இனிவாழ்வேன் என்ற உறுதிபூண்ட வெள்ளுடையாளர் ஒருவர் திடுமெனக் குறளிய அலுவலகம் வந்து நின்றார். ஓய்வு பெற்றும், பெற்ற உறுதியால் இளநகையுடன் ஆழ்ந்த சிந்தனைகளைப் பரப்பும் ஒளிமிசைகண்களுடன் மூவாண்டுகளுக்கு முன் (1982) அடிமேல் அடிவைத்து நடக்கும் மெல்லிய இயல்பாளராக எம்முன் சிவப்பழமாக வந்தமர்ந்தார் திரு. தங்கவேலனார். குறளியம் அவரால் பாலூட்டப் பெற்றது; தாலூட்டப் பெற்றது; நடை பயிற்றப் பெற்றது; மொத்தத்தில் தாயாகி வளர்த்தார்; வளர்த்துக் கொண்டுள்ளார்” எனப் பாராட்டுகிறார் குறளிய—குறளாய நிறுவனர்.

ஆறாம் ஆண்டு முதல்இதழைத் தங்கவேலனார்க்குப் படைத்து உருகுகிறார் வேலா. எப்படி

“நாம் எம்மையே இன்று சுற்றிச் சுற்றித் திரும்பிப் பார்க்கிறோம். நகைப்பும் வியப்பும் தோன்றுகின்றன.

மேற்கொண்ட கொள்கையால் தனிமையும் அமைதியும் தவழும் நிலை நமக்குப் பிறந்துள்ளது கடந்த ஐந்து ஆண்டுக் குறளியப் பணிகள் ஈந்துள்ள இன்றைய நிலை இதுதான்.

“திருக்குறள் நம்மறை—நெறி; குறளாயம் அமைப்போம் என்ற சொற்றொடர்கள் மேடையில் பேசப்படும்போது ஏற்றுப் பாராட்டிய நெஞ்சங்கள், அவற்றை எழுத்திலும் எண்ணத்திலும் ஏற்க வேண்டும் என்ற குரல் எழுப்பியபோது விருப்பமின்றி நோக்கும் பார்வைச் சூட்டிற்கு ஆளானோம். ஏன்? மதிப்பின்மைக்கும் ஆட்பட்டோம்.

“இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன் சொல்லியிருந்தால் இதை வலுவாக்கியிருக்கலாம்’ என்பது ஒரு திருக்குறள் களஞ்சியத்தின் கூற்று. “ஆடி ஓயட்டும்’ என்பது அம்மாமிக் குழகாயம் வளர்க்கும் நம் சிந்தனையாளர் ஒருவர்தம்போக்கு. ‘நடப்பது நடக்கட்டும்’ நாலிலும் இருப்போம்’ எனும் பெரியோர் வாழும் இந்நாட்டில் அரிதும் பெரிதுமான ஒரு வயிரக் கட்டிபோன்றிலங்கும் பட்டுகோட்டைப் பெரும் புலவர் மீ. தங்கவேலனார் அவர்கட்கு இவ்வாறாம் ஆண்டு முதல் இதழைப் படையல் செய்து மகிழ்கிறோம்’ என்பது அது.

பேரா. உ. பா. தொடர்பு, குறளியம்—
குறளாயங்களுக்கு வாய்த்தது மட்டுமோ?
குறளாயம் தோற்றுவித்த மழலையர் பள்ளித்
தாளாளர் பொறுப்பையும் ஏற்றது! தமிழ்
மாணிக்கத்தின் உறவைக் குறளாயத்தில் நிலை
பெறுத்தவும் ஏந்தாயிற்று.

குறளாயத் தலைமைக் குழு எத்தகைய
தகவார்ந்தது என்பதைக் குறிக்கவே இவை கூறப்
பட்டனவாம்.

1986 மே 23, 24, 25-ஆம் நாள்களில், வேலா
நிலையத் திறப்பு விழா, நிலவுக் கூட்டம், திருக்
குறள் முற்றோதல், தலைமை ஆட்சி—செயற்
குழுக் கூட்டம், குறளிய மழலையர் பள்ளித்
துவக்க விழா ஆகியன நனிசிறப்பாக நிகழ்ந்தன.

வேலா நிலையத்தைத் திருமணி வேலா சந்திரா
அம்மையார் குறளாய முறைப்படி தம் திருக்கை
யால் திறந்து வைத்தார். புதுவை திரு. வை.
வேலாபுதனார் குறளாயக் கொடி ஏற்றினார்.
திரு. மீ. தங்கவேலனார் செம்பொருள் நுகர்வில்
திளைப்பித்தார். குறளாய அமைப்பாளர் வேலா
வரவேற்புரைத்தார். திருக்குறளார் முற்றோ
தலைத் தொடங்கினார். புலவர் இளங்குமரன்,
பேரா. வளனரசு ஆகியோர் நிலாப் பொழிவு
செய்தனர்.

பாவலர் முருகு சுந்தரம் மழலையர் பள்ளி
யைத் தொடங்கி வைத்தார். ஈரோடு நகர் மன்றத்

தலைவர் திரு. செ. அரங்கராசனார் வாழ்த்துரைத் தார். திரு. கு. ச. ஆனந்தனார் கலந்துரையாடலைத் தொடங்கி வைத்தார். முப்பெருநாள் முழுமை விழாவாகத் திகழ்ந்து குறளாயச் சீர்மையை அறியச் செய்தது. நாடு தழுவிய அளவில் பேராளர்களும் பெருமக்களும் கலந்துகொண்டு, சான்றோர்கள் ஒருமித்துக் கூடி விழா வெடுத்தால் அஃது எப்படி இருக்கும் என்பதனை வெளிப்படுத்திக் களிப்பூட்டியது.

திருக்குறள் உணர்வு பெறத் தமிழ்ப் பெயர் மாற்றம் வேண்டும் எனக் குறளாயம் ஓர் அறிவிப்பு விடுத்தது (8:3).

“பிறமொழிப் பெயருடைய குறளாயம் புரவலர்கள் அறங்காவலர்கள் ஆகியோர் தமிழகம் முழுதும் நன்கு அறிமுகமானவர்கள். ஆதலின், அவர் தம் பெயர்களைக் குறளாயம் சிறப்புப் பெயர்களால் அல்லது முன்னெழுத்தைச் சுட்டுதலால் மட்டுமே வழங்கும். எனினும் அவர்களும் தம் பெயர்களைத் தமிழாக மாற்றிக் கொள்வதைக் குறளாயம் பெரிதும் வரவேற்கிறது. பிறமொழி இனத்தவராயினும் அவர்க்கும் திருக்குறள் பெயர்களே ஆயத்தில் இணையுங்கால் சூட்டப் பெறும்” என அறிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. அவ்வறிக்கையின் கீழேயே பெயர் மாற்றம் செய்தோர் பட்டியலை வைக்கின்றது குறளாயம்.

வேலா ராசமாணிக்கம் — வேலா அரசமாணிக்கம்
உ. பாலசுப்பிரமணியம் — பேரா. முருகு (உ பா)

சி. தட்சிணாமூர்த்தி — தென்முக நம்பி
வே. கோதண்ட ராமன் — குறளேந்தி

“சொன்னதைச் செய்வோம்! சொல்வதைச் செய்வோம்.”

என்று ஆசிரிய உரை எழுதியவர் அல்லரோ வேலா. அதனால் அவரே முந்து நின்றார்!

குறளாயத்தார்க்கு ‘ஒருநிலை ஒழுங்கு’ வேண்டும் என்பதை வேலா திட்டப்படுத்துகிறார். அவை இவை:

1. குறளாயத்தைச் சார்ந்தவர் என எளிதில் அறியும் பொருட்டு எப்போதும் இலச்சிணையைச் சட்டையில் அணிந்திருக்க வேண்டும்.
2. குறளாயத்தார் இல்லங்களின் முகப்பில் ‘திருக்குறள் நம்மறை—நெறி’ என்ற தொடர் அமைந்த பலகை வைத்தல் வேண்டும்.
3. குறளாயத்தார் இல்லங்களில் திருக்குறள் நாளும் ஒதிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.
4. குறளாயத்தார் இல்லந்தோறும் குறளியம் இதழ் வாங்க வேண்டும்.
5. குறளாயத்தார் ஒன்று சேர்ந்து மகிழும் திருநாள் முழுநிலவு நாளே ஆகும். (9:9).
வே.—15

“குறளாயத்தில் இணைய வாரீர்” என
வேண்டுகை விடுகிறார் வேலா (1033).

“சமயங்களின் நிலையாமைக் கொள்கை வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைத் தீர்க்கவில்லை.

கோனாட்சி அணுகிப் பார்த்தது முடிய வில்லை.

குடியாட்சி தோன்றிற்று; கூடவே முதலாளியம் முகிழ்த்தது. ‘உள்ளவர் சிலர் இல்லவர் பலர்’ ஆக உருவாக்கினர்.

பொதுவுடைமை மலர்ந்தது. கூடவே தனி மாந்த ஊக்கம் ஆர்வ வளர்ச்சி அறவுணர்ச்சி தனித்தன்மைகள் நீங்கின. பொறிவாழ்க்கை உருளத் தொடங்கிற்று.

குடியரசுக் கூட்டுடைமை மாற்று வழியாகத் தரப்பட்டது. விளைவு பொருளாதார இனச் சமன்பாட்டை மக்கள் முழுமையாகப் பெற வில்லை.

சர்வோதயம் பிறந்தது; நடைமுறைக்குப் பொருந்தவில்லை. அரசுப் பின்னணியின்றி அதுவும் வாழ இயலவில்லை. எனவே சரியான வழி எது?

குறளாயம்—குறளாயம்—குறளாயம்—இது காலத்தின் கட்டாயம்.

குறளாயம் : ஒரு சாதி அன்று.
ஒரு சமயம் அன்று.
நிறம் அன்று.

அஃதொரு சமுதாய இயக்கம்!

அன்பால் அருளால் இணைந்து
இயங்கும் ஓர் அறிவியக்கம்.

அது பண்பைப் பயில்விக்கும் ஒரு
பள்ளி.

அது மெய்யுணர்த்தும் ஒரு கல்லூரி.
அது பல்துறை சிறந்த ஒரு
பல்கலைக் கழகம்.

அதுவே முழுமையான வாழ்விய
லைக் கூட்டும் வளமனை.

அவ்வளமனையில் அனைவரும்
தோளோடு தோள் இணைந்து
வாழ்வோம் வாரீர்!"

என அழைக்கிறார். "மனிதர்கள் இங்கே வம்;
கனிதந்தால் கனி உண்ணவும் வல்லிரோ" என
அழைத்த அப்பரடிகள் அழைப்புப் போல்வது
இது! தாம் பெற்ற பேறு உலகம் பெறவேண்டும்
என்னும் உயரழைப்பு இது! உணர்ச்சி வாயில்
உணர்வோர் வலித்தே!

16-8-86, 17-8-86 ஆகிய நாள்களில் தலை
நகரில் மறைமலையடிகள் நூலகத்து வள்ளலார்

மாளிகையில் குறளாய, குறளிய விழாக்கள் நிகழ்ந்தன. கருத்தரங்கம், ஆய்வரங்கம், பாட்டரங்கம் என்பவை நடைபெற்றன. அதன் வரவேற்புரையாற்றிய வேலா, “மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்” என்னும் இந்த ஒருகுறளை வாழ்வில் மேற்கொள்வோமே. அதிலே நிற்போம்; அதையே சொல்வோம்; அதையே வாழ்வாக்குவோம். ‘ஆதிபகவன் யார்?’ என்பது போன்ற முடிவற்ற கருத்துக்களில் நாட்டம் செலுத்திச் செலுத்தி 2000 ஆண்டுக் காலத்தை வீணடித்தோம். வள்ளுவர் எச்சாதி? எச்சமயம்? மூட நம்பிக்கை அற்றவரா? உள்ளவரா? மேலுலகம் கீழுலகம் உண்டா? இவற்றிலேயே காலத்தைக் கழிப்பதனால் என்னபயன்? இவை எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கித் தள்ளுங்கள். இவற்றைச் சிந்திக்காதீர்கள், திருக்குறள் புகழ் பாடிவிட்டு வேறு வேள்வியிலும் ‘பசனை’யிலும் கூடுகிறோம். அதன் விளைவால் அன்றோ திருக்குறளை நடைமுறைப்படுத்தாமல் விட்டோம். இனியாவது திருக்குறளைச் செயற்படுத்துவோம். திருக்குறளை ஒதியே எவ்வினையும் கொள்ளுவோம். அதிலேயே வாழ்வோம்; அதிலேயே மறைவோம்! இதற்கு மேலே வேறு வேண்டுமா?” என்றார்.

விழாவில் பா. சு. அரியபுத்திரனார், வ. சுப. மாணிக்கனார், கல்லை தே. கண்ணன், இரா. இளங்குமரன், குமர நடவரச ஈவப்பனார், பொ. ஐயனாரப்பன், வண்ணப்பூங்கா வாசன், அரு-

கோபாலன், மூர்த்தி, மீ. தங்க வேலனார், அண்ணாமலை அடிகள், ஈழவேந்தன், இரா. முத்துக்குமாரசாமி, வான்மதி, உ. பாலசுப்பிரமணியம், மா. சு. சம்பந்தன், பெருங்கவிக்கோ, செயசீலன், முத்தமிழ்க்காவலர், த. கோவேந்தன், அவ்வை நடராசனார், வை. வேலாயுதம், படைமேல்நர் சாமிநாதன், வ. வேம்பையன், வீ. செ. கந்தசாமி ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர்.

“திருக்குறள் நம்மறை என்று ஒருவன் ஒத்துக் கொள்ளாதவன் ஆயின், அன்றே திருவள்ளுவர் சொன்னது போல் பிறப்பின் கண் ஐயப்படும் என்று எண்ணுங்கள். ஒவ்வொருவனுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்தும் நோக்கத்தில் குறளைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதால் அது என்மறை ஆகிறது” என்று தம் பொழிவில் குறிப்பிட்டார் வ. சுப. மா. (7:2)

“வேலா இராசமாணிக்கம், நல்ல குறள் தொண்டர், உணர்வுமிக்க தொண்டர், செயல் வீரர், திருக்குறளுக்கு என்று ஓர் அமைப்பும் ஓர் இதழும் கண்ட முதல் தமிழர் அவர். அவருக்கு நாமெல்லாம் துணை நிற்க வேண்டும்” என்றார் முத்தமிழ்க் காவலர் (7:2).

12-7-77இல் மதுரைமாநகரில் வேலா தலைமையில் குறளாய மாநாடு நிகழ்ந்தது. அதில் முத்தமிழ்க்காவலர், முதறிஞர் வ. சுப.மா வழக்கறிஞர் கே.மீனாட்சி சுந்தரனார், வானொலி நிலைய இயக்குநர் விசய திருவேங்கடம், திருக்

குறள் பெருமாள், திரு. இளங்கோ பாண்டியன், பதின்கவனகர் கனக சுப்புரத்தினம், வே. அறிவுடை நம்பி ஆகியோரும் திரு. மீ. த. திரு. உ. பா. திரு. இளங்குமரன் ஆகிய குறளாயக் குழுவினரும் கலந்து கொண்டனர்.

11-10-87 இல் கோவை மாநகரில் குறளாய மாநாடு நடைபெற்றது. வேலா தலைமை ஏற்றார். முனைவர் கா. மீனாட்சி சுந்தரனார், பெருங்கவிக்கோ வா. மு. சே., அரு. கோபாலன், ந. ஆறுச்சாமி, புலவர் வடிவேலன், மூதறிஞர் வ. சுப. மா., பதின்கவனகர் கனகசுப்புரத்தினம், கு. வெ. கி. ஆசான். புலவர் இளங்குமரன்; புலவர் மீ. த. பேரா உ. பா. ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.

10-9-89 இல் சென்னை மாவட்டக் குறளாய மாநாடு வேலா தலைமையில் நிகழ்ந்தது. பாவலர் ஈவப்பனார், இசை இறையார், சே. கந்தப்பனார், மா. வழித்துணையார். திருவாளர்கள் கா. பொ. இரத்தினம், பாவலர் சுரதா, கு. இரகுபதி, வீ. செ. கந்தசாமி, தமிழப்பன் ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர்.

10-9-89 மாலையில் சென்னை மாவட்டக் குறளாய மாநாடு, தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கச் செயற்பாட்டுக் கருத்தரங்காக நிகழ்ந்தது. நிகழ்வுக்கு முத்தமிழ்க் காவலர் தலைமை ஏற்றார். திருவாளர்கள் வா. மு. சேதுராமன்

இறையன், அரணமுறுவல், பொற்கோ, இளங்குமரன், மெய்யப்பன், ஈவப்பனார், ஆதி அறிவுடைமப்பி ஆகியோர் பங்கு கொண்டனர். வேலா அவர்கள் தீர்ப்புரைகளை முன்மொழிந்து விளக்கினார்.

தீருக்குறள் நம்மறை என்பதைத் தேர்ந்த புலமையரும் ஏற்கத் தயங்குதலும் மயங்குதலும் கண் கூடு. 'மறை' என்ற அளவில் அவர்களுக்குத் தோன்றவது 'வேதம்' என்பதே! மற்றொன்று பொதுமறை, உலகமறை, தமிழ்மறை எனப் படுவதை 'நம்மறை' என்பதா? என்பது! இதனால் நம்மறை என்பதற்குரிய கரணியத்தை மேடை தோறும் வைத்து விளக்குதலைக் கடனாகக் கொண்டார் வேலா. பிறர்பிறர் கூறும் விளக்கங்களையும் தகவாக ஏற்றுப் போற்றினார். தொடர் கட்டுரையாகத் "தீருக்குறள் நம்மறை" என ஆசிரிய உரையும் எழுதினார்.

வேலாவின் குறளிய குறளாயப் பணிக்கு அளவு கோல் உண்டா? ஒன்றைச் சுட்டுதல் சாலும்!

வேலா அறுவைப் பண்டுவத்திற்கு ஆட்பட்டு மருத்துவ மனையிலும், ஓடிவந்த தங்கலிலும் பல திங்கள் இருக்கும் இக்கட்டு உண்டானதை உணர்வோம்; அறிவோம். அவ்வேளை எத்தகைய வேளை! அவ்வேளையிலும் அவர்தம் ஆசிரிய உரை அறுவை செய்த அத்திங்களிலும் கூட

காலம் தாழ்ந்து கூட—வரவில்லை! எவரெவர் கட்டுரை வழக்கமாக இடம்பெறுமோ அவை வருவதற்கு முன்னாகவே வந்தமைந்தது, வேலா வின் 'உயிர்ப்பே' குறளியம் குறளாயம் என்பதை நிலைநாட்டும். வேலாவுக்குக் குறளே அமுது! குறளே மருந்து! குறளே விருந்து! இஃது இயற்கையாகி விட்ட நிலை! இந்நிலையும் ஓராண்டு ஈராண்டு நிலையில்லை. ஆதலால், அதுவே நடைமுறை வாழ்வாகி விட்டதாம்.

“குறளாயக் கொள்கை விளக்கம்”—வருமாறு

குறளாயத்தின் ஒரே தலைவர் தெய்வப் புலவர். திருக்குறள் வழி நாம் நடப்போம். உலகு நம் வழி நடக்கும்.

திருக்குறள் நம்மறை—நெறி.

❀ திருக்குறளைக் கற்றவன் மாந்தன் ஆவான்.
திருக்குறளை அறிந்தவன் அறிஞன்

ஆவான்.
திருக்குறளின்படி நடப்பவனோ தெய்வம்

ஆவான்.
திருக்குறளே நம்மறை—நெறி.

❀ செந்தமிழே நம்தாய்!
திருக்குறளே நம்மறை!
நந்தா ஒழுக்கமே நம்படை!

- ❁ தாழ்வு போக்கிடும் குறளாயம்!
தடைகள் நீக்கிடும் குறளாயம்!
வாழ்வு சேர்த்திடும் குறளாயம்!
மானம் காத்திடும் குறளாயம்!
- ❁ தமிழ்நாட்டு மக்கள் தமிழராக வாழ
உலகினர் நல்ல மாந்தராகத் திகழ
திருக்குறள் நெறி ஒன்றே வழி!
- ❁ முப்பால் வழியில் தப்பாது ஒழுகின்
இப்பார் புகழ் நிற்பான் தமிழன்!
- ❁ வையகம் தனக்கே ஒருமறையாம்
வள்ளுவர் தந்த திருமறையாம்!
- ❁ தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
திருக்குறள் எங்கள் வாழ்க்கையின் வேர்!
- ❁ குறள் நெறிவிட்டால் வாழ்வில்லை!
குறள் நெறி நின்றால், தாழ்வில்லை!
- ❁ குறளியம் கொள்வோம்!
குறளாயம் காண்போம்!

செம்பொருள் நுகர்வுக்குரிய திருக்குறள்
ஊமந்திரச் சொற்றொடர்கள் நான்கு :

1. மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல் அனைத்தறன்
2. நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு
3. ஒத்தது அறிவான் உயிர் வாழ்வான்

4. அறன் எனப்பட்டதே இவ்வாழ்க்கை

இறைவழிபாடு, பிறந்தநாள், பெயர் சூட்டல், காதுகுத்து, பூப்பு நீராட்டு, திருமணம், புதுமனைப் புகுதல், இறந்தார் கடன் முதலிய அனைத்தும் திருக்குறள் வழிச்செய்தலே சாலச் சிறப்பு.

நல்லாட்சி நாட்டில் நிலவக் குறளாயம் வழங்கும் பத்துக் கட்டளைகள்

1. குடியரசு-குடும்ப அரசு ஆகக் கூடாது. நல்லவர்களும் வல்லவர்களும் நாட்டின் பல திக்குகளில் இருந்தும் பல குடும்பங்களில் இருந்தும் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். கட்சித் தலைமையாக ஆளுவோரின் மக்கள், மாப்பிள்ளை, மருமகன், மனைவி, மனைவிப் போலி, நெருங்கிய உறவினர்கள் தொடர்ந்து ஆட்சித் தலைமையில் ஏறும் பரம்பரை ஆட்சி சட்டத்தால் தடுக்கப்பட வேண்டும்.
2. சான்றோர் வழிச் சமுதாயமும் ஆட்சியும் அமைய, கட்டுப்பாடுகளுடைய வேட்பாளர் தேர்வுமுறை வேண்டும். (ஒழுக்கம், ஆன்ற குடிப்பெருமை, கல்வி, ஒரு நல்ல குடும்பம், நாட்டின்பண்பாடு, மதுக்குடி இன்மை, செல்வ நிலை முதலியவை பேணப்படல் வேண்டும்)
3. நாட்டில் 2 (அ) சிகட்சிகளுக்குமேல் இருக்கக் கூடாது.
4. தேர்தல் செலவுகளை அரசே ஏற்கவேண்டும்.

5. தேர்தலில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்கள் உடல்நல முள்ளவராய் 40 அகவைக்கு மேலும் 65 அகவைக்கு உட்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.
6. தலைமை ஆட்சியில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர்களும் சான்றோர்களும் பல்கலை அறிஞர்களும் கூடிய பதின்மர் கொண்ட அவை ஒன்று தலைமை ஆட்சியாளருக்கு ஆலோசனை வழங்க அமைக்கப்பட வேண்டும்.
7. கையூட்டுப் பெறும் ஆட்சியாளர்களையும் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருப்பவர்களையும் கடும் தண்டனைக்கு உரியவர்கள் ஆக்க வேண்டும்.
8. குடியரசு நாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பெறும் எந்த ஒரு பதவியிலும் ஒருவர் இரண்டு முறைக்குமேல் இருக்கக் கூடாது என முறைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
9. செல்வக் குவிப்புக்கு மேல்மட்டம் குறிப்பிடப்பட்டு அவ்வப்போது ஆய்வுக்குட்பட வேண்டும். செல்வக் குவியலைத் தடுக்க வேண்டும்.
10. நாட்டில் 18 அகவை வந்த அனைவருக்கும் ஒளிப்படத்துடன் கூடிய அடையாள அட்டை வழங்கப்பட வேண்டும். அதில் அவர்கள் சொத்து விவரமும் குறிப்பிடப்பட்டு ஒவ்வோர் ஆண்டும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். குறளியம் : 8.9:23...

குறளாய ஆட்சிக் குழுவினர்

குறளாயத்தின்

ஒரே தலைவர் — தெய்வப்புலவர்
திருவள்ளுவர்

குறளாயப் புரவலர் — முத்தமிழ்க் காவலர்

குறளாயத் தலைமை

அமைப்பாளர் — வேலா

இணை அமைப்

பாளர் — இரா. இளங்குமரன்

குறளாயப் பொதுச்

செயலர் — மீ. தங்கவேலனார்

ஆட்சிக்குழு

உறுப்பினர் — பெருங்கவிக்கோ

கு. இரகுபதி

க. கனகராசா

குமர நடவரசு ஈவப்பனார்

படைமேல்நர்

த. சாமிநாதன்

பேரா பா. வளன் அரசு

அறவியஞ் சேரல் அடிகள்

இறையரசனார்

பேரா ச. மெய்யப்பனார்

இனித் தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்கம் குறித்துக்
காண்போம்.

4. தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம்

“தமிழால் முடியும்” என்றவர்கள் ஆட்சிசெய்த போது, சென்னை மாநிலத்திற்குத் ‘தமிழ்நாடு’ என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று உண்ணா நோன்பு கொண்ட சங்கரலிங்கனார் உயிரைப் பலி கொள்ளவே முடிந்தது. பாலர் பள்ளி முதல் பல்கலைக் கழகம் ஈறாகப் பயிற்று மொழி தமிழாகவே இருத்தல் வேண்டுமெனக் கன்னி தொடங்கிச் சென்னை வரை நடைத்திட்டம் கொள்ளவிருந்த தமிழ் அரிமா இலக்குவனாரைச் சிறையுள் பூட்டியும் வேலையைப் பறித்தும் வெறியாட்டம் காட்டவே முடிந்தது.

“எங்கும் தமிழ்; எல்லாம் தமிழ்” என்று முழங்கியவர் காலத்திலே சென்னை மாநிலம் தமிழ் நாடாகியது! ஆனால்...தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம் தோற்றித் தெருத் தெருவாகக் கூட்டம் போட்டு வலியுறுத்தவும், ஊர்வலம்போகவும் அறிக்கைகள் விடுக்கவும் ஆகிய நிலையே இன்றும் தொடர் கின்றது.

தமிழ்நாட்டில் தமிழில் கற்பிக்க என்பதற்கொரு போராட்டம்! தமிழில் பாடு; தமிழில் ஓது; தமிழில் பலகை வை; தமிழில் பேசு; தமிழில் எழுது; தமிழனாக இரு—என்பவற்றுக்கெல்லாம்

அமைப்புகள், போராட்டங்கள்! இதனை விந்தை என்பதா? வேடிக்கை என்பதா? விளையாட்டுத் தனம் என்பதா?

‘தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்கம்’ என்னும் பெயரே, அதன் நோக்கத்தையும் ஆக்கக்கருத்தையும் தெரிவிக்குமே! பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த் துறைத் தலைவராய், துணை வேந்தராய் பணியாற்றி ஓய்வு நாளிலும் “ஓயுதல் செய்யோம் தலைசாயுதல் செய்யோம்” எனப் பேராசிரியர் முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப மாணிக்கனார் தோற்றுவித்து, உயிர்ப்பும் உணர்வுமுடைய இயக்கமாக ஆக்கிய அமைப்பு தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்கம். அதன் நிறுவனரும் தந்தையும் அவரே!

வேலாவையும் தமிழ் உணர்வையும் தனித் தனியே பிரித்துக் காண இயலாது. அவ்வகையில் இரண்டற்ற ஒன்றானவர் அவர். பள்ளிப் பருவத்திலேயே உருவாகி, காளைப் பருவத்திலே கட்டமைந்து, திருக்குறள் பற்றால் வளர்ந்து, குறளிய—குறளாயத் தொண்டுகளால் முழுமை பெற்றது அது.

“நீதிமன்றங்களில் தமிழ்” என ஆசிரிய உரை எழுதியதுடன் “சில சட்டச் சொற்கள்—தமிழாக்கம்” என்னும் ஆக்கத் தொடரை வெளியிட்டவர் வேலா (2:8). “தமிழ்க் கல்வி பயில்பவர் களுக்கே எங்கும் எதிலும் முன்னுரிமை” என்னும் கருத்தினை வலியுறுத்தி, “முன்னுரிமை தர

முதல்வர் முயல்வாரா?” என வினா எழுப்பியவர் வேலா (3:11).

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் வெளியிடும் அகரமுதலியில் வேற்றுமொழிச்சொற்கள் இடம்பெறக் கூடாது என்பதை வலியுறுத்திக் கருத்தரங்கு நடாத்த, “தமிழ் மொழியின் தனித்தன்மையைக் காப்பாற்றக் குறளிய அன்பழைப்பு” விடுத்து நடத்திக் காட்டியவர் வேலா (6:4).

தூய தமிழ் அகராதியும் தொகுக்கப்படும் என அரசும் பல்கலைக் கழகமும் ஏற்றுக் கொண்ட அளவில் “தமிழுக்கு வெற்றி; தமிழுக்கு வந்த இடையூறு நீங்கியது” எனக் களிப்புற்றவர் வேலா (6:7).

“மதுரை உலகத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்கு—வேண்டுகோள்” எனப் பத்துக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தியவர் வேலா (6:9).

அதில், “தமிழ் ஆங்கிலம் மற்றும் பிறமொழிகள் கற்றுப் புலமை பெற்றிருந்தாலும் தமிழுணர்வும் தமிழ்ப் பற்றுமிலாரைச் சங்கத் தலைவராக அமைத்தல் கூடாது” என்றும், “தமிழிலும் தமிழ் நாட்டிலும் புகுந்துவிட்ட அயல் வழக்குகளும் அயல் பண்பாடுகளும் தமிழுக்கும் தமிழனுக்கும் உரியன என்று திரித்துக் கூறுபவர்களை இனங்கண்டு விலக்க வேண்டும்” என்றும், எங்கும்

தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற முழக்கத்தோடு மட்டுமல்லாமல் தமிழக அரசு இதனை வழுவாமற் செயற்படுத்தி முத்தமிழையும் முதன்மைப்படுத்துகிறதா என்பதையும் கண்காணிக்க வேண்டும்” என்றும் குரல் எழுப்பியவர் வேலா.

“கல்வியில் மும்மொழிக் கொள்கை முரடானது!
இருமொழிக் கொள்கை ஏமாற்றுவது!
ஒருமொழிக் கொள்கையே உகந்தது”

என முழங்கியவர் வேலா (6:12). “தலைநகரில் தமிழ்தான் இல்லை” என வெம்பி வெதும்பி எழுதியவர் வேலா (8:2). தமிழ் எழுத்து வடிவச் சீரழிப்பைத் தடுத்து நிறுத்திய தமிழக அரசுக்குப் பாராட்டுத் தெரிவிக்கிறார் வேலா (9:12).

இத்தகு ஊற்றமுடைய வேலாவை இனங்கண்டார் முதறிஞர் வ. சுப. மாணிக்கனார்; மாணிக்கனார் படைத்த வள்ளுவத்தால் உள்ளொலாம் உள்கிக் கிடந்த வேலா, தமிழ் வழிக்கல்விக்காகத் தம் முதுமையையும் தம் பதவிப் பெருமையையும் எண்ணாமல் செய்துவரும் தொண்டினை எண்ணிப் பூரித்தார். தமமை அத்தொண்டுக்கு ஆட்படுத்திக் கொண்டார்; குறளியத்தைத் தமிழ் வழிக்கல்வியியக்கப் பரப்பகமாகவும் குறளாயத்தைத் தொண்டுத் துணைக் கழகமாகவும் கொண்டார். ஏன்?

“பிற சமயங்களோ தமிழின் துணையில்லாமல் வளரும்; நம் குறளாயம தமிழ்த் துணையின்றி

வள்ளரது. அதனால் தமிழொடும் திருக்குறளொடும் பின்னிப் பிணைந்த தகைமையை உணர்ந்து குறளாயத்தை மேற்கொண்டு வளர்த்தல் வேண்டும்” எனக் கண்டவர் அவர் (6:3:12).

“குறளாயத்தின் செயல்திட்டங்களை அவ்வப்போது படித்து வருகின்றேன். தக்கவர்கள் பலர் உறுப்பினராக இருக்கவும் காண்கிறேன். குறளியக்கம் எந்த அளவு இருந்தாலும் அது தமிழியக்கமும் மனிதஇயக்கமும் ஆம். எந்த இயக்கத்துக்கும் இக்காலத்துக் கிளர்ச்சி என்ற பூசல் விளம்பரமும் கிளர்படையும் வேண்டியுள. அப்போதுதான் கவனம் திரும்பும் போலும்” என முதறிஞர் செம்மல் தொடர்பாகின்றார் (6:3:36). ஏழாம் ஆண்டின் முதல் வெற்றி அவர்க்குப் படையலாக்கவும் பெறுகின்றது. ஏன்? “திருக்குறள் என்மறை என்பதே ஏற்ற சொல்” என வள்ளுவர் பொழிவு வைத்தவர் அவரல்லரோ! அவ்வைப்பு அன்றோ ‘நம்மறை’க்கு மூலம்!

“தலைநகரில் தமிழ்தான் இல்லை என்னும்” ஆசிரிய உரை (8:2). நிறைவில், “மருத்துவத்தில் சட்டத்தில் பொறியியலில் அறிவியலில் கணக்கியலில் ஆட்சியியலில், அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழ் இடம் பெற வேண்டும் அல்லவா! செய்திருக்க வேண்டிய முதல் அடிப்படைப் பணியல்லவா!”

“இதனையெல்லாம் எண்ணி நினைந்து நினைந்து உருகி, தமிழ்நாட்டின் அடிநிலைப் புரட்சியாகத் தமிழ்வழிக் கல்வியியக்கத்தினை மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. அவர்கள் இன்று தோற்று வித்துள்ளார். இவ்வியக்கம் ஒன்றினால் தான்எல்லா விடிவும் தமிழ்நாட்டுக்கு வரும் என்று அறுதியிட்டன்றோ நல்லோரை நாளெல்லாம் நாடுகிறார் அவர்” எனத் தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்கத்தை ஆற்றுப்படுத்தி எழுதுகின்றார். வேலா.

“தாய்த் தமிழைக் காக்கும் போராட்டம் வெல்க” என்னும் தலைப்புடனும் வ. சுப. மா. படத் துடனும் வேல் 9 வெற்றி 1 வெளிப்பட்டது. அதில்,

“முதல் வகுப்பில் இருந்து ஆங்கிலமா!
தமிழ் ஒலிப்பு முறையே மெல்ல அழிந்து
விடும்!”

“தமிழ் வழிக் கற்றவர்கட்கே தமிழ் நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு.—நெடுநாட்களாக இவ்விரு செய்திகளும் நம் அரசியல் தலைவர்கள் அனை வராலும் பேசப்பட்டு பின் மறக்கப்பட்டு மொத்தத் தில் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டது.

இப்பெருங் குறையைக் களையத் தம் 72 ஆம் அகவையில் காரைக்குடி மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப, மாணிக்கனார் அவர்கள் தமிழ்வழிக்

கல்வி இயக்கம்' என்ற பெயரில் உயிர்ப் போராட்டத்தைத் தமிழ் அறிஞர்களுடன் தொடங்கிவிட்டார். மதுரையிலும், சென்னை யிலும், நெல்லையிலும், நாகர் கோயிலிலும், ஊர்வலமும் பொதுக் கூட்டமும் நடந்தன. மாவட்டந் தோறும் தொடர்ந்து நடைபெற உள்ளன.

தில்லைக் கோயிலில் ஆயிரம் ஆண்டுக் காலமாய் விடுபட்டிருந்த தேவார திருவாசகங் களை அம்பலம் ஏறிப் பாடச் செய்த இவர்தம் வெற்றியைப் போல் தாய்த்தமிழைக் கொலு வேற்றும் போராட்டமும் வெல்க! அனைவரும் துணை நிற்போம் என்கிறார்.

“சென்னையில் வள்ளுவர் கோட்டத்தில் இருந்து தேரடித் தெருவரை நடந்த தமிழறிஞர் களின் ஊர்வலம்” என ஆசிரிய உரை அவ்விதழில் எழுகின்றது.

நிகழ்வை வேலா உரைக்கிறார்.

“தாங்கள் தவறாது சென்னை வந்து சேர்க” என அன்பாணை முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. அவர்களிடமிருந்து வந்தது.

சித்தோட்டுப் பாவலர் ஈவப்பனாரின் அருந் துணையுடன் 23-7-88 காலை சென்னை சேர்ந்தேன்.

23-7-88 மாலை 5 மணி வள்ளுவர் கோட்ட வாயிலை அடைந்தேன்.

படிக்கும் தோற்றத்தில் அமைந்த பேரறிஞர் அண்ணாவின் சிலையை உற்று நோக்கினேன். சிலையின் பார்வை அவர் கைப் புத்தகத்திலும் பட்டு, அதன் கீழே நிற்கும் எளிய மெலிந்த ஓர் உருவத்தின் மேலும் பட்டதாய்த் தோன்றியது. அவ்வுருவத்தை உற்று நோக்கினேன்.

அவர்தாம் மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. அவர்கள். எப்பொழுதாவது நெஞ்சுவலி வருமாம். தமிழ்ப்படும் துயரை எண்ணி எண்ணி அன்று வந்தது போலும். மருத்துவர் தந்த சில வில்லைகளை எடுத்து நாவின் அடியில் இட்டு மனத்துணிவால் விரைந்து உடலைத் தெளிவாக்கிக் கொண்டார். தம் பிணியை மறந்து தமிழன்னை உற்ற பிணியைப் போக்க 4 கல் ஊர்வலம் நடாத்தி வீறுநடை போட்டு வந்தார் என எழுதுகிறார்! எழுதுகிறாரே வேலா! இவர்தம் உடல்நிலை என்ன? மாற்றுச் சிறுநீரகம் மாற்ற இருந்த அண்மை நிலை! ஊண் தவறினும் ஊசி தவறாத, விருந்து தவறினும் மருந்து தவறாத—உடல் நிலை! கற்சிலையாக இருந்தாரே அவர், தமிழ்நாடு என்னும் பெயர் தட்டு விழாவில் கலந்து கொள்ளுதற்கு மாட்டாத உயிர் இருந்தென்ன போயென்ன என வந்து உடல் நலிந்து—உயிர் ஊசலாடும் காலத்தும் உணர்வோடு கலந்து கொண்டவர்! என்ன? கூட்டுறவு! வேலா தொடர்கின்றார்.

தொண்ணூற்றைத் தொடும் முத்தமிழ்க்
காவலரும் எழுபத்திரண்டைத் தாண்டும்
முதறிஞர் செம்மலும் யானும் வழங்கிய
சிற்றுரைகளின் பின் ஊர்வலம் தொடங்கியது.
அவ்விருபெருந் தமிழ்ச் சான்றோர் பின்னே,
தமிழறிஞர்களும் பற்றாளர்களும் தொடர்ந்தனர்.

அன்னைத் தமிழே வேலை பெறு!
ஆங்கிலமே வெளியேறு!

என்ற முழக்கங்களை வழிநெடுக முழங்கிக்
கொண்டே தேரடித் தெருவை 8 மணி அளவில்
ஊர்வலம் அடைந்து பொதுக் கூட்டம்
தொடங்கப் பெற்றது.

“சென்னைத் தெருக்களில் எத்தனை
வகையான ஊர்வலங்கள் சென்றுள்ளன.
ஆனால் உண்மையில் செயல்பட வேண்டிய ஓர்
அரிய பணிக்காகத் தமிழறிஞர்கள் இன்றுதான்
ஒன்று கூடி வந்திருக்கின்றார்கள் என்று ஊரார்
பலர் பேசுவது ஒலித்தது. இந்தியை எதிர்ப்பதிலே
இருந்த ஊக்கம் தமிழை வளர்ப்பதிலே இல்லா
திருந்து விட்டோம் என்ற ஏக்கத்தை நிகழவைக்
கண்டோரிடமெல்லாம் கேட்டோரிடமெல்லாம்
தோன்றக் கண்டேன்”

9-7-88ஆம் நாள் சென்னை திருவல்லிக்கேணி
முசுலீம் ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளியில் நிகழ்ந்த
'தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்கக் கலந்துரையாடலில்
கலந்து' கொண்டார் வேலா,

23-7-88 ஆம் நாள் வள்ளுவர் கோட்ட அண்ணாசிலை முன் வழி மொழிந்து பேசிய வேலா, ஊர்வலத்தின் பின்னர் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கில் அமைவுரையும் ஆற்றினார்.

(9.2) ஆசிரிய உரையுடன் “ஆங்கிலம், இந்தி முதலிய மொழிகள் தனிப்பாடமாகக் கற்றுத் தரலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் மற்றை எல்லாப் பாடங்களும் தமிழில்தான் கற்பிக்கப் படவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் தமிழ்தான் பயிற்று மொழியாக வேண்டும். வேறு மொழி பயிற்று மொழியாகக் கிஞ்சித்தும் ஒவ்வோம்” என வரைந்தனர்.

25-9-88 இல் பெரியார் மாவட்டத் தமிழாசிரியர் கழகச் சார்பில் ஈரோட்டில் நிகழ்ந்த தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்கப் பேரணியை வேலா தொடங்கி வைத்தார். பேரணியின் பின் நிகழ்ந்த கூட்டத்திலும் பேருரையாற்றினார்.

வ. சுப, மாணிக்கனார் எழுதிய “தமிழ் வழிக் கல்வியியக்கம்—கொள்கை விளக்கமும் நலங்களும்” என்னும் விரிந்த அறிக்கை குறளியத்தில் முழுமையாக வெளியிடப்பட்டது.

“தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்கம் தமிழ் நாட்டில் தான் தேவை தேவை” என வலியுறுத்துகிறார் வேலா (9:6).

“ஆங்கிலம் வாயிலாகக் கற்பிக்கக் கூடிய எல்லாப் பள்ளிகளிலும் இந்தி மட்டும் உடன் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். தாய் மொழி என்ற பெயரில் தமிழ் மொழியோ வேறு எந்த மொழியோ முதல் வகுப்பில் இருந்து பாடமாக வைக்கப்படக் கூடாது. தேவையானால் 7, 8, ஆகிய இருவகுப்புகளில்மட்டும் பாடமாக வைத்து முடித்து விடவேண்டும். தமிழ் கற்பிக்க வேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தை நீக்கி விட்டு அந்த இடத்தில் தமிழை வைத்துக் கொள்ளலாம்” என நடுவண் அரசில் இருந்து வந்த ஆணையை மறுத்து இவ்வாறு எழுதினார் வேலா (9.6)

முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. இயற்கை எய்தினார்; எய்திய நாள் 24-4-89. “அந்தோ முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா மறைந்தாரே! யார் யாரை யாரால் எவரால் எப்படி ஆறுதல் படுத்துவது” என ஆசிரிய உரை எழுதி இரங்கி ஏங்கினார் வேலா.

“ஈரோடு என்ற நினைவு வந்தால் முதலில் நம் நினைவுக்கு வருபவர் மாண உணர்வுகளை வழங்கிய தந்தை பெரியார்; அடுத்து நினைவுக்கு வருபவர் நம் அன்பிற்குரிய வேலா அவர்களே” என ஈரோட்டில் நடந்த உயர்நீதிமன்ற நடுவர் கட்டுத் திருக்குறள் பேரவை வழங்கிய வரவேற்பு விழாவின் போது கூறிய முதறிஞர் செம்மலின் உதடுகள் இனிப் பேசாப் பேரா இயற்கையாய்

விட்டனவே! நாம் எங்கு போய் அழுதாலும் இவ்வாற்றாமை தீராதே! யாம் மருத்துவ ஆய்வில் சென்னையில் இருந்தபோது ஈரோட்டில் அவர் கூறிய இச்சொற்கள் எம்மை நெக்குருகச் செய்தன.

“யாம் உடல் நலம் குன்றிய போது ஈரோட்டிற்கும் சென்னைக்கும் நேரில் வந்தும் கடிதங்கள் வாயிலாகவும் அவர் உசாவிய பாங்கும் ஊக்குவிப்பும் என் உடல் நலத்திற்கே உறுதுணையாகின. ‘திருக்குறளுக்காக வேலா நம்மோடு நலமாக வாழ வேண்டும். உடலை மருத்துவர் சொற்படி தவறாது பேணச்சொல்லவும்’ என அவர் எழுதிய வரிகளை நினைக்க நினைக்கக் கண்கள் குளமாகின்றன. எங்கட்கோர் அண்ணல் இவர்போல் இனி யார் வாய்ப்பார்!”

“மூதறிஞர் செம்மலுக்கு நாம் கூறும் உறுதியான வீர வணக்கங்கள்” தமிழ்வழிக் கல்வி ‘இயக்கமும் திருக்குறள் நம்மறை நெறி எனும் சமுதாயமுமே.”

“அண்ணலை வணங்குவோம்; அவர்வழி நடப்போம்” என்கிறார் வேலா (9:10)

குறளாயத்தின் சார்பில் மூதறிஞர் செம்மல் மறைவு குறித்து இரங்கல் கூட்டம் தி. பி. 7-5-2020இல் நிகழ்ந்தது. அதில் நிறை

வேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் முன்று; அவற்றுள் முன்னது இரங்கல்; பின்னவை வேண்டல்கள்.

2. முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. அவர்கள் தம் உயிர் முச்சுக் கொள்கையான தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கத்தைப் பொறுப்பேற்றுச் செயற்படுத்தி வெற்றி காணத் தமிழகப் புலவர் குழுவினரை இக் குழு கேட்டுக் கொள்கிறது.

3. திருக்குறள் நெறியையும் தமிழ் உணர்வையும் கொண்டு இயங்கும் இன்றைய தமிழக அரசும் தமிழக முதல்வர் திரு. கலைஞர் அவர்களும் அண்ணல் வ. சுப. மா. அவர்களின் கொள்கைகளான தமிழ்வழிக் கல்வியை நடைப்படுத்தலும் எழுத்துச் சீர்மை என்ற போலிமைகளைத் தடுத்தலும் வேண்டும் என்பன.

புலவர் குழுவும் தம் பொருளாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. அரசும் கருத்தில் வைக்கவில்லை! வேலாவே, இதனை ஏற்கும் கடப்பாடு உண்டாயிற்று. எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பது ஏமாற்று வித்தையானது என்று கூறும் வேலா (10:3), “தமிழ்நாட்டில் தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம் தோன்றிப் போராட வேண்டிய சூழலை இந்த நாட்டை ஆண்ட ஆட்சியாளர்கள் உருவாக்கி விட்டார்கள். தமிழுக்காக வாழ்வது போல் ஒரு போலிமை; ஏன் இந்த நாடகம்? கல்லாத மக்களைக் கவர்வதற்கா? கோபுர வாழ்வு வாழ்வோரைக் களிக்கச் செய்யவா?”

என்று வினா மேல் வினா எழுப்புகிறார்.

“வேற்று மொழிகள் பாட மொழிகளாக இருக்கலாம். பயிற்று மொழிகளாக இருக்கக் கூடாது என்பதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியாத எந்த அரசையும் நாம் வருத்தக் கண் கொண்டதான் பார்க்க இயலும்” என்று இடித்துரைக்கிறார்.

“தமிழ் வழிக்கல்விக்கு எதிர்ப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் வேற்றுப்பயிற்று மொழித் திட்டத்திற்கு வழிவிடும் ஆட்சியினால் ‘இதற்கா எருவிட்டு வளர்த்தோம்’ என்ற சொற்றொடர்களே குருதி நாளங்களிலெல்லாம் ஓடிப்பாய உதடுகள் முணு முணுக்கின்றன என இரங்குகிறார்.”

குறளிய குறளாய நிறுவனர் வேலா தமிழ் வழிக் கல்வியியக்கத்திற்குப் பொறுப்பேற்று அறிக்கை விடுகிறார்.

“நம் அன்னைத் தமிழை அரியணை ஏற்று வது நம் பிறப்புரிமை; இவ்வியக்கத்தில் தமிழ்ப் பிறப்பாளர் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு ஓரணியில் நின்று ஒரே குரல் எழுப்புவோம்.

தமிழக அரசுக்கு உடனடி முறையீடு :

மண்ணின் மொழிக்கே வேலை வாய்ப்புகள், தமிழ்வழி கற்றவர்க்கே வேலைகள் யாவும், தமிழ்வழி மாணவர்க்கே உயர் கல்விகள்,

வேலை ஆங்கிலத்துக்கா? வேலையின்மை தமிழுக்கா?

நீர் களைக்கா? நெருப்பு பயிருக்கா?
எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ்.

மழலை முதல் பல்கலைக் கழகம் வரை எங்கும் தமிழ் ஒன்றே பயிற்று மொழி ஆக வேண்டும்.

ஆங்கிலமே வெளியேறு! அன்னைத் தமிழே வேலை பெறு!

தமிழ்வழிக் கல்வியியக்கம்-குறளாயம் (10:3) என அறிக்கை விடுத்தார். தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம் உருப்பெறச் செய்வோம்' என வேறோர் அறிக்கையும் விடுத்தார் (10 6)

“தமிழ்நாடு எனப் பெயரிட அண்ணா
தோன்றினார்

தமிழ்வழிக் கல்வி பெற—வழங்க—யார் தோன்றுவார்? என வினாவித் “தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம் வலுப்பெறுகிறது” எனத் தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்க அமைப்பாளராக ஓர் அறிக்கை விடுத்தார் (10:7). தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கத்தினை நாடளாவிய அமைப்பாக—உணர்வு மிக்க அமைப்பாக — ஆக்குதற்குத் தக்க செயற்குழு உருவாக்கம், செயற்பாட்டு உருவாக்கம் ஆகிய வற்றுக்காக 11-2-90 இல் சென்னை சைதை

திருவள்ளூர் குருகுலப் பள்ளியில் கூடுமாறு அழைத்தார். வேலா அமைப்பாளரானார். ஆட்சிக்குழுவினரும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர். 1-4-90 இல் சென்னையில் தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்க மாநாடு நிகழ்ந்தது. முற்பகல் தலைமை யுரையை வேலா நிகழ்த்தினார்.

“சாதிகளின் அடிப்படையில் உள்ள வகுப்பு வாரி உரிமையை நீக்கிவிட்டுத் தமிழ்நாட்டில் பயிற்று மொழியாக ஆங்கிலத்தில் மட்டும் படித்தவர்களை முன்னேறியவர்கள் என்றும் ஆங்கிலம் தமிழ் இரண்டிலும் படித்தவர்களைப் பிற்படுத்தப் பட்டவர்கள் என்றும், தமிழில் மட்டுமே படித்தவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்றும், பிரித்து மேற் கல்வி, அரசுவேலை வாய்ப்புகள் வழங்கினால் தமிழும் வளர்ந்து விடும். சாதிகளும் மெல்ல ஒழிந்து விடும். ஏனெனில் ஆங்கிலம்பேசி வாழ்பவர்கள் இன்று ஓர் உயர்சாதியாகிக் கொண்டுள்ளனர். இவர்களே இந்நாட்டின் மன்னர்களா? மற்றவர்கள் அடிமை களா? இவர்களின் எண்ணிக்கை மொத்த மக்கள். தொகையில் இரண்டு விழுக்காடு கூடத் தேறாது. இவ்விரண்டு விழுக்காட்டினரோடு கூடி வாழும் அரசியல்காரர்கள் நம்மைக் கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாகப் போலிப் பெருமையால் ஏமாற்றி விட்டனர்.

“தமிழ்வழிக் கல்வியைத் தமிழக அரசு நெறிப்படுத்தினால் எத்தகு ஈகம் புரிந்தும்

துணையாகிக் காத்திடுவோம். தமிழ்வழிக் கல்வி இயக்கம் தமிழ்நாட்டில் வாழ்பவர் அனைவருக்கும் உரிமையுடைய ஒன்று. இதில் இந்து, இசுலாம் கிறித்துவம், ஆத்திகம் போன்ற மதச் சிக்கல்களுக்கு இடமில்லை. அதுபோல் பிராமணர் பிராமணர் அல்லாதவர் சாதிப்பிரிப்புகள், பேசும் மொழிப் பிரிவுகள் ஆகிய சிக்கல்களுக்கும் இடமில்லை. தமிழ் மானிலத்தில் தமிழ்வழிக் கல்வி என்ற ஒரே முழக்கமே நம் முழக்கம்" என்றார் வேலா.

தமிழ் வழிக்கல்வி இயக்க உறுப்பாண்மையர்

நிறுவனர்—முதறிஞர் செம்மல்

வ சுப. மாணிக்கனார்

புரவலர்—முத்தமிழ்க் காவலர்

அமைப்பாளர்—திரு வேலா

துணை அமைப்பாளர்கள் : முனைவர் வா. மு,

சேதுராமன்

திரு. து. இரா. மீனாட்சி

சுந்தாம்

புலவர் த. சுந்தரராசன்

திரு. ந. அரணமுறுவல்

நெறியாளர்கள் : முனைவர் பொற்கோ

முனைவர் இரா. இளவரசு

அமைப்புக்குழு

உறுப்பினர் : நூற்றைம்பதின்பர்

இயக்கத்தின் அறிக்கை—அமைப்பு—செயற்பாடு என்பனவெல்லாம் குறளியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள (10 : 9). தமிழ்வழிக் கல்வி மாநாடு ஊர்வலம்—தீர்மானிப்பு இன்னவெல்லாம் 17-6-90 இல் திருச்சி மாநகரில் நிகழ உள்ளன. அறிஞர்களும் ஆர்வலர்களும் ஒன்று திரண்டு ஒரே குரல் கொடுத்தால், அரசு ஆணை பிறப்பிக்கத் தக்க தூண்டுகோல் ஆகுமல்லவோ! மக்களாட்சி முறை அதுதானே!

தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம் தொடர்பான வேலாவின் மணிமொழிகள் சிலவற்றைப் பொறித்து இதனை நிறைப்போம்!

- ❁ தமிழில் பேசக் கூசாதே! பிறமொழி கலந்து பேசாதே!
- ❁ திராவிட ஆட்சியில் எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்பதில் ஏன் தயக்கம்? தமிழ் நாட்டில் 90% மக்கள் தமிழோடு வாழ்கின்றனர். 10% மக்கள் பிறமொழிகளால் பிழைக்கின்றனர். அரசு யார் பக்கம்?
- ❁ ஆட்சிமொழி இந்தி! அரசுமொழி ஆங்கிலம்! கோயில் மொழி சமற்கிருதம்! தமிழ் மொழிக்கு எங்கே இடம்?
- ❁ பெற்றதாய் தனைப் பேணாதான் பிறவிப் பயனைக் காணாதான்.

- ❁ ஆங்கில வழியில் கற்காதே!
அடிமையாய் என்றும் நிற்காதே!
- ❁ தமிழில் பெயரைச் சூட்டு!
தமிழனாய் வாழ்ந்து காட்டு!
- ❁ தமிழ்நாட்டில் தமிழில் பேசினால் கீழ்ச்
சாதியா?
வேற்று மொழியில் பேசினால் மேற்
சாதியா?
- ❁ தாய்மொழி வழிக்கல்வி பயிலாதவனிடம்
நாட்டுப்பற்றும் இராது. தேசியப் பற்றும்
வராது! சொந்த வீட்டைக்கொள்ளை அடிப்
பவனைப் போலத் தன்சொந்த நாட்டையும்
கூறு போடுவான்; அடைவு வைப்பான்;
விலைக்குக் கூட விற்று விடுவான்.
- ❁ தமிழ் வழிக் கல்வியைத் தமிழ்நாட்டில் நடை
முறைப் படுத்த வல்லவர்களே ஆட்சிக் கட்டி
லுக்கு உரியவர்கள்; மற்றவர்கள் விலக்கப்
பட வேண்டியவர்கள்.

அ. இனநலம்

குறளியம் குறளாயம், ஆட்சிக்குழு, பொதுக்குழு, மாநாடு, நிலாப்பொழிவு, தொடர் பொழிவு, விழாக்கள் இன்னனவெல்லாம் தொடர் தொடராக இயல்தற்கு மனவளம் பொருள்வளம் ஆகியவை மட்டும் இருந்தால் போதா. 'இனவளம் கட்டாயம் வேண்டும். அவ்வினவளம் நலமானதாகவும் அமைய வேண்டும்; அதனால்தான் வள்ளுவம் "இனநலம் எல்லாப் புகழும் தரும்" என்றது. மேலும் "மனநலம் நன்குடையர் ஆயினும் சான்றோர்க் கினநலம் ஏமாப் புடைத்து" என்றும் கூறியது. வேலா பெற்றுள்ள இனநலம், பெரிது; பெருமைக்கும் உரியது. அஃது அவர் தம் மனநலத்தாலும் பணிநலத்தாலும் கொள்கையூற்றத்தாலும் உண்டாகியது.

வேலாவின் இனநலம் பெரிது என்பதால் எண்ணிக்கையைச் சுருக்குதல் செய்திகளைச் சுருக்குதல் ஆகிய 'சுருங்கக்கூறல்' என்னும் உத்திவகையில் சுட்டப்படுகின்றது என்க.

வேலா பயின்ற காலத்து நட்பாக வாய்த்த வருள் ஒருவர் ஏ. இரகுபதி என்பார். அவர் தோல் ஆய்வில் பட்டம் பெற்ற அறிஞர். இராணிப் பேட்டையில் வாழ்கின்றார்.

கல்விக்காலப் பெரு நண்பருள் ஒருவர் கே.கே.ஏ சையதுமுகமதுஅலி என்பார். அவர் தம் பெற்றோர் பெருந்தகைமையும் பேரன்பும் முன்னரே சுட்டப்பட்டன. பெருவணிகர் அவர். திரு. தக்கணாமூர்த்தி, ந. சி. குமார். ந. சி. வெங்கடேசன் என்பார் உறவுப்பெருஞ் சீர்மையர்.

வணிகத் தொடர்பாக வாய்த்த நண்பர்களுள் பெரியவர் எசு. மீனாட்சிசுந்தரனார் க. சங்கரனார், கே. இலக்குமி நாராயணன், துல. புரம் முகமதுஅலி, புலவர் செல்வராசனார், பாவலர் முருகுசுந்தரனார், தூ. இரா. மீனாட்சிசுந்தரனார், அ. க. பச்சையப்பனார், நெல்லை அருணாசலனார் என்பார் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

திருக்குறள் குறளியம் குறளாயம் தொடர்பான நண்புகள் பெரிது. முன்னரும் பலப் பலர் தொடர்புகள் குறிக்கப்பட்டுள.

வள்ளுவர் வழி; வள்ளலார் வழிக்கு முன்னோடி. அவ்வள்ளலார் வழியர் வேலாவுக்குப் பெரு நட்பும் நேயமும் உடையவர். இரட்டை இராசமாணிக்கம் எனப்படரும் கூறும் அருட்பாத் தென்றல் பண்டுவர் மே.செ. இராசமாணிக் கனார் குறிப்பிடத்தக்கவர். தவத்திரு ஊரனடிகளார், பழ சண்முகனார், பாவலர் இளங்கம்பன், திரு. தி.கோ. சீதாராமன், சித்தர் கழகத் தலைவர் கவிராசு மாணிக்கம் என்பார் நேயருள் சிலர்.

இயற்கை மருத்துவ வேட்கையர் வேலா. அதனால் திரு. ஆறுச்சாமி என்னும் இயற்கை மருத்துவக் குறளாய மனைக்கண் இருந்து மருத்துவக்கடமை புரிந்தார். அவ்வகையில் பெரியார் மாவட்டத் தலைமகனார் எனப்படும் செ.ந.குப்புமுத்து ஐயா அவர்கள் நெருக்கமான அரவணைப்புடைய வர்கள். மேலும் சிவசைலம் இராமகிருட்டிணர், கோவை சுப்பிரமணியனார், பேரா. பெரோசு, கோபி வெள்ளியங்கிரி, முன்னாள் ச.ம உறுப்பினர் கிருட்டிணசாமி, சண்முகவேல், சேலம் சின்னாண்டார் என்பவர்கள் குறிக்கத் தக்கவர்கள். வேலாவுக்கும் வீரசைவப் பெருமக்களுக்கும் பெருந் தொடர்புண்டு. அவ்வகையில் குடந்தை பெரிய மடத்துத் தலைவர், பேரூர் அடிகள், மயிலம்-பொம்மயபுரம் அடிகள், சிதம்பரம் ஈசான மடத்து அடிகள், கூப்ளி மூர்சாவீர் மடத்து அடிகள், திருப்பேரூர் அடிகள், தோ. பா, நந்தி கேசுவரர் பேரா.வை. இரத்தினசபாபதி என்பவர்கள் அவ்வகையில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

திருக்குறள் மறவர் பாவலர் ஈவப்பனார், விடுதலை ஈகியர் பெரியண்ணனார், திருக்குறட்பேரவைச் செல்வர் தி. அ. சண்முக சுந்தரனார், பாவேந்தர் பட்டடை இராமலிங்கனார், பெரும் புலவர் க. ஆறுமுகனார், பாட்டுத்தென்றல் பொதிகைச் செல்வனார், புலவர் சி. மு. இராச மாணிக்கனார், புலவர் வடிவேலனார், பேரா. மு. ச. சிவம், கல்வெட்டறிஞர் இராசு, வேலூர் குறளேந்தியார், சாணிப்பூண்டி ச. த. திருஞான சம்பந்தம்,

யதின் கவனகர் கனக சுப்புரத்தினம், சின்னதாரா புரம் இறையரசனார், குறள்நெறியர் இசை இறை சேரலாதனார், திருவள்ளுவர் குருகுலம் இரகுபதியார், குறள்வழி தே. கண்ணனார், கழக ஆட்சியாளர் இரா. முத்துக்குமாரசாமியார், பேரா.ச. மெய்யப்பனார், புதுவை வை, வேலாயுதனார், இளங்கோ பாண்டியனார், படைமேல்நர் திருவண்ணாமலை சாமிநாதனார் ஆகியோர் குறளாயத் தொடர்பாளர்கள் ஆவர்.

இல்லத்திற்குவந்து இனிது தொடர்பு கொண்டுள்ள பெருமக்கள் பலர். அவருள் தவத்திரு முத்தமிழக்காவலர், குன்றக்குடி அடிகளார், திருக்குறளார், அருள் அரசு வாரியார், முதறிஞர் செம்மல் வ.சுப. மாணிக்கனார், சிலம்பொலி செல்லப்பனார், ஓளவை நடவரசனார், மறை. திருநாவுக்கரசர், மானமறவர் வீரமணி கூப்பளி மூவாயிரமடத்துப் பெருந்தலைவர், இல்கல் முதலிய ஐந்து மடத்துத் தலைவர்கள், குழித்தலை இளமுருகு பொற் செல்வியார், அமைச்சர் காளி முத்து, பாவலரேறு பெருஞ் சித்திரனார், ஈழ வேந்தன், பதின் கவனகர் பெ. இராமையனார், தண்டபாணி தேசிகர், சாலை-சாலினியார், பெருங்கவிக்கோ வா.மு சேதுராமனார், புலவர் குழந்தை, பாவலர் முருகுசுந்தரம், பாவலர் சுரதா, கு. ச. ஆனந்தனார், மறைநித்தல் இன்பனார், இரா. இளங்குமரன் ஆகியவர்கள் சுட்டற்குரியர்.

இனிப்பல்வேறு வகைகளாலும் தொடர்பு கொண்ட பெருமக்களுள் பன்மொழிப்புலவர்

கா. அப்பாத்துரையார், அழகரடிகள், அருளிச்செய்தி மணி நாகரத்தினம், பேரா. ந. சஞ்சீவி, மதுரை ஞான சம்பந்தர் திருமடத்தடிகளார், கு. வே. கி. ஆசான், அன்புப்பழநி, கேரளம் சிவானந்தர், முடியரசனார், புலவர் ஆ. பழநி, சுத்தானந்த பாரதியார், வள்ளுவர்வழி கண்ணனார், வீ. செ. கந்தசாமி என்பவர்கள் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

திருக்குறள் நம்மறை என்பதை ஏற்றுக் கொண்டு தம் வழிபாட்டிலும் தொழிலிலும் வாழ் விலும் சடங்குகளிலும் கடைப்பிடியாக உள்ள பாராட்டுக்குரிய பெருமக்கள் திருச்செங்கோடு தக்கணாமூர்த்தி, திருப்பூர் நா. முத்துசாமி, திருவண்ணாமலை படைமேல்நர் சாமிநாதன் என்பவர்கள். இவர்கள் மிக அணுகுக்கத் தொடர் பினராவர்.

இவ்வின நலம் எண்ணி முடியாது. மன நலம், இனநலத்தின்மூலம்! ஆகலின் மனநலம் விரிய விரிய விரியும் இனநலத்தைக் குறிக்க இயலாது! குறிக்கத் தக்கவர்களுள் எத்துணைப் பேர்கள் விடுபாடு பெற்றுள்ளரோ! நல்லோர் இனநலம் “விரிப்பின் மிகும், தொகுப்பின் எஞ்சும்” எனச் சொல்லியமைதல் அவையடக்கம் போல்வது.

வேலாணின் வழிபாட்டாளர் மூவரும் அவர்நிலையும்

தெய்வப்புவலவர் திருவள்ளுவர்

-வழிகாட்டும் தெய்வம்

பெம்மான் பசுவேசர்

-வழியருளிய தெய்வம்

திருத்தந்தை வேலாயுதனார்

-வழிகோலிய தெய்வம்!

நிகழ்ச்சிகள் சில

சொல்லும் செயலும்

வேலா இறைமை அழுத்த வீர சைவக் குடிவழியர்; வீரசைவ அழுத்தமும் மிக்கவர்; எனினும் “திருக்குறள் நம்மறை” என என்று அவர் வாய் சொல்லியதோ அவர் கை எழுதியதோ—அன்று தொட்டு அவ்வீர சைவக்கோலமும் கொண்டிலர். வினை வேறு சொல்வேறு—ஆதல், கனவினும் இன்னாது எனினும் வள்ளுவத்தை உணர்ந்து உள்ளத்தால் பொய்யா தொழுகும் வாழ்வு; வேலா வாழ்வாகும்.

தமிழ் முழக்கம்

பவானி செல்லாண்டியம்மன் கோயிலில் குடமுழுக்கு விழா நிகழ இருந்தது. அடியார் திருக் கூட்டம் நன்கொடை தண்டுதற்கு வேலாவை அணுகியது. வேலா குடமுழுக்குவிழா வின் போது தேவாரத்திருவாசகத் திருமந்திரங்கள் முழக்கப்படுமானால் தாம் அவர்கள் கேட்கும்

நன்கொடையை மகிழ்வுடன் வழங்குவதாகக் கூறினார். வந்தவருள் ஒருவர் பன்னிரு திருமுறை வல்ல தோன்றல்; எனினும், வேலாவின் இவ்வுரை கேட்கப் பொறாமல் உடனே வெளியேறி விட்டார். அவர் அன்புக்கும் மதிப்புக்கும் உரியவராக ஐருந்தும் கொள்கையை விட்டுத்தர வேலா இசையாமை அவர்தம் உறுதிப் பாட்டுச் சான்றாம்.

முந்தும் சால்பு

முதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மாணிக்கனார் ஈரோட்டுக்கு வந்தார். விடுதியில் தங்கியிருந்தார். அங்கிருந்து வேலாவுக்குத் தொலைபேசித் தொடர்பு கொண்டார். வேலா உடனே அங்கே வந்து காண்பதாகக் கூறினார். இருவரும் 'நான் வருவேன்' 'நான் வருவேன்' என முதலில் புறப்பட்டு வழிப்போக்கில் கண்டு பின்னர் வேலகத்திற்கு உடன் வந்தனர். அப்பொழுது முதறிஞர் "தமிழுக்குத் தொண்டு செய்பவர்களை அவர்கள் வாழும் இடத்திற்கு வந்து கண்டு செல்லுதலே சால்பு" என்று தம் வருகைக்குரிய முற்கோளை உரைத்தார். பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர் ஒருவர் வழியே கேட்கும் செய்தியா இது?

திங்கள் கொடை

பெருந்துறை மேனிலைப் பள்ளியில் இலக்கியமன்ற விழா அதில் பங்கு கொள்ள வேலா சென்றார். பேச்சு— எழுத்துத் திறத்தில் வல்ல

மாணவன் ஒருவன் பரிசுகள் சில பெற்றான் அவன் ஆற்றல் வேலாவுக்கு மகிழ்வு தந்தது அம்மாணவன் வறிய நிலையையும் ஆசிரியர்கள் தந்த உதவி ஊக்கங்களையும் அறிந்த வேலா, அம்மாணவன் மருத்துவக் கல்லூரியில் சேர விரும்பிய விருப்பம் அறிந்து பாராட்டினார். அவன் அக்கல்வி பயிலும் காலம் முழுமையும் திங்களுக்கு உருபா 100 தருவதாக உறுதியளித்தார். அவ்வாறே மருத்துவக் கல்லூரியில் இடம் வாய்த்துப் பயின்ற அவனுக்கு அக்கால மெல்லாம் அவ்வாறே புலவர் வடிவேலனார் வழியாகத் தொகை உதவி வந்தார்! படிக்கும் பருவத்தில் வறுமைத் துடிப்பு இருத்தல் ஆகாது என்னும் பேரெண்ணமுடையால் வேலா இவ்வாறு பலர்க்கு உதவியுள்ளார். நல்ல ஒருவர் உருவாதல் நாட்டுக்கு வளமே யல்லவோ!

ஓதல்கொடை

புதுவையிலே குறளாய மாநாடு; இளஞ் செல்வர் இருவர்; இருவரும் உடன்பிறந்தார். அவர்கள் தம் பள்ளிக் கல்வியின் ஊடே திருக்குறள் முற்றோதல் நிகழ்ச்சியும் நடத்தினர். வேலா, அவர்களை ஊக்கும வகையால் பாராட்டுரைத்து 100, 100 உருபா பரிசு வழங்கி மகிழ்வித்தார். அவ்விழாவிலே திருக்குறள் தொண்டர் பெருமக்களுக்குப் பாராட்டு நிகழ்ந்தது. அவர்

பெயரே திருக்குறள் பெருமாள். அவர்க்குப் பொன்னாடை போர்த்திப் புகழ்மாலை சூட்டிய துடன் அவர்க்கு உதவும் வகையில் தொகையும் வழங்கினார். தேடுவளம் ஊருணியாய்ப் பயன் மரமாய்ப் பிறர்க்கு உதவியாக அமைதல் என்னும் குறிக்கோள் நெஞ்சம் இத்தகு கொடைகளால் இனிது விளங்கும்.

நூற் கொடை

சென்னை சுவாகத்து விடுதியில் தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் கழகச் சார்பில் ஒரு நூல் வெளியீடு ஆசிரியர் மெர்வின் என்பார் எழுதியது. வெளியிட்டு விழாவில் ஒருநூல் கூட விற்பனையாகவில்லை. வேலா மனம் எழுத்தாளர்பால் அன்பு கொண்டது. அவரை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும் என உந்துதல் ஆனது. அதனால் பத்து உருபா விலையுடைய அந்நூலில் 50 படி களை விலைக்கு வாங்கி அங்கு வந்திருந்த ஒவ்வொருவர்க்கும் தம் அன்பளிப்பாக வழங்கினார். நூலாசிரியர்க்கு ஊக்கம் உண்டாக்கிய துடன். நூல் வெளியீட்டு நிகழ்ச்சிக்கு வருவார் கடமை என்ன என்பதையும் உணர்த்துவதாக இருந்தது அந்நிகழ்ச்சி.

முகத்துக்கு முகம்

முகம் முப்பெரு விழா 16-5-90 இல் சென்னை பாவாணர் நூலகத்தில் நிகழ்ந்தது. அதில்,

முகம் மாமணி இளைத்துக்கொண்டே போவதாக மன்னர் மன்னன் குறிப்பிட்டார். “அவரை இளைத்துப் போகவிட மாட்டோம்; அவர் சிரித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். அதை நாம் பார்த்துக் கொள்வோம் என்ன?” என்று முனைவர் வாசவன் கூட்டத்தைப் பார்த்துக் கேட்டதும், குறளியம் வேலா முகம் வளர்ச்சிக்கு உருபா 500 கொடுத்தார். வாசவன் தொடர்ந்து ‘வேலா குறள் காட்டிய அற நெறியில் ஈட்டிய பொருளை ஈகின்றார். அவர் தமிழகத்தைக் குறளகமாக மாற்றப் பாடுபட்டு வருகிறார். அவருக்கு நாம் துணையாக இருப்போம்’ என்றார். மேலும் நாரணதுரைக் கண்ணனார் எழுத்தாளர்களுக்குப் புகலிடமாக இருந்ததை விளக்கியபோது வேலா, நாரணதுரைக்கண்ணனார்க்கு உருபா 500 நன்கொடை வழங்கினார். கைம்மாறு கருதாக்கடப்பாட்டுக் கொடைகள் இன்னன பலவாம்.

அன்பளிப்பு :

வேலா புத்தக அங்காடிக்கு ஓர் ஆசிரியர் வந்தார். அவர் நெடுநேரம் புத்தகங்களைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் விலைமிக்க சில நூல்களைப் பிறர் அறியாவண்ணம் எடுத்துப் பையில் மறைத்துக் கொண்டு எதுவும் வாங்காதவர் போல் வெளியேறினார். அவர் செயலைக் கூர்ந்து கண்ட கருத்துமிக்க கடை

யாள் ஒருவர் பின் தொடர்ந்து, கடை வாயிலிலேயே பையைப்பிடித்துக் கொண்டு வந்து வேலா முன் நிறுத்தி நிகழ்ந்ததைக் கூறினார். ஆசிரியர்க்கு முழுத்தலைக் குனிவாயிற்று. என்ன நிகழுமோ என அஞ்சி நாணினார். “ஏன் இவ்வாறு செய்தீர்கள்? ஓர் ஆசிரியர் இவ்வாறு செய்யலாமா?” என்றார். “அந்தப் புத்தகங்கள் எந்தேர்வுக்கு வேண்டியிருந்தன; பணம் இல்லாமையால் அவ்வாறுசெய்து விட்டேன்; பெருந்தவறுதான்; பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றார்; கையெடுத்து வணங்கினார்,

“இனி இப்படிச் செய்யாதீர்கள்; முடியாத நிலை இருந்தால் அதனைச் சொல்லிக் கேட்டு வரங்குங்கள்; நான் தட்டாமல் தருகிறேன்” என்று சொன்னார் வேலா. அவர் எடுத்துச் சென்ற நூல்களில் “அன்பளிப்பு” என எழுதிக்கையொப்பமிட்டுத் தந்தார்.

பிரான்சு நாட்டு விக்டர் கியூகோவின் வெள்ளி விளக்குத் திருத்தந்தையார் செயலுக்கும் வேலா செயலுக்கும் வேற்றுமை உண்டா?

பழையபெட்டி :

ஒருநாள் வீட்டில் வெள்ளையடிப்பு நடந்தது. வழிபாட்டறையில் ஒரு பெட்டி இருந்தது. அது சாதிக்காய்ப்பலகைப் பெட்டி; பழமையானது. அப்புறப்படுத்த வேண்டியது.

அப்பழம் பெட்டி அங்கே கிடப்பானேன்? ஒழுக்கறைப் பெட்டிகளுக்கிடையே அப்பெட்டி ஏன்? என்று எண்ணிய அரசமாணிக்கர் வெளியே எடுத்துப் போடுகிறார். தந்தை வேலாயுதனார் காண்கிறார். அதனைத் துடைத்து மீண்டும் அவ்விடத்தே வைக்கிறார். இப்பெட்டியை அப்புறப்படுத்தலாமே' எனத் தத்தையாரிடம் கூறுகிறார். என் தொடக்கக்கால வணிகத்தை எடுத்துக்காட்டும் நினைவுச்சின்னம் அது; நம் வணிகவளத்தின் 'மூலபண்டாரம்' அதுவே! என்னை என் பழமை நினைவு மாறிவிடாவகையில் காத்து வரும் கலைப் பொருள் அதுவே" என்பதைக்கூறி அப்பெட்டியே தாம் முதற்கண் முதியவணிகர் ஒருவரிடம் வாங்கிய பாடற் புத்தகங்களின் வைப்பயகமாக இருந்ததனை விளக்கினார்! தந்தையார் உணர்வுக்குத்தலை வணங்கிய தகவார்ந்த அரசமாணிக்கர் இன்றும் அப்பெட்டியை அவ்விடத்திலேயே வைத்துப் போற்றி வருதல் தந்தைவழி மைந்தர்வழி என்பதற்கு மெய்ச்சான்றாகும்!

விருப்பாவணம் :

தி.பி. 2017 துலை 10ஆம் நாள்(27-10-86) வேலா விருப்பாவணம் ஒன்று எழுதியுள்ளார். அதனைப் படித்த பதிவாளரும் பதிவு அலுவலகத்தவர்களும் இதுகாறும் தம் அலுவலகம் கண்டறியாத 'தனித்தமிழ்ஆவணம்' அதுவென வியம்புற்றுச் சொல்லறச் சொல்லி மகிழ்ந்தனர்.

‘திருக்குறள் நம்மறை’ என்பதை வாழ்வியல் நெறியாக ஏற்று வாழும் வேலா எனத் தொடங்கியிருந்தது அது. அசையும் அசையாப் பொருள் (தாவர சங்கமம்) மரபுரிமை (பரம்பரை) உரிமை (சுதந்திரம்) துய்த்தல் (அனுபவிப்பு) இளவல் (மைனர்) தம்வரைவு (சுவஸ்தலிகிதம்) இன்னபல இன்றமிழ் ஆட்சிகள் கொண்டது அது. நல்லதமிழில் பதிய, பதிவகம் மறுப்பதில்லையே! நாம்தானே அதனை மேற்கொள்ள வில்லை என்பது வேலாவின் தெளிவு!

பெரியார் மாவட்டம்

ஈரோடு மாவட்டம் தனியே பிரிக்கப்பட்டபோது “பெரியார் ஈ. வே. இராமசாமி மாவட்டம்” என்னும் பெயர் சூட்டுவதென அரசு தீர்மானித்தது. அத்தீர்மானிப்புக்கு முடிவெடுத்தற்கு ஒருகூட்டம் ஈரோட்டில் நிகழ்ந்தது. அமைச்சர் இராம வீரப்பனார் வந்திருந்தார். அப்பொழுது அப்பெயர் ‘பெரியார் மாவட்டம்’ என்றே இருக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தினார் வேலா. ஆனால் அமைச்சர் அப்பொழுது அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. பின்னர் அதனை விடாமல் வேலா வலியுறுத்தி முத்தமிழ்க் காவலர் வழியே அரசுக்கு ஓர் அறிக்கை விடுத்தார். அம்முடிவே செம்முடிவு எனப் பின்னர் மாவட்டப் பெயர் அமைந்து விளங்குகின்றது.

பிறந்த நாள் வாழ்த்து

வேலாவின் துணைவியின் உடன்பிறந்தவர் மகனும், அவர், வளர்ப்புப் பிள்ளையுமான செந்தில் தம்பிறந்த நாள் வாழ்த்துப் பெறுவதற்கு வேலாவினிடம் வந்தார். அப்பொழுது அரிய பெரியசெயல் செய்த பெருமக்கள் பிறந்த நாளை வீட்டாரும் நாட்டாரும் கொண்டாடுதல் வழக்கம். நம்மைப் போன்றவர்கள் நம் பிறந்த நாளில் “நான் இன்று முதல் இத்தீயதைத் தள்ளுகிறேன். இந்நல்லதைக் கொள்ளுகிறேன்” என்று உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அகவை கூடக் கூட, அல்லவை படிப்படியே தள்ளப்பட்டு நல்லவை கொள்ளப் பெற்று முழுமாந்தன் ஆக உதவும். அவ்வகையில் “இவ்வாண்டுப் பிறப்பு முதல் இத்தீயதைத் தள்ளுகிறேன் இந்நல்லதைக் கொள்ளுகிறேன்” என்று திட்டப்படுத்திக் கொண்டு வாழ்த்துப் பெறவா என்றார் வேலா. இவ்வாறு சிந்திக்கத் தூண்டிச் செயலாக்கச் செம்மைக்கு ஆட்பட்டவர் வேலா. ஆதலால், அம்முறையைப் பட்டறிவால் அழுத்தமாகக் கூறமுடிந்ததாம்.

வேலை நீக்கமா? குறை நீக்கமா?

வேலா வணிக நிறுவனத்தில் பணியாளர் ஒருவர், அவர் வெளியே வாங்கி வரும் பொருள்களில் சற்றே விலையேற்றிக் கூடுதல் தொகை பெற்று வருதல் குறிப்பாக அறிய வந்தது.

அதனைத் தெளிவாக அறிந்த பின், நிறுவன மேலாளர் அப்பணியாளரை 'உரிமையாளர் ஒப்புக்கை இல்லாமல் பணிக்கு வரக்கூடாது' என்று கூறி அனுப்பி விட்டார்.

பணியாளர் உரிமையாளரைப் பார்த்தார். உரிமையாளர் வேலா, உண்மையை உசாவிக்கண்டு பிடித்தார். மறுக்க முடியாத சான்றுகளைக் காட்டி மெய்ப்பித்துத் தவற்றினை ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையை உருவாக்கினார். குற்றத்தை ஏற்றுக் கொண்ட நிலையில் தமக்கு இனிவேலை கிட்டாது என எண்ணினார் பணியாளர்.

பணியாளர் பொய்யுரைத்துப் பெற்றுக் கொண்ட உருபாவை வேலா கொடுத்தார். இதனைக் கொண்டு போய், "நான் வாங்கிய இந்த இரண்டு பொருள்களிலும் கூடுதல் சொல்லி இதனை வாங்கி விட்டேன். இதனைச் செலுத்தி விடுகிறேன், இனிமேல் இத்தகைய தவறு செய்யமாட்டேன். பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லி விட்டுக் கடைக்குப் போ" என்றார்.

குற்றத்திற்கு வேலை நீக்கம் செய்வது வேலா நோக்கமன்று! குற்றத்தை நீக்க வேண்டும் என்பதே வேலாவின் நோக்கு வேலாவே கடைக்குப் போ என ஆணையிட்டிருக்கலாமே!

மேலாளர் வழியே செல்ல வேண்டுமா எனின் முறையைப் போற்ற வேண்டுமே; அதுவே அவர் நோக்கமாம்.

இ. உரை வீச்சு

இந்நிலை என்று மாறும்?

இன்று நாம் செய்ய வேண்டியது திருகுறளின் மெய்யுரை கண்டு உலக மொழிகளில் எல்லாம் மொழியாக்கம் செய்தல் வேண்டும். விளக்க முறைகளால் குறளியக் கோட்பாடுகளைப் படைத்தல் வேண்டும்.

ஆனால் இன்று நாம் உண்மை தெரியாமல் உலகெல்லாம் திருக்குறள் பரவிவிட்டது எனத் தவறாகக் கருதிக் கொண்டுள்ளோம். ஒவ்வொரு மொழியிலும் ஒரு சில ஆயிரம் படிக்களை வெளியிட்டுள்ள இன்றைய நிலை கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் போலத்தான்.

எதை எதையோ இலட்சக் கணக்கில் அச்சிட்டு இலவயமாக வழங்க இந்நாட்டில் பலர் உள்ளனர். ஆனால் வாழ்வியலை வகுக்கும் திருக்குறளை அச்சிட்டு வழங்கத்தான் ஆளில்லை; அமைப்பு இல்லை. என்று இந்நிலை மாறும்?

(1-1-1981)

ஆறாத் துயரை ஆற்றல்

தமிழுணர்வோடு, அறிவோடு அகர முதலியை ஒழுங்கு படுத்தித் தொடர்ந்து வெளியிட்டு முடிக்கும் பணியை மேற்கொள்ளும் பெருமக்களாலோ, அரசாலோ தான் பாவாணரின் மறைவால் உற்ற தமிழன்னையின் ஆறாத் துயரை ஆற்ற முடியும், (1-1-87).

கண்ணிமை போல் காக்க

கொத்தளம் ஏறியும் கொத்தடிமை ஆயினரே என்ற அவச் சொல்லுக்குத் தமிழக அரசு, வரலாற்றில் இடம் பெறக் கூடாது. காமராசர் பக்தவத்சலம் ஆட்சி கூடத் தந்தை பெரியாரைக் கண் இமை போல் காத்ததை மறத்தல் கூடாது.

தமிழக அரசு, விலைமதிப்பற்ற வீரமணி (தி. க. பொதுச் செயலர்) அவர்களின் உயிரைக் காக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்! (1-8-82).

விழிப்புற்றெழுக

தமிழ் நாட்டில் வாழ்பவர்—வாழ நினைப்பவர் தமிழ் கற்றாகவேண்டும். தமிழே பயிற்று மொழி தமிழ்வழிக் கல்வி கற்பிக்காத பள்ளி தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடாது. எங்கும் எதிலும் தமிழே இருக்க வேண்டும். இவ்வேண்டு கோளைத் தமிழக அரசிடம் ஒப்புவிக்கிறோம்.

நிறைவேறுமா? மொழிப் பற்றெங்கே? விழிப்
புற்றெழுக! (1-10-82)

ஓதுங்காதீர்

ஆசிரியப் பெருமக்களே ஓதுங்காதீர்கள்
பொறுப் பெடுத்துக் கொள்ளுங்கள். கவர்ச்சி
யாலும் அலங்காரப் பேச்சாலும் பெற்ற
கையூட்டுப் பணக்குவியலாலும், அடியாட்களா
லும், பரம்பரைப் பதவிப் பிறப்பாலும், இந்நாட்டை,
ஆண்டு விடலாம் என்று நினைபவர் எவரையும்
ஆளவையில் இருக்கவிடக் கூடாது. இத்தகு
உணர்வுகளைச் சிந்திக்கக் கூடிய குமுகாயத்தை
உருவாக்குங்கள். கிடைத்த வாய்ப்பைப் பயன்
படுத்திப் பசி நீக்கிப் பகுத்தறிவை வளருங்கள்.
(1-11-82)

அரசுச்சட்டம்

தமிழை வளர்க்கப் பல்கலைக் கழகங்களோ,
உலகத் தமிழ் மாநாடுகளோ செய்யும் பணிகளை
விடத் தமிழுக்கே எதிலும் எங்கும் முன்னுரிமை
என்ற அரசுச் சட்டம் எல்லா நிறைவுகளையும்
செய்துவிடும். தமிழுக்கு முன்னுரிமை வேண்டும்.
தமிழக முதல்வர் செய்வாரா? (1-6-83)

குறை யாரைச் சாரும்

இன்றோ பெரும்பாலான தமிழாசிரியர்கள்
ஏனோ மொழி நலம் பேணாது, வளர்க்காது,
போதும் என்ற பொன்மனம் கொண்டு வாளா
விருக்கின்றனர். துறைதோறும் செல்லாமலும்,

சொல்லாக்கந்தராமலும் உள்ள குறைவு தமிழ்
 ழாசிரியர்களை அன்றி யாரைச் சாரும்? தமிழ்
 வழிக் கல்வி பயின்றவர்களே எல்லாத் துறைகளி
 லும் கோலோச்சங் காலம்வரல்வேண்டும். வந்தால்
 நம்மை ஏமாற்றுவோர் வாழ மாட்டார்; வாழ
 முடியாது. (1-10-83)

|| நீ—நான்

நீ.....

நான்

ஓஓ! தமிழின் தலைவா!
 தமிழினத் தலைவா!
 உலகெலாம் உன் மொழி புகழுவே,
 திருக்குறளை உன்
 தமிழில் தந்தாய்!
 நீவாழ்ந்த காலத்தில்
 உனக்குத்தான்
 எத்தனை அயல் நண்பர்கள்?
 நீ கற்ற மொழிகள் எத்தனை? ஆனால்,
 எதற்கும் நீ
 அடிமை யாகாமல்
 எங்கெல்லாம் எது கிடைப்பினும்
 கண்டறிந்தாய்
 அல்லன நல்லன ஆய்ந்தாய் நீ.
 புதியன புகுத்தித்
 திருக்குறளை யாத்தாய் நீ;
 அதைக் கற்கவன்றோ
 உலக அறிஞர்கள் உன்னாட்டில் வலம்
 வந்தார்; வருகிறார்; வருவார்.

உன் குறளை அறிந்தவரோ
 என்றன் நாட்டை நோக்குகிறார்.
 ஆனால், நானோ...நானே...
 விடுதலை பெற்ற என்றன் நாட்டில்
 சோற்றுக்கு வாழ
 வேற்று மொழி படிக்க வேண்டுமாம்
 ஒரு சாண் வயிற்றுக்கு
 ஊமை மொழி போதாதா?
 தமிழுந் தேவையில்லையே!
 உயிருக்குத் தானே தமிழ்
 ஆம்...ஆம்...நான்
 உயிரோடு வாழ
 தமிழோடு வாழ வேண்டும்
 என் தமிழுக்கே அரியணை
 என்னாட்டில்
 இனியெதற்கு வேறு இணையணை
 கொடுஞ் சிறையில் தள்ளினாலும்,
 குற்றுயிராக்கினாலும்
 கூறுதனைப் போட்டாலும்
 அஞ்சேன்! அஞ்சேன்!
 ஒத்ததறிவான் எனின்
 முகம் பார்ப்பேன்
 இன்றேல் உனக்கும் எனக்கும்
 உறவேது என்பேன்.
 என் வலக்கையே
 உன் இருக்கையை வீழ்த்தினால்
 ஏன் என்புடலும் எஃகாகும்.

இனியும் என்னால்
கதைக்க முடியவில்லை
கண்ணீர் விடுகிறேன்
அதுவே செந்நீராய் மாறும்!

குறளியம் (1-1-87)

கல்வியில்—மும்மொழிக் கொள்கை முரடானது!
இருமொழிக் கொள்கை ஏமாற்றுவது!
ஒருமொழிக் கொள்கை உகந்தது!

குறளியம் 1-7-86

தேர்தலுக்கு முன்:

திருக்குறள் நெறியைக் குறிக்கோளாகக்
கொண்டு நல்லாட்சி (தி.மு.க. ஆட்சி)
இங்கு மலரும்

குறளியம் 1-2-88

தேர்தலுக்குப் பின்:

வள்ளுவர் கோட்டத்தில் பதவியேற்று
வரலாறு படைத்த
கலைஞர் அவர்களே! தி. மு. க. ஆட்சியைத்
திருக்குறள் ஆட்சியாக மலரச் செய்து
உலகிற்கே வழிகாட்டுங்கள்
இஃதே எங்கள் எதிர் நோக்கும், வேண்டு
கோளும்.

குறளியம் § 1-2-89

கொள்கை ஏற்க

பழிநாணும் இயல்பற்றான் எத்தகைய அழ
குடையவனாக இருப்பினும், அறிவுள்ளவனாக
இருப்பினும். ஆற்றலுடையவனாக இருப்பினும்
கொள்கையை இழக்கத் துணிவான். கொண்ட

கொள்கை மறந்து பதவிக்காக : வாழும் அவர்கள் வாழ்வு இன்று கணிக்கப்படாமல் ஆகுலங்களால் மறைக்கப்பட்டாலும் காலம் நாளை மாறும். ஆம் வெளிவரும். ஆதலின் நீங்கள் ஆளுங்கட்சியில் இருப்பினும் எதிர்க்கட்சியில் இருப்பினும் உணர்ந்து கொள்ள வெண்டியவை.

1-9-89

திட்டமும் மட்டமும்

மக்கட்கு வழிகாட்டியாக தலைவராக விரும்புவவர்களே, உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்திற்கு முதலிடம் வழங்குங்கள். ஒழுக்கத்தை வழி நடத்துங்கள். அப்பொழுதுதான் தீட்டும் திட்டங்கள் திண்ணமான திட்டங்களாகச் செயற்படும். இன்றேல் திட்டம் மட்டமாகிவிடும்.

1-10-89

எவரால் எவர்?

செங்குட்டுவனின் காலத்தில் இளங்கோ இருந்தார் என்பதைவிட இளங்கோ காலத்தில் செங்குட்டுவன் இருந்தார் என்பதே நாம் பெருமிதம் கொள்ளும் வரலாறு. அதேபோல் முதறிஞர் செம்மல் காலத்தில் கலைஞர். ஆட்சி புரிந்தார் என்ற வரலாறு நாளை நாம் பெறும் பெருமித வரலாறு.

பெரும் புலவர் குழந்தையின் இராவண காவியத்திற்குப் பேரறிஞர் அண்ணாவின் அணிக் துரைச் சிறப்பும், மு. வ. வின் திருவள்ளுவர் (அ) வாழ்க்கை விளக்கத்திற்குத் தமிழ்த்தென்றல்

திரு. வி. க. வின் அணிந்துரைச் சிறப்பும் போலக் கலைஞரின் குறளோவியத்திற்கு முதறிஞர் செம்மல் அணிந்துரைச் சிறப்பு காலத்தால் அழியாத கல்வெட்டுப் போன்றது.

இத்தகு பெருமைகளை எல்லாம் உடைய முதறிஞர் செம்மல் அவர்களின் இறுதிச் செலவில் தமிழக அரசின் சார்பில் ஓர் அமைச்சர் கூடக் கலந்து கொள்ளாதது கலந்து கொள்ளச் செய்யாதது நாம் எல்லாம் தேர்ந்தெடுத்த தமிழக முதல்வர் கலைஞரின் குற்றமோ அமைச்சர்களின் குற்றமோ அல்ல. இயல்பாகவே தமிழர்களிடம் உள்ள அக்கரைப்பச்சை மேலுள்ள மோகமே! காலங்கடந்து உணர்வதிலும் செயற்படுவதிலும் தமிழன் தவறவே மாட்டான்.

1-5-89

இனி யாரும் அர்ச்சகர் ஆகலாம்,
இங்கில்லை; ஆந்திராவில்!

அர்ச்சகர் வேலையில் எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவரும் சேரலாம். ஆனால் அவர் முறையாக அர்ச்சகர் வேலைக்குப் பயின்று தேர்வில் தேற வேண்டும். அரசு ஊழியர்களைப் போலவே நடத்தப்படுவர். நாட்டிலே முதன்முறையாக இந்துக் கோயில்களின் நடைமுறையைச் சீர்திருத்தும் நோக்குடன் மரபுகளை உடைத்துக் கொண்ட ஒரு புரட்சியான சட்டம் இது. தந்தை பெரியாரின் பகுத்தறிவுச் சீடர்கள் நடத்திய ஆட்சியிலும் இது

தோன்றவில்லை. திரு. என். டி. இராமராவ்
இச்சட்டத்திற்கு முழு ஆதரவு தந்துள்ளார்.

1-8-88

கண்ணீர் விடத்தான் முடியும்

கல்வியை விலைபேசி வாழும் நாட்டை
உருவாக்கிய இழிமை ஆட்சியாளர்களையே
சாரும். சமுதாய அமைப்பையே உருக்குலையச்
செய்த இவர்களை என்னென்று அழைப்பது?
கயவர்கள் என்று சொல்லிக் கண்ணீர் விடத்தான்
முடியும்! வேறு என்ன செய்ய?

1-7-89

இடைத்தரகர்களை அகற்றுதல்

இடைத்தரகர்களை இறைமை உணர்வுக்
களங்களில் இருந்து அகற்ற வேண்டும் என்றும்
பதினெட்டு அகவைக்குமுன் மத இயக்க ஈடுபாடு
களில் மக்கள் ஈடுபடலாகாது என்றும் சட்ட
மியற்றிப் பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்
என்பதைச் சமுதாயத்தில் உயிர்ப்பிக்க வேண்டும்
என்றும் குறளாயத்தார் எதிர் நோக்குகின்றனர்.
உலகம் முழுவதும் இவ்வியக்கம் இருபது ஆண்டு
களில் பேராட்சி நடத்தி மக்களை உய்விக்கும்
என்றும் இன்றைய உலக மாந்தர் படும் இன்மை
களை நீக்கி, மாந்தரேய உணர்வுகளைக்
காப்பாற்றி இயக்கும் ஆற்றல் திருக்குறள்
ஒன்றுக்கே உண்டு என்றும் குறளாயத்தார்
அறிவிக்கின்றனர்.

முடியுமா? முடியாதா?

தவத்திரு குன்றக் குடியடிகளார் 'திருக்குறள் நம்மறை' என்னும் கொள்கைக்காகத் தம் திருமடத்தை விட்டு வெளியேறியிருந்தாலும் பெருஞ்செல்வாக்கும் பெரும் நிறுவனப் பொறுப்பும் உடையவராக இருந்திருப்பதுடன், பேரியக்கத் தலைவராகவும் இருந்திருப்பார். 'கடவுள் இல்லவே இல்லை' என்ற தந்தை பெரியாரே பெருமடங்கள் பலவற்றை ஒப்பப் பெரும் பணமும் சீரும் சேர்க்க முடிந்த போது கடவுள் நம்பிக்கையுடைய அடிகளார் சமயம் விடுத்துத் திருக்குறள் வழி நின்றால் எய்த முடியாமலா போகும்?"

நல்லாட்சி

ஒரு நல்லாட்சி என்பது எது? என்னும் வினாவை எழுப்பிக் கொண்டு வேலா தரும் மறுமொழி வருமாறு :

ஆள்வோர்—ஆளப்படுவோர் ஆகிய இரு திறத்தவர்க்கும் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் — அமைச்சர் அலுவலர் உழவர் வணிகர் தொழிலர் எனனும் வேறுபாடு இன்றி — ஒத்த நிலையில் இயல்பாகக் கிடைக்கும் வகையில் ஆட்சி அமைப்பு இருத்தல் வேண்டும். அந்த ஒப்புரவு அரசு குறள் நெறியால்தான் உண்டாக முடியும் என்பது.

சாதி ஒழிப்பு :

சாதிகள் ஒழிய வேண்டுமானால்—கசப்பான துதான்—சாதிச்சலுகைகள் ஒழிந்தே. ஆக

வேண்டும். செல்வ நிலை கல்வி நிலை என்னும் இரண்டு அளவு கோலை மட்டுமே கொண்ட சலுகை உண்டானால்தான் சாதியை ஒழிக்க முடியும்! சாதியும் போக வேண்டும்; சாதிச் சலுகையும் போகக் கூடாது என்றால் நடைபெறக் கூடியதா?

இந்து மதத்திற்குத் தரும் ஏழு திருத்தங்கள் :

1. சாதி வேறுபாடுகள் இந்து மதத்திலிருந்து அறவே ஒழிக்கப் பெற வேண்டும்.
2. உரிய தகுதியுள்ள அனைவரும் கோயில் களிலும் திருமடங்களிலும் (சாதி வேறுபாடுகளின்றி) அனைத்துப் பொறுப்புகளிலும் இடம் பெறல் வேண்டும்.
3. அறிவியலுக்கும், உண்மைக்கும் மாறான பொய்யுரைப் புராணங்களையும், பழக்க வழக்கங்களையும் (மூட்டை கட்டி) அப்புறப் படுத்த வேண்டும்.
4. வீருணர்ச்சிரமம் ஒழிக்கப் பட்ட புதிய இந்து மதம் நிறுவப்பட வேண்டும்.
5. தாய்மொழி வழிபாடு உரிமையாக்கப் பெற வேண்டும்.
6. கூட்டு வழிபாடு என்ற பொய்ம்மை எல்லாச் சமயங்களிலும் புரையோடி விட்டது. இறைமை உணர்வு என்பது தன்—தனி—உள்ள—முயற்சி அக வழிபாடு என்பதே எனவும் மெய்ப்பொருள் உணர்த்துகிறது.

இறைமை யுணர்வைக் கூட்டு வழிபாட்டால் பெறல் இயலாது. மனத்துக்கண் மாசிலனாகி, அகவுணர்வு பெற்றுப் பேரா இயற்கை பெறலே நம் இறைமைக் கொள்கை.

7. இந்து மதத்தில் நுழைந்திருக்கும் மற்றை இழிவுகளைப் போக்க, அவ்வப்போது அறிஞர் பெருமக்கள் கூடி ஆய்ந்து முடிவெடுக்க வேண்டும்.

—குறளியம் 1-8-81

நம் திருமடத் தலைவர்களும், சமயச் சொற் பொழிவாளர்களும் இராமாயண, மகாபாரதங்களான இதிகாசங்களை விட்டு விட்டு, என்று குறளிய வழிக்கு மீளுகிறார்களோ அன்று தான் மீனாட்சிபுரம் மீளும். இல்லையேல் பல மீனாட்சி புரங்கள் தொடரும்.

—குறளியம் 1-8-81

தி. பி. 2014 புத்தாண்டுப் பொங்கல் வாழ்த்து
குறளிய நெஞ்சமே!

நமக்கென வழக்கம்போல் பொங்கலும், திருவள்ளுவர் பிறப்பை ஒட்டிய புத்தாண்டும் வருகிறது. நாமும் நம் முந்தையரும் கடந்த பாட்டையின் நீளத்தைத்தான் 2018 ஆண்டுகள் என இதுவரை அளந்தோமேயன்றி ஓரடிகூட உயர்ந்தோமில்லை. இதை ஏன் எனச் சிந்திப்போர் யாவர்? உறுதுணையாக இருந்து மாற்றுவோர்தாம் யார்?

நம் பண்பாடு, நம் பழக்கம், நம் ஒழுக்கம் எனத் திருக்குறளைத் தீண்டாமலேயே எதை

எதையோ சொல்லி நம்மவர்களை அணிசேர்க்கிறதே, இங்கு வலிமையான வஞ்சகக் கூட்டம். அத்தீயுழியை நம்பி அழிகிறது இங்கு நம் மக்கட்கூட்டம்.

நமக்கென்று வாய்த்த தலைமைகள் நம்மைச் செக்கு மாடாகப் பார்க்கின்றனவேயொழியச் சிந்திக்க, வழி தர மறுக்கின்றன. தலைமைகளிலோ அஞ்சிச் சாகும் அவலமும் ஆளடிக்கும் கொடுமையும், தந்நலமே மிகும் கயமைக்குணமும், கொடுமையும், பொறாமைமும், வெகுளியும், மனச்சாட்சிகளை மேடையிலே மட்டுங் காட்டி, கைதட்டல் வாங்கிப் பின்னே பொய்ச் சாட்சி ஆகி நிற்கும் பிழைப்பும் முடைநாற்றமாக வீசுகின்றன? நல்லோரை நாடு இனம் கண்டு கொள்ள மறுக்கிறது. இவைதாம் கடந்த ஆண்டுகளில் நாம் கண்டு கொண்ட உண்மை.

இவற்றை மாற்றவல்ல ஒரு வலிமை நம் குறளியத்தில், வள்ளுவப் பெருந்தகையால் வழங்கப் பிறந்துள்ளதா என ஆய்வதுதான் நம் புத்தாண்டுப் பணி பொங்கல் சிந்தனை.

—குறளிடம் 1-1-1986

வேலாவின் எதிர்பார்ப்புகள்

1. திருக்குறள் வழியில் ஒரு பேரரசு அமைய வேண்டும்.
2. திருக்குறள் வழியில் குமுகாயம் அமைய வேண்டும்.

3. அனைத்துத் துறைகளிலும் தமிழ்நாட்டில் தமிழே பயிற்று மொழியும் ஆட்சிமொழியும் ஆதல் வேண்டும்.

இவற்றுள் பின்னிரண்டு திட்டங்களுக்கும் வித்துகள் ஊன்றப்பட்டுள். முளையும் பாவித்துள்ளது. கிளைத்துத் தழைத்து ஓங்குதல் வேண்டும்.

முன்னதற்கு வித்து ஊன்ற வேண்டும். கட்டாயம் நேர்ந்துளது. உலக உய்வுக்கு அவ்வித்தையன்றி எவ்வித்தை ஊன்றினாலும் வீறுமிக்க வெற்றி விளைவை எய்த இயலாது என்பதைக் கடந்த கால நிகழ்கால வரலாறுகள் மெய்ப்பித்துக் கொண்டு வந்துள்ளன; வருகின்றன! இவை வேலாவின் எதிர் நோக்குக் கருது கோள்கள்.

ஒரு வழிகாட்டுரை

12-11-989 ஆம் நாள் செமினி பார்சன் வணிக மையத்தில் 'வேலா நிறுவனம்' தொடங்கியது. ஈரோடு வேலா நிறுவனத்தின் கிளையாகிய அதன் தொடக்கத்தைக் குறிப்பிடும் வேலா, தம் தலைமை நிலையத்து நிகழ்ச்சி ஒன்றைச் சுட்டுகின்றார்.

கி. பி. 1963 ஆம் ஆண்டில் ஈரோடு சி-எசு.ஐ. மருத்துவமனையில் டாக்டர் சாமர் வெல் என்னும் இங்கிலாந்து நாட்டுச் சிறந்த மருத்துவர் பணியாற்றி வந்தார். ஒவ்வொரு மாதமும் முதல்நாள்

எங்கள் புத்தக நிலையத்திற்கு வந்து தம் மாத ஊதியத்தில் 5% விழுக்காட்டுத் தொகைக்குப் புத்தகங்கள் வாங்குவார். உடன் தன் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் அழைத்து வந்து குறைந்தது 30 மணித்துளிகளாவது கடையில் தமிழ்மொழி தெரியா விட்டாலும் எல்லாப் புத்தகங்களையும் எடுத்துப் பார்த்துக் கொண்டு நேரத்தைச் செலவழிப்பார். அவரிடம் உரையாடிய போது அவர் “நான் என் குழந்தைகளை உணவுக் கடைக்கும் துணிக்கடைக்கும் கூட்டிச் சென்று பழகுவது போல் புத்தக எழுது பொருள் கடைக்கும் கூட்டிச் சென்று பழக்க வேண்டும். இது என் கடமை” என்றார்.

அவர்தம் சொல்லில் இருந்து எங்கள் வணிகத்தின் பொறுப்பை மேலும் உணர்ந்தோம். அறிவு தரும் புத்தக விற்பனைப் பிரிவு நல்ல வருவாய் வழங்காதிருந்தும் எங்கள் நிலையத்தில் அவ்வணிகத்தை வளர்த்து வருவதைக் கடமையாகக் கொண்டுள்ளோம்....

ஐம்பது ஆண்டுகட்கு மேலாக இத்துறையில் இயங்கும் எங்கள் ஈரோடு புத்தக எழுது பொருள் நிலையத்தின் வழியே நூல்களை நேரில் வந்து வாங்கியும் விற்கத் தந்தும் தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா, கோ. து. நாயுடு, முனைவர் மு. வ.மற்றும் நல்லோர் பலர் பெருமை சேர்த்துள்ளனர். தமிழகத்தில் மிகச் சிறந்த தமிழறிஞர்களை எங்கள் பதிப்புகளின் மூலமாக அறிமுகப்படுத்திய

பெருமை எங்கட்குண்டு. வரலாற்றுப் பெருமைக் குரிய குறளியம் திங்கள் வெளியீடு எங்கள் முததாய்ப்பு:" என்பது அது:

குறளாயம்

வருங்காலத்தில் குறளாயம் ஒரு சமுதாய இயக்கமாகலாம், ஒரு சமய இயக்கம் போன்றும் ஆகலாம். அல்லது குறளிய நாட்டையே உருவாக்கும் அரசியல் இயக்கமும் ஆகலாம். எப்படி ஆயிடினும் எங்கும் எதிலும் அதன் அடிப்படை திருக்குறளே. திருக்குறளைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்கக் கூடாது என்பதே எம்மனோர் முடிவு. திருக்குறளின் அணுகுமுறையைச் சமுதாய உருவாக்கத்திற்கு ஈடுபடுத்துவதே குறளாயம்.

குறளியம் 1-3-86

குறளாயத்தின் சமுதாய நோக்கு

தமிழகத்தை ஒப்பி ஏற்றுக் கொள்க.

ஊழல் புரிவோருக்கு வாணாட்சிறை.

இருமுறைக்கு மேல் பதவி இல்லை.

எல்லார்க்கும் எல்லாம்.

உழைப்பில்லா வரவினைப் பதிந்திடுக,

எல்லார்க்கும் அடையாள அட்டை வழங்குக.

சாதி மதம் மறுத்த மணமக்களுக்கே

சலுகைகள் தருக.

சாதியைக் கேட்காதே—சொல்லாதே.

தமிழ் வழிக் கட்டாயக் கல்வி

திருக்குறள் தனிப்பாடம்

ஊர்தோறும் திருக்குறள் நெறி பரப்பு மையம்.
பெண்களை இழிவுபடுத்தும் பேதைமை நீக்கு.
குறளியம் 1-6-87

நல்லவரை யாரும் தாழ்த்தி விட முடியாது.
தீயவரை யாரும் உயர்த்தி விட முடியாது.
—1-12-89

திருக்குறள் ஒரு மொழி மீட்பு நூல்
திருக்குறள் ஓர் இன மீட்பு நூல்
திருக்குறள் ஒரு நில மீட்பு நூல்
—1-3-90

2000 ஆண்டுகளுக்குமுன் தெய்வப் புலவர் தந்த
தெளிந்த முடிவுகள்—கற்பு திண்மை

நடைமுறை நோக்கு

கல்லானாலும் கணவன் எனும் கொள்கையும்
பின் தூங்கி முன் எழும் பேதைமைத் தன்மையும்
உடலொழுக்கம்தான் சிறந்தது எனும்
எண்ணமும்

வீட்டிற்குள் அடைந்து கிடக்கும் அடிமை
யுணர்வும் கற்பின் மாட்சியை விளக்குவன.
உடலுறவில் தான் கற்பு நிலைத்தது என்பது.

திருவள்ளுவர் நோக்கு

பெண்ணுக்கு வேண்டியது கல் போன்ற
மன உறுதியே. கலங்காத மனத் திண்மையே
கற்பு ஞனப்படும்.

கற்பு—பொங்கி வழியாது; தாழ்ந்து போகாது.

கற்பு—அசையாதது அழியாதது.

கற்பெனும் மனத் திண்மையில்தான்
ஆண் பெண் உறவும் நிலைத்து நிற்கும்.

1-10-87

வாய்மை—யாதொன்றும் தீமையிலாத சொல்ல

கடைமுறை நோக்கு

அரிச்சந்திரனின் உண்மையும்
தசரதனின் வாய்மையும்
சிறப்பாகச் சொல்லப்பட்டன
'கண்டொன்று சொல்லேல்'
என்பதும் ஏற்கப்பட்டது
உண்மை என்பது நெருப்புப் போன்றது.
அது சட்டத்திற்கே பயன்படும்.
வாழ்க்கைக்குப் பயன் படாது என்ற
மன அழுத்தம் விளைந்தது.

திருவள்ளுவரின் நோக்கு

யாருக்கும் எவ்விடத்தும்
சிறு தீங்கும் தராத சொல்லைச்
சொல்லுதலே வாய்மை
(உண்மை பேசுதல்) எனப்படும்.
இதுவே மனத் தூய்மைக்கும்
அவா இன்மைக்கும் அடிப்படை.
குற்றமற்ற நன்மையைத்
தருமானால் பொய் கூட
வாய்மை ஆகலாம்.

(1-16-87)

இதுவோ இன்றைய நிலை

இசை : ஆடுவோமே—பள்ளுப்—பாடுவோமே

எடுப்பு

பாடுவோமே துயர் பாடுவோமே

பாழுஞ் சனாதனம் பரவியதேயென்று—பாடு

தொடுப்பு

பார்ப் பாணை அய்யரென்ற காலம்வந்தது
பாரில் அதை வளர்க்கச் சங்கம் வந்தது
ஏய்ப்பார்க்குக் கால்பிடிக்கும் காலம் வந்தது
ஈனருக்கு ஏவல்செய்யும் நாளும் வந்தது. (பாடு)

முடிப்பு

எல்லோரும் ஒன்றெனும் காலமும் எங்கே
ஏமாற்றும் பொய்யருக்குக் காலமும் இங்கே
கல்லோரைப் பெர்யரெனனும் காலமும் எங்கே
அன்புள்ள தொண்டருக்குத் துன்பமும்
இங்கே. (பாடு)

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை எங்கே
உண்டுகளித் திருப்போர்க்கு வந்தனை இங்கே
விழலுக்கு நீர்பாய்ச்சி மாய்ந்து போனோம்
வீணருக் குழைத்துடலும் ஓய்ந்து போனோம்.
(பாடு)

காமிருக்கும் நாடுநம தென்பதெப் போது
கமக்கெல்லாம் உரிமையாய் ஆவதெப் போது
பூமியில் சிலர்க்கு நாம் அடியானோம்
பொதுமைப் புதுவிதிகள் காண்பதெப் போது.
(பாடு)

குறளியம் : 1-8-82

**திருக்குறள் நம் மறை—நெறி
என்பதனால்
நாம் பெறும் தெளிவுகள்**

- ❁ திருக்குறள் அடிப்படைச் சிந்தனைகளை வழங்குகிறது.
- ❁ திருக்குறள் மாந்தரை மாந்தராக வாழ வைத்து, அறிஞராக்கித் தெய்வமாக வழி கோலும்.
- ❁ திருக்குறள், குடும்பத்தை முதல் அடிப்படைத் தொகுதியாகக் கொண்டு, அறஞ்சார்த்தியங்கும் குழகாயத்தைப் படைக்கும்.
- ❁ 'வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர்களும், வாழ்பவர்களும் தெய்வங்கள். இந்த உருவ வழிபாடுகளே அடி தொழிலுக்கும், சேர்தலுக்கும், பின்பற்றற்கும் கருப்பொருளாகும்.
- ❁ இறைமை (கடவுள்) உணர்வு பெருமைக்குரியது. அறிவும், உணர்வும் மிக்குற்ற காலை தோன்றும். 'ஆரா இயற்கையாய் 'அவா நீப்பின் வருவது இறைமை நிலை, இறைமை தனியொரு பொருளன்று; உருவன்று; அஃதோர் பேரின்ப நிலை.
- ❁ 'வாழ்வாங்கு வாழ மேற்கொள்ள வேண்டியது 'அறம்'

- ❁ வாழ்வாங்கு வாழும் இல்லற வாழ்க்கையால் அறத்தை அடையலாம்.
- ❁ கடவுள் என்பதை எளிய பிழைப்புக்குரிய தாக்கியது கொடுமை; அச்சத்திற்குரிய தாக்கியது மடமை; ஏமாற்றலுக்குரிய தாக்கியது அடிமை; எதிர்பார்ப்புக்குரிய தாக்கியதோ போலித்தனம்.
- ❁ உரிய வழியில் பொருளீட்டற்கும், துய்த்தற்கும் உரிமை உண்டு. பொருள்களின் உருவாக்கங்களே உயர்வு.
- ❁ ஈதல், இசைபட வாழ்தல், ஒப்புரவு, பகுத்துண்ணல், ஒத்தறிதல் முதலியன பண்பாட்டுச் சின்னங்கள்.
- ❁ ஒருவன், ஒருத்தி ஒழுக்கம், கற்பு, காதல் முதலியன வழிவழிக் குழுகாய உயிர்ப்பாற்றல்கள்.
- ❁ அரசர், அல்லது ஆட்சியாளர் நாட்டின் (நாட்டு மக்களின்) பணியாளர்களே அவர்களுக்குரிய தகுதிகள் நம் மறையால் வகுக்கப்படும். இரந்து வாழும் நிலையை உருவாக்கும் ஆட்சியாளர் அழிக்கப்பட வேண்டும.
- ❁ உழவே உயர் தொழில்.
- ❁ ஜூழ் என்பது உலகின் இயல்பாக இயங்கும் இயற்கையின் இயக்கமே. தலைவிதியோ,

முன்னைப் பிறப்பின் பயனோ அன்று, நன்மைகளும் தீமைகளும் தம் செயல்களால் விளைவனவே. மோட்சம் (மேலுலகம்) நரகம் (கீழுலகம்) என்ற கற்பனைச் சிறப்புகளையும், இழிவுகளையும் நம் வாழ்வின் காலத்திலேயே நாம் அடைகிறோம். இவற்றைப் பொருளால், புகழால், மனைவியால், மக்களால் இவ்வுலகில் அடைகிறோம்.

- ❁ நட்பும், நாணமும், மானமும், குடிமையும், நம்மால் பேணப்படும் நாற்றிசைகள்.
- ❁ கயவர்கள் ஒறுக்கப் பெற வேண்டியவர்கள் மட்டுமல்லர். கரும்பைப் போல் கசக்கிப் பிழிந்து, கொல்லப் பெற வேண்டியவர்கள்.
- ❁ நல்ல குடும்பம் நல்ல, வலிவான, ஆற்றல் மிக்க செழுமையுள்ள குழந்தைகளை நல்கும். இன்பத்துப்பாலின் இல்லப்பயனை ஈனும்.
- ❁ திருக்குறள் மறை எனக்கொள்வோர் பிறவிக் கடலை முழுமையாகக் கடப்பர்; இடைக்கண் முரியார்; அரைக் கிணற்றுள் விழுந்து அல்லல் அடையார்.

உரைவீச்சில் சாயும் உடலங்களை மீளச் செய்வது

உயிர்வாழப் பொருள் தேவை. அதற்காகத் தாயையும் தன்பெண்டு பிள்ளைகளையும் விற்றா பொருள் தேடுவான் ஒருவன்? தாயையும் தன்பெண்டு பிள்ளைகளையும் இணைத்த உழைப்பால் மானத்தோடு உயிர் வாழலாம்; பொருள் தேடலாம். இதையே நம் மறை ஒப்பும். அதைப் போலத் தமிழை, திருக்குறளை முகநக நட்புப் போல் நம்பிக்கையின்றி மேடையில் பேசியும் எழுதியும் விற்றா உயிர் பிழைக்க வேண்டும்? பொருள் திரட்ட வேண்டும்? பொருள் படைத் தவனே தமிழை—திருக்குறளை ஆயிரம் ஆயிரமாய் விற்கிறான். விற்கிற விரைவில் கலப்பும் அழிப்பும் வேறு செய்கிறான். இத்தகையோரை எப்பலமை கொண்டவர் எனினும் அவரை இனம் கண்டு ஒதுக்கிவிட நாம் பழக வேண்டும். அவர்கள் ஏன் இந்நிலையை அடைந்தார்கள்? ஆம்— அவர்களின் நெஞ்சத்தில் தமிழால் வாழ முடியும், திருக்குறளால் வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. அவர்களின் நம்பிக்கை மாற்றுக் கருத்துகளிலும் வேற்றுமொழிகளிலும் மீண்டியிட்டுக் கெஞ்சி மண்ணில் சாய்கின்றன. இந்தச் சாயும் உடலங்களை நாம் எவ்வாறு மீட்பது? அவர்களும் தமிழர்களாம்!

யாருக்கு வாக்கு?

நம்மை இன்று அலைக்கழிப்பது பிறப்பால் அதிகாரம் என்பதே. அரச மரபுரிமைபோல் தலைவர்கள் சான்றொளியுரிமை குடியரசு நாட்டிலும் சோலெடுததானுகிறது. அதனை நிலை நாட்டுவதற்காக எல்லா வழிகளையும் செயற்படுத்துகிறார்கள். இக்குறை ஆளும் சட்சியிலும் உள்ளது. எதிர்க் கட்சியிலும் தான் உள்ளது. இத்தசையோர் மக்களில் சிலரைத் தம் இழ்சையெல்லில் வீழ்ச் செய்து எப்படியும் வாழலாம் என்பதை நிலைப்படுத்திப் பிறப்பால் தலைமை என்பதை வகுக்க நினைக்கிறார். இதனால் பிறப்பால் சட்சி என்ற ஒன்றும் முளைத்துவிடும் போல உள்ளது. இவற்றை வீழ்த்தியாக வேண்டும். வீழ்த்தவல்லது யாது? அஃது அன்றும் இன்றும் ஒன்றேதான். அதுதான் மக்கள் தம் உரிமைச்சுரல்; ஒத்த சிந்தனை; உரத்த முழக்கம். இவற்றைத்தான் தெய்வப் புலவர் 'கெடுக உலகயற்றியான்' என்றும், 'தேய்க்கும் படை' என்றும் கூறுகிறார். இந்த அரிய கருத்துகளை நாம் அடிப்படைச் சிந்தனைகளாகப் பெற்றுள்ளோம். இவற்றால் உணர்த்தப் பெற்றுள்ள நாம் நல்லரசை வகுக்க வேண்டிய காலக் கட்டத்தில் இன்றுள்ளோம்.

குறளியம்—1-11-89

மதிப்பியலில் குறைவானவர்களே

மது உண்பவர்,

புகழுக்கு உரியவர் அல்லர்
வீரத்திற்கு உரியவர் அல்லர்
சான்றோர் போற்றுதலுக்கு உரியவர் அல்லர்
தாயின் மகிழ்ச்சிக்கு உரியவர் அல்லர்
பழிநாணும் பண்புக்கு உரியவர் அல்லர்
அழியாமையை அழிக்க உரியவர் அல்லர்
அறிவைப் பெற உரியவர் அல்லர்
ஊராரின் பாராட்டுக்கு உரியவர் அல்லர்
கழுக்கத்தைக் காக்க உரியவர் அல்லர்
அவர்...அவர்...

—இதில் இருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது என்ன?

—மதுக் குடிப்போரும் மதுக் கொடுப்போரும் நம் மதிப்பியலில் குறைவானவர்களே!

குறளியம்—1-5-90

இணைப்பு—1

வாழ்வுக் குறிப்புகள்—சில

20-12-1937—(தி. பி. 1963 நளி6) வேலா பிறப்பு.

18-12-50—பாட்டியார் இயற்கை எய்துதல்.

19-11-61—வேலாவின் திருமணம்.

9-11-53—தந்தையார் இயற்கை எய்துதல்.

65—வேலா நிறுவனத் தொடக்கம்.

67—திருக்குறள் திங்கள் காட்டி வெளியீட்டுத் தொடக்கம்.

77—ஈழச் செலவு.

5-11-77—அண்ணையார் இயற்கை எய்துதல்.

5-11-82—மூத்த மகளார் திருமணம்.

17-09-85—பேரன் வேலரசு பிறப்பு.

12-11-89—செமினி பாரிசன் வணிக மையத்தில் ஷேரா நிறுவனக் கிளை தொடங்குதல்.

வேலாவின் பொதுப் பணிகள்—சில

- 14-11-76—குழந்தைகள் நாளி விழாக் கொண்டாடல்.
77—பொங்கல் விழாக் கொண்டாட்டம் —
தொடங்குதல்
- 1-03-78—ஊப்ளி மூவாயிரம் மடங்களின் தலைவர் செகத்
குருவால் வீரசைவக் கதிரோன் எனப் பட்டம்
வழங்கப் பெறுதல்.
78—பசுமைப் பணிமன்ற நிலவுக்கூட்டத் தொடக்கம்.
78—திருச்சி, திருக்குறள் பேரவை மாநில மாநாடு.
- 15-08-80—குறளியம் மாதிகை வெளியீடு தொடங்குதல்.
- 22-08-80—பெரியார் மாவட்டத் திருக்குறள் பேரவை
அமைப்பாளர்.
80—இரத்தினகிரி மாநாடு— தி. பே. மண்டலச்
செயலாளர்.
- 8-02-81—கோவை மாநாடு.
- 22-08-81—அவலூர்ப்பேட்டை—கருத்தரங்கு.
81—திருவண்ணாமலை மாநாடு—விரிவுரை.
- 13-09-81—திருச்சி மாவட்ட தி. பே. மாநாடு.
- 15-11-81—குழித்தலை தமிழ்க் காசு விழாத் தொடக்கவுரை.
- 22-11-81—சேலம் மாவட்ட தி. பே. மாநாடு.
- 20-12-81—பெரியார் மாவட்டத் தி. பே. செயற்குழுக்
கூட்டம்.
- 13-05-89—குறள் நெறிக் காவலர்—பட்டம்.
- 15-01-90—திருக்குறள் செம்மல்—பட்டம்.
- 13-04-90—குறள்நெறிச் செம்மல்—பட்டம்.

வேலா அவர்கள் செய்த குறளாயப் பணிகள்

1-12-83—குறளாயந் தொடங்கும் வேட்கை வெளியிடப் பெற்றது.

15-01-84—திருக்குறளார், ச. தண்டபாணி தேசிகர், பதின்கவனகர் பெ. இராமையா ஆகியோர் முன்னர்த் தொடங்கப் பெற்றது.

தேசிகர் அவர்களுக்குக் குறளியப் பொன் விரலாழி புனைந்து பாராட்டு எடுக்கப் பெற்றது.

15-04-84—வெள்ளையறிக்கை ஆய்வுக் கூட்டம் நடத்தியது. நாடு தழுவிய நாற்பத்தொருவர் ஆய்விற் பங்கு கொண்டனர்.

10-06-84—திருச்சி. தமிழகப் புலவர் குழுக் கூட்டத்தில் விதிமுறைகள் பகுதி பகுதியாக ஆய்வு செய்யப் பட்டன. முத்தமிழ்க் காவலர் விருந்தோம்பினார். தமிழ் நாடும் அயல் மாநிலமுஞ் சேர்ந்து எழுபத்தொருவர் வந்து விதிமுறை ஆய்விற் பங்கு கொண்டனர்.

25-06-84—குறளாயக் கூட்டத்திற்கு அடிகளார் வருகை புரிந்து, 'திருக்குறட் பணியில் தீவிரவாதம்', என்ற பெயரிட்டுக் குறளாயச் செயன் முறையைத் திருக்குறட் பேரவையின் 'அறிஞர்குழு' ஆய்ந்து முடிவு கூறுவதாகத் தீர்மானம் செய்தார்.

08-84—குறளியம் விதிமுறைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டது.

- 2-08-84—சேலம் தமிழ்ச் சங்கத்தில் விதிமுறைகள் முற்றும் படிக்கப் பெற்று, நாடு தழுவிய அறுபத்து நால்வர்தம் ஒப்புதல் பெற்றது. புலவர் திரு. மி. மு. சின்னாண்டார் முன்னின்று நடத்தினார்.
- 5-10-84—தெ.ஆ. மாவட்டம் வளவனூரில் குறளாய முதற்கிளை முகிழ்த்தது.
- 6-10-84—மாலை புதுவைக் கிளை அமைப்பு முயற்சியிற் பங்கு கொள்ளுதல்.
- 20-01-85—புதுவை மாநிலக் கிளை தொடங்கி, முத்தமிழ்க் காவலர் தலைமையில் வாழ்த்துரைத்தல்.
- 10-03-85—சென்னை பாவாணர் நூலக அரங்கத்தே திருக்குறளார் தலைமையில் சென்னைக் கிளை தொடக்கமாயது.
- 28-04-85—நெல்லை மாவட்டம், கோவை மாவட்டக் கிளைகள் தொடங்கப் பெற்றன.
- 12-05-85—மாநிலக் குறளாயச் செயல் வீரர்கள் கூட்டம் வள்ளுவர் கோட்ட அரங்கத்தில் நடந்தது. மாநிலத் தழுவி 74 பேர்கள் வந்திருந்தனர்.
- 15-01-86—ஈரோட்டில் தெய்வப் புலவர் திருவுருவப் பட ஊர்வலம், இசையரங்கம், உரையரங்கம் ஆகியவற்றுடன் நடைபெற்றது.
- 16-02-86—செயன்முறைக் கூட்டம் நடத்தி ஆட்சிக்குழு அமைப்புச் செய்தது.
- 23, 24-05-86—'வேலா நிலையத்' திறப்பு விழா, திருக்குறள் முற்றோதுதல் செய்தது. 19 பேர்கள் செயற்குழு உறுப்பினராயினர்.
- 15-06-86—மூதறிஞர் செம்மல் வ. சுப. மா. வருகைபுரிந்தார்.
- 16-08-86—சென்னையில் செயற்குழு கூட்டம். பெருங்கவிக்கோவுக்குப் பட்டமளித்துப் பாராட்டுதல்.
- 17-08-86—குறளியம் ஏழாம் ஆண்டுத் தொடக்கவிழா, தொலைக்காட்சிக்கு நேர்காணல்.

- 19-10-86—நீமைலை மாவட்டக் குறளாயத் தொடக்கவிழா.
- 26-01-87—பெங்களூர் தூரவாணி நகர் திருக்குறள் விழாவிற் பங்கு கொள்ளல்.
- 9, 10-5-87—காரி, ஞாயிறு நாள்களில் குறளாய மாநிலச் செயற்குழுக் கூட்டமும், குறளாயத் திருமணமும் திருவண்ணாமலை திருவூடல் தெருவில் நிகழ்ந்தன.
- 12-07-87—மதுரைக் குறளாய மாநாடு.
- 11-10-87—கோவை மாவட்டக் குறளாய மாநாடு.
- 15-01-88—குறளாயச் சுற்றம் நடாத்திய தெய்வப் புலவர் விழா, ஈரோடு.
- 22-01-88—கலைஞர் தலைமையில் பெருங்கவிக்கோ மகனி பூங்கொடி திருமணம் குறளாயத் திருமணமரக நடாத்தி வைத்தல்.
- 28-02-88—தலைநகரில் நல்லாட்சிக் கருத்தரங்கு நடத்தியது. 114 பேர்கள் வருகை செய்து கருத்துத் தந்தனர்.
- 13-03-88—பாவாணர் நூலக அரங்கில் நல்லாட்சிக் கருத்தரங்கு நடந்தது. 9 பேர் வருகை தந்தனர்.
- 23-07-88—தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்க ஊர்வலத்தில் வள்ளுவர் கோட்டம் முதல் தேரடித் தெருவரை நலிந்த உடலொடும் நடந்து வருதல்.
- 10-09-89—சென்னை மாவட்டக் குறளாய மாநாடும் தமிழ் வழிக் கல்வி இயக்கச் செயற்பாட்டுக் கருத்தரங்கும்.
- 9-12-89—சென்னை சைதாப்பேட்டை திருவள்ளுவர் குரு குலத்தில் திங்கள் தொடர் பொழிவுத் தொடக்க விழா.
- 15-01-90—புதுவை மாநிலக் குறளாய மாநாடு
- 18-06-90—குறளாய வெளியூர் நிலவுக் கூட்ட, முதல் கூட்டம் திருச்செங்கோடு.
- 7-07-90—குறளாய வெளியூர் நிலவுக் கூட்டம் குழித்தலை தமிழ்க்காசு நினைவு இலக்கியக் குழு.

இணைப்பு—4

வேலா வரைந்த
குறளாயக் குறிக்கோள் உரைகள்

- 1-12-1983—இதழ் மேலட்டை. புதியதோர் குறளிய உலகு படைப்போம்.
- 1-07-83—திருக்குறள் நம் மறை என்ற ஆசிரியவுரை.
- 1-08-84—மாற்றம் வேண்டும்—நுழைவுத் தேர்வு—
ஆசிரியவுரை
- 1-10-84—வினைத்திட்டம் என்பது மனத்திட்டம்
ஆசிரியவுரை
- 1-02-85—உய்யும் வழி ஒன்றே ஆசிரியவுரை
- 1-03-85—சொல்வதைச் செய்வோம் வாரீர்.
ஆசிரியவுரை
- 1-04-85—குறளாயம் காலத்தின் கட்டாயம். துணைத்
தலையங்கம்
- 1-11-85—பக்கம் 24. 'திருக்குறள் பேசுவார்'
- 1-12-85—இதுவே குறளாயம். அட்டைப் பொதிவு.
- 1-01-86—குறளாயத்தார் யார்? ஆசிரியவுரை
- 1-03-86—அட்டையில் அமைந்த உரை 'மதுவிலக்கு'
குறளியம் குறளாயம்.
- 1-09-86—ஆசிரியவுரை கடைசியப்பதி.

இணைப்பு—5

அறிஞர்கள் அன்பர்கள் பெருமக்கள்
வேலாவைக் குறித்துரைத்த நன்மொழிகள்

- வீரசைவத் திருநெறித்
தொண்டர் — சாந்தலிங்க இராமசாமி
அடிகளார்
- போர்க்குண வேலா — குன்றக்குடி அடிகளார்
திருக்குறள் செம்மல் — முனைவர் கி. வேங்கட
சுப்பிரமணியம்
- குறட்பணியாளும் அரசு — கவிஞர் கோ. இளஞ்சேரன்
குறளாயச் செம்மல் — பாட்டுச்சிற்பி முருகு சுந்தரம்
- திருக்குறள் நெறிபரப்பும்
தலைமைத் தொண்டர் — முனைவர் ஆறு. அழகப்பன்
செந்தமிழ்த் தொண்டர் — புலவர் ஆ. பழநி
- குறளாயக் கோமான் — புலவர் இரா. இளங்குமரன்
— பாவலர் இறையரசன்
- குறளாயம் கண்டதமிழ் — கழக ஆட்சியாளர்
இரா. முத்துக்குமாரசாமி
- திருக்குறள் ஏந்தல் — புலவர் இரா. வடிவேலன்
தாடியில்லாத்
திருவள்ளுவர் — பெரியவர் செ. ந.
குப்புமுத்து ஐயா
- குறள்வேள் — தமிழ்ச்சுடர் மீ.சு. இளமுருகு
பொற்செல்வி
- வள்ளல் கோ வேலா — பெருங்கவிக்கோ
வா.மு. சேதுராமன்
- மண்பட்ட வேலா — பேரா. ந. இராமநாதன்
குறள்நெறிச் செம்மல் — பேரா. கு. மோகனராசு

தம்மறை வேலா	— ஈ. மு. வேந்தன்
கொள்கை வள்ளல்	— பேரா. க. அரங்கசாமி
குறளியச் செம்மல்	— பாவலர் கடலூர் மணிமாறன்
33	— புலவர் குடந்தை கதிர்
	தமிழ்வாணக்
தமிழ்க் கொண்டல்.	— பேரா. வளனரசு
குறளாய அந்தணர்	— பேரா. மு. ச. சிவம்
குறளியம் தோற்றிய	
குரிசில்	— பெரும்புலவர்
	வி. பொ. பழனிவேலனார்
குறளியக் கோமகன்	— பாவலர் அழகிறைவன்
வரலாறு படைக்க	
வந்த வேலா	— கவிஞர் முருகொளி
தெருளியலார் வேலா	— கவிக்குயில் சி. தேவதாசன்
நாவழகர் நம் வேலா	— பாவலர் குமரநடவரசு
	ஈ வப்பனார்
பெம்மாண் வேலா	— மண்ணை இராசமாணிக்கம்
குறட்செம்மல்	— பாட்டுத் தென்றல்
	பொதிகைச் செல்வன்
வாழ்வாங்கு வாழும்	
வனம்பெறு செம்மல்	— கவியோகி சுத்தானந்த
	பாரதியாள்

“எங்கள் தமிழும் இனிய குறள்நெறியும்
 இங்குப்பா ராட்டுவார் இல்லாமல்—மங்குமோ
 என்ற கவலை எழுங்காலம் வேலாவும்
 கன்றுகாப் பேனென்றான் நான்.”

—பெரும்புலவர் டி. தங்கவேலனார்

நம் அறிவும் பற்றும்

திருக்குறள் அறிவு
நம்மிடம் வளர்ந்த அளவுக்குத்
திருக்குறள் பற்று வளரவில்லை.
தமிழ்ப் பற்று
நம்மிடம் வளர்ந்த அளவுக்குத்
தமிழ் அறிவு வளரவில்லை.
இவற்றின் விளைவு
எதிலும் நாம் வளர முடியவில்லை.

— வேலா —

T14

RC